

4. Bibliographie der Schriften

Testamentum Novum <griech.>

Francke, August Hermann

Halle, 1710

ΤΟ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Τὸ ΚΑΤΑ ἸΩΑΝΝΗΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α. 1.

ΕΝ ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ λόγος.

2 Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν.

3 Πάντε δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο ἃ ἐν ὁμίᾳ γινονται.

4 Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων·

5 Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν.

6 Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος πρὸς Θεοῦ, ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννης.

7 Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτόν.

8 Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός.

9 Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα τὸν ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον.

10 Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος

ΕΙΣ τὴν ἀρχὴν ἦτον ὁ λόγος· καὶ ὁ λόγος ἦεν μετὰ τὸν Θεόν· καὶ Θεὸς ἦτον ὁ λόγος.

2 Ἐξέτερος ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν μετὰ τοῦ Θεοῦ.

3 Ὅλα (τὰ πρῶτα) ἐγένεον δι' αὐτοῦ (λόγου) ἐγένεον, καὶ χωρὶς αὐτοῦ οὐκ ἐγένετο καὶ ἃ οὐκ ἐγένεον.

4 Εἰς αὐτὸν ἦτον ζωὴ· καὶ ἡ ζωὴ ἦεν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων·

5 Καὶ τὸ φῶς εἰς τὴν σκοτίαν φέρεται, καὶ ἡ σκοτία οὐκ ἐλάβεν αὐτόν.

6 Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννης.

7 Ἐξέτερος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ διὰ τὸ φῶς, διὰ ἵνα πιστεύσωσι ὅλοι διὰ μέσους αὐτοῦ.

8 Δὲν ἦτον ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλὰ ἵνα μαρτυρήσῃ διὰ τὸ φῶς.

9 Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ ὅποιον φωτίζει κάθε ἄνθρωπον ὅταν ἐρχεται εἰς τὸν κόσμον.

10 Εἰς τὸν κόσμον ἦεν· καὶ ὁ

κόσμου δι' αὐτὸ ἐγένετο· καὶ ὁ
κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω.

ὁ κόσμος διὰ μέσων αὐτοῦ ἐ-
γενετο· ἀλλ' ὁ κόσμος δὲν τὸ ἐ-
γνώρισεν.

11 Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ
ἰδιοὶ αὐτὸν οὐ παρέλαβον.

11 Εἰς τὰ ἰδικαῖα ἦλθεν, καὶ
οἱ ἰδικοί τε δὲν τὸ ἐδέχθησαν·

12 Ὅσοι ᾗ ἔλαβον αὐτὸν, ἔ-
δωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα
Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς
τὸ ὄνομα αὐτοῦ·

12 Καὶ ὅσοι τὸ ἐδέχθησαν,
εἰς αὐτοὺς ἔδωκεν ἐξουσίαν τοῦ
θεοῦ τέκνα εἶναι, (τὸ τ' ἐστὶν)
εἰς οὐκένους ὅπως πιστεύουσι εἰς τὸ
ὄνομα τῶ·

13 Οἱ οὖν ἐξ αἱμάτων, ἐδὲ
ἐκ θελήματος σαρκὸς, ἐδὲ ἐκ
θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ
ἐγενήθησαν.

13 Οἱ ὅποιοι οὐκ ἐκ αἱ-
μάτων, οὐκ ἐκ τοῦ θελήματος τῆς
σαρκὸς, οὐκ ἐκ τοῦ θελήματος
ἀνδρός, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐ-
γενήθησαν.

14 Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐ-
γένετο· καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν,
(καὶ ἐμεσώμεθα τὴν δόξαν αὐ-
τοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς πατρὸς,
) πληρὴς χάριτος καὶ
ἀληθείας.

14 Καὶ ὁ λόγος ἔγενετο σὰρξ,
καὶ ἐσκήνωσεν εἰς ἐμᾶς, καὶ ἐ-
μεσώμεθα τὴν δόξαν τῆς δόξης αὐ-
τοῦ (ἡμεῖς) μονογενοῦς ἀπὸ τοῦ
πατρὸς, πλήρης χάριτος καὶ ἀ-
ληθείας.

15 Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ
αὐτοῦ, καὶ κήρυκε, λέγων· Οὗ-
τος ὃν εἶπον· Ὁ ὀπίσω μου
ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν μου γέ-
νηται· ὅπως ᾧ τὸς μου ἴδω.

15 Ὁ Ἰωάννης ἐμαρτύρησε
δι' αὐτὸν, καὶ ἐκράζει, λέγων τῶ·
ἐστὶς τοῦ ἐκείνου· τὸ πᾶν
οἷς εἶπα, ὅτι ἐκεῖνος ὅπως ἔ-
κεινος ὀπίσω μου, ἐγενετο ὀμωσθῆναι
μου ὅτι ἦτον ἔμπροσθέν μου.

16 Καὶ ἐκ τῶ πληρώματος
αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ
χάριν ἀντὶ χάριτος·

16 Καὶ ἀπὸ τοῦ πληρώμα-
τος ἐμῶν ὅλοι ἀπολαύσαμεν
καὶ ἐπληρώμεθα χάριν ἀπάντη εἰς
χάριν·

17 Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μω-
σέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλή-
θεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

17 Ὅτι ὁ νόμος ἐδόθη διὰ
μέσων τοῦ Μωϋσέως· (ἀλλ' ἡ χά-
ρις καὶ ἡ ἀλήθεια ἔγενετο διὰ μέ-
σων τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώ-
ποτε· ὁ μονογενὴς υἱὸς, ὁ ὢν εἰς
τὸν

18 Τὸν Θεὸν οὐκ ἐκείνη
ποτὲ δὲν τὸ εἶδεν· ὁ μονογενὴς
υἱός)

τὸν κόλπον τῷ πατρὶος, ἐκεῖνον ἔγνω ὅτι ἐξήνηθη.

19 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τῷ Ἰωάννῃ, ὅτε ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱερουσολύμων ἰερεῖς καὶ Λαδίτας, ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν· Σὺ τίς εἶ;

20 Καὶ ἀμολόγησε, καὶ οὐκ ἠρνήσατο, καὶ ἀμολόγησεν· Ὅπου ἐγώ εἰμι ὁ Χριστός.

21 Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· Τί οὖν; Ἡλίας εἶ σύ; Καὶ λέγει· Οὐκ εἰμί. Ὁ ὡσεφθήτης εἶ σύ; Καὶ ἀπεκρίθη· Οὐ.

22 Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τίς εἶ; ἵνα ἀποκρισιν ὁ ἄνθρωπος τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς· πῶς λέγεις ὡσεφθήτης;

23 Ἐφη· Ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Εὐθυμᾶτε τὴν ὁδὸν Κυρίου· καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ ὡσεφθήτης.

24 Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων.

25 Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν, καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί οὖν βαπτίζεις, εἰ σύ οὐκ εἶ ὁ Χριστός, ἔτε Ἡλίας, ἔτε ὡσεφθήτης;

26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης, λέγων· Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσσω δὲ ὑμῶν ἐν ἁγίῳ πνεύματι, ὃ ὑμεῖς οὐκ οἰδατε.

19 Καὶ ἐπὶ τῇ ἐνοχῇ ἡ μαρτυρία τῷ Ἰωάννῃ, ὅπου τὰ Ἱερουσολύμα ἰερεῖς καὶ Λαδίτας, ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν· τί ποῖς εἶσαι;

20 Καὶ ἀμολόγησε, καὶ οὐκ ἠρνήσατο· ἀμολόγησε, λέγων· ἐγώ εἰμι ὁ Χριστός.

21 Καὶ ἐρώτησάν τον· τί εἶσαι λοιπόν; Ἡλίας εἶσαι ἐσύ; καὶ λέγει· οὐκ εἰμαι. ὡσεφθήτης εἶσαι; καὶ ἀπεκρίθη· ὄχι.

22 Καὶ λέγοντες· τί ποῖς εἶσαι λοιπόν; ἀπεκρίθη· λέγων· ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐπὶ τὴν ὁδὸν Κυρίου· καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ ὡσεφθήτης.

23 Εἶπεν· ἐγὼ εἰμαι ἡ φωνὴ ἐκείνη ὅπου βοᾷ μέσσω ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἵστασθε τὴν ὁδὸν Κυρίου· καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ ὡσεφθήτης.

24 Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων.

25 Καὶ ἐρώτησάν τον, ὅτι εἶπαν· τίς εἶσαι; ἀπεκρίθη· λέγων· ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐπὶ τὴν ὁδὸν Κυρίου· καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ ὡσεφθήτης.

26 ὁ Ἰωάννης ἀπεκρίθη, λέγων· ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· ἀλλὰ ὑμεῖς οὐκ οἰδατε· ἐγὼ μέσσω ὑμᾶς ἐν ἁγίῳ πνεύματι, ὃ ὑμεῖς οὐκ οἰδατε.

27 Αὐτός ἐστιν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ὃς ἐμπαροῦσέν με γέγονεν· ὃ ἐγὼ σὺν εἰμὶ ἀξίος ἵνα λύσω αὐτὸν τὸν ἱμάντα· ὃ ὑποθήματός.

28 Ταῦτα ἐν Βηθσαβαρᾷ ἐγρήψετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου Ἰωάννης βαπτίζειν.

29 Τῇ ἐπαύριον βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει· Ἰδε ὁ ἄμνος τοῦ Θεοῦ ὁ αἶραν τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

30 Οὗτός ἐστι πρὸς ὃν ἐγὼ εἶπον· Ὁπίσω μου ἔρχεσθαι ἄνθρωπος, ὃς ἐμπαροῦσέν με γέγονεν· ὃ πρῶτός μου.

31 Καὶ ὅτε ἦδεν αὐτόν, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ, λέγει τῷ ἡλθον ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζων.

32 Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης, λέγων· Ὅτι τεθέαμαι τὸ πνεῦμα καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὴν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν.

33 Καὶ ὅτε ἦδεν αὐτόν, ἀλλ' ὁ πέμφας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ὁ κενός μοι εἶπεν· Ἐφ' ὃν ἀνέβη τὸ πνεῦμα καταβαῖνον καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν, ἕως ἄν ὁ βαπτίζων ἐν πνεύματι.

27 Αὐτὸς εἶναι ὃς ἐρχεται ὀπίσω μου, ὁ ὅποιος ἐγὼ σὺν εἶμαι ἀξίος ἵνα λύσω τὸ ὑποθήματός.

28 Ἐτάπητο ἐν Βηθσαβαρᾷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἐκεῖ ὅπου ὁ Ἰωάννης ἐβαπτίζει.

29 Τῇ αὐριονίῳ (ἡμέρᾳ) βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ὃς ἐρχόμενος πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει· Ἰδε ὁ ἄμνος τοῦ Θεοῦ ὁ σκάνει καὶ ἀγώνει τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

30 Ἐτάπητο εἶναι (ἐκεῖ) λέγει τὸ ὅποιον ἐγὼ εἶπα ἀποκριθεὶς ὅτις μου, ὁ ὅποιος ἐγὼ εἶπα ὁμπαροῦσέν με ὃν ἦτον πρῶτός μου.

31 Καὶ ἐγὼ δὲν τὸ ἰδεῖν αὐτὸν λέγει· Ἰδε ἵνα φανερωθῇ εἰς τὸ Ἰσραὴλ, λέγει τῷ ἡλθον ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζωντας εἰς τὸ νερόν.

32 Καὶ ἐμαρτύρησεν ὁ Ἰωάννης, λέγωντας· ὅτι εἶδα τὸ πνεῦμα ὅπως ἐκατέβηκεν ὡσεὶ περιστερὴν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἀπάνω αὐτοῦ.

33 Καὶ ἐγὼ δὲν τὸ ἐγνώριον· ἀλλ' ἐκεῖνος ὅπως με πέμψας νὰ βαπτίζω εἰς τὸ νερόν ἐκεῖνος με εἶπεν· εἰς ὃν ποιοῦν καὶ ἂν εἰδῇς τὸ πνεῦμα ὅπως νὰ καταβῇ καὶ νὰ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν, ἐτάπητο εἶναι ὃς βαπτίζει ἐν πνεύματι ἄλλον.

34 Καὶ

34 Καὶ

34 Καὶ ἐγὼ εἶπα· καὶ καὶ μαρτύρηκα ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

35 Τῇ ἐπαύριον πάλιν εἰσήκει ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο.

36 Καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ ὡς πεποιτῶπι, λέγει· Ἰδοὺ ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.

37 Καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο μαθηταὶ λαλοῦντες, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ.

38 Στρεφεῖς ἡ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἑπιστάμενος αὐτοὺς ἀκολουθῶντας, λέγει αὐτοῖς·

39 Τί ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ραββί (ὃ λέγεται ἐρμηνεύον· διδάσκαλε) πᾶς ἡμεῖς;

40 Λέγει αὐτοῖς· Ἐρχεσθε καὶ ἴδετε. Ἦλθον καὶ εἶδον πᾶς ἡμεῖς· καὶ παρ' αὐτῷ ἔμεναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἄχρι ἧς ἡώρας δεκάτη.

41 Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμων τοῦ Πέτρου, εἰς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου, καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ.

42 Εὐρέσκει ἕτερον ὡς πεποιτῶπὸν τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ· Εὐρέκα· ἄνθρωπον τὸν Μεσσίαν, ὃς ἐστὶ μετ' ἐρμηνεύον· ὁ Χριστός.

43 Καὶ ἤγαγον αὐτὸν ὡς τὸν

34 Καὶ ἐγὼ τὸν εἶδα, καὶ ἐμαρτύρησα, ὅτι ἐστὶν υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

35 Καὶ τὴν αὐριονὴν ἡμέραν πάλιν ἐσέκετο ὁ Ἰωάννης, καὶ ἀπὸ τῆς μαθητείας τοῦ δύο.

36 Καὶ βλέπωντας τὸν Ἰησοῦν ὅπως ὡς πεποιτῶπι, λέγει· Ἰδοὺ νῦν ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.

37 Καὶ ἤκουσαν οἱ δύο τοῦ μαθητῆδες ὅπως τὸ εἶπε, καὶ ἀκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ.

38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γινώσκοντας αὐτοὺς ὅπως τὸ ἀκολουθῶντας, λέγει τοῖς·

39 Τί ζητεῖτε; καὶ ἐκείνοις εἶπαν· Ραββί (τὸ ὅποσον ἑρμηνεύεται· διδάσκαλε) πᾶς ἡμεῖς;

40 Καὶ λέγει τοῖς· Ἐλθετε καὶ εἰδῆτε. ἦλθαν καὶ εἶδον πᾶς ἡμεῖς· καὶ ἔμεναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην σημεῖα τοῦ καὶ ἦτον ὡς δεκάτη ὥρα (τὴν ἡμέραν).

41 Ἦτον ὁ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς τοῦ Σίμων τοῦ Πέτρου, ἑνὸς ἀπὸ τῶν δύο, ὅπως ἤκουσαν ἀπὸ τοῦ Ἰωάννου ἐκείνου τοῦ λόγου, καὶ ἀκολουθήσαντες τὸν Χριστόν.

42 Καὶ ἐστὶν ὡς πεποιτῶπὸν τὸν ἴδιον τὸν ἀδελφὸν τὸν Σίμωνα, καὶ λέγει τοῖς· Εὐρέκα· ἄνθρωπον τὸν Μεσσίαν, τὸ ὅποσον μετ' ἐρμηνεύεται· ὁ δὲ λέγει νῦν εἶπεν ὁ Χριστός.

43 Καὶ ἔφερον τὸν εἰς τὸν σκῆνον.

τὸν Ἰησοῦν. Εμβλέψας δὲ αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Σὺ εἰ Σίμων ὁ
ὑἱὸς Ἰωάν· σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς,
ὁ ἐκκλυσθῆς. Πέτρος.

44 Τῇ ἐπαύριον ἤγειρεν ὁ
Ἰησοῦς ἐξελθὲν εἰς τὴν Γαλι-
λαίαν· καὶ ἀρτίκει Φίλιππον,
καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολουθεῖ μοι.

45 Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ
Βηθσαΐδᾶ, ἐν τῇς πόλεως Ἀν-
δρέου καὶ Πέτρου.

46 Εὐρίσκει Φίλιππος τὸν
Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ·
Ὁν ἔγραψεν Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ
καὶ οἱ πατριῶται, ἀρεῖ καμῶν Ἰη-
σοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, τὸν ἀ-
πὸ Ναζαρέτ.

47 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθα-
ναήλ· Ἐκ Ναζαρέτ διώταί τι π
ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φί-
λιππος· Ἐρχε καὶ ἴδε.

48 Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Να-
θαναήλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν,
καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Ἰδὲ ἀλη-
θῶς Ἰσραηλῆτης, ἐν ᾧ δόλος
οὐκ ἔστι.

49 Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ·
Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρί-
θη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ·
ὡς ἔπαρ σε Φίλιππον φωνῆσαι,
ὅντι κατὰ τὴν σκιάν, εἰδόν
σε.

50 Ἀπεκρίθη Ναθαναήλ,
καὶ λέγει αὐτῷ· Ῥαββί, σὺ εἰ ὁ
ὑἱὸς

στῶν, καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσάν τ' εἰ-
δεν, εἶπεν· ἐστὶ εἶσαι ὁ Σίμων
ὑἱὸς Σίμων· ἐστὶ θέλεις καλε-
σθῇ Κηφᾶς, τὸ ὁποῖον θέλῃ καὶ
εἰπῇ Πέτρος.

44 Καὶ τὴν αὐριον ἡ-
μέραν πάλιν ἤγειρεν (ὁ Ἰη-
σοῦς) καὶ ἀγγεῖ ἐξω εἰς τὴν Γα-
λιλαίαν· καὶ ἀρτίκει τὸν Φί-
λιππον καὶ λέγει τῷ ἀπολ-
θῆναι.

45 Καὶ ὁ Φίλιππος ἦν
ἀπὸ τῆς Βηθσαΐδᾶ, ἀπὸ τῆς
πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου,

46 Ὁ Φίλιππος ἤρεται
Ναθαναήλ, καὶ λέγει τῷ ἐκεί-
νῳ ὅτι ἔγραψεν ὁ Μωϋσῆς ἐν
τῷ νόμῳ καὶ οἱ πατριῶται ἀρε-
καμῶν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ
ἀπὸ τῆς Ναζαρέτ,

47 Καὶ λέγει τῷ Ναθανα-
ήλ· ἀπὸ τῆς Ναζαρέτ ἡμποῖ
να εἶναι τίποτε καλόν; λέγει τῷ
ὁ Φίλιππος· ἔλα καὶ ἴδε.

48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶδε τὸν Να-
θαναήλ ὅτι ἤρχετο εἰς αὐ-
τόν, καὶ εἶπε δι' αὐτόν· Ἰδὲ ἀλη-
θινῶς Ἰσραηλῆτης, εἰς τὸ ὅποιον
δὲν εἶναι δόλος.

49 Λέγει τῷ Ναθαναήλ·
ἀπὸ πᾶς με γινώσκεις; ἀπι-
κρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν τῷ
ἔπαρ σε λαλήσῃ ὁ Φίλιππος
ὅτι ἦσεν ἀπὸ κατὰ εἰς τὴν
σκιάν, σε εἰδόν.

50 Ὁ Ναθαναήλ ἀπεκρί-
θη, καὶ λέγει τῷ διδάσκαλε
ἐστὶ

ἦος τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς
τοῦ Ἰσραὴλ.

51 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ· Ὅπως οἶσσι· Εἶδόν
σε ὑποκάτω τῆς σκεπῆς, πι-
στεύεις; μετὰ τῶν ὅψων.

52 Καὶ λέγει αὐτῷ· Αὐλὸν
αὐλὸν λέγω ὑμῖν· Ἀπ' αὐτοῦ ὅψω-
θε τὸν θρανὸν ἀνεωγμένον, καὶ
τὰς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαί-
νοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

ἐστὶ εἶσαι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ· ἐστὶ εἶσαι
ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

51 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν ἰσχυρῶς· Ὅπως οἶσσι πῶς σε
εἶδα ὑποκάτω κατω εἰς τὴν σκεπὴν,
πιστεύεις; μετὰ τῶν ὅψων εἶδόν.

52 Καὶ λέγει ἰσχυρῶς· βέβαιον
βέβαιον οἶσσι λέγω· ἀπὸ τοῦ τῶρα καὶ
ὁ μαθητὴς θέλει εἶδόν τὸ θρανὸν
ἀνεωγμένον, καὶ τὰς ἀγγέλους
τοῦ Θεοῦ ὅπως νὰ ἀναβαίνουσιν
καὶ νὰ καταβαίνουσιν εἰς τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ
ἦν γάμος ἐν Κανᾷ
τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν ἡ μήτηρ
τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ.

2 Ἐκλήθη ὁ καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐ-
κεῖ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γά-
μον.

3 Καὶ ὑπερέστησαν οἶνον,
λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς
αὐτόν· Οἶνον ἔσται ἔχουσι.

4 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Τί
ἐμοὶ καὶ σοί, γύναι; ἔγωγε ὅ-
τι καὶ ὡς θέλω.

5 Λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς
παῖσιν· Ὅ, πᾶν λέγω ὑ-
μῖν, ποιῶτε.

6 Ἦσαν ὁ ἐκεῖ υἱοὶ λί-
θων ἐξ ὧν κείνη καὶ τὸν
καθηρμόν πᾶν ἰσχυρῶς,
καὶ

ΚΑΙ τὴν τρίτην ἡμέραν ἦ-
ν γάμος εἰς τὴν Κανᾷ
τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἐκεῖ ἦν ἡ
μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ.

2 Καὶ ἐκάλεσαν καὶ τὸν Ἰη-
σοῦν, καὶ τὰς μαθητάς τε
εἰς τὸν γάμον.

3 Καὶ ἔσταντες νὰ λείψῃ
κρασί, λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν ἡ
μήτηρ ἰσχυρῶς· Ὅτι ἔσται ἔχουσι.

4 Λέγει τῇ ὁ Ἰησοῦς· ὦ γύναι,
τί ἐμοὶ καὶ σοί (νὰ κείνη) ἐστὶ
μετὰ τῶν ὅψων; ἀκού μεν ἡλθεν ἡ
ὥρα μου.

5 Λέγει ἡ μήτηρ ἰσχυρῶς εἰς τὰς
παῖδας· Ὅ, πᾶν λέγω ὑμῖν εἰπέτε,
καί μετέτετε.

6 Καὶ ἦσαν ἐκεῖ πηλίκων
πέσσενα ἑξήκοντα, ὅπως ἐκείνη
καθηρμόν πᾶν ἰσχυρῶς (καὶ τὸν
καθηρμόν) τῶν ἰσχυρῶν πᾶν ὅποια
R (πι-

χωρεῖσαι ἀπὸ μετρητῆς δύο ἢ τρεῖς. (πῆλμα) ἐχωρεῖσαι διὰ τὴν καὶ τρία μέτρα.

7 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατι. Καὶ ἐρέμισαν αὐτὰς ἕως ἁνά.

7 Λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς· γεμίσατε τὰ πῆλμα νερά. καὶ πῆλμα ἔρεμισαν ὡς ἅπαντα.

8 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀλλήλαστε νῦν, καὶ φέρετε τῷ δοχίτεμκλινω. Καὶ ἤνεγκαν.

8 Καὶ λέγει τῷ δοχίτεμκλινω, καὶ φέρετε εἰς τὸ κλίμα. καὶ ἔφεραν.

9 Ὡς ὅτε ἔκλυτο ὁ δοχίτεμκλινω τὸ ὕδωρ οἶνον γεγενημένον, (καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν ἐπὶ οἱ ὁ δοχίτεμκλινω ἤθεσαν οἱ ἡντληκοτες τὸ ὕδωρ) φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ δοχίτεμκλινω.

9 Καὶ ὡς τὸν ἐκλύθηκε κελύκη τὸ νερόν ὅπως ἔγινε κρασί, (καὶ δὲν ᾔσχετο πῶς ἐγένετο αἶμα οἱ ὑπηρέτοι οὗτοι ἐνάσσαν τὸ νερόν τὸ ἔξουρη) ἐλάλησε τὸ γεγενημένον.

10 Καὶ λέγει αὐτῷ Παῖς ἀνθρώπου· ὡς ὅτε τὸν καλὸν οἶνον ᾔησι, καὶ ὅταν μεθύσῃσι, τότε τὸν ἐλάσω· σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι.

10 Καὶ λέγει τῷ παῖσι ἀνθρώπου· ὡς ὅτε βράναι τὸν καλὸν κρασί, καὶ ὡς τὸν μεθύσῃσι (βράναι) τὸ ἀχαιμόν· καὶ ἐπὶ ἐφύλαξες τὸ καλὸν κρασί ἕως τῶρα.

11 Ταῦτά τινι ἐποίησε τὴν δοχίαν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφάνερωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

11 Ἐτάτην τὴν δοχίαν τῶν σημείων ἐκαμῆ ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφάνερωσε τὴν δόξαν τῆς καὶ ἐπίστευσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς αὐτόν.

12 Μετὰ ταῦτα κατέβη εἰς Καφαρναῦν, αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ ἐμείναν ἑπτά ἡμέρας.

12 Καὶ ὑστερὰ διὰ ταῦτα κατέβη εἰς τὴν Καφαρναῦν αὐτός καὶ ἡ μητέρα αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ δὲν ἐτάτησαν ἐκεῖ πᾶσι ἡμέραις.

13 Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πᾶν τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱερουσόλυμα ὁ Ἰησοῦς.

13 Καὶ ἦσαν σὺν τῷ πᾶσι τῶν Ἰουδαίων· καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα.

14 Καὶ ἦρεν ἐν τῷ ἱερῷ τὰς πτωχούτας βοὰς καὶ τὰς βόας καὶ τὰς κατὰ τὸν ἱερὸν ἐκείνας ὅπως ἐπελάττει.

14 Καὶ ἦρεν μέγα ἐν τῷ ἱερῷ ἐκείνας ὅπως ἐπελάττει.

καὶ

βί-

καὶ ὡς ἑστέρους, καὶ τὸς κερμα-
πῆς κατημύνας.

15 Καὶ πάλιν Φαραίλιον
ἐν χοιρίῳ, πάντας ἐξέβαλεν
ἐκ τῆ ἱερᾶ, ὅτι πρὸς βαπτὰ καὶ
πρὸς ἑοῦς καὶ πᾶν κολλυβιστῶν
ἐξέχεε τὸ κέρμα, καὶ τὸς τρε-
πῆρας ἀνέστρεψε.

16 Καὶ τοῖς τοῖς ὡς ἑστέρους
πάλιν ἐπὶ ἄρατε ταῦτα
ἐν τῷ οἴκῳ· καὶ ποιεῖτε τὸν οἶκον
τῆς πατρὸς μου οἶκον ἱμπα-
ρίε.

17 Ἐμνήσθησαν οἱ μαθη-
ταὶ αὐτῶν, ὅτι γεγραμμένον ἐ-
στίν· Ὁ ζῆλτος τοῦ οἴκου σου κα-
τέφαγέ με.

18 Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰ-
σδαῖοι, καὶ εἶπον αὐτῶν· Τί ση-
μείον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα
ποιεῖς;

19 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν αὐτοῖς· Λύσατε τὸν
κελὸν τῆτον, καὶ ἐν τρεῖσιν ἡμέ-
ραις ἐλθεῖ αὐτόν.

20 Εἶπον οὖν οἱ Ἰσδαῖοι·
Τεσσαράκοντα καὶ ἐξ ἑπτεσὶν ὡ-
κοδομήθη ὁ ναὸς τούτος, καὶ σὺ
ἐν τρεῖσιν ἡμέραις ἐλθεῖς αὐ-
τόν;

21 Ἐκένθη ὁ Ἰησοῦς ὡς τῶ
ναὸς τῶ σωματός αὐτοῦ.

22 Ὅτε οὖν ἠγόρη ἐν νε-
κρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ, ὅτι τῶ ἐλθόν αὐτοῖς·

βόδια καὶ ὡς βαπτὰ καὶ ὡς ἑ-
στέρους, καὶ ἐκένους ὅτι ἄλλα ζῶν
τὰ ἄνθρωποι κατημύνας.

15 Καὶ κἀμνησθῆναι ἕνα Φαραί-
λίον ἀπὸ σκηνίου, τὸς ὡς ἑστέρους
ἐξ ὅλης ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, μετὰ
ὡς βαπτὰ καὶ μετὰ βόδια καὶ
τὰ ἄνθρωποι τῶν σαρραφιδῶν ἑ-
χουσε, καὶ τὸς τρεπῆρας τὸς
ταῖς ἐγχευον ἐν τῷ κελῷ.

16 Καὶ εἰς ἐκένους ὅτι ἐπὶ ἑ-
λῶσαν τὰ ὡς ἑστέρους, ἐπὶ σι-
κῶν τῶ αὐτῶ ἀπὸ ἐδῶ καὶ μὴ
κἀμνησε τὸ σῶν τῶ πατρὸς μου
σῶν τῶ ὡς γμαλῆας.

17 Καὶ οἱ μαθηταὶ ἐμνήσθησαν
μνήσθησαν, πῶς εἰναι γεγραμμένον·
ὅτι ὁ ζῆλτος τοῦ οἴκου σου κατέ-
φαγέ με.

18 Ἀπεκρίθησαν λοιπὸν οἱ
Ἰσδαῖοι, καὶ εἶπαν τῶ πσημά-
δι μᾶς δείχνεις, ὅτι κἀμνησε
ἐπὶ τῶ;

19 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν τῶς χαλῶν τῶ ἐπὶ τῶν
ναόν, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέραις ἐ-
λθῶν τῶ σικῶν.

20 Οἱ Ἰσδαῖοι λοιπὸν εἶ-
παν· ὁ ναὸς ἐπὶ τῶ ἐμπῶν
εἰς σαρραφιδῶν χροῖνες, καὶ ἐπὶ
εἰς τρεῖς ἡμέραις νᾶ τὸν οἶκον
δομῆσῃς;

21 Ἀλλὰ ἐκένθη ὁ Ἰησοῦς
τῶ ναόν τῶ σωματός τῶ.

22 Ὅταν τῶ λοιπὸν ἀνέστῃ
τῶ ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ
μαθηταὶ ἐμνήσθησαν τῶ ἐ-
λθόν τῶς ἐ-

καὶ

R 2

λε-

καὶ ἐπίστευσαν τῇ ῥαφῇ, καὶ
τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.

λεγεῖ καὶ ἐπίσταν τὴν
φύσιν, καὶ τὸ λόγον ὅπως εἶπεν
Ἰησοῦς.

23 Ὡς δὲ ἦν ἐν Ἱερουσαλὺ-
μοις ἐν τῷ πύλῳ ἐν τῇ ἑορτῇ,
πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα
αὐτοῦ, ἱεροῦσιν αὐτῶν τὰ ση-
μεῖα ἃ ἐποίησεν.

23 Καὶ ὅταν ἦσαν εἰς τὴν
Ἱερουσαλὺν εἰς τὴν ἑορτήν
πύλῳ, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ
ὄνομα τῶν, βλέποντες τὰ σημεῖα
ὅπως ἐκάρη.

24 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς ὁμο-
πίστευεν ἑαυτὸν αὐτοῖς, διὰ τὸ
αὐτὸν γινώσκειν πάντας.

24 Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ὁμο-
πίστευεν τῶν λόγων τῶν αὐ-
τῶν, διὰ τὸ αὐτὸν ἔξουσι-
αν ἔχειν.

25 Καὶ ὅτι ἐχέαν εἶχεν
ἵνα πᾶς μαρτυρήσῃ αὐτῶν τὰ ἀν-
θρώπων· αὐτὸς δὲ ἐγινώσκεν τί
ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.

25 Καὶ ὅτι δὲν εἶχε χρεώ-
ναι μαρτυρήσῃ κανεῖς διὰ τὸ
ἀνθρώπων· διὰ τὸ αὐτὸς ἐγ-
νῶσκει τί ἦτον εἰς τὸν ἀνθρώπου.

Κεφ. γ'. 3.

Ἦν δὲ ἀνθρώπων ἐν τῶν
Φαρισαίων, Νικόδημο-
ς ὄνομα τῶν ἀρχόντων τῶν Ἰου-
δαίων.

Καὶ ἦτον ἑνὶ ἀνθρώπῳ
ἀπὸ τῶν Φαρισαίων, Νικό-
δημος ὄνομα τῶν ἀρχόντων
τῶν Ἰουδαίων.

2 Οὗτος ἦλθεν πρὸς τὸν Ἰη-
σοῦν νυκτός, καὶ εἶπεν αὐτῷ·
ῤαββί, οἶδα μὲν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ
ἐλήλυθας διδάσκαλός· ἐπεὶ
ἦν (ὅτι τὰ σημεῖα διὰ) ποι-
εῖς ἃ οὐ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ὁ Θεὸς
μετ' αὐτῶν.

2 Ἐπεὶ τὸς ἦλθεν πρὸς τὸν
Ἰησοῦν, καὶ εἶπεν τῷ
διδάσκῳ, ἔξουσιαν ὅτι ἀπὸ
τοῦ Θεοῦ ἦλθες διδάσκαλός·
διὰ τὸ αὐτὰ τὰ σημεῖα ὅτι
κάνεις ἐσὺ, κανεῖς δὲν ἡμῶν
ρεῖν ὅτι κανεῖς, ἀνδρὲς εἰσὶν
Θεὸς μετ' αὐτόν.

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ· Ἀμὲν ἀμὲν λέγω
σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἄνωθεν,
οὐ δύναται εἶδέν τὴν βασιλείαν
τῶν Θεῶν.

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν τῷ· βέβαιον βέβαιον σοι
λέγω, ἀνίστως οὐκ κανεῖς δὲν γε-
νηθῇ ἄνωθεν, δὲν ἡμῶν
εἶδῃ τὴν βασιλείαν τῶν Θεῶν.

4 Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Νικό-
δημος· Πῶς δύναται ἄνθρω-
πος;

4 Λέγει τῷ ὁ Νικόδημος·
πῶς ἡμῶν εἶναι ἄνθρωπος
ὅτι

πρὸς ἡλυνθῆναι γέρον ὦν; μὴ δύναμαι εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δούτεον εἰσελθεῖν καὶ ἡλυνθῆναι;

5 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὲν ἀμὲν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις ἡλυνθῇ ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος, καὶ διώται, εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

6 Τὸ γὰρ ἡλυνθῆναι ἐν τῆς σαρκὸς, σάρξ ἐστὶ καὶ τὸ γὰρ ἡλυνθῆναι ἐν τῷ πνεύματι, πνεῦμα ἐστὶ.

7 Μὴ θαυμάσης ὅτι εἶπον σοι· Δεῖ ὑμᾶς ἡλυνθῆναι ἄνωθεν.

8 Τὸ πνεῦμα ὅπως θέλει πνεῖ καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται καὶ πῶς ὑπάγει· ἕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γὰρ ἡλυνθῆναι ἐν τῷ πνεύματι.

9 Ἀπεκρίθη Νικόδημος, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πῶς διώκει τοῦτο γινώσκεις;

10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἰ ὁ διδάσκαλος εἶ τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ τοῦτο καὶ γινώσκεις;

11 Ἀμὲν ἀμὲν λέγω σοι, ὅτι ὁ οὐρανὸν λαλοῦμεν, καὶ ὁ οὐρανὸς καὶ τὸ γῆρας καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν καὶ λαμβάνετε.

12 Εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε· πῶς, ἐὰν εἴπω

ὅτι εἶμαι γέροντας καὶ ἡλυνθῇ; μὴ ἡμπορεῖ δούτεον καὶ ἐμβῆ μέσσω εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ μητρὸς καὶ ἡλυνθῇ;

5 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· βέβαια βέβαια σὺ λέγεις, ὅτι ὁ ποιῶν ἡλυνθῇ δὲ πνεύματος, πνεῦμα, δὲν ἡμπορεῖ καὶ ἐμβῆ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

6 Ἐκεῖνο ὅπως ἐλυνθῇ ἀπὸ τῆς σαρκὸς, εἶμαι σάρκα καὶ ἐκεῖνο ὅπως ἐλυνθῇ ἀπὸ πνεύματος, εἶμαι πνεῦμα.

7 Μὴ θαυμάσης διὰ τὸ εἶπα· ἀνάγκη εἶναι καὶ ἡλυνθῆναι ἑστίς ἄνωθεν.

8 Ὁ ἀνεμῶν ὅπως θέλει φυσᾷ καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται καὶ πῶς ὑπάγει· τέτοιας λογικῆς εἶναι καὶ ἐνός ὅπως ἐλυνθῇ ἀπὸ τοῦ πνεύματος.

9 Ὁ Νικόδημος ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν τῷ Ἰησοῦ· Πῶς ἡμπορεῖς καὶ τοῦτο γινώσκεις;

10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν τῷ Ἰησοῦ· Σὺ εἰσὶν ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ δὲν τὰ ἐπίγεια εἶπες;

11 Βέβαια βέβαια σὺ λέγεις, ὅτι ἐμῶς ἐκεῖνο ὅπως εἶναι μαρτυρίαν καὶ τὴν μαρτυρίαν μας δὲν τὴν πιστεύετε.

12 Ἀνίστα καὶ σὺς εἶπα τὰ ἐπίγεια, καὶ δὲν πιστεύετε· πῶς εἴπω

ἐπὶ τοὺς ἄνθρωποις ἐπεσθῆναι, πιστεύετε;

13 Καὶ ἔδοξεν ἀναβῆναι εἰς τὸν ἔθρονον, ἐκ οὗ ἐκ τῶν ἑβραίων καὶ τῶν ῥωμαίων, ὁ ὧς ἔσθ' ἀνθρώπων ὁ ἐν τῇ τῶν ἑβραίων.

14 Καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἕτως ὕψωσεν αὐτὸν τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

15 ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπόλη, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

16 Οὕτω ᾧ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογῆνον ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀποληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

17 Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

18 Ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, ἔσθ' ἐκ τῶν κρίνων, ὁ δὲ μὴ πιστεύων, ἡδη κέκεται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογῆνον υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

19 Αὕτη δὲ ἔστιν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ κόσμου οἱ ἄνθρωποι οὐκ ἔλαβον τὸ σκότος, ἢ τὸ φῶς, ὅτι ᾧ ποιεῖται αὐτῶν τὰ ἔργα.

20 Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα ποιεῖς.

ἴστε πιστεύει, ἂν οὕτως ἐπὶ τοὺς ἄνθρωποις ἐπεσθῆναι;

13 Καὶ κατέβη εἰς τὸν ἔθρονον, ἐκ οὗ ἐκ τῶν ἑβραίων καὶ τῶν ῥωμαίων, ὁ ὧς ἔσθ' ἀνθρώπων ὁ ἐν τῇ τῶν ἑβραίων.

14 Καὶ καθὼς ὁ Μωϋσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν εἰς τὴν ἐρήμον, ἕτως ὕψωσε αὐτὸν τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

15 Διὰ τοῦτο ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ μὴ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

16 Διὰ τοῦτο τέτοιαις λόγοις ἀγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὅτι ἔδωκε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογῆνον, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ μὴ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

17 Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς δὲν ἔστειλε τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλὰ ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

18 Ὅποιος πιστεύει εἰς αὐτὸν, δὲν κατακρίνεται, ἀλλὰ ὁ ποιῶν δὲν πιστεύει, ἀλλὰ τὰ ἔργα ἐκτελεῖ, ὅτι δὲν ἐπίστανται εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογῆνον υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

19 Καὶ ἡ κρίσις ἐστὶν αὕτη, ὅτι τὸ φῶς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ οἱ ἄνθρωποι οὐκ ἔλαβον τὸ σκότος, ἢ τὸ φῶς, διὰ τοῦτο ποιεῖται αὐτῶν τὰ ἔργα.

20 Καὶ πᾶς ὁ φαῦλα ποιεῖς.

μην

σων, μισοῖ τὸ φῶς· καὶ σὺ ἐρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτῶν.

21 Ὁ ὃ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν, ἐρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτῶν τὰ ἔργα, ὅτι ἐν Θεῷ εἰναι ἐργασίμους.

22 Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰερουσαλήμ· καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ' αὐτῶν ἐξ ἑβδόμη.

23 Ἦν ὃ καὶ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰνῶν, ἐγγὺς τῆ Σαλαῖμ, ὅπου ὕδατος πολλὰ ἦν ἐκεῖ, καὶ παρεστῆκει καὶ ἐβαπτίζοντο.

24 Οὐπω δὲ ἦν βαλνυμῶς εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Ἰωάννης.

25 Ἐρχέτο οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωάννης μετὰ Ἰερουσαλὴμ περὶ καθαρῶν.

26 Καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπον αὐτῷ· Ῥαββί, ὃς ἦν μετὰ σὲ πέραν τῆς Ἰορδάνης, ὃ σὺ μαμαρτυρηκας, ἵνα, ἔτι βαπτίζῃ, καὶ πάντες ἐρχοῖται πρὸς αὐτόν.

27 Ἀπεκρίθη Ἰωάννης καὶ εἶπεν· Οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν ἑδὲν ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τῆς ἐξουσίας.

28 Αὐτοὶ ὑμεῖς μοι μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον· Οὐκ ἐγὼ εἶμι Χρῖ-

μει κακὰ, μισοῦ τὸ φῶς, καὶ δὲν ἐρχεται εἰς τὸ φῶς, ἀλλὰ νὰ μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα.

21 Ἀμὲν· ἐκεῖν· ὅπως καὶ μὴ τὴν ἀλήθειαν, ἐρχεται εἰς τὸ φῶς, ἀλλὰ νὰ φανερωθῇ τὰ ἔργα, ὅτι τὰ ἔκαμε εἰς τὸν Θεόν.

22 Ὑστερον ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰερουσαλήμ, καὶ ἐκεῖ ἐδίδετριβε μετ' αὐτοῦ καὶ ἐβάπτιζε.

23 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἦτον εἰς τὴν Αἰνῶν, κονίαν εἰς τὴν Σαλαῖμ, καὶ ἐβάπτιζεν, ὅτι ἐκεῖ ἦταν πολλὰ ὕδατος, καὶ ἐπὶ τῇ θύρᾳ καὶ ἐβαπτίζοντο.

24 Διὰ τὸ ὅτι Ἰωάννης ἀκόμα τότε δὲν ἦτον βαλνυμῶς εἰς τὴν φυλακὴν.

25 Ἐρχετο λοιπὸν ζήτησις ἀπὸ τῶν μαθητῶν πρὸς τὸν Ἰωάννην μετὰ τῆς Ἰερουσαλὴμ περὶ καθαρῶν·

26 Καὶ ἦλθον εἰς τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπαν· Ῥαββί, ὃς διδάσκαλε, ἐκεῖν· ὅπως ἦτον μαζὺ μετεσείνα πέραν τῆς Ἰορδάνης, τὸ ὅτι ποῖον ἐστὶ μαμαρτυρησας, νὰ ὅπως ἐκεῖν· βαπτίζῃ, καὶ ὅλοι πηγύσκον εἰς αὐτόν.

27 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης καὶ εἶπε· δὲν ἡμπορεῖ ἄνθρωπος νὰ πάρῃ πίπτοτες ἀνδρῶν ἵνα δομῇ αὐτοῖς ἀπὸ τῆς ἐξουσίας.

28 Εἰσεὶς αὐτοὺς καὶ μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον· δὲν ἐγὼ εἶμι Χρῖ-

Χριστός, ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλμένος
εἰμι ἐμπροσθέν σου κέιναι.

ὁ Χριστός, ἀλλὰ ὅτι ἐγώ
πεσταλμένος ἐμπαρῶ ἀπ' ἐκεῖ-
νου.

29 Ὁ ἔχων τὴν νύμφην,
νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος
νυμφίος ὁ ἐστηκὼς καὶ ἀκούων αὐ-
τοῦ, χαρὰ χαίρει διὰ τὴν φω-
νὴν τοῦ νυμφίου. Αὕτη οὐκ ἔχα-
ρὰ ἢ ἐμὴ πεπονήρωται.

29 Ἐκεῖνος ὅπως ἔχει τὴν
νύμφην, εἶναι γαμβρός· καὶ ὁ
φίλος ὁ γαμβρὸς ὅπως στέκει καὶ
ἀκούει, χαίρεται πολλὰ διὰ
τὴν φωνὴν ὁ γαμβρὸς. αὕτη
λοιπὸν ἢ χαρὰ ἢ εὐδικίαν ἐ-
πονηρώτηκεν.

30 Ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν, ἐ-
μὲ δὲ ἐλαττεῖσθαι.

30 Ἐκεῖνος εἶναι ἀνάγκη
να αὐξάνῃ, καὶ ἐγὼ να ὀλιγο-
σώω.

31 Ὁ ἄνωγει ἐρχόμενος, ἐ-
πάνω πάντων ἐστίν. ὁ ἄνωγος
τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς ἐστίν, καὶ ἐκ τῆς
γῆς λαλεῖ. Ὁ ἐκ τῆς ἐραυ-
τοῦ ἐρχόμενος, ἐπάνω πάντων ἐστίν.

31 Ἐκεῖνος ὅπως ἔρχεται
ἀπὸ πάντων, εἶναι ἀπάνω ἐκ
λαῶν κείνων ὅπως εἶναι ἀπὸ τῶν
γῶν, ἀπὸ τῶν γῶν εἶναι, καὶ
ἀπὸ τῶν γῶν λαλεῖ· κείνους
ὅπως ἔρχεται ἀπὸ τῆς ἐραυτοῦ, ἐ-
πάνω πάντων ἀπὸ ὅλων.

32 Καὶ ὁ ἐώρακε καὶ ἤκουσε,
τὸ μαρτυρεῖ καὶ τὴν μαρτυ-
ρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει.

32 Καὶ κείνο ὅπως εἶδε καὶ
ἤκουσεν, κείνο μαρτυρεῖ καὶ
τὴν μαρτυρίαν ταυ κινεῖς ἐν
τῇ πίνει.

33 Ὁ λαβὼν αὐτὴν μαρ-
τυρίαν, ἐσφραγίσει ὅτι ὁ Θεὸς
ἡλιθίος ἐστίν.

33 Ἐκεῖνος ὅπως πιάσει τὴν
μαρτυρίαν ταυ, ἐσφραγίσεν ὅτι ὁ
Θεὸς εἶναι ἀληθινός.

34 Ὁν ἡ ἀπέστειλεν ὁ Θεός,
ὅτι ῥήματα ὁ Θεὸς λαλεῖ· οὐ
ἡ ἐκ μέτρως δίδωσιν ὁ Θεὸς τὸ
πνεῦμα.

34 Διὰ τοῦ κείνου ὅπως ἔστι
λεν ὁ Θεός, κείνους τὰ λόγια
ὁ Θεὸς λαλεῖ· διὰ τοῦ ὁ Θεὸς οὐ
ἐδίδωκε πνεῦμα μετρίως.

35 Ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱ-
όν, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ
χερὶ αὐτοῦ.

35 Ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὴν
υἱόν, ὅλα ὅσα δέδωκεν ἐν τῇ χε-
ρὶ αὐτοῦ.

36 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱόν,
ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπει-
θῶν

36 Ἐκεῖνος ὅπως πιστεύει
εἰς τὸν υἱόν, ἔχει ζωὴν αἰώνιον·
ἀμὴ ἐκεῖνος ὅπως οὐκ ἀπειθεῖται
τῷ

ἔσται τὸ ἔργον, ὅτι ὁφείτω ζῶν, ὅτι ἔσται τὸ ἔργον, ὅτι ὁφείτω ζῶν, ἀλλ' ἡ ὁρμή τῆς Θεοῦ ἔσται ἐν αὐτῶν. ἀλλ' ἡ ὁρμή τῆς Θεοῦ ἔσται ἐν αὐτῶν.

Καφ. δ'. 4.

Ὁ οὐκ ἔγνω ὁ Κύριος ὅτι ἦσαν κρυπτοὶ οἱ φαρισαῖοι ὅτι Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἢ Ἰωάννης.

2 (Καὶ τοῖς Ἰησοῦς αὐτὸς ὅτι ἐβαπτίζεν, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.)

3 Ἀφῆκε τὴν Ἰεδαίαν, καὶ ἀπῆλθε πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

4 Ἐδεῖ δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς Σαμαρείας.

5 Ἐρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγούσαν Σιχαρ, πλησίον τῆς χωρῆς ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ.

6 Ἦν δὲ ἐκεῖ πηγή τῆς Ἰακώβ· ὃ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακὸς ἐκ τῆς ὁδοπορίας, ἐκατέζετο ὕπαις ἐπὶ τῇ πηγῇ. ὥρα ἦν αὐτῷ ἔσται.

7 Ἐρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλήσασα ὕδαρ. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δός μοι πιεῖν.

8 (Οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπληθύμισαν εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τραφῶς ἀναρρώσῃ.)

9 Λέγει οὖν αὐτῇ ἡ γυνὴ ἡ Σα-

Ἰαν ἐγνώριεν λοιπὸν ὁ Κύριος ὅτι ἦσαν κρυπτοὶ οἱ φαρισαῖοι, ὅτι ὁ Ἰησοῦς περισσότερας μαθητὰς καὶ μὴ βαπτίζει, παρὰ ὁ Ἰωάννης.

2 Ἀν καλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς δὲν ἐβαπτίζεν, ἀλλὰ οἱ μαθητὰς ἔτε.

3 Ἀφῆκε τὴν Ἰεδαίαν, καὶ ἐπῆλθε πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

4 Καὶ ἔκαμνε χρεῖαν γὰρ πείσῃ ἀπὸ τὴν μέσῃ τῇ Σαμαρείας.

5 Ἦλθε λοιπὸν εἰς μίαν πόλιν τῇ Σαμαρείας ὅπως τὴν ἔλεγον Σιχαρ, σημεῖον εἰς τὸ τόπον ὅπου ἔδωκεν ὁ Ἰακώβ τῇ Ἰωσήφ, τῇ υἱῷ ἑαυτοῦ.

6 Καὶ ἐκεῖ ἦτον πηγάδι τῆς Ἰακώβ· ὃ Ἰησοῦς λοιπὸν κοπιασμένος ἀπὸ τὴν ἐξουσίας καὶ ἐτζί ἐκάθισεν εἰς τὸ πηγάδι, καὶ ἦτον αὐτῷ ἔσται ὥρα.

7 Ἦλθε λοιπὸν μία γυνὴ καὶ ἀπὸ τὴν Σαμαρείαν γὰρ ἀνασύρη νερό, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦς· Δός μοι γὰρ πίω.

8 Διατί οἱ μαθητὰς τῆς εἶχον πᾶσι εἰς τὴν πόλιν, διὰ γὰρ ἀναρρώσεν φειγντά.

9 Λέγει τῇ λοιπὸν ἡ γυνὴ κα-

R 5

Σαμαρείτης· Πῶς σὺ Ἰουδαῖος
ὢν παρ' ἐμὲ πίνεις αὐτῆς, ὅσης
γυναικὸς Σαμαρείτου; ἢ ἢ
συνελώντων Ἰουδαῖοι Σαμα-
ρεῖταις.

10 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶ-
πεν αὐτῇ· Εἰ ᾔδεις τὴν δωρεάν
τῆς Θεοῦ, καὶ πῶς ἐστὶν ὁ λέγων
σοι· Δός μοι πίνειν· σὺ ἂν ᾔτη-
σας αὐτὸν, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ
ὕδωρ ζῶν.

11 Λέγει αὐτῇ ἡ γυνὴ· Κύ-
ριε, ἔπε ἀντλημα ἔχεις, καὶ
τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν
ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν;

12 Μὴ σὺ μέζων εἶ τοῦ πα-
τρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν
ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐ-
τοῦ ἔπιτο, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ
δούλῳι αὐτοῦ;

13 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὁ πίνων ὡς τὸ
ὑδάτ· τὸ τετε, διψήσει πάλιν·

14 Ὃς δ' ἂν πῖνῃ ἐκ τοῦ ὕδα-
τος· ἔτι ἐγὼ δώσω αὐτῷ, καὶ μὴ
διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ
ὑδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, ῥηθήσεται
ἐν αὐτῷ πηρὴ ὕδατος· ἄλλο-
ῦδωρ εἰς ζῶν αἰῶνον.

15 Λέγει πρὸς αὐτὴν ἡ γυνὴ·
Κυ-

κα ἡ Σαμαρείτισσα· πῶς ἐστὶν
ὡς τὸ Ἰουδαῖος· Ζήσους γὰρ πῶς
δύο ἰδρύει, ὅπως εἴμαι γυναικα
Σαμαρείτισσα; Διὰ ποῖον Ἰου-
δαῖοι δὲν σμικρῶνται μετὰ
Σαμαρείταις.

10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν τῆς· ἂν ἔξιδρες τὴν πα-
ρεάν τῆς Θεοῦ, καὶ πόθεν εἴμαι
οὐκ εἶναι· ὅπως σὺ λέγῃ· δός μοι
να πῶ· ἐστὶ ἡ γυνὴ τῆς Ζητήτης,
καὶ ἡ γυνὴ σὺ δώσῃ νερὸν ζῶντι-
νον.

11 Λέγει τῇ ἡ γυναικα· αὐ-
θήνη, ἐστὶ ἀναστροφὰς· δὲν ἔ-
χῃς· καὶ τὸ πηγάδι· εἴμαι βαθύ·
ἀπὸ τοῦ λοιπὸν ἔχῃς τὸ νερὸν τῆ
ζῶντινον;

12 Μῦθα ἐστὶ εἶμαι μα-
λίτρη· ἀπὸ τοῦ πατρός· μας τῆ
Ἰακώβ, ὅπως μῦς ἔδωκε τὸ πη-
γάδι, καὶ ἔπιτο καὶ αὐτὸς ἀπὸ
αὐτοῦ, καὶ οἱ υἱοὶ τῆς, ὅπως δώ-
ματῶς;

13 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
εἶπεν τῆς· καθ' ἑνὸς ὅπως πῶς
ἀπὸ τοῦ νεροῦ ἐτῆς, θέλει δι-
ψᾷς πάλιν·

14 Αὐτὴ ὅποιον· πῶς δὲν
τὸ νερὸν ὅπως θέλει δώσει εἰ-
σὶν, δὲν θέλει διψᾷς εἰς τὸν
αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ νερὸν ὅπως θέ-
λει δώσει, θέλει ῥηθῇ εἰς αὐ-
τὸν βρυσι νερὸν ὅπως γὰρ ἀνα-
βρυγ εἰς τὴν ζῶντι τὴν αἰ-
ῶνον.

15 Λέγει τῇ ἡ γυναικα· αὐ-
θήνη.

Κύριε, δός μοι τῷτο τὸ ὕδωρ,
ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ ἔρχομαι ἐν-
θάδε ἀντλεῖν.

16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Ἰπταρε, φείνησον τὸν ἄνδρα σου,
καὶ ἐλθέ ἐνθάδε.

17 Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ, καὶ
εἶπεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα. Λέγει
αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλῶς εἶπας·
Ὅτι ἄνδρα σου ἔχω.

18 Πέντε δ' ἄνδρας ἔχεις
καὶ νῦν ὃν ἔχεις, σὺτε ἐστὶς αὐτῶν
ἀνὴρ· τῷ δ' ἀληθὲς εἰρηκας.

19 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· Κύ-
ριε, θεωρῶ ὅτι ἀγαθή τις εἰ σύ.

20 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ
 τῷ ὄρει ὡσεὶ σκυῖν ἦσαν· καὶ ὑ-
 μεῖς λέγετε ὅτι ἐν ἱεροσολύμοις
 ἐστὶν ὁ τόπος ἐπεὶ εἶπα ὡσεὶ
 σκυῖν.

21 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, πίστευσόν μοι, ὅτι ἔρχεται ἄρα, ὅτε ἔτε ἐν τῷ ἔρει τῆς πόλεως ἔτε ἐν ἱερουσολύμοις, ὡς σπυ-
νήσετε τῷ πυλῆϊ.

22 Ἰμεῖς ἀποσκευεῖτε ὁ δὲ
οἶδατε ἡμεῖς ἀποσκευάζω ὁ
οἶδαμεν ὅτι ἡ σωτηρία ἐν τῶν
Ἰουδαίων ἐστίν.

23 Ἀλλ' ἔρχεται ἄρα καὶ
νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ
παρασκευαζόμενοι παρασκευάσου-
σι τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ
ῥήματι· καὶ ἵδ' ὁ πατήρ
τῆς

ἴντη, δὲς με ἴδωτο τὸ νεφὲς,
 δὲνὰ μὴ διψῶ, μὴ ᾗνὰ ἐγ-
 χαίμαι ἰδῶνὰ ἀνασύρειν.

16 Λέγει της ὁ Ἰησοῦς· σύρε,
λάλησε τ' αὐτῷ σε, καὶ ἔλασ
ἐδῶ.

17 Ἀπεκρίθη ἡ γυναῖκα,
καὶ εἶπε· δὲν ἔχω ἄνδρα, λέ-
γει ἰησὺς ὁ ἰησῦς· καλᾶ εἶπες, ὅ-
τι δὲν ἔχεις ἄνδρα.

18 Διαπὶ πάντε ἔχετε καὶ
τῶρα αὐτὸν ὅπῃ ἔχετε, δὲν ἐ-
ναί ἀνδρα σὺ ἐτέλεις ἀλήθεια τὸ
ἔπες.

19 λέγει τὰ ἡγεμῶνα αὐ-
θίτης βλέπω ὅτι πεφύτης εἶ-
σαι.

20 Οἱ πατέρες μας εἰς τὸ
ὄρα τῆς τοῦ ἁποστολικῆς καὶ
ἐκείνης λέγετε, ὅτι εἰς τὴν Ἱερουσα-
λυμα εἶναι ὁ τόπος ὅπως κά-
μνει καὶ εἶναι τὸ ἀποστολικὸν κέντρο.

21 Λέγει πρὸς ὁ Ἰησοῦς ὁ γε-
νῆσκας, πρὸς σὺν μοι, ὅτι ἔχου-
ται ἄρα, ὅπως ἔτε εἰς τὸ ἄρσεν
το, ἔτε εἰς τὸ Ἰερουσαλὴμ δέ-
τετε ἀποσπῶσθαι τὴν πόλιν.

22 Ἐοῖς ἀποκινῶτε τὸ
 κεῖνο ὅπῃ δὲν ἴξούσθε ἡμεῖς
 ἀποκινῶμεν κεῖνο ὅπῃ ἴξου-
 σιν· ὁ δὲ σωτηρία εἶναι ἀπὸ
 τῆς Ἰουδαίας.

23 Ἀλλ' ἐρχεται ἄρτι καὶ
τὰς εἶναι, ὅταν οἱ ἀληθινοὶ
προσκυνῶντες δέξασθαι προσκυ-
νήσῃ τὸ πνεῦμα καὶ
μὴ ἀληθεῖς. ἀλλ' ἡ καὶ ὁ πα-
R 6 τῆς

ζυγίτες ζητεῖ τὰς ψευδοπροφη-
τας αὐτόν.

24 Πνεῦμα ὁ Θεός· καὶ τὰς
ψευδοπροφητὰς αὐτόν· ὃν πνεύ-
ματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ ψευδο-
προφητεῖν.

25 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· Οἶ-
δα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται, ὃ λε-
γόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐ-
κείνῳ, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάν-
τα.

26 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐ-
γώ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι.

27 Καὶ ἐπὶ τῷ ἡλθον οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ, ὃ ἐπαύμασαν
ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· ἡ
δὲ ἰδοὺ λέγει· Τί ζητεῖς; ἢ
πίλαλεις μετ' αὐτῆς;

28 Ἀφῆκεν αὐτὴ τὴν ὑδρίαν
αὐτῆς ἡ γυνή, καὶ ἀπῆλθεν εἰς
τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀν-
δράσι·

29 Δοῦτε, ἴδετε ἀνδρες, ὅτι
εἶπε μοι πάλαι ὅσα ἐποίησα·
μή τι ἕτος ἐστὶν ὃ Χριστός;

30 Ἐξῆλθον οὐκ ἐκ τῆς πό-
λεως, ὃ ἔρχεται πρὸς αὐτόν.

31 Ἐν τῷ μεταξὺ ἡρώτων
αὐτόν οἱ μαθηταί, λέγοντες·
Γαβρι, φάρε.

32 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐγώ
ἔχω.

τῇ τέτοις ζητῶ ἐκείνας ὅτι
τὸ ψευδοπροφητεῖν.

24 Ὁ Θεός· εἶναι Πνεῦμα
καὶ ἐκείνοι ὅτι τὸ ψευδοπροφητεῖν,
καὶ ἡ ἀλήθεια· καὶ τὸ ψευδοπροφη-
τεῖν μετὰ πνεύματος καὶ μετὰ ἀληθεί-
ας.

25 Λέγει τῇ ἡγούμενῃ· ἴ-
δω ὅτι ἔρχεται Μεσσίας, ὃ
λεγόμενος Χριστός· καὶ ὅταν
ἔλθῃ ἐκείνῳ, δεῖ μετὰ τῇ
εἰπεῖ ὅλα.

26 Λέγει τῇς ὁ Ἰησοῦς·
ἐγώ ὅτι σὺ λαλῶ, εἰμὶ ἐκεί-
νῳ.

27 Καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πό-
λιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπαύ-
μασαν αὐτὴν ὅτι μετὰ γυναι-
κὸς ἐλάλει· ἡ δὲ ἰδοὺ λέγει τοῖς ἀν-
δράσι· Τί ζητεῖς; ἢ ἡ σιωπῆς μετὰ
αὐτῆς;

28 Ἀφῆκε λοιπὸν τὸ ὑδρί-
αν τῆς ἡγούμενης, καὶ ἀπῆλ-
θεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀν-
δράσι·

29 Ἐλάτε, ἴδετε εἰδῆτε ὅτι αὐ-
τὴν εἶπε μοι πάλαι ὅσα ἐποίησα·
μή τι ἕτος ἐστὶν ὃ Χριστός;

30 Ἐξῆλθεν λοιπὸν ἀπὸ
τῆς πόλεως, καὶ ἔρχεται πρὸς αὐ-
τόν.

31 Καὶ ἀνάμνησιν εἰς τοὺς
μαθητάς· ὅτι ἐπαύμασαν αὐτὴν ὅτι με-
τὰ γυναικὸς ἐλάλει, καὶ τὸ ἐλεγε· διδάσκου-
μεν, φάρε.

32 Ἀπὸ ἐκείνου τῆς εἶπεν·
ἐγώ.

βρωσιν ἔχω φαγεῖν, ὡς ὑμεῖς
οὐκ οἴδατε.

33 Ἐλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
ὡς ἀλλήλους· Μή τις ὡς οὗτος
αὐτῷ φαγεῖν;

34 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Ἐμὸν βρωμά ἐστιν, ἵνα ποιῶ τὸ
θέλημα τοῦ πέμψαντός με, καὶ
τελειώσω αὐτὸ τὸ ἔργον.

35 Οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι
ἐπὶ τεσσάρων ἐστὶ, καὶ ὁ θε-
ερισμός ἐρχεται; Ἰδὲ, λέγω
ὑμῖν, ἐπαράτε τὰς ὀφθαλμούς
ὑμῶν, καὶ θεασάσθε τοὺς χα-
ρίους, ὅτι λούκαί εἰσι ὡς θε-
σμὸν ἡδὴ.

36 Καὶ ὁ θερρίζων, μισθὸν
λαμβάνει, καὶ συνάγει καρπὸν
εἰς ζωὴν αἰώνιον· ἵνα ὁ σπεί-
ρων οὐκ χαίρῃ, ὁ θερρίζων.

37 Ἐν τῷ τῷ λόγῳ ἐ-
στὶν ὁ ἀληθινός, ὅτι ἀλλοῦ ἐστὶν ὁ
σπείρων, καὶ ἀλλοῦ ὁ θερρίζων.

38 Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θε-
ρίζειν ὃ ἔχ ὑμεῖς κεκοπιῖσθε·
ἄλλοι κεκοπιῖσθε, καὶ ὑμεῖς
εἰς τοὺς κόπων αὐτῶν εἰσέλκυ-
σθε.

39 Ἐκ τῆς πόλεως ἐκείνης
πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν
Σαμαρειτῶν, διὰ τὸν λόγον τῆς
γυναικὸς, μαρτυρήσης· Ὅτι
ἐπὶ μοι πάντες ὅσα ἐκώσθη.

R 7

40 Ως

ἐγὼ ἔχω φαγεῖν, καὶ φάγω, το ὅ-
ποιον ἐσεῖς δὲν τὸ ἐξούρετε.

33 Ἐλεγον λοιπὸν οἱ μα-
θηταὶς ἀνάμεσού τας· μή τις
καὶ ὅς ἔφερε κανεὶς νὰ φάγη;

34 Λέγει τῶς ὁ Ἰησοῦς· ἐδὴ-
κόν με φαγεῖν, καὶ κάμω τὸ
θέλημα τοῦ πέμψαντός με, καὶ
τελειώσω αὐτὸ τὸ ἔργον.

35 Δὲν λέγετε ἐσεῖς, ὅτι
ἀπορί τεσσαρες μύρες εἶναι ἔ-
ως τὸ θέρειν; καὶ ὅπως οὗτος λέ-
γει· σηκώσθε τοὺς μάτιας σας ὁ-
πῶν, καὶ εἰδῆτε τὸ χαροῦν, ὅτι
εἶναι ἄσπερα ἄσπερα· διὰ
τοῦτο.

36 Καὶ ἐκεῖν· ὅπως θερρί-
ζει, πέρνει πληρωμὴν, καὶ μα-
ζώνει καὶ καρπὸν εἰς ζωὴν αἰ-
ώνιον· διὰ τὸ καίρεται μαζὺ
ἐκεῖν· ὅπως σπείρει, καὶ ἐκεῖ-
ν· ὅπως θερρίζει.

37 Διὰ τὸ εἰς τὸ τοῦτο (τὸ ὡς ἔ-
γινε) ἀληθινός ἐστὶν ὁ λόγος,
ὅτι ἀλλοῦ ἐστὶν ὁ σπείρων, καὶ
ἀλλοῦ ὁ θερρίζει.

38 Ἐγὼ οὗτος ἐστὶν νὰ θε-
ρίζετε ἐκεῖνο, διὰ τὸ ὅποιον δὲν
ἐκοπιῖσθε· ἄλλοι ἐκοπιῖσθε, καὶ
καὶ ἐσεῖς ἤλθετε καὶ ἐμβήκετε εἰς
τὸν κόπον τῶς.

39 Καὶ ἀπὸ τῶν πόλεων ἐκεῖ-
νων πολλοὶ ἀπὸ τῶς Σαμαρείας
ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν, διὰ τὸ λό-
γον τῆς γυναικὸς, ὅτι ἐμαρτύ-
ρησεν (λέγασα)· ὅτι ἐπὶ με ὅ-
λα ὅσα ἐκάμα, 40 Ως

40 Ως

40 Ὡς αὐτὸς ἦλθεν πρὸς αὐ-
τὸν οἱ Σαμαρεῖται, ἠρώτων αὐ-
τὸν μένειν παρ' αὐτοῖς ἢ ἐμεί-
νεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας.

41 Καὶ πολλὰ πλῆθος ἐπί-
στευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ.

42 Τῇ τε γυναικὶ ἐλεγεν·
Ὅτι ἐκείνῃ διὰ τὴν σὴν λαλιὰν
πιστεύουσιν· αὐτὴ δὲ ἀκηκόα-
σθαι, καὶ οὐδαμῶς ὅτι ἔτος ἐστὶν
ἐλθὼν ὃ σωτὴρ ἔστίς κόσμου, ὃ
Χριστός.

43 Μετὰ δὲ τοῖς δύο ἡμέραις
ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἀπῆλθεν
εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

44 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐμαρ-
τύρησεν, ὅτι ὡς φήτης ἐν τῇ ἰ-
διᾷ πατρίδι Ἰερὺσὺμ ἔχει.

45 Ὅτε αὐτὸς ἦλθεν εἰς τὴν
Γαλιλαίαν, ἐδῆξαντο αὐτὸν οἱ
Γαλιλαῖοι, πάντι ἐωρεκότες ὅ-
τι ἐποίησεν ἐν Ἱερουσολυμοῖς ἐν τῇ
ἐορτῇ, καὶ αὐτοὶ ἦν ἦλθον εἰς
τὴν ἐορτήν.

46 Ἦλθεν αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς πάλ-
ιν εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας,
ὅπου ἐποίησε τὸ ὕδωρ οἶνον. Καὶ
ἦν ἰς βασιλικὸν, ἔσθ' ὁ υἱὸς τοῦ
νοικοῦ Κανπεριάει.

47 Οὐκ ἔστι ἀκέραιος ὅτι Ἰη-
σοῦς ἦκε ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν
Γαλιλαίαν, ἀπῆλθε ὡς αὐ-
τὸν καὶ ἠρώτων αὐτὸν, ἵνα κα-

40 Ὡς αὐτὸς ἦλθεν λοιπὸν οἱ
Σαμαρεῖται εἰς αὐτὸν, ἥ ἐπι-
σκαλῶσαν ναὶ διαμαρῖναι εἰς αὐ-
τὸν καὶ διαμαρῖναι δύο ἡμέρας,

41 Καὶ πολλὰ πλῆθος ἐπί-
στευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ.

42 Καὶ εἰς τὴν γυναικὶ ἐ-
λεγεν· ὅτι πλῆθος ἐν πιστεύουσιν
διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ ἐδικαίωσεν· ὅτι
ἐμεῖς οἱ ἴδιοι ἀκηκόσθαι καὶ
οὐδαμῶς ὅτι ἔτος ἐστὶν ἐλθὼν ἀλη-
θινῶς ὁ σωτὴρ ἔστίς κόσμου, ὃ Χρι-
στός.

43 Καὶ ὕστερον διὰ δύο ἡμέ-
ρας ἐξῆλθεν αὐτὸς ἐκεῖ, καὶ ἐ-
πῆλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

44 Διὰ τὸ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς
ἐμαρτύρησεν, ὅτι ὡς φήτης εἰς
τὴν πατρίδα αὐτοῦ ὅτι ἔχει τι
μὲν.

45 Ὅταν τὸ λοιπὸν ἦλθεν
εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἥ ἐδῆξαν-
το οἱ Γαλιλαῖοι, ὅτι ἐποίησεν
ἐν Ἱερουσολυμοῖς εἰς τὴν ἐορτήν·
διὰ τὸ αὐτὸς ἐπῆλθεν εἰς τὴν ἐορτήν.

46 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν ἦλθε
πάλιν εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλι-
λαίας, ἐκεῖ ὅπου ἔκαμε τὸ
ὑδὸν οἶνον. καὶ ἦτον καὶ παρὼν
βασιλικός, ὃς ὁ υἱὸς τοῦ
νοικοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Κανᾶν
ἦν.

47 Ἐστὶν ἀσὺν ἡγεσθαι
ὅτι ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς διὰ τὴν
Ἰουδαίαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν,
ἐπῆλθεν εἰς ἐκεῖνον, καὶ τὸ ἐπι-

παρὲν καὶ ἰάσεται αὐτὸν τὸν υἱὸν ἡμετέρας ἧς ἀποθήσκειν.

48 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτοὺς· Ἐὰν μὴ σημεῖα ἑτεροῦ ἴδῃτε, ἐμὴ μὴ πιστεύετε.

49 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικὸς· Κύριε, κατὰ θῆτι πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου.

50 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου ὁ υἱός σου ζῇ. Καὶ ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος· τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν αὐτῷ Ἰησοῦς· καὶ ἐπορεύετο.

51 Ἦδη δὲ αὐτὸς καθελομένων τῶν, εἰ δέλοι αὐτὸς ἀπήνησαν αὐτῷ, ἐπαγγέλιον, λέγοντες· Ὅπου ποῖς σε ζῇ.

52 Εἰρήνη οὖν παρ' αὐτῶν τὴν ὥραν ἐν ᾗ κοιμήσασθαι ἔρχετο· καὶ εἶπον αὐτῷ· Ὅπου ζῇς, ὥραν ἐβδόμην ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός.

53 Ἐγὼ οὖν ὁ πατήρ ὅπου ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἐν ᾗ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὅπου υἱός σου ζῇ· καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη.

54 Τῷ πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

ῥα καὶ ἡμετέρας κατέβη καὶ ἰατρός· ση τὸ υἱόν τ' ἐμὴ π' ἐμελλε καὶ ἀποθνήσκειν.

48 Εἶπεν το λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· ἐὰν δὲν εἰδῇτε σημεῖα καὶ τέρατα, δὲν θέλετε πιστεῦσαι.

49 Λέγει τε ὁ βασιλικός· αὐθέντη, κατέβα πρὸς τὸ ἀποθνήσκειν τὸ παιδί μου.

50 Λέγει το ὁ Ἰησοῦς· σύρ'ε, καὶ ὁ υἱός σου ζῇ. καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐπίστευσεν τὸ λόγον ὃν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἐπαύθη.

51 Καὶ ἐκεῖ ὅπου ἐκατέβαινον, τὸν ἀπάντησαν οἱ δευτέρους το, καὶ εἰπὼν το· ὅπου παύσῃ σε ζῇ.

52 Εἰρήνησε λοιπὸν αὐτὸς τὴν ὥραν ἐκεῖνον εἰς τὴν ὁποίαν ἔρχετο κακλίτερος· καὶ τῷ εἶπαν· ὅπου ἐχθές τὴν ἐβδόμην ὥραν τ' ἀφῆκεν ἡ γένηται.

53 Ἐγὼ οὖν το λοιπὸν ὁ πατήρ τῶν παιδίων, ὅπου ἐκεῖνον τὴν ὥραν ὅπου τ' εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· ὅπου ὁ υἱός σου ζῇ (ἐκεῖνον τὴν ὥραν τ' ἀφῆκεν ἡ θέρμη). καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς, καὶ ὅλον τὸ σῶμα.

54 Ἐξέτο πάλιν ἐκ αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς δεύτερον σημεῖον, ἀφ' ὅπου ἦλθεν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Κεφ.

Κεφ.

8

Κεφ. ε'. 5.

ΜΕν ταῦτα ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱερουσόλυμα.

2 Ἐστὶ δὲ ἐν ταῖς Ἱερουσόλυμοις ἐπὶ τῇ σωδατικῇ κολυμβήθρῃ, ἡ ἐπιλεηθεμένη Ἑβραϊσὶ Βηθσεδα, πεῖτε τοὺς ἔχουσιν.

3 Ἐν ταύταις κατέκειτο πολλοὶ τῶν ἀδενήμων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἀδεχομένων τῷ ὕδατι κίνησιν.

4 Ἀγγελος ᾧ τῷ καιρῷ κατέβαιναν, ἐν τῇ κολυμβήθρῃ, καὶ ἐπαύρατο τὸ ὕδωρ· ὃ ἐν σωδοτικῇ ἐμβάς μὲν τῷ παραχλῷ τῶν ὕδατος, ὕψους ἐγένετο, ὃ δὴ ποτε κατέχετο νοσήματα.

5 Ἦν δὲ τις ἄνθρωπος καὶ πενιάρικος οὐκ ἔτι ἔχων ἐν τῇ ἀδενείᾳ.

6 Τῷτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γινῶσκει πάλιν ἡδὴ χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· Οἰεῖς ὕψους γενέσθαι;

7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀδενῶν· Κύριε, ἄνθρωποι ἀνέχω, ἵνα, ὅταν παραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ ὃ ἔρχομαι ἐγὼ, ἄλλος πρὶν ἐμεῖ καταβάνει.

ΚΑὶ ὕστερον διὰ ταῦτα ἦτο ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, ὃ ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εἰς Ἱερουσόλυμα.

2 Καὶ εἰς τὴν Ἱερουσόλυμα εἰς τὴν σωδατικὴν (αἰθρῶν) ἦν κολυμβήθρα, ἡ ὅποια ἐλέγεον Ἑβραϊκῶς Βηθσεδα, ἡ ὅποια εἶχεν πᾶτε καμάρας.

3 Μέσσω εἰς αὐταῖς κατέκταν πολλοὶ τῶν ἀδενήμων, τυφλῶν, κωλῶν, ξηρῶν, οἳ οἱ κατερεῖσαν τὴν ἀνακατάστασιν.

4 Διαπὸ ἀγγέλων εἰς καιρὸν κατέβαιναν εἰς τὴν κολυμβήθραν, καὶ ἐπαύρατο τὸ νερὸν καὶ ὁ σωδοτικὸς λοιπὸν ὅπως ἦτο ἐμβῆ ὕστερον διὰ τῶν παραχλῶν τῶν νερῶν, ἐκπιπτο ὁ λογιζόμενος, διὰ τὸ ὅτι λογιστὸν ἦτο κατεπίστα.

5 Καὶ καί ἦτο ἓως ἀνδραπόδων, ὁ ὅποιος εἶχε πενιάρικον χρόνον ἀδενήμων.

6 Ὡς δὲ τὸ εἶδεν ὁ Ἰησοῦς ὅπως καί τινος, καὶ γινώσκοντας ὅτι ἔχον πολλὸν χρόνον ἀδενήμων, λέγει τῷ· Οἴεσαι γινῶσκει καλῶς;

7 Καὶ ὁ ἀδενήμων ἀπεκρίθη αὐτῷ· ἄνθρωπε, ἀνδραπόδων δὲν ἔχω, ὅταν παραχθῇ τὸ νερὸν, ναὶ με βάλλῃ εἰς τὴν κολυμβήθραν· καὶ τὴν ὥραν ὅπως ἔρχομαι ἐγὼ, κατεβάνει ἄλλος πρὶν ἐμεῖ.

8 Λέγει

πρὸς τὸν Ἰησοῦν.

8 Λέγει

8 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐ-
ρχου, ἄρῃ τ' κρεβάβατόν σου,
καὶ περιπάτει.

9 Καὶ σὺθέως ἐγένετο ὕγι-
νης ὁ ἄνθρωπος· καὶ ἦρε τὸν
κρεβάβατον αὐτοῦ, καὶ περιπα-
τει. ἦν ὁ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ.

10 Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι ταῖς
περιγενομέναις· Σάββατον ἐστίν,
οὐκ ἔξεσι σοι ἄρῃ τ' κρεβάβα-
τον.

11 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ ποι-
ήσας με ὕγιῃ, ἐκένός μοι εἶπεν·
ἄρῃ τ' κρεβάβατόν σου, καὶ
περιπάτει.

12 Ἠρώτησαν οὖν αὐτόν· Τίς
ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐπών σοι· ἄ-
ρῃ τ' κρεβάβατόν σου, καὶ περι-
πάτη;

13 Ὁ ὃ ἰαθεὶς οὕτω ἦδεν πᾶς
ἐστίν· ὁ ἦ Ἰησοῦς ἐξένευσεν ὅχλῳ
ὄντος ἐν ταῖς ἡμέραις.

14 Μετὰ ταῦτα οὐρίσκει
αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν ταῖς ἱερῶν, καὶ
εἶπεν αὐτῷ· Ἰδε, ὕγις γέγονας·
μηκέτι ἁμαρτάνῃς, ἵνα μὴ
χειρόν π σοὶ γένη).

15 Ἀπήλθεν ὁ ἄνθρωπος,
καὶ ἀνήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις,
ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτὸν
ὕγιῃ.

16 Καὶ διὰ τὸ ἐδίωκεν τ'
Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐζήτην
αὐ-

8 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· σήκω,
ἔπαρε τὸ κρεβάβατόν σου, καὶ
περιπάτη.

9 Καὶ παρούσης ἐγένετο ὕγις
ὁ ἄνθρωπος· καὶ εἰσήκωσε τὸ
κρεβάβατόν τε, καὶ ἐπεριπάτη.
καὶ ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἦτον
σάββατον.

10 Ἐλεγον λοιπὸν οἱ Ἰου-
δαῖοι εἰς τὸ ἱαπεδύμενον· σάβ-
βατον εἶναι, καὶ δὲν σὺ περὶ
να σηκώης τὸ κρεβάβατόν σου.

11 Ἀπεκρίθη τῷ· ἐκείνῃ
ὅπῃ με ἱαπεδύσεν, ἐκείνῃ μὲν
εἶπε· σήκω τὸ κρεβάβατόν σου,
καὶ περιπάτη.

12 Ἐρώτησάν τον λοιπὸν·
ποῖ εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὁ ὅπῃ
σὺ εἶπε· σήκω τὸ κρεβάβατόν σου
καὶ περιπάτη;

13 Καὶ ἐκείνῃ ὅπῃ ἱα-
πεδύθη δὲν ἐξέδυσεν ποῖ εἶναι·
διὰ τὸ ὅτι Ἰησοῦς μετὰ τὸ νῦν εἶναι
πλήθους πολὺ εἰς τὸ τόπον
ἐκείνον, ἐσθράφηκεν ἐξω.

14 Καὶ ὕστερα τὸ νῦν ὁ Ἰη-
σοῦς εἰς τὸ ἱερόν, καὶ εἶπεν τῷ·
νῦν, ὅπῃ ἐγένες ὁ λόγος· πλεόν
νῦν μὲν ἁμαρτάνης, διὰ νῦν μὴ
σὺ γὰρ πιπτοτες χειροποιῶν.

15 Ἐπῆγεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ
εἶπεν τῷ εἰς τὰς Ἰουδαίας, ὅτι ὁ
Ἰησοῦς ἦτον ὅπῃ τον ἐκάμε γε-
ρόν.

16 Καὶ διὰ τὸ ἐδίωκεν τὸν
Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐζήρουν νῦν
τὸν

αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ὅτι τυφλὰ
ἐποίησεν σαββάτω.

17 Ὁ ὃ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο
αὐτοῖς· Ὁ πατὴρ μου ἕως ἄρτι
ἐργάζετο, καὶ ἐργάζομαι.

18 Διὰ τὸτο ἔν μᾶλλον ἐζη-
τῶν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖ-
ναι, ὅτι ἐ μόνον ἔλυε τὸ σάββα-
τον, ἀλλὰ καὶ πατέρα ἰδίου
ἔλεγε τὸ Θεόν, ἴσων ἑαυτὸν ποι-
ῶν τῷ Θεῷ.

19 Ἀπεκρίνατο ἔν ὁ Ἰησοῦς
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμήν ἀμήν
λέγω ὑμῖν, ἐγὼ εἰμι ὁ υἱὸς ποι-
ῶν αὐτῷ ἑαυτῷ ἕδεν, ἐάν μή τι
βλέπῃ τὸ πατέρα ποιοῦντα· ἃ
ἢ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, τοῦτο καὶ
ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ.

20 Ὁ ἢ πατὴρ φιλεῖ τὸ υἱ-
όν, καὶ πάντα δέκνυσιν αὐτῷ
ἃ αὐτὸς ποιεῖ· καὶ μεῖζονα
τάτων δέξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα
ὑμεῖς θουμάζητε.

21 Ὡστερ ἢ ὁ πατὴρ ἐγεί-
ρει τὰς νεκρὰς καὶ ζωοποιεῖ,
ὕτω καὶ ὁ υἱὸς ὅς θελεῖ ζωοποι-
εῖ.

22 Οὐδὲ ἢ ὁ πατὴρ κρίνει
ἐθένα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν
δίδωκε τῷ υἱῷ.

23 Ἰνα πάντες πμῶσι τὸ υἱόν,
καθὼς πμῶσι τὸ πατέρα. ὁ μὴ
ἡμῶν τὸ υἱόν, ἐ πμῶν τὸ πατέ-
ρα τὸ πέμψαντα αὐτόν.

24 Ἀμὴν

τὸ σκοπῶσιν, ὅτι τὸ σάββατον
ἐκαμῆν ἐτέτα.

17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὰς ἀπὸ
κρίθη· ὁ πατὴρ μου ἐργάζε-
ται ἕως τῶρα, καὶ ἐργάζομαι καὶ ἐγώ.

18 Διὰ τὸτο λοιπὸν ἐζη-
τῶσιν τὸ ἐζητῶσιν οἱ Ἰουδαῖοι
να τὸ σκοπῶσιν, διὰ τὸ ὅτι μόνον
ἔλυε τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ
πατέρα ἰδίου ἔλεγε τὸ Θεόν,
κάμνωντας ὅς λόγος τεῖσιν με-
τὰ τὸ Θεόν.

19 Ἀπεκρίθη λοιπὸν ὁ Ἰη-
σοῦς, καὶ εἶπεν τὰς· βέβαια βί-
βλαια σὺς λέγω, δὲν οὐνεκ ὁ υἱὸς
ἐς να κάμνη τίποτες διὰ λόγους
τὰς, ἀν δὲν βλέπῃ τὸ πατέρα
να τὸ κάμνη· διὰ τὸ ἐκεῖνα ὁ
πᾶς κάμνει ἐκεῖνον, αὐτῷ (τῷ
ἰδίῳ) ὁμοίως κάμνει καὶ ὁ
υἱὸς.

20 Διὰ τὸ ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ
τὸ υἱόν, καὶ ὅλα ὅσα αὐτὸς θέλει
ἐκεῖνα ὅπως κάμνῃ αὐτός· καὶ
μεγαλότερα διὰ τῶντα θελεῖ
δεῖξαι, διὰ τὸ θουμάζεσθαι.

21 Διὰ τὸ καθὼς ὁ πατὴρ
ἀναστῆναι τὰς νεκρὰς καὶ τὰς ζωο-
ποιεῖ, ἐτὶ καὶ ὁ υἱὸς ὅπως
θελεῖ ζωοποιεῖ.

22 Διὰ τὸ ὁ πατὴρ δὲν κρί-
νει κανένα, ἀλλὰ ὅλην τὴν κρί-
σιν τὴν ἑδωκε τῷ υἱῷ.

23 Διὰ τὸ να ἡμῶσιν ὅλοι τὸ
υἱόν, καθὼς πμῶσι τὸ πατέρα.
ἐκεῖνον ὅπως δὲν πμῶν τὸ υἱόν,
δὲν πμῶν τὸ πατέρα ὅπως τὸ
ἐπέμψεν.

24 Βέ

24 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τῆ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν.

25 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς φωνῆς τῆ ὑοῦ τῆ Θεοῦ· καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται.

26 Ὡστερ ἢ ὁ πατήρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ.

27 Καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιῆν, ὅτι ὁ υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν.

28 Μὴ θαυμάζετε τῆτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα ἐν ἣ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆ φωνῆς αὐτοῦ.

29 Καὶ ὁ σαρκοφάγοντες οἱ τὰ ἀρχαῖα ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ καὶ φαύλα περσάζαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως.

30 Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιῆν ἅπ' ἑμαυτοῦ οὐδέν. καθὼς ἀκούω, κρίνω· καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δίκαια ἐστίν· ὅτι ἐξ ἡτῶ τὸ γένημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ γένημα τῶ πέμψαντός με πατρὸς.

31 Ἐν

24 Βέβαια βέβαια οὕτως λέγω, ὅτι ἐμείνω· ὅτι ἀκούσας τὸν λόγον μου, καὶ πιστεύσας εἰς ὁμολογόντος με ἐπέμψεν, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· (ὁ δὲν ἔρχεται) εἰς τὴν κρίσιν, ἀλλὰ ἐμετέθη διὰ τὸ θάνατον εἰς τὴν ζωὴν.

25 Βέβαια βέβαια οὕτως λέγω, ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅταν οἱ νεκροὶ ἡλῶν ἀκούσῃ τῆ φωνῆς τοῦ υἱοῦ τῆ Θεοῦ· καὶ ἐμείναι ὅτι τὴν ἀκούσαντες ἡλῶσι ζήσῃ.

26 Διὰ τὴν καθὼς ὁ πατήρ ἔχει ζωὴν εἰς τὸν λόγον μου, ἐτὶ ἔδωκε καὶ τῷ υἱῷ καὶ ἔχει ζωὴν εἰς τὸν λόγον μου.

27 Καὶ ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν κρίσιν ποιῆν, ὅτι ὁ υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν.

28 Μὴ θαυμάζετε τῆτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα εἰς τὴν ὅπου οἱ ὅλοι ὅτι ἐμείναι εἰς τὸ μνημαῖο ἡλῶσιν ἀκούσας τὴν φωνὴν τοῦ.

29 Καὶ ἡλῶσιν οὕτως ἔξω ἐμείναι ὅτι ἐκαμῶν τὸ ἀρχαῖα, εἰς τὴν ἀνάστασιν τῆ ζωῆς· καὶ ἐμείναι ὅτι ἐκαμῶν τὸ κακά, εἰς τὴν ἀνάστασιν τῆ κατὰ κρίσεως.

30 Δὲν δύναμαι ἐγὼ καὶ κρίνω ἀπὸ τοῦ λόγου μου ἵπποτες. καθὼς ἀκούω, κρίνω· καὶ ἡ κρίσις μου ἐστὶν δίκαια· διὰ τὸ δὲν ἐξ ἡτῶ τὸ γένημα τὸ ἐδικόν μου, ἀλλὰ τὸ γένημα τῶ πατρὸς μου ὅτι με ἐπέμψεν.

31 Ἄν

31 Ἐάν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἔστι ἀληθής.

32 Ἀλλ' οἱ ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἑμῶ, καὶ οἶδα ὅτι ἀληθής ἐστι ἡ μαρτυρία ἣν μαρτυρεῖ περὶ ἑμῶ.

33 Ὑμεῖς ἀπετάλατε πρὸς Ἰωάννην, καὶ μεμαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ.

34 Ἐγὼ δ' εἰ παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω· ἀλλὰ οὐκ ἐγὼ λέγω ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε.

35 Ἐκεῖνον ἢ τὸ λύχνον ὁ καίμενον καὶ φαῖναν· ὑμεῖς δ' ἡγελήσατε ἀρχαῖα διδάσκειν περὶ ὧν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ.

36 Ἐγὼ δ' ἔχω τὴν μαρτυρίαν μείζονα τῆς Ἰωάννης· πᾶσι δ' ἔργα ἃ ἔδωκε μοι ὁ πατὴρ ἵνα τελειώσω αὐτά· αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποίω, μαρτυρεῖ περὶ ἑμῶ ὅτι ὁ πατὴρ με ἀπέσταλκε.

37 Καὶ ὁ πέμψας με πατὴρ, αὐτὸς μεμαρτύρηκε περὶ ἑμῶ. ἔτε φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόαστε πώποτε, ἔτε εἶδ' αὐτοῦ ἐωράκατε.

38 Καὶ τὸ λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε μένοντες ἐν ὑμῖν· ὅτι οὐκ ἀπίστευεν ἐκεῖνον, τὴν ὁ ὑμεῖς εἰ πιστεύετε.

39 Ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζῶν

31 Ἀν ἐγὼ μαρτυρῶ διὰ λόγου μου, ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἔστι ἀληθινή.

32 Ἀλλ' οἱ εἶναι ὅπως μαρτυρῶ διὰ λόγου μου, καὶ ἐξούρω ὅτι ἀληθινή εἶναι ἡ μαρτυρία ὅπως μαρτυρῶ διὰ λόγου μου.

33 Ἐσθὺς ἐσείλετε εἰς τὸ ἰωάννην, καὶ ἐκεῖνον ἐμαρτύρηκε τὴν ἀλήθειαν.

34 Ἀμὲν ἐγὼ δὲν πέραν διὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν ἀλλὰ σὺς λέγω ἐγὼ, διὰ τὸ σωθῆτε ἐσθὺς.

35 Ἐκεῖνον ἦταν ὁ λύχνος ὅπως ἐκαίετο ἐξ ὧν καὶ ἐσθὺς ἡγελήσατε περὶ ὧν ἐγὼ καὶ καὶ εἰς τὸ φῶς τῶν.

36 Ἀμὲν ἐγὼ ἔχω μαρτυρίαν μεγαλίστην (διὰ τὴν μαρτυρίαν) τῆς Ἰωάννης· διὰ πᾶσι ἔργα ὅπως με ἔδωκε ὁ πατὴρ διὰ τὴν τελειώσω, αὐτὰ ἔργα ὅπως κάμνω ἐγὼ, μαρτυρῶ διὰ λόγου μου, ὅτι ὁ πατὴρ με ἀπέστειλε.

37 Καὶ ὁ πατὴρ ὅπως με πέμψεν, αὐτὸς ἐμαρτύρηκε διὰ λόγου μου. εἰ δὲ τὴν φωνὴν τῶν ἀκούσατε ποτε, εἰ δὲ τὸ εἶδος τῶν εἶδετε.

38 Καὶ τὸ λόγον τῶν δὲν ἔχετε ὅπως ἐν ὑμῖν εἰς εἰσὶν· ὅτι δὲν πιστεύετε τῶν, τὸ ὅτι οὐκ ἐκεῖνον σὺς ἐστὶν.

39 Ἐξετάζετε ταῖς γραφαῖς, ὅτι ἐσθὺς λογιάζετε καὶ ἔχετε

ὡν αἰώνιον ἔχει· καὶ οὐκ εἶναι ἐν αὐτῷ μαρτυροῦσιν ὡς ἐμῷ·

40 Καὶ εἰ θέλετε ἐλθεῖν πρὸς με, ἵνα ζωὴν ἔχητε.

41 Δόξαν παρὰ ἀνθρώπων ἔλαβάνω·

42 Ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὑμᾶς, ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ ἔχετε ἐν εἰσότητι.

43 Ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὄνοματι τοῦ πατρὸς μου, καὶ ὑμεῖς λαμβάνετε με· εἰάν τις ἐλθῇ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ ἰδίου, οὐκ αἰνεῖτον ἡ ψεῦδος.

44 Πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι, δόξαν παρὰ ἀλλήλων λαμβάνοντες, καὶ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ οὐ ζητεῖτε;

45 Μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κατατηρήσω ὑμῶν ὡς τὸ πατέρα· ἐστὶν ὁ κατατηρῶν ὑμῶν, Μωσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατε.

46 Εἰ ὅτι ἐπιστεύετε Μωσῇ, ἐπιστεύετε ἀν' ἐμοί· ὡς γὰρ ἐμὸς κήρυξ ἐγραψεν.

47 Εἰ ὅτι τοῖς κήρυξιν γραμμάτων οὐ πιστεύετε, πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασι πιστεύετε;

ἔχετε εἰς αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον· καὶ οὐκ αἰσθάνεσθαι ὅτι ἡ μαρτυρία ὅτι ἐμὸς λόγος μου·

40 Ἀμὴν εἰς τὸν θεόν θέλετε ναὶ ἐλθῆτε εἰς ἐμὸν, ἀλλ' οὐκ ἔχετε ζωὴν.

41 Ἐγὼ δόξαν διὰ ἀνθρώπων πρὸς τὸν πατέρα.

42 Ἀλλὰ πάντες εἰσώρεται, ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔχετε ἐν τῷ λόγῳ σας.

43 Ἐγὼ ἦλθα εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς μου, καὶ ὑμεῖς με δέχεσθε· εἰάν τις ἐλθῇ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ ἰδίου, οὐκ αἰνεῖτον ἡ ψεῦδος.

44 Πῶς ἡμπορεῖτε εἰσεῖν ναὶ πιστεύετε, ὅτι περνετε δόξαν ἑναὶ διὰ τὸ ἄλλον; καὶ τὴν δόξαν ὅτι ἐμὸν διὰ τὸ μόνον Θεόν οὐκ ἐλθῆτε τὴν μαρτυρίαν.

45 Μὴ λογιζέσθε, ὅτι ἐγὼ θέλω ὡς κατατηρήσῃ εἰς τὸν πατέρα· ἐν αὐτῷ Μωσῆς ὅτι ὡς ὡς κατατηρῶν, εἰς τὸ ὅποιον εἰσεῖς ἐλπίσετε.

46 Διατί οὐκ ἐπιστεύετε εἰς τὸν Μωυσῆν, ἡθέλετε πιστεύου καὶ εἰς ἐμὸν· ἀλλ' οὐκ αἰνεῖτε ἀλλ' ὅτι ἐμὸς λόγος μου ἐγγράφει.

47 Καὶ ἀνίστασθαι καὶ οὐκ αἰσθάνεσθαι τὸν γραμμάτων οὐκ ἐπιστεύετε, πῶς θέλετε πιστεύου τὰ ἐδικὰ μου λόγια;

Κεφ. 6.

Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰη-
σοῦς πέραν τῆς θαλάσσης
τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβεριά-
δος.

2 Καὶ ἠκολούθη αὐτῷ ὄχλος
πολύς, ὅτι ἐώραν αὐτὸν τὰ ση-
μεῖα ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ὁσίων-
των.

3 Ἀπῆλθε ὃ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰη-
σοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μὴ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ.

4 Ἦν δὲ γῆς τὸ πᾶχος, ἡ
ἐορτὴ τῶν Ἰσδαίων.

5 Ἐπάρσας ἑνὸς Ἰησοῦς τὰς
ὀφθαλμούς, καὶ θεασάμενος
ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχετο πρὸς
αὐτὸν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον·
Πόθεν ἀρξάμεθα ἄρτους, ἵνα
φάωσιν οὗτοι;

6 (Τὸτο δὲ ἔλεγε πειράζων
αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ᾔδει τι ἐμελλε
ποιεῖν.)

7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιπ-
πος· Διακοσίαν δηναρίων ἄρτοι
ἐκ δυνέουσιν αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος
αὐτῶν βραχὺ πιάσῃ.

8 Λέγει αὐτῷ εἰς ἐκ τῶν μα-
θητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρέας ὁ ἀδελ-
φὸς Σίμωνος Πέτρου·

9 Ἐστὶ παιδάριον ἐν αὐτοῖς ὃ
ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους καὶ
δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί
εἰσι εἰς τοσούτους;

10 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς· Ποί-
ηστε τὰς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν.

Καὶ ὕστερον διὰ τῶν ἐπὶ τῶν
ὁ Ἰησοῦς περὶ διὰ τῶν
θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας, τῆς Τι-
βεριάδος.

2 Καὶ τὸ ἀκολουθῶν ὄχλος
πολύς, διὰ τὸ ἰδεῖν αὐτὸν τὰ ση-
μεῖα ὅτι ἐκαμῆν εἰς τὰς ἀδελ-
φείμους.

3 Καὶ ἀνέστη εἰς τὸ ὄρος ὁ
Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μαζὺ
μετὰ τῶν μαθητῶν τῶν.

4 Καὶ ἦν σημεῖον τὸ πᾶχος,
ἡ ἐορτὴ τῶν Ἰσδαίων.

5 Ἐσήκωσε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς
τὰ μάτια τῶν, καὶ αὐτοὶ εἶδον
ὅτι πολὺς λαὸς ἔρχετο εἰς αὐ-
τόν, λέγει εἰς τὸν Φίλιππον·
διὰ τί γὰρ ἀρξάμεθα ψωμί,
διὰ τὸ φάσιν ἐτούτοις;

6 Καὶ τῷτο τὸ εἶπεν δοκιμά-
ζων τὸν· διὰ τὸ αὐτὸς ἔδειξε
τί ἐμελλε νὰ ποιῇ.

7 Ἀπεκρίθη τῷ Φίλιπ-
πῳ· Διακοσίαν δηνάρων
ψωμίων δὲν τῶν φθάνει, γὰρ πᾶ-
ς καθεὶς ἑνὸς διὰ κομμάτι.

8 Λέγει τῷ ἑνὶ αὐτῶν τῶν μα-
θητῶν τῶν, Ἀνδρέας ὁ ἀδελ-
φὸς τῶν Σίμωνος τῶν Πέτρου·

9 Εἶναι ἐδῶ ἑνὸς παιδὶ ὅς
ἔχει πέντε ψωμίων κριθίνων
καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ τί εἰσὶ
αὐτοῖς εἰς τοσούτους ἀνθρώπους;

10 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· κά-
μετε τὰς ἀνθρώπους γὰρ καθε-

Ἦν

ἐν

Ἦν ὃ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. Ἀνέπεσον οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὡς εἰ πεντακισχίλιοι.

11 Ἐλαβε ὃ Ἰησοῦς, καὶ δύχαλίσθησας διέδωκε τῷις μαθηταῖς, οἱ ὃ μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις· ὁμοίως καὶ ἐν τῶν ὀψαρίων ὅσον ἤθελον.

12 Ὡς ὃ ἐνεπαύθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ· συνελθόντες τὰ πρῶτα ἐύθυνται κλάσμάς, ἵνα μὴ πιθόλη.

13 Συνήγαγον ἔν, καὶ ἐγένισαν δώδεκα κοφίνες κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίων, ὃ ἐπερίσσευσε τοῖς βεβρωκόσι.

14 Οἱ ἄνθρωποι ἰδόντες ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον· Ὅτι ἕτις ἐστιν ἀληθῶς ὁ πατριάρχης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον.

15 Ἰησοῦς ἔν γινῶς ὅτι μέλλεν ἐρχεσθαι, καὶ ἀρπάζειν αὐτὸν ἵνα ποιήσῃ αὐτὸν βασιλέα, ἀνεχώρησε πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος.

16 Ὡς ὃ ῥήψια ἐγένετο, κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτῷ ἐπὶ τὴν θάλασσαν.

17 Καὶ ἐμβάντες εἰς τὸ πλοῖον, ἤρχοντο πέραν τῆς θαλάσσης εἰς Καπερναῖμ. καὶ

σκοπία

σεν. καὶ εἰς εἰμένον τὸν τόπον ἦτον πολὺ χορτῶρι. ἐκάθισαν λοιπὸν οἱ ἄνδρες κοντῷ πέντε χιλιάδες τῷ ἀριθμῷ.

11 Καὶ ἐπῆρε ὁ ψωμίον ὁ Ἰησοῦς, καὶ δύχαλίσθησεν καὶ τὰ ἐμοίρασεν εἰς τὰς μαθητάς τε καὶ οἱ μαθηταὶ (ὁ ἐμοίρασαν) εἰς ἐκείνους ὅπως ἐκάθηνταν· ἐτρεφάτο ὁ ψαρεύων ἡ θελαν.

12 Καὶ ὡσὺν ἐχόρευσαν, λέγει εἰς τὰς μαθητάς τε· μαζώξετε τὰ κομμάτια ὅπως ἐπαρισόσων, νὰ μὴ χάσῃ τίποτες.

13 Ἐμάζωξαν λοιπὸν, καὶ ἐγένισαν δώδεκα κοφίνια κομμάτων ἀπὸ τῶν πέντε ψωμίων καὶ κριθίων, τὰ ὅποια ἐπαρισόσων ἀπὸ ἐκείνους ὅπως ἐφαγαν.

14 Οἱ ἄνθρωποι λοιπὸν ὡσὺν εἶδαν τὸ θαῦμα ὅπως ἐκαθίσαν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον· ἐτρεφάτο ἡμεῖς ἀληθινῶς ὁ πατριάρχης ὅπως ἔμελλεν νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν κόσμον.

15 Ὡσὺν ἐγινώσκεν λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι μέλλεν νὰ ἔλθῃ νὰ τὸ ἀρπάζῃ νὰ τὸν κάμῃ βασιλέα, ἀνεχώρησε πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος τε.

16 Καὶ ὡσὺν ἐβραδιάσεν, ἐπατέθησαν οἱ μαθηταὶ τῷ εἰς τὴν θάλασσαν.

17 Καὶ ἐμβάντες εἰς τὸ πλοῖον, ἤρχοντο πέραν τῆς θαλάσσης εἰς τὴν Καπερναῖμ.

ναύμα.

σκοτία ἤδη ἐγενόνη, καὶ οὐκ
ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰη-
σοῦς.

18 Ἦτε θάλασσα, ἀνέμω
μεγάλω πνέοντες, διηγείρε-
τε.

19 Ἐληλακότες ἦν ὡς τα-
δίαις εἰκοσιπέντε ἢ τριάκοντα,
θραύοντες τὸ Ἰησοῦν περιπατῆναι
ἐπὶ τῆ θαλάσσης, καὶ ἐγγὺς τῆ
πλοῖου γινόμενον· καὶ ἐφοβή-
θησαν.

20 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Ἐ-
γὼ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.

21 Ἦθελον ἔν λαβεῖν αὐτὸν
εἰς τὸ πλοῖον· καὶ οὐθὲν τὸ
πλοῖον ἐγένετο ἐπὶ τῆ γῆς εἰς τὴν
ὑπῆλθον.

22 Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ
ἐξηκὼς πέραν τῆ θαλάσσης, ἰδὼν
ὅτι πλοῖαριον ἄλλο ἐκ ἧν ἐκεῖ,
εἰ μὴ ἐν ἐκείνῳ εἰς ὃ ἐνήβησαν οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἐ συν-
εισῆλθε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ
Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖαριον, ἀλλὰ
μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλ-
θον.

23 Ἀλλὰ ὃ ἦλθε πλοῖαριον
ἐκ Τιβεριάδος ἐγγὺς ὅ
τότε
ἔφαθον τὸ ἄρτον, σύχαρι-
σίσαντος ὁ Κύριος.

24 Ὅτε ἦν εἶδεν ὁ ὄχλος
ὅτι Ἰησοῦς ἐκείσιν ἐκεῖ, ἐδὲ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐνήβησαν καὶ
αὐτοῖς

ναῖμι. καὶ ἀρρομαῖα ἐσποτῆναι,
καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀκομιε δὲν ἦγχε
ὑπαίγη εἰς αὐτούς.

18 Καὶ ἡ θάλασσα ἐφέσκα-
νε, διὰ τὴν ἐφύστα μεγαλῶ
ἀνεμῶ.

19 Λοιπὸν ὥσαν ἑλαμην
εἰκοσιπέντε ἢ τριάκοντα σάββα,
βλέποντες τὸ Ἰησοῦν ὅπως ἐσθι-
πῆν ἀπάνω εἰς τὴν θάλασ-
σαν, καὶ ἦλθε κοντὴ εἰς τὴ κα-
ράβιν καὶ ἐφώθησαν.

20 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὰς ἔπει
ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.

21 Ἦθελαν λοιπὸν νὰ τὴ
πάρων εἰς τὴ καράβιν καὶ παρό-
ντες τὴ καράβιν οὐρέθη εἰς τὴν
γῆν ὅπως ἐσπεύδαζαν (να πῶ-
σιν).

22 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ὁ
λαὸς ὅπως ἐτεκετον περὶ αὐ-
τὴν θάλασσαν, βλέποντας ὅ-
τι ἄλλο καράβιν δὲν εἶναι ἐκεῖ,
παραῖ ἕνα ἐκείνῳ εἰς τὸ ὅποι
ἐμῆκαν οἱ μαθηταῖδες τε, καὶ
ὅτι δὲν ἐμῆκε μαζὺ με τὰς
μαθηταῖδες τε ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴ
καράβιν, ἀλλὰ μοναχοὶ οἱ μα-
θηταῖδες τε ἐδίδεσκον.

23 Καὶ ἦλθαν καὶ ἄλλα μι-
κρὰ καράβια διὰ τὴν Τιβερι-
άδα, κοντὴ εἰς τὴν τόπον ἐκεῖν
ὅπως, σύχαριζάντας ὁ Κύριος
ἔφαθον τὴ ψαμί.

24 Καὶ ὅταν λοιπὸν εἶδον
τὸ πλῆθος, αὐτοὶ ὁ Ἰησοῦς δὲν
εἶναι ἐκεῖ, ἐξ οἱ μαθηταῖδες τε
ἐμῆ-

αὐτοῖς τὰ πλοῖα, καὶ ἦλθον εἰς Καπερναεὺν, ζητῶντες Ἰησοῦν.

25 Καὶ εὐρόντες αὐτὸν πέραν ὁ θαλάσσης, εἶπον αὐτῷ· Ραββί, πότε ὧδε ἤρξῃαι;

26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ με ὅτι εἰδότε σημεῖα, ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων, καὶ ἐχορτάσθητε.

27 Ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρωσιν τῆν ἀπολλυμένην, ἀλλὰ τὴν βρωσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει· τὸν υἱὸν τοῦ πατρὸς ἐσφράγισεν, ὁ Θεός.

28 Εἶπον ἄνθρωποι αὐτῷ· Τί ποιοῦμεν, ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ;

29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τὸ ἐστὶ τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, ἵνα πιστεύσητε εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνον.

30 Εἶπον ἄνθρωποι αὐτῷ· Τί ἄν ποιῆς σύ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμέν σοι; ἢ ἐργάζῃ;

31 Οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μάννα ἐφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον· Ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν.

32 Εἶπεν ἄνθρωποις ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Οὐ Μωσὴς δέδωκεν ὑμῖν τὸ ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ἀλλ' ὁ πατὴρ με δίδωσιν ὑμῖν

ἐμβῆκαν καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν καρβία, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν καρβίαν μου, καὶ γινώσκοντες τὸν Ἰησοῦν.

25 Καὶ ὡσὺν τὸν Ἰησοῦν πέραν τοῦ θαλάσσης, εἶπον τῷ διδάσκαλῳ, πότε ἦλθες ἑδῶ;

26 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν τῷ βέβαιον βέβαιον σὺς λέγεις, με γινώσκετε, ὅτι ἀλλὰ εἰδότε σημεῖα, ἀλλὰ ὅτι ἐφάγετε ἀπὸ τοῦ ψαμμοῦ, καὶ ἐχορτάσθε.

27 Μὴ δαλούετε ἀπὸ τοῦ φαγῆντος φθίρειν, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ φαγῆντος ὅτι μὲν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, τὸ ὅποιον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θείει σὺς τὸ δῶσεν· ἀλλὰ τὸν τοῦ πατρὸς ὁ Θεὸς ἐσφράγισεν.

28 Εἶπεν τῷ λοιπὸν· τί ναὶ κάμνημι, ἀλλὰ ναὶ κάμνημι τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ;

29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν τῷ τὸ ἐστὶ εἶναι τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, ναὶ πιστεύετε εἰς ἐκεῖνον ὅτι ἐστὶν αὐτός.

30 Εἶπεν τῷ· ἢ σημεῖον λοιπὸν κάμνης ἐσύ, ναὶ εἰδόμεν, ναὶ σὺ πιστεύουμι; τί κάμνης;

31 Οἱ πατέρες μας ἐφαγὰν τὸ μάννα εἰς τὴν ἐρήμον, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἄρτον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ τῷς ἔδωκε ναὶ φαῖσιν.

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷς εἶπε· βέβαιον βέβαιον σὺς λέγεις· ὅτι ὅτι ὁ Μωϋσῆς σὺς ἔδωκε τὸ ψαμμὶ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ· ἀλλὰ ὁ πατὴρ

ὑμῖν τ' ἄρτον ἐκ τῷ ἔρανος τ' ἀληθινόν.

33 Ὁ ἦ ἄρτος ὁ Θεὸς ἐστὶν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ ἔρανος, καὶ ζωὴν διδὼς τῷ κόσμῳ.

34 Εἶπον ἔνθα αὐτόν· Κυριε, πάντοτε δὸς ἡμῖν τ' ἄρτον τούτον.

35 Εἶπε ὁ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμὶ ὁ ἄρτος τῆ ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρὸς με, ὁ μὴ πεινάσῃ· καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ὁ μὴ διψήσῃ πώποτε.

36 Ἀλλ' εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ εὐεργετήσαί με, καὶ ὁ πιστεύετε.

37 Πᾶν ὁ δίδωσί μοι ὁ πατήρ, ὥστε ἐμὲ ἥξει· καὶ τ' ἐρχόμενον πρὸς με ὁ μὴ ἐκβάλλω ἔξω.

38 Ὅτι καταβέβηκα ἐκ τοῦ ἔρανος, ὃ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ ἐμοῦ, ἀλλὰ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν πάντως με.

39 Τούτο δέ ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με πατρός, ἵνα πᾶν ὁ δέδωκέ μοι, μὴ ἀπολέσῃ ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀναστήσῃ αὐτὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

40 Τούτο δέ ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν υἱόν, καὶ πιστεύων εἰς αὐτόν, ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἀναστήσῃ αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

41 Ἐξέγ-

πατήρ με ὥστε διδοῖ τὸ ψαμί τὸ ἀληθινόν ἀπὸ τοῦ ἔρανος.

33 Διαπὶ τὸ ψαμί τὸ Θεὸς εἶναι ἐκείνο ὅπως καταβαίνει ἀπὸ τοῦ ἔρανος, καὶ διδοῖ ζωὴν εἰς τὸν κόσμον.

34 Καὶ οἱ κληνοὶ τὸ εἶπαν· αὐξήντη, δὸς μας πάντοτε τὸ ψαμί τούτο.

35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὰς εἶπεν· ἐγὼ εἰμαι τὸ ψαμί τῆ ζωῆς· ἐκείνους ὅπως ἐρχοῦν εἰς ἐμένα, δὲν θέλει πνίσασθ· καὶ ὅπου πιστεύει εἰς ἐμένα, δὲν θέλει διψᾶσθ ὅποτε.

36 Ἀλλὰ εἰπά σας, ὅτι καὶ εὐδετέ με, καὶ δὲν πιστεύετε.

37 Ὅλον κληνο ὅπως με ὁ δὲ ὁ πατήρ, θέλει ἔλθῃ εἰς ἐμένα· καὶ οἱ κληνο ὅπως ἐρχοῦν εἰς ἐμένα, δὲν θέλει τὸ ἀναλίσθαι.

38 Διαπὶ ἐγὼ ἐκείνους καταβέβηκα ἀπὸ τοῦ ἔρανος, ὅχι νὰ κάμω τὸ θέλημα τὸ ἐδικόν μου, ἀλλὰ τὸ θέλημα ἐκείνους ὅπως με ἐπέμψεν.

39 Καὶ τούτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ πατρός ὅπως με ἐπέμψεν νὰ μὴ χάσῃ κανέναν ἀπ' ἐκείνων ὅπως με εὐδωκεν, ἀλλὰ νὰ τὸ ἀναστήσῃ εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

40 Διαπὶ τούτο εἶναι τὸ θέλημα ἐκείνους ὅπως με ἐπέμψεν, ὅτι καὶ εἶναι ὅπως βλέπει τὸν υἱόν καὶ πιστεύει εἰς αὐτόν, νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ νὰ τὸ ἀναστήσω εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

41 Ἐξέγ-

41 Ἐργάζοντο ἔν οι ἱεραὶ-
οι παρ' αὐτῶ, ὅπ εἶπεν· Ἐγώ
εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καθ' ἡμέραν ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ.

42 Καὶ ἔλεγον· Οὐκ ἔστος
ἐστίν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσήφ, οὐ
ἡμεῖς οἶδαμεν τὴν πατέρα καὶ τὴν
μητέρα; Πῶς ἔν λέγει ἔστος;
Ὅπ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέβη-
κα;

43 Ἀπεκρίθη ἔν ὁ Ἰησοῦς
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Μὴ ᾠργίζε-
τε μετ' ἀλλήλων.

44 Οὐδεὶς διδάσκει ἐλθεῖν
πρὸς με, ἐάν μὴ ὁ πατήρ ὁ
πέμψῃ με ἐλκύσῃ αὐτόν, καὶ
ἐγὼ ἀναστήσω αὐτόν τῇ ἰσχύϊ
ἡμέραν.

45 Ἐστὶν γραμμὴ ἐν τοῖς
πνεύματι· Καὶ ἐστὶν πᾶντες
διδάσκοντες τὸ Θεόν· Πᾶς ἔν ὁ ἀ-
κούσας παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ
μαθὼν, ἔρχετο πρὸς με.

46 Οὐκ ὅπ τὸν πατέρα πῶς
ἐώρακεν, ἐί μὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ
Θεοῦ· ἔκτο· ἐώρακε τὸν πατέ-
ρα.

47 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ἔχει ζωὴν
αἰώνιον.

48 Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζω-
ῆς.

49 Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφα-
νον τὸ μᾶννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ
ἀπέθανον.

50 Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ.

41 Ἐργάζοντο λοιπὸν οἱ ἱε-
ραὶ αὐτόν, ὅπ εἶπεν· ἐγὼ
εἰμαι ὁ ἄρτος, ὅπ ἐκ αὐτοῦ
καὶ δὲ τὸν οὐρανόν.

42 Καὶ ἔλεγον· δὲν εἶναι
ἐστὶν ὁ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσήφ,
ὅπ οἱ εἰμεῖς ἔσθωμεν τὸν πα-
τέρα καὶ τὴν μητέρα; πῶς λοι-
πὸν λέγει ἐστὶν· ὅπ δὲ τὸν
οὐρανόν ἐκατέβηκα;

43 Ἀπεκρίθη λοιπὸν ὁ Ἰη-
σοῦς καὶ εἶπεν τοῖς· μὴ ᾠργίζετε
ἀνέμεσά σας.

44 Κανένας δὲν δύνει νῶ
ἐλθεῖν εἰς ἐμένα, ἀνίσως καὶ ὁ
πατήρ ὅπ με ἐπέλεξεν δὲν τὸν
σύ-
ν, καὶ ἐγὼ θέλω τὸν ἀναστήσῃ εἰς
τὴν ἡμέραν.

45 Εἶναι γραμμὴν εἰς
τοῖς πνεύματι· καὶ ὅλοι θέλωσι
ᾠκεῖν διδάσκει τὸ Θεόν· καὶ
ἐκείνος (ἀνδραπόδ) τὸ λοιπὸν,
ὅπ ἐκ αὐτοῦ δὲ τὸν πατέρα καὶ
μαθὼν, ἔρχετο πρὸς ἐμένα.

46 Ὅπ πῶς κανεῖς εἶδε τὸν
πατέρα, παρὰ ἐκείνου· ὅπ ἐ-
ναι δὲ τὸν Θεόν· ἐστὶν εἶδε
τὸν πατέρα.

47 Βέβαια βέβαια πᾶς λέ-
γω, ὅπ ἐκείνου· ὅπ πιστεύῃ
εἰς ἐμένα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

48 Ἐγὼ εἰμαι τὸ ψαμί τῆς
ζωῆς.

49 Οἱ πατέρες σας ἔφαγον
τὸ Μᾶννα εἰς τὴν ἐρήμον, καὶ
ἀπέθανον.

50 Ἐστὶν εἶναι τὸ ψαμί
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

Ἐξερᾶν καθάραν, ἵνα πῆς ἐξ
αὐτῆ φάγη καὶ μὴ δόποσιν.

51 Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν,
ὁ ἐν Ἐξερᾶν καθάρος· ἐάν τις
φάγη ἐκ τούτου ἄρτου, ζήσεται
εἰς τὴν αἰῶνα· καὶ ὁ ἄρτος ὅς
ἐν ἐγὼ δώσω, ἡ σάρξ μου ἐστίν,
ἣν ἐγὼ δώσω ὑμῖν· ὃς κόσμος
ζῶης.

52 Ἐμύχοντο ἔν τε οὗτοι ἀλλ-
ήλους οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες·
Πῶς δύναται ἕτερος ἡμῖν δῶναι
τὴν σάρκα φαγεῖν;

53 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐάν τις
φάγη τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ
ἀνθρώπου, καὶ πίνηται αὐτοῦ τὸ αἷ-
μα, σὺν ἔχετε ζωὴν ἐν αἰ-
σῶντι.

54 Ὁ τρώγων με τὴν σάρ-
κα, καὶ πίνων με τὸ αἷμα,
ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ ἀ-
ναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

55 Ἡ δὲ σάρξ μου ἀληθῶς
ἐστὶ βρώσις, καὶ τὸ αἷμά μου
ἀληθῶς ἐστὶ πότης.

56 Ὁ τρώγων με τὴν σάρ-
κα, καὶ πίνων με τὸ αἷμα, ἐν
ἐμοὶ μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ.

57 Καθὼς ἀπέστειλέ με ὁ
ζῶν πατήρ, καὶ ἐγὼ ζῶ ὁ πατήρ.

ὅπως καθάραν ἀπὸ τῆς Ἐξερᾶς,
ἀλλὰ νὰ μὴ δόποσιν ὅποιος
τὸ φάγη.

51 Ἐγὼ εἰμαι τὸ ψωμὶ τὸ
ζωνταῖον, ὅπως ἐκαιτέθηεν ἀπὸ
τῆς Ἐξερᾶς· καὶ ὅποιος φάγη ἀπὸ
τῆς τοῦ ψωμι, ζήσῃ εἰς
τὴν αἰῶνα· ἐπεὶ ψωμὶ ὅπως ζῆται
δώσῃ ἐγὼ, εἶναι ἡ σὰρκ μου,
τὴν ὅποιον ἐγὼ ζῆται τὴν δώσῃ
ἀλλὰ τὴν ζωὴν τοῦ κόσμου.

52 Ἐμύχονταν λοιπὸν
ἀνήμεσοι τὰς οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ
ἐλεγαν· πῶς ἡμπορεῖ ἕτερος
νὰ μᾶς δώσῃ τὴν σάρκα τοῦ
τὴν φάγη;

53 Εἶπεν τὰς λοιπὸν ὁ Ἰη-
σοῦς· βέβαια βέβαια σὺς λέγω,
ἐάν τις φάτῃ τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀνθρώπου, καὶ νὰ πίνηται τὸ
αἷμά τοῦ, δὲν ἔχετε ζωὴν εἰς
τοῦ λόγου σας.

54 Ἐκεῖνος ὅπως τρώῃ τὴν
σάρκα μου, καὶ πίνῃ τὸ αἷμά
μου, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ
ζῆται τὴν ἀναστήσῃ εἰς τὴν ὑστε-
ρῶν ἡμέραν.

55 Διατὶ ἡ σάρκα μου εἶναι
ἀληθινὸν φαγεῖν, καὶ τὸ αἷμά μου
εἶναι ἀληθινὸν ποτὸν.

56 Ἐκεῖνος ὅπως τρώῃ
τὴν σάρκα μου, καὶ πίνῃ τὸ αἷμά
μου, ἐν ἐμοὶ εἰς μένει, καὶ ἐγὼ εἰς
αὐτόν.

57 Καθὼς ὁ ζῶν πατήρ με
ἀπέστειλε, καὶ ἐγὼ ζῶ ὁ πατήρ.

πατέρω καὶ ὁ τρώων με, καὶ
κεῖν· ζήσε) δι' ἐμέ.

58 Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐν
ῥύθρῳ καταβάς· ὁ καθὼς ἐ-
φαθεν οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ
μάννα, καὶ ἀπέθανον· ὁ τρώ-
ων τῶν τ' ἄρτον, ζήσε) εἰς τ'
αἰῶνα.

59 Ταῦτα εἶπεν ἐν συναγω-
γῇ, διδάσκων ἐν Καπερναεὺμ.

60 Πολλοὶ ἦν ἀκέσαντες ἐκ
τῆ μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπον· Σκλη-
ρός ἐστιν ὁτος ὁ λόγος· τίς δύνα-
ται αὐτὸν ἀκέειν;

61 Εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυ-
τῷ ὅτι ῥηθῆναι περὶ τούτου οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς·
Τούτο ὑμᾶς σκανδαλίζει;

62 Ἐάν τις θεωρῇτε τὸ ἦν ἔν
ἀνθρώπῳ ἀναβαίνοντα ὅπως ἦν
τὸ πῶς τερον;

63 Τὸ πνεῦμα ἐστὶ τὸ ζωοποι-
εῖν, ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ ἑαυτὸν.
τὰ ῥήματα αὐτοῦ λαλῶ ὑμῖν,
πνεῦμα ἐστὶ καὶ ζωὴ ἐστίν.

64 Ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωποι
οἱ οὐ πιστεύουσιν. ἦδει ἡρ' ἐξ ὁ-
ρχῆς ὁ Ἰησοῦς, τίτες εἰσὶν οἱ μὴ
πιστεύοντες, καὶ τίς ἐστιν ὁ πα-
ραδόντων αὐτόν.

65 Καὶ ἔλεγε· Διὰ τούτου
εἰρη-

τέρω· ἐτ' ἐκείν· ὅπως μὲ
τρώει, ἡλὲ ζήσε καὶ ἐκεῖν·
Διὰ τ' ἐμὲ.

58 Ἐτ' ἐκείν· εἶναι ὁ ἄρτος
ὅπως ἐκατέθηκεν διὰ τ' ἑρμῶν·
ὅχι κατὰ ἑφ' αὐτὸν οἱ πατέρες
σας τὸ μάννα, καὶ ἀπέθανον·
ἐκεῖν· ὅπως τρώει ἐτ' ἐκ τὸ
ψωμί, ἡλὲ ζήσε εἰς τ' αἰῶνα.

59 Ἐτ' ἐκείν· εἶπεν εἰς τὴν συν-
αγωγὴν, διδάσκωντας εἰς
τὴν Καπερναεὺμ.

60 Πολλοὶ λοιπὸν διὰ τὰς
μαθητὰς τε ὅπως ἀκέσαν
ἐτ' ἐκ τὸν λόγον, εἶπαν· σκλη-
ρός ἐστὶν ὁτος ὁ λόγος· τίς
ἡμπορεῖν αὐτὸν ἀκέει;

61 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ῥηθῆναι
τας εἰς τὸν λόγον τε, ὅτι ῥηθῆ-
ναι οἱ μαθητὰς τε διὰ τὸ
τὸν λόγον, τὰς εἶπ· τούτο
σας σκανδαλίζει;

62 Ἄν λοιπὸν ἡθέλετε εἰδῇ
τὸ ἦν τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀναβαί-
ναι ἐκεῖ ὅπως ἦτον εἰς τὴν δόξαν;

63 Τὸ πνεῦμα εἶναι ἐκείνο
ὅπως ζωοποιεῖ· ἡ σὰρξ δὲν
ὠφελεῖ ἡποτες. τὰ ῥήματα ὅπως
σας λαλῶ ἐγὼ, εἶναι πνεῦμα
καὶ ζωή.

64 Ἀλλὰ εἶναι διὰ τοῦτο
καὶ ποιοὶ ὅπως δὲν πιστεύουσιν· δι-
αὐτὸ ὁ Ἰησοῦς ἔξουρεν διὰ τὴν
δόξαν, ποιοὶ εἶναι ὅπως δὲν πι-
στεύουσιν, καὶ ποιοὶ εἶναι ἐκεῖν·
ὅπως μέλλειν αὐτὸν παραδόσθαι.

65 Καὶ ἔλεγε· Διὰ τούτου
S 3 σὰς

ἔρηκα ὑμῖν ὅτι ὑδεὶς δύναται
ἰλθεῖν πρὸς με, εἰ μὴ ἢ δεδομέ-
νοι αὐτοῦ ἔσονται πατέρες μου.

66 Ἐκ τούτων πολλοὶ ἀπηλ-
θον τῷ μαθητῶν αὐτοῦ εἰς τὸ ὀπί-
στω, καὶ ἔκεν μετ' αὐτοῦ ὡς ἐλε-
πάτην.

67 Εἶπεν ἔν ὁ Ἰησοῦς τοῖς
δώδεκα· Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε
ὑπίσχειν;

68 Ἀπεκρίθη ἔν αὐτοῖς Σί-
μων Πέτρος· Κύριε, ὡς ἴνα
ἀπὸ λυσσόμεθα; ῥήματα ζωῆς
αἰωνίου ἔχεις.

69 Καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν
καὶ ἐγνωσκώμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ Χρι-
στὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

70 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τῶς δώδε-
κα ἐξελεξάμην, καὶ ἐξ ὑμῶν
εἷς ἀφ' ὧν ἐστὶν;

71 Ἐλεγε δὲ τὸ Ἰσάκ Σί-
μων Ἰσκαριώτῃ· ἕτος ἦν
ἡμελλεν αὐτὸν παραδιδόναι,
εἰς αὐτὸν ἐκ τῶν δώδεκα.

αὐτὸς εἶπε, ὅτι κανόνος δὲν δύνα-
ται ναὶ ἔλθῃ εἰς ἐλπίδα, ἀλλ' ὅτι
εἶναι δεδομένον εἰς αὐτὸν ἀπὸ
πατέρων μου.

66 Ἀπὸ τούτων πολλοὶ ἀπὸ
τῶν μαθητῶν τῶν ἐγούσων
ὀπίστω, καὶ πλεον δὲν ἐσέλιπα-
τῶσαν μετ' αὐτόν.

67 Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς
τοὺς δώδεκα· μὴ οὐ θέλετε καὶ
ἐν εἰς ναὶ παρῴτετε;

68 Ὁ Σίμων Πέτρος δὲ ἀπὸ-
κρίθη· Κύριε, τίς ἵνα
ναὶ πείσῃ; ἐστὶν ἔχων λόγια ζω-
ῆς αἰωνίου.

69 Καὶ ἡμεῖς ἐπιστάμεθα
καὶ ἐγνωσκώμεθα ὅτι ἐστὶν ἡμεῖς
Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

70 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπὸ-
κρίθη· δὲν ἐδιόλεξα ἐγὼ ἐκ
τοῦ δώδεκα, καὶ ἀπὸ πάντων εἶναι
ἑνα ἀφ' ὧν ἐστὶν;

71 Καὶ τούτῳ τὸ ἔλεγε ἀπὸ
Ἰσάκ τὸν υἱὸν τῷ Σίμωνι· τὸ
Ἰσκαριώτῃ· ἀπὸ τῶν ἐκείνων
ἡμελλεν ναὶ τὸ παραδόναι, ὅ-
τι ἐστὶν ἑνα ἀπὸ τῶν δώ-
δεκα.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑὶ ὡς ἐπαύει ὁ Ἰησοῦς
μὲν παύει ἐν τῇ Γαλι-
λαίᾳ· καὶ ὅτι ἠθέλην ἐν τῇ Ἰε-
ρουσαλὴμ ὡς ἐπαύει, ὅτι ἐζήτην
αὐτοὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτενεῖν.

2 Ἦν δὲ ἐκ τῶν ἡμερῶν τῶν Ἰε-
ρουσαλὴμ καὶ σκηνοπηγία.

ΚΑὶ ὡς ἐπαύει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν
Γαλιλαίαν· ἀπὸ δὲν ἦν
ναὶ ὡς ἐπαύει εἰς τὴν Ἰερουσαλὴμ,
ὅτι τὸ ἐζήτησαν οἱ Ἰουδαῖοι ναὶ
φονεύσαν.

2 Καὶ ἡ ἐορτὴ τῶν Ἰουδαίων
σκηνοπηγίας ἦν κοντῆ.

3 Εἰ-

3 Καὶ

3 Ἐπὶ ἂν αὐτοὺς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶ· Μεθυσθε ἐν πυρὶν, καὶ ὑπάγετε εἰς τὴν Ἰερουσαλὴμ, ἵνα καὶ οἱ μαθηταὶ σας θιασώσιν τὰ ἔργα σας ἃ ποιεῖς.

4 Οὐδεὶς ᾧ ἐν κρυπτῷ πεποιεῖ, καὶ ζητεῖ αὐτοὺς ἐν πυρὶ ἵησθαι· εἰ ταῦτα ποιεῖς, φανερώσου σιωπῇ τῷ κόσμῳ.

5 Οὐδὲ ᾧ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶ ἐπίστευον εἰς αὐτόν.

6 Λέγει ἂν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς ἔγω πάρεστιν· ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάντοτε ἐστὶν ἔτιμῳ.

7 Οὐ δύναται ὁ κόσμος ἐμὸν ὑμᾶς· ἐγὼ δὲ μισῶ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτῶ, ὅτι τὰ ἔργα αὐτῶ πονηρὰ ἐστίν.

8 Ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην· ἐγὼ ἔγω ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην, ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς ἔγω πεπληρωμένος.

9 Ταῦτα δὲ ἐπὶ αὐτοῖς, ἔμενον ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

10 Ὅς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶ, τότε καὶ αὐτοὺς ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτὴν, ὃ φανερώς, ἀλλ' ὡς ἐν κρυπτῷ.

11 Οἱ ἂν Ἰερουσαλὴμ ἐζήταν αὐτὸν ἐν τῇ ἑορτῇ, καὶ ἔλεγον· Πῶς ἐστὶν ἐκεῖν;

12 Καὶ ῥηγισμὸς πολὺς περὶ

3 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶ ἔπαυον· εὖρα ἀπ' ἐδῶ, καὶ σὺ εἰς τὴν Ἰερουσαλὴμ, διὰ τὸ ἐκεῖ εἶδέν· οἱ μαθηταὶ δὲ σας ὡς ἔργα ὅπως καμνεῖς.

4 Διατί· ὁ κανένας κάμνει ὑποπτεῖ κρυφῶ, καὶ αὐτοὺς ζητεῖ νὰ φανερωθῇ· ἐπὶ δὲ καμνεῖς ἐστὶν, φανερώσει τὸ λόγος σας εἰς τὸν κόσμον.

5 Διατί· ὁ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶ δὲν ἐπίστευον εἰς αὐτόν.

6 Λέγει τὸ λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· ὁ καιρὸς ὁ ἐδικός μου ἀκόμη δὲν ἦλθεν· ἀλλ' ὁ ἐδικός σας πάντοτε ἐστὶν ἔτοιμος.

7 Ὁ κόσμος ἐμοῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ σᾶς μισῇ· ἀλλ' ἐμὴν με μισᾷ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτῶ, ὅτι τὰ ἔργα αὐτῶ ἐστὶν κακά.

8 Ἐστὶς ἀνέβητε εἰς τὴν ἑορτὴν· ἐγὼ ἀκόμη δὲν ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν ἐν τῷ, ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἐδικός μου ἀκόμη δὲν ἐφῆκε.

9 Καὶ ὡσὲν τὸς εἶπεν ἐκείνῳ ὡς λόγια, αὐτοὺς διώκεμεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

10 Καὶ ὡσὲν ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶ, τότε ἀνέβη καὶ αὐτοὺς εἰς τὴν ἑορτὴν, ὃ φανερώς, ἀλλ' ὡσὲν κρυφῶ.

11 Οἱ Ἰερουσαλὴμ λοιπὸν τὸ ἐζήτησαν εἰς τὴν ἑορτὴν, καὶ ἔλεγον· Πῶς ἐστὶν ἐκεῖν;

12 Καὶ πολὺς ῥηγισμὸς

ἐλ' αὐτῶ ἦν ἐν τοῖς ὄχλοις. αἱ
 μὲν ἔλεγον, ὅτι ἀγαθός ἐστιν. ἄλ-
 λοι δ' ἔλεγον· Οὐ· ἀλλὰ πωλεῖ
 τὸ ὄχλον.

ἦτον μέσῃ εἰς τὸ ὄχλον διὰ τὸ
 γὰρ τοῦτο. ἄλλοι ἔλεγαν· καλὸς
 εἶναι. ἄλλοι ἔλεγαν· ὅχι· αἰ-
 λὰ πῶτεν αὖ τὸ ὄχλον.

13 Οὐδείς κλύτοι παρρησία
ἐλάλει περὶ αὐτῆς, διὰ τὸ φό-
βον τῶν Ἰουδαίων.

13 Ὅμως κατένευς παρήρησται
δὲν ἐλάλει διὰ λόγους τε, διὰ
τὸ φόβον τῶν Ἰουδαίων.

14 Ἡ δὲ ἑξοστὴς μεσ-
σης, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν,
καὶ ἐδίδασκε.

14 Καὶ ὥραμην ὅταν ἐμ-
σώσεν ἡ ἑορτὴ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς
εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἐδίδασκε.

15 Καὶ θαύμαζον οἱ Ἰουδαῖ-
αι, λέγοντες· Πῶς ἔτος γεάμ-
μαζα οὗτος, μὴ μαθητὴς;

15 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἐθαύμα-
ζαν, καὶ ἔλεγαν· πῶς ἰσχύει
ἐτοῦτο ἡ χάρις αὐτοῦ, ὅτι οὕτως
ἐμαρτε;

16 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς καὶ εἶπεν· Ἡ ἐμὴ διδασχὴ
οὐκ ἐστὶν ἐμὴ, ἀλλὰ ἡ πεμφθε-
ντος μου.

16 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
τὸς εἶπεν· ἡ διδασκαλί μου οὐκ ἔστι
καὶ ἐδουλή μου, ἀλλὰ ὁ πατήρ ὁ
μὲ ἐπέμψας.

17 Ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα
αὐτῆ ποιῆν, γνώσῃ ὅτι
διδασκῆς, πόπρον ὃν ἔχει
ἐστίν, ἡ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτῆ λαλῶ.

17 Καὶ ἀνίστας ἡ κανεὶς φε
ληνὰ καὶ ἡ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ,
φέρε γνώριστόν, ἐάν διὰ τὸ Θεοῦ
εἶναι ἐστὶν ἡ διδασχὴ, ἡ ἐν
διὰ λόγον καὶ λαλῶ.

18 Ὁ ἀφ' ἑαυτῆ λαλῶν.
τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ· ὁ ὃ
ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος
αὐτὸν, ἔστι ἀληθὴς ἐστὶ καὶ
ἀδικία οὐ αὐτῷ ὄντι ἐστίν.

18 Ἐκείνη ὅτε λαλῇ ἡ
λόγος τε, γράσει τὴν ἐδικήν
τε δόξαν· ἀμή εἰπὴν ὅτε
ζητᾷ τὴν δόξαν αἰεὶν· ὅτε τ
ἐπεμψεν, ἐστὶν ἡ ἀληθι-
νός, καὶ ἀδικία εἰς αὐτοὺς εἰ-
εἶναι.

19 Οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν
τὸ νόμον, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποι-
εῖ τὸ νόμον; τί με ζητεῖτε ἀπο-
τείναι;

19 Δὲν σὰς ἔδωκεν ὁ Μωϋ-
σης τὸ νόμον, καὶ καίνεας δὲ
σὰς δὲν κάμνη τὸ νόμον; ἀλλὰ
ῥηθεύετε νῦν με σκοτήσατε;

20. Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ
πε· Δαίμόνιον ἔχεις· ὅς σε
ῥητὴ δυνάμει;

20 Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ
εἶπε· δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε
μωροῦν καὶ σε σκοπώσῃ;

21 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔειπεν αὐτοῖς· Ἐν ἔργῳ ἐποίησα, καὶ πάντες θαυμάζετε.

22 Διὰ τὸ τοῦ Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν πεντηκστήν, (ὅτι ὅτι ἐν τῷ Μωϋσῆϊ ἐστὶν, ἀλλ' ἐν τῷ πατέρϊ) καὶ ἐν σαββάτῳ πενθεύετε ἄνθρωπον.

23 Εἰ πεντηκστήν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ, ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωϋσέως, ἐμοὶ χολώτε ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγίαιποισας ἐν σαββάτῳ;

24 Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε.

25 Ἐλεγον ἔν πινες οἱ τῷ Ἰεροσολυμιταῖς· Οὐχ ἔσθός ἐστιν οἱ ζητεῖσιν δάκτυλῳ;

26 Καί ἴδε, παρήσια λαλεῖ, καὶ ἐδὲν αὐτῷ λέγουσι· μήποτε ἀληθῶς ἐγνώσαν οἱ ἄρχοντες ὅτι ἐστὶς ἐστὶν ἀληθῶς ὁ Χριστός;

27 Ἀλλὰ τὸν οἰδαμὲν πόθεν ἐστὶν· ὁ δὲ Χριστὸς ὅταν ἔρχεται, εἰς τοὺς ἰσραηλῆας πᾶσι ἐκείνῳ;

28 Ἐκράξεν ἔν ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγων· Καμὲ οἴδατε, καὶ οἴδατε πόθεν εἰμὶ· καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐστὶν ἀληθινός

21 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τὰς εἰπὼν· Ἐν ἔργῳ ἔκαμα, καὶ ὅλοι οἱ θαυμάζετε.

22 Διὰ τὸ τοῦ Μωϋσῆς οὕτως ἔδωκεν τὴν πεντηκστήν, (ὅτι ὅτι ἐν τῷ Μωϋσῆϊ ἐστὶν, ἀλλ' ἐν τῷ πατέρϊ) καὶ ἐστὶς τὸ σάββατον πενθεύετε ἄνθρωπον.

23 Ἄν τὸ λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος πενθεύει τὸ σάββατον, ἀλλὰ μὴν χαλᾷσθαι ὁ νόμος τῷ Μωϋσέϊ, πᾶς μὲ ὀργίζεται· ἀλλὰ ἐν τῷ ἑκάστῳ ὅλον τὸ ἄνθρωπον γράφει τὸ σάββατον;

24 Μὴν κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε.

25 Ἐλεγαν λοιπὸν ἄποιοι ἐκ τῶν ἱεροσολυμιτῶν· δὲν εἶναι ἐκ τῶν ἐκείνων ὅπως γινώσκοντες τὸν Χριστόν;

26 Καί νῦν, ὅπως σωτηρίαν παρήσια, καὶ δὲν τῷ λέγουσι· μήποτε· μήπως τάχα οἱ ἄρχοντες ἐγνώσαν ἀληθινῶς, ὅτι ἐστὶς ἐστὶν ἀληθινῶς ὁ Χριστός;

27 Ἀλλὰ ἐμεῖς τῶν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, ἀπὸ πᾶς εἶναι καὶ ὁ Χριστὸς ὅταν ἔρχεται, καὶ ἐκείνῳ δὲν ἐκείνῳ ἀπὸ πᾶς εἶναι.

28 Ἐκράξε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν οἰκῆν ὅτι ἐδίδασκεν, καὶ ἔπει· καὶ ἐκείνῳ ἐξέουρετε, καὶ ἀπὸ πᾶς εἶναι· ἐγὼ ἀπὸ λόγου μὲ δὲν ἦλθα, ἀλλὰ εἶναι ἀληθινός

Θινός ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς
οὐκ οἰδατε.

29 Ἐγὼ ᾧ οἶδα αὐτὸν, ὅτι
πατὴρ αὐτοῦ εἰμι, καὶ κείνός με
ἀπέστειλεν.

30 Ἐξήτην ἔν αὐτὸν πιά-
σαι· καὶ ὁδεῖς ἐπέβαλεν ἐπ'
αὐτὸν τὴν χεῖρα, ὅτι ἔπω ἑλη-
λύθει ἡ ἄρα αὐτοῦ.

31 Πολλοὶ ᾧ ἐκ τῆς ὄχλης ἐπι-
τευσαν εἰς αὐτὸν, καὶ ἔλεγον·
Ὅπου Χριστὸς ὅπου ἔλθῃ, μὴτι
ὡς λέοντα σημεῖα τέτων ποιήσει
ἂν ἔτι· ἐπείησεν;

32 Ἦκουσαν οἱ Φαρισαῖοι
τὸ ὄχλη γαβύζοντος παρὶ αὐτοῦ
παύται· καὶ ἀπέστειλαν οἱ Φα-
ρισαῖοι καὶ οἱ ὀρχισμεῖς ὑπερέ-
τας, ἵνα πιάσωσιν αὐτόν.

33 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Ἐν μικρῷ χρόνῳ μετ' ὑμῶν
εἰμι, καὶ ὑπάγω παρὶς τὴν πε-
ντήκοντα.

34 Ζητήσατέ με, καὶ ἔχ
ὑρήσατέ· καὶ ὅπου εἰμι ἐγώ,
ὑμεῖς ἐδωμάτε ἐλθεῖν.

35 Εἶπον ἔν οἱ Ἰουδαῖοι παρὶς
ἐαυτοῦς· Πῶς ἔσθι μέλλει πορεύ-
εσθαι, ὅτι ἡμεῖς ἔχ ὑρήσασθαι
αὐτόν; μὴ εἰς τὴν Δαβωοράν
τῇ Ἑλλήνων μέλλει πορεύεσθαι,
καὶ διδάσκειν τὰς Ἑλλήνας;

36 Τίς ἐστὶν ὁ λόγος· ὃν
εἶπε·

Θινός ἐκεῖν· ὅπου μὲ ἐπέμψεν,
τὸ ὅπου δὲν τὸ ἔξευρετε.

29 Ἀμὴ ἐγὼ τὸ ἔξευρα, ἢ
ἀπ' ἐκεῖνον εἰμαι, καὶ ἐκεῖν
μὲ ἐσήλε.

30 Ἐξήτῃσαν λοιπὸν οἱ Ἰου-
δαῖοι νὰ τὸ πιάσῃ· ἀμὴ καί-
νας δὲν ἀπώλωνεν ἀπέναντες ἡ-
μεῖς, Δαβ. π. ἀκόμη δὲν εἶχεν ἐλ-
θῇ ἡ ἄρα τε.

31 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τῆς ὄχ-
λης ἐπίστρεψαν εἰς αὐτόν, καὶ
ἔλεγον· ὅτι ὁ Χριστὸς ὅπου ἔλ-
θῃ, μὴνα θείει καμὲ παρὶς ὡ-
ς λέοντα ἀπὸ τέτων τὰ σημεῖα ὅσα
ἐκαμῆν ἐν τῷ;

32 Οἱ Φαρισαῖοι λοιπὸν
ἤκουσαν τὸ πᾶν τῶν ὁχλῶν· ὅπου ἐγὼ
γαβύζων ἐστὶ Δαβ. λόγος τε· καὶ
ἔσθλιν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ ὀρχι-
σμεῖς ὑπερέτας, νὰ τὸ πιάσωσι.

33 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἀκό-
μη ὀλίγον καιρὸν εἰμαι μετὰς
ἐπεί ὑπάγω εἰς ἐκεῖνον ὅπου μὲ
ἐπέμψεν.

34 Θέλετε με εὑρεῖν, καὶ δὲν
θέλετε με εὑρεῖν· καὶ ἐκεῖ ὅπου εἰ-
μαι ἐγώ, ἐσεῖς δὲν ἡμπορεῖτε
νὰ ἐλθετε.

35 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι εἶπαν
ἀνάμεσά τους· πῶς μέλλει νὰ
ὑπάγῃ ἐν τῷ, ὅπου ἡμεῖς
δὲν θέλουμεν τὸ εὑρεῖν; μὴνα εἰς
τὴν Δαβωοράν τῇ Ἑλλήνων
μέλλει νὰ ὑπάγῃ, νὰ διδάσκῃ
τὰς Ἑλλήνας;

36 Τί θείει νὰ εἰπῇ ἐν τῷ
ὁ λό-

εἶπε· Ζητήσατέ με, καὶ ἔχ' ὄ-
ρεστέ· καὶ ὅπως εἰμι ἐγὼ, ὑ-
μῖς ἐδυνάσθε εἰλθεῖν;

37 Ἐν τῇ ἐχθρῇ ἡμέρᾳ
τῇ μεγάλῃ τ' ἑορτῆς εἰσηκεῖ ὁ
Ἰησοῦς, καὶ ἔκρυσσε, λέγων·
Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς
με, καὶ πινέτω.

38 Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κα-
θὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ
τῆ κοιλίας αὐτοῦ ῥέουσιν ὕδα-
τος ζῶντος.

39 (Τῷ τῷ εἰπὶ αὐτῷ τῷ
πνεύματι ἔμελλον λαμβάνειν
οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· ἔγωγε
ἦν πνεῦμα ἄγιον, ὃν ὁ Ἰησοῦς
ἐδόξαζεν.)

40 Πολλοὶ ἦν ἐν τῷ ὄχλῳ
ἀκούσαντες τὸ λέγον, ἔλεγον·
Οὐκ ἔστιν ἀληθὺς ὁ παρφήτης.

41 Ἄλλοι ἔλεγον· Οὐκ ἔστιν
ἐγὼ ὁ Χριστός. Ἄλλοι δὲ ἔλεγον·
Μὴ ᾗ ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ὁ Χρι-
στὸς ἔρχῃ;

42 Οὐχὶ ἡ γραφή εἶπεν, ὅτι
ἐν τῷ σπέρματι Δαβὶδ, καὶ
ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆ πόλεως ὅπου ἦν
Δαβὶδ, ὁ Χριστὸς ἔρχῃ;

43 Σχίσμα ἦν ἐν τῷ ὄχλῳ
ἐγένετο δι' αὐτόν.

44 Τινες δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν
πάσαις αὐτόν· ἀλλ' ἐδὲς ἐπέ-
βαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας.

45 Ἦλ-

ὁ λόγος ὅπως εἶπε· θέλετε με
ζητῆσαι, καὶ δὲν θέλετε με εὗρεῖν·
καὶ ὅπως εἶμαι ἐγὼ, ἐσθὲς
δὲν δυνάσθε νὰ εἰδητε;

37 Καὶ εἰς τὴν ὑστερὴν
ἡμέραν τὴν μεγάλην τ' ἑορτῆς
ἐσέκετον ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔκρυσσε,
καὶ εἶπεν· ἐάν τις διψᾷ, κανένας, ὡς
ἔλθῃ εἰς ἐμένα, καὶ ὡς πῖν.

38 Ἐκείνῳ ὅπως πιστεύει εἰς
ἐμένα, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή,
ποταμοὶ νερῶν ζῶντων θέλουσιν
τερεῖν ἀπὸ τῆ κοιλίας τοῦ.

39 Καὶ τῷ τῷ εἰπὶ αὐτῷ τῷ
Πνεύματι ὅπως ἔμελλον νὰ πάρω
οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· Διὰ τὸ
ἀκόμι δὲν ἦν δοκίμιον Πνεῦμα
ἄγιον, ὅπου ὁ Ἰησοῦς ἀκόμι δὲν
ἐδόξαζεν.

40 Πολλοὶ λοιπὸν ἀπὸ τοῦ
πληθους, ὡς οὐκ ἄκουσαν ἐν τῷ
ὅτι λόγια, ἔλεγον· ἐστὶν εἰ-
ναι ἀληθινὰ ὁ παρφήτης.

41 Ἄλλοι ἔλεγον· ἐστὶν εἰναι ὁ
Χριστός. καὶ ἄλλοι ἔλε-
γον· μὴ ἀπὸ τῆ Γαλιλαί-
ας ἔρχῃ ὁ Χριστός;

42 Δὲν εἶπεν ἡ γραφή, ὅτι
ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆ Δαβὶδ, καὶ
ἀπὸ τῆ Βηθλεὲμ τῆ πόλεως
ἐκεῖ ὅπου ἦν ὁ Δαβὶδ, ὁ Χρι-
στὸς ἔρχῃ;

43 Διχοφασία λοιπὸν ἔγε-
νεν εἰς τὸ πλῆθος δι' αὐτόν.

44 Καὶ κάποιοι ἀπ' αὐτῶν
ἤθελον νὰ τὸν πείσωσιν· ἀλλὰ κα-
νεῖς δὲν ἐπὶ αὐτὸν ἀπάνω τὰς χεῖ-

ρια. 56

45 Ἦλ-

45 Ἦλθον ἔν οι ὑπαρέταυ
 πῶς τῆς δόξαρεῖς καὶ Φαρι-
 σαῖς· καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκείνοι·
 Δια τί ἐκ ἡγάγετε αὐτὸν;

46 Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπαρέ-
 ταυ· Οὐκ ἔστιν ἐκ τῶν ἐλάλησεν
 ἀνθρώπων, ὡς ἔστος ὁ ἀνθρώ-
 πος.

47 Ἀπεκρίθησαν ἔν αὐτοῖς
 οἱ Φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ὑμεῖς
 πωλῶμεθα;

48 Μὴ περ ἐν τῷ δόχοντων
 ἐπίστευσεν εἰς αὐτὸν, ἢ ἐκ τῶν
 Φαρισαίων;

49 Ἀλλ' ὁ ὄχλος ἔστος ὁ μὴ
 γινώσκων τὸ νόμον, ἐπικατά-
 ρατοὶ εἰσι.

50 Λέγει Νικόδημος πῶς
 αὐτὸς, ὁ ἔλθων νυκτὸς πῶς
 αὐτοῖς, εἰς ἀν ἐξ αὐτῶν·

51 Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει
 τὸν ἄνθρωπον, εἰάν μὴ ἀκροῖ-
 σαι αὐτὸς πῶς ἔστος, καὶ γινῶ-
 σκῇ;

52 Ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπον
 αὐτῷ· Μὴ καὶ σύ ἐκ τῶν Γαλι-
 λαίων εἶ; ἐροῦντες καὶ ἰδε ὅτι
 πῶς φησὶ ἐκ τῶν Γαλιλαίων εἶναι
 ἐκ τῶν Γαλιλαίων.

53 Καὶ ἐπορεύθη ἕκαστος εἰς
 τὸν οἶκόν αὐτοῦ.

45 Ἦλθον λοιπὸν οἱ ὑπα-
 ρέταυ εἰς τὰς δόξαρεῖς καὶ Φα-
 ρισαῖς· καὶ ἐκείνοι τὰς εἰπὼν
 διὰ τί οὕτως ἡγάγετε;

46 Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπα-
 ρέταυ· ὅτι οὐκ ἐκ τῶν ἀνθρώπων
 ἐστὶν, ὡς ἔστος ὁ ἀνθρώπος.
 47 Οἱ Φαρισαῖοι λοιπὸν
 τὰς ἀπεκρίθησαν· μήπως καὶ
 πωλῶμεθα;

48 Μὴ περ ἐν τῷ δόχοντων
 ἀκροῖσας ἐπίστευσεν εἰς αὐτὸν,
 ἢ ἀπὸ τῶν Φαρισαίων;

49 Ἀλλ' ἐστὶν ὁ ὄχλος
 ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον, ἐ-
 πικατάρατοι εἰσι.

50 Λέγει τῶς ὁ Νικόδημος,
 (ὁ ποῖος εἶχεν ὑπάρχει τὴν νύ-
 κτα εἰς αὐτὸν) ὡς ἔστος ἕνας ἀπὸ
 αὐτῶν.

51 Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρί-
 νει τὸν ἄνθρωπον, ἀν δὲν ἀκροῖ-
 σαι αὐτὸς πῶς ἔστος, καὶ γινῶ-
 σκῇ;

52 Ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶ-
 πον τῷ· μήπως εἰσὶ καὶ ἐκ τῶν
 Γαλιλαίων; ἐξέταξε κα-
 τὰ τὴν ἐρώτησιν καὶ ἰδε ὅτι
 φησὶ ἐκ τῶν Γαλιλαίων εἶναι.
 53 Καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι
 ἐπορεύθησαν εἰς τὰς οἰκίας αὐ-
 τῶν.

53 Καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι
 ἐπορεύθησαν εἰς τὰς οἰκίας αὐ-
 τῶν.

Κεφ. η'. 8.

Ι' Ἰησοῦς ὁ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος ἧ' Ἐλαιῶν.

2 Ὁρθεὺς ὁ πάλιν παρεγένετο εἰς τὸ ἱερόν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς.

3 Ἀγαστοὶ δὲ οἱ ραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς αὐτὸν γυναικὰς ἐν μοιχείᾳ κατελημμένην· καὶ ζησαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ,

4 Λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατελήφθη ἐπιπυτοφάρον μοιχευομένην·

5 Ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσῆς ἡμῖν ἐνετέλλετο ὥς τοιαύτας λιθοβολεῖν· σὺ ἔν τι λέγεις;

6 Τῷτο δὲ ἔλεγον περὶ αὐτοῦ, ἵνα ἔχῃσι κατηγορεῖν αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κἀτακύψας, τὸ δακτύλῳ ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

7 Ὡς δὲ ἐπίμενον ἑβραίωντες αὐτόν, ἀνακύψας εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὁ ἀναμαρτήτος ὑμῶν, ὡς ὅτε τὸ λίθον ἐπ' αὐτῇ βαλέτω.

8 Καὶ πάλιν κἀτακύψας, ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

9 Οἱ δὲ, ἀκούσαντες, καὶ ὡς τὸ συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι, ἐξήρχοντο εἰς καθ' ἑαυτοὺς·

Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπήρην εἰς τὸ ὄρος ἧ' Ἐλαιῶν.

2 Καὶ πάλιν τὴν ὥραν ὅτε ὤρθη ἦλθεν εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ὁ λαὸς ἤρχενταί εἰς αὐτόν· καὶ ἐκείνος ἐκάθισεν καὶ τὰς ἐδίδασκεν.

3 Καὶ οἱ ραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐφύρασι μίαν γυναῖκα εἰς αὐτόν ὅτι τὴν ἐπιπασαν εἰς μοιχείαν· καὶ τὴν ἐζησαν εἰς τὴν μέσῳ,

4 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ· διδάσκαλε, ἐν τῷ νόμῳ τὴν γυναῖκα ἐπιπασμένην ἀπίνω εἰς τὸ κακόν ὅτι ἐμοιχεύετο·

5 Καὶ εἰς τὸν νόμον ὁ Μωϋσῆς μᾶς ἐπαρήμενος, ἡ πέποιθις γυναῖκες νὰ λιθοβολῇ· λοιπὸν ἐν τῷ λέγεις;

6 Καὶ τῷτο τὸ ἔλεγον δοκιμάζοντες αὐτόν, διὰ τὸ ἔχεν ἀφορμὴν νὰ τὸν κατηγορῇσιν. ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς ἔσκυψε κατω, καὶ μετὰ τὸ δακτύλον τι ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

7 Καὶ ὡς οἱ ἀνέμηνον ἑβραίωντες αὐτόν, ἐσηκώθη ἀπέναντι καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὅποιον δὲν οὗτος δὲν ἔχει ἀμαρτίαν, ἐκεῖνος πρὸς αὐτήν· ὡς ἵβη πέσσειν εἰς αὐτήν.

8 Καὶ πάλιν ἔσκυψε κατω, καὶ ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

9 Καὶ ἐκεῖνοι ὡς οὗτοι τὰ ἥκουσαν, ἐλεγχόμενοι δὲ τὴν συνειδήσιν τὰς ἐν ἑαυτοῖς ἕνας ἕνας ἐξῆλθον.

ξαίδημοι ἀπὸ τῶν περὶ στυγερῶν
ἑως τῶν ἐχθράτων· καὶ κατελείφθη
μόνος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ γυνὴ ἐν
μέσῳ ἐστάθη.

ἔξω, ἀρχίζοντες ἀπὸ τῶν μεγ-
γυτέρων ἕως τῶν ὑπερέων· καὶ ἀπὸ-
μένει ὁ Ἰησοῦς μοναχός, καὶ
ἡ γυναῖκα ὅπως ἐσκέτιον εἰς τὴν
μέσῳ.

10 Ἀνακύψας ὁ Ἰησοῦς,
καὶ μηδὲνα θεασάμενος πλὴν τῆς
γυναίκος, εἶπεν αὐτῇ· Ἥ γυνή,
πῶς εἶσιν ἐκείνοι οἱ κατήγοροί
σε; ὁδούς σε κατέκρινεν;

10 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐσηκώθη,
καὶ ὡπὼν δὲν εἶδε κανέναν, παρὰ
τὴν γυναῖκα, εἶπεν τῆς· ὦ
γυναῖκα, πῶς εἶναί ἐκείνοι οἱ
κατήγοροί σε; κανέναν δὲν σε
κατέκρινε;

11 Ἡ δὲ εἶπεν· Οὐδείς, Κύ-
ριε. Εἶπε ὁ αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐ-
δὲ ἐγὼ σε κατέκρινον. πρὸς οὓς,
καὶ μηκέτι ἀμαρτάνεις.

11 Καὶ ἐκείνη εἶπεν· ὃς κα-
νέναν, ἀνέστη. καὶ ὁ Ἰησοῦς
τῇ εἶπεν· ὃς ἐγὼ σε κατέκρινον·
σύ γε, καὶ ἀπὸ τῶρα καὶ ὁμαρτάνῃ
πλὴν νόμου ἀμαρτανεύεις.

12 Πάλιν ὁ Ἰησοῦς αὐτοῖς
ἐλάλησε, λέγων· Ἐγὼ εἰμι τὸ
φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀπολαβὼν ἐμοὶ
καὶ μὴ ἀπειπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ,
οὐκ ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν τοῖς
ἐλάλησε, καὶ εἶπεν· ἐγὼ εἰμι
τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ἐκείνους ὅπως
μὴ ἀπολαβῶν, δὲν φέρῃ ἀπειπα-
τήσῃ εἰς τὴν σκοτίαν, οὐκ ἔχει
τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

13 Εἶπον ἔν αὐτοῖς οἱ φαρι-
σαῖοι· Σὺ ποῦ στυγερῶς μαρτυ-
ρεῖς; ἢ μαρτυρεῖς σε ὅτι εἶσιν
ἀληθεῖς.

13 Καὶ οἱ φαρισαῖοι τῷ εἶ-
παν· ἐσύ μαρτυροῦς διὰ λόγου
σε· ἢ μαρτυρεῖς σε ὅτι εἶσιν
ἀληθεῖς.

14 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶ-
πεν αὐτοῖς· Καὶ ἐγὼ μαρτυρῶ
ἐν ἐμαυτῷ, ἀληθὴς ἐστίν ἡ
μαρτυρία μου· ὅτι οἶδα ποθεν
ἦλθον, καὶ πῶς ὑπάγω· ὑμεῖς δὲ
ὅτι οἴδατε ποθεν ἔρχομαι, καὶ
πῶς ὑπάγω.

14 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν τοῖς· καὶ ἐγὼ μαρτυρῶ
διὰ λόγου μου, ἀληθινὴ εἴμαι
ἡ μαρτυρία μου· διὰ τοῦτο οἶδα
ἀπὸ πῶς ἦλθον, καὶ πῶς ὑπάγω·
ἀλλ' ὑμεῖς δὲν οἶδατε ἀπὸ πῶς
ἔρχομαι, καὶ πῶς ὑπάγω.

15 Ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα
κρίνετε, ἐγὼ δὲ κρίνω ὁ δένει.

15 Ἑσεῖς κατὰ τὴν σάρκα
κρίνετε· ἐγὼ δὲ κρίνω καὶ οὐκ ἐν
σάρκι.

16 Καὶ ἂν κρίνω ὁ ἐγὼ, ἢ
κρίσεις ἢ ἐμὴ ἀληθὴς ἐστίν· ὅτι
μοι

16 Καὶ ἂν ἐγὼ κρίνω, ἢ
κρίσεις ἢ ἐδική μου εἴμαι ἀληθινή·
διὰ τοῦτο

μότος οὐκ εἰμι, ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ
πέμψας με πατήρ.

17 Καὶ ἐν τῷ νόμῳ ᾧ τὰ ὑ-
μετέρω γεγραπτόν, ὅτι δύο ἀν-
θρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθὴς ἐστίν.

18 Ἐγὼ εἰμι ὁ μαρτυρῶν
παρ' ἐμοῦ, καὶ μαρτυρεῖ
παρ' ἐμοῦ ὁ πέμψας με πατήρ.

19 Ἐλεγον ἔν αὐτῷ Πᾶς ἐστίν
ὁ πατήρ σου; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰη-
σοῦς· Οὐτε ἐμεῖ οἴδατε, ἔτε δὲ
πατέρα μου· εἰ ἐμεῖ ᾔδειτε, καὶ
τὸν πατέρα μου ᾔδειτε ἄν.

20 Ταῦτα περὶ ῥήματι ἐλά-
λησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ γαζοφυ-
λακίῳ, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· ὃ
ἐθεὶς ἐπίασεν αὐτὸν, ὅτι ἔπω-
ληλυθέναι ἡ ὥρα αὐτοῦ.

21 Εἶπεν ἔν παλίν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Ἐγὼ ὑπάγω, καὶ ζη-
τήσέτε με, καὶ ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ
ὑμῶν ἀποθανεῖσθε· ὅπως ἐγὼ
ὑπάγω, ὑμεῖς δὲ θανάτω ἐλ-
θεῖν.

22 Ἐλεγον ἔν οἱ Ἰουδαῖοι·
Μὴ τι δόκουνεῖς αὐτὸν, ὅτι λέ-
γεις· Ὅπως ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς
δὲ θανάτω ἐλθεῖν;

23 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς
ἐκ τῆς κατὰ ἔσθ, ἐγὼ ἐκ τῆς ἀνω
εἰμι· ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου
ἐστέ, ἐγὼ οὐκ εἰμι ἐκ τοῦ κόσμου
τούτου.

24 Εἰ-

24 καὶ δὲν εἶμαι μοναχός, ἀλ-
λά εἶμαι ἐγὼ, καὶ ὁ πατήρ ὅπως
με ἐπέμψα.

17 Καὶ εἰς τὸν νόμον τὸν ἐδικό-
ναις εἶναι γεγραμμένον, ὅτι δύο
ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία εἶναι
ἀληθινή.

18 Εἶμαι ἐγὼ ὅπως μαρτυρῶ
παρ' ἐμοῦ καὶ μαρτυρεῖ καὶ
ὁ πατήρ ὅπως με ἐπέμψα.

19 Ἐλεγοντες λοιπὸν· πᾶς
εἶναι ὁ πατήρ σου; ἀπεκρίθη ὁ
Ἰησοῦς· ἐδὲ ἐμὴν ἐξούρευτε,
καὶ τὸν πατέρα μου· ἀν' ἐξούρευτε
ἐμὴν, καὶ θέλετε ἐξούρη καὶ τὸν
πατέρα μου.

20 Ἐτάξατο δὲ λόγῳ ἐλάλη-
σεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ γαζοφυλά-
κιον, διδάσκοντας εἰς τὸ ἱερόν·
καὶ καίνεας δὲν τὸν ἐπίασεν, ὅτι
ἀκόμει δὲν εἶχεν ἔλθῃ ἡ ὥρα αὐτοῦ.

21 Εἶπεντες παλίν ὁ Ἰη-
σοῦς· ἐγὼ ὑπάγω, καὶ θέλετε
με ζητήσῃ, καὶ εἰς τὴν ἀμαρτί-
αν σας θέλετε ἀποθάνειν· καὶ ὅπως
ἐγὼ ὑπάγω, ἐσεῖς δὲν
ἡμπορεῖτε ναὶ εἰλθετε.

22 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν ἔλε-
γαν· μὴ πως καὶ θέλει σκοποῦσθαι
λόγους, καὶ λέγει τούτο λέγει·
ὅπως ἐγὼ ὑπάγω, ἐσεῖς δὲν
ἡμπορεῖτε ναὶ εἰλθετε;

23 Καὶ εἶπεντες· ἐσεῖς εἰ-
στέ ἀπὸ τῆς κατὰ, ἐγὼ εἶμαι
ἀπὸ τῆς ἀνω· ἐσεῖς εἰστέ
ἀπὸ τοῦ κόσμου τούτου, ἐγὼ δὲν
εἶμαι ἀπὸ τοῦ κόσμου τούτου.

24 Εἰ-

24 Εἶπεν ἔν ὑμῖν ὅτι δόδο-
θανεῖσθε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑ-
μῶν· ἐάν ᾗ μὴ πισεύσητε ὅτι
ἐγώ εἰμι, δόδομαι ὅτι ἐν ταῖς
ἀμαρτίαις ὑμῶν.

25 Ἐλέσθην ἔν αὐτῷ· Σὺ τίς
εἶ; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Τὴν δόξαν ὃ, π καὶ λαλῶ ὑμῖν.

26 Πολλὰ ἔχω πρὸς ὑμῶν
λαλεῖν καὶ κρίνειν· ἀλλ' ἵνα πέμ-
ψω με ἀληθὺς ἐστὶ· καὶ γὰρ ἡ ἡ-
καστος παρ' αὐτῶν, ἵνα λέγω
εἰς τὸν κόσμον.

27 Οὐκ ἐγνώσαν ὅτι τὸ πα-
τέρ αὐτοῖς ἔλεγε.

28 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Ὅταν ὑψώσητε τὸ υἱὸν τοῦ ἀνθρώ-
που, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰ-
μι, καὶ ἅπ' ἐμοῦ ποιῶ ὅσα ἐθέλω,
ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξέ με ὁ πα-
τήρ μου, ταῦτα λαλῶ.

29 Καὶ ὁ πέμψας με, μετ'
ἐμοῦ ἐστίν. οὐκ ἄφηκέ με μόνον ὁ
πατήρ, ὅτι ἐγώ εἰμι δόξα αὐ-
τῷ ποιῶ πάντα.

30 Ταῦτα αὐτῷ λαλῶντος
πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

31 Ἐλέσθην ἔν ὁ Ἰησοῦς πρὸς
τὰς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαί-
ους· Ἐάν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ
λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθη-
ταί με ἐστέ·

32 Καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλή-
θειαν,

24 Εἰπά σας λοιπόν, ὅτι
θέλετε δοθῆναι εἰς τὰς ἀμαρ-
τίας σας· Ἀλλὰ πᾶν δὲν πισεύ-
ετε, ὅτι ἐγώ εἰμαι, θέλετε
δοθῆναι εἰς τὰς ἀμαρτίας σας.

25 Ἐλεσάν τε λοιπόν· καὶ
ποῖος εἶσαι εἰς; καὶ ὁ Ἰησοῦς
τὸς εἶπεν· ὁκεῖν εἶμαι ὅτι
ὅς λαλῶ ἀπὸ τῆς δόξης.

26 Πολλὰ ἔχω γὰρ εἰπεῖν καὶ
να κρίνω· ἀλλὰ λόγος σας· ἀλλὰ
ἐκεῖν ὅτι με ἐπέμψεν εἶμαι
ἀληθινός· καὶ ἐγώ ἐκεῖνα ὅσα
ἅκαστοι ἀπ' αὐτὸν, αὐτὰ λα-
λῶ εἰς τὸν κόσμον.

27 Δὲν ἐγνώσαν ὅτι πατὴρ
τὸ πατέρω τὸς ἔλεγε.

28 Εἶπεν τὸς λοιπὸν ὁ Ἰη-
σοῦς· ὅταν ὑψώσητε τὸ υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου, τότε θέλετε γνωρί-
σθαι, ὅτι ἐγώ εἰμαι, καὶ ὅσα ἐ-
μοῦ δὲν κάμνω τίποτε, ἀλ-
λά καθὼς με ἐδίδαξεν ὁ πατήρ
μου, ἐγὼ ταῦτα λέγω.

29 Καὶ ἐκεῖν ὅτι με
ἐπέμψε, μετεμνῶ εἶμαι. καὶ
δὲν με ἄφηκε μοναχὸν ὁ πα-
τήρ, ὅτι ἐγώ κάμνω πάντα
ἐκεῖνα ὅσα τὸς ἀρέσκει.

30 Λέγωντας αὐτὸς ἐγὼ, πο-
λλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

31 Ἐλεγε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς
εἰς τὸς Ἰουδαίους ὅτι ἐπίστευσαν
εἰς αὐτόν· ἐάν ἐστίς μενέτε εἰς
τὸν λόγον τὸν ἐμὸν μου, ἀληθῶς
μαθηταί μου ἐστέ·

32 Καὶ θέλετε γνωρίσθαι τὴν
ἀλήθειαν,

θειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς.

33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ Σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν, καὶ ἐνὶ δαδελεύκαμν πώποτε· πῶς σὺ λέγεις· Ὅτι ἐλευθεροὶ γενήσθε;

34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι πῶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, ὁ δὲ δόλος ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας.

35 Ὁ δὲ δόλος ἔ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸ αἰῶνα· ὁ ὅς μένει εἰς τὸ αἰῶνα.

36 Ἐὰν ἔν ὁ ὅς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὅπως ἐλευθεροὶ ἔσθε.

37 Οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστε· ἀλλὰ ζητεῖτε με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμός ἔ χωρεῖ ἐν ὑμῖν.

38 Ἐγὼ ὁ ἐωράκα πᾶρα τῷ πατρί μου, λαλῶ, καὶ ὑμεῖς ἔν ὁ ἐωράκατε πᾶρα τῷ πατρί ὑμῶν, ποιεῖτε.

39 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀβραάμ ἐστὶ. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ τέκνα ἔ Ἀβραάμ ἦτε, ἔ ἔργα ἔ Ἀβραάμ ἐποιεῖτε ἄν.

40 Νῦν ᾧ ζητεῖτε με ἀποκτεῖναι, ἀνθρῶπον ὃς τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν λαλάληκα, ἢ ἢ κεν σα πᾶρα ἔ Θεῷ· τῆτο Ἀβραάμ σὺν ἐποίησεν.

41 Ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα ἔ

πα-

ἀλήθειαν· καὶ ἡ ἀλήθεια ἡλευθερώσει ὑμᾶς ἐλευθερώσει.

33 Ἀπεκρίθησαν τε· ἡμεῖς εἰμεθε σπέρμα τῷ Ἀβραάμ, καὶ κανένα δὲν ἐδαδελύκαμν ποτε· πῶς σὺ λέγεις· ὅτι θελετε ἐλευθερωθῆ;

34 Ἀπεκρίθη τις ὁ Ἰησοῦς· βέβαια βέβαια σὺς λέγω, ὅτι κατέ ἄνθρωπος ὁ πῶς κάμνει τὴν ἁμαρτίαν, εἴνα ὁ δὲ δόλος τῆς ἁμαρτίας.

35 Καὶ ὁ δὲ δόλος δὲν μὴ εἰς ῥᾷσῃ πιντοτῆν· ὁ ὅς μὴ πάντοτε.

36 Ἐὰν λοιπὸν ὁ ὅς σὺς ἐλευθερώσῃ, βέβαια ἐλευθεροὶ θελετε εἶναι.

37 Ἰζούρα ὅτι σπέρμα τῷ Ἀβραάμ εἰθε· ἀλλὰ ὁρῶτε νὰ με φονεύετε, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐδικός μου δὲν χωρεῖ εἰς ὑμᾶς.

38 Ἐγὼ ἐμῖνο ὅπῃ εἶδα σημᾶ εἰς τὸ πατέρα μου, λαλῶ· εἰσεῖς λοιπὸν ἐμῖνο ὅπῃ εἶδετε ἀπὸ τῷ πατέρα σας, κάμνετε.

39 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν τε· ὁ πατερός μας εἴνα ὁ Ἀβραάμ. λέγει τις ὁ Ἰησοῦς· ἂν ἦσαν πατέρας ἔ Ἀβραάμ, ἦτε ἡλετε καμνη ἔ ἔργα ἔ Ἀβραάμ.

40 Ἀμὴ πᾶρα ζητετε νὰ με φονεύετε, ἀνθρῶπον ὁ πῶς ἐλάλησα τὴν ἀλήθειαν, ὁ πῶς ἀκυσὶ ἀπὸ τῷ Θεῷ· ἐτῆτο ὁ Ἀβραάμ δὲν τό ἐκάμει.

41 Ἐσεῖς κάμνετε ἔ ἔργα ἔ

ἔ

πατρός ὑμῶν. Εἶπον ἔν αὐτῷ·
Ἡμεῖς ἐκ πορείας καὶ γεννη-
μεθα· ἕνα πατέρα ἔχομεν, τὸ
Θεόν.

42 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Εἰ ὁ Θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν,
ἦρα πάντες ἀν' ἐμέ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ
Θεοῦ ἐξῆλθον καὶ ἦκα· ἐδὲ γὰρ
ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐληλυθα, ἀλλ' ἐ-
κείνός με ἀπέστειλε.

43 Διατί τὴν λαλίαν τὴν
ἐμὴν οὐ γινώσκετε; ὅτι ἐδύνα-
σθε ἀκροῦν τὸ λόγον τὸ ἐμόν.

44 Ὑμεῖς ἐκ πατρὸς τοῦ δι-
αβόλου ἐστέ, καὶ τὰς ἐπιθυμίας
τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν.
ἐκεῖνός ἐστι ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ'
ἀρχῆς, καὶ οὐ τῇ ἀληθείᾳ ἐχ-
ρήσκειν· ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀλήθεια ἐν
αὐτῷ· ὅταν λαλήσῃ ψεύδος,
ἐκ τῶ ἰδίου λαλεῖ· ὅτι ψεύσης
ἐστὶ, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

45 Ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλήθει-
αν λέγω, οὐ πιστεύετε μοι.

46 Τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με
πρὸς ἁμαρτίαν; εἰ δὲ ἀληθεύω
λέγω, ἀλλὰ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε
μοι;

47 Ὁ ἀνὴρ τοῦ Θεοῦ, ὃς ῥή-
ματι τοῦ Θεοῦ ἀκούει· ἀλλὰ τὸ το
ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε, ὅτι ἐκ τοῦ Θε-
οῦ οὐκ ἐστέ.

48 Ἀπεκρίθησαν ἔν οἱ Ἰου-
δαῖοι, καὶ εἶπον αὐτῷ· Οὐ
καλῶς

τοῦ πατρὸς σου. ἐπῆν τε· ἐμεῖς
ἀπὸ πορείας δὲν ἐξηλυθηκα-
μεν· ἕνα πατέρα ἔχομεν, τὸ
Θεόν.

42 Ὁ Ἰησοῦς τὸς εἶπεν· αὐ-
τὸς ὁ Θεὸς ἦτον ὁ πατὴρ σου, καὶ
λέτε ἀγαπᾶ ἐμένα· ἀλλὰ ἐγὼ
ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐξηλθα καὶ ἦλθα·
ἀλλὰ ἀπὸ λόγου μου δὲν ἦλθα,
ἀλλὰ ἐκεῖνός με ἐστειλε.

43 Διατί δὲν γινώσκει
τὴν λαλίαν μου; ἐπεὶ δὲν ἐμ-
πορεῖτε νὰ ἀκούετε τὸ λόγον
μου.

44 Ἐσεῖς εἶδτε ἀπὸ τοῦ πα-
τρὸς σου τὸ ἀγαθόν, καὶ θέλε-
τε νὰ κάμνετε τὰς ἐπιθυμίας
τοῦ πατρὸς σου. ἐκεῖνός ἐστι
τὴν ἀρχὴν ἦτον ἀνθρωποκτό-
νος, καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν οὐ
ἐσθῆκε· ἀλλὰ ἀλήθεια ἐπὶ
αὐτὸν δὲν εἶναι· ὅταν λαλήσῃ
ψεύμα, ἀπὸ τοῦ ἰδίου τὸ λαλεῖ
ὅτι ψεύσης εἶναι, καὶ ὁ πατὴρ
τοῦ ψεύδους.

45 Ἐγὼ ἀλλὰ λέγω τὴν
ἀλήθειαν, δὲν με πιστεύετε.

46 Ποῦ δὲν πᾶς μὴ
ἐλέγχει πρὸς ἁμαρτίαν; ἀλλὰ
ἀν' ἐγὼ λέγω ἀλήθειαν, ἀλλὰ
ἐσεῖς δὲν με πιστεύετε;

47 Ἐκεῖνός ἐστι εἶναι ἀπὸ
τοῦ Θεοῦ, ἀκούει τὰ λόγια τοῦ
Θεοῦ· ἀλλὰ τὸ ἐσεῖς δὲν ἀκού-
τε, ἀλλὰ δὲν εἶδτε ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

48 Ἀπεκρίθησαν λοιπὸν οἱ
Ἰουδαῖοι, καὶ ἐπῆν τε· δὲν ῥη-

καλῶς λέγουσιν ἡμεῖς, ὅτι Σαμαρείταις εἰ σύ, καὶ δαίμονιον ἔχεις;

49 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐγὼ δαίμονιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ πᾶν τὸ πνεῦμα μου, καὶ ὑμεῖς ἀπημάρτετε με.

50 Ἐγὼ δ' ἐζητῶ τὴν δόξαν μου· ἐστὶν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων.

51 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐάν τις τὸ λόγον τὸ ἐμὸν τηρήσῃ, θάνατον ἔμὴ θεωρήσῃ εἰς τὸ αἰῶνα.

52 Εἶπον ἄν' αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Νὺν ἐγνώκαμεν ὅτι δαίμονιον ἔχεις. Ἀβραάμ ἀπέθανε καὶ οἱ πατρῆες, καὶ σύ λέγεις· Ἐάν τις τὸ λόγον μου τηρήσῃ, ἔμὴ γούστῃ θανάτου εἰς τὸ αἰῶνα.

53 Μὴ τὸ μέζων εἶ τὸ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ, ὅστις ἀπέθανε; Ἐοὶ πατρῶν ἀπέθανον. πᾶσα σκωτὸν σὺ ποιεῖς;

54 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐάν ἐγὼ δοξάζω ἑμαυτὸν, ἡ δόξα μου ἐδὲν ἐστίν· ἐστὶν ὁ πατήρ μου ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι Θεὸς ὑμῶν ἐστὶ.

55 Καὶ σὺ ἐγνώκατε αὐτόν· ἐγὼ δ' οἶδα αὐτόν· καὶ ἐάν εἴπω ὅτι ἐκ οἴδα αὐτόν, ἐσται ὁμοίος ὑμῶν, ψεύστης· ἀλλ' οἶδα αὐτόν, ἐστὶς, ψεύστης· ἀλλὰ τὸ ἔξοδον, καὶ

τοῦτον ἐμεῖς καλοῦμεν, ὅτι Σαμαρείταις εἴσαι, καὶ δαίμονιον ἔχεις;

49 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ δαίμονιον δὲν ἔχω, ἀλλὰ ἡμῶν τὸ πνεῦμα μου, καὶ ἐστέ με ἀπημάρτετε.

50 Καὶ ἐγὼ δὲν ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἐστὶν ὁ ζητῶν τὴν δόξαν καὶ κρίνων.

51 Βέβαια βέβαια σὺ λέγεις, ὅτι ὅποιος φυλάξῃ τὸ λόγον μου, δὲν θείῃ εἰδῇ θάνατον εἰς τὸ αἰῶνα.

52 Εἰπὼν τε λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι· τῶρα ἐγνώρισται πῶς ἔχεις δαίμονιον. ὁ Ἀβραάμ ἀπέθανε καὶ οἱ πατρῆες, καὶ ἐγὼ λέγεις· ὅποιος φυλάξῃ τὸ λόγον μου, δὲν θείῃ γούστῃ θανάτου εἰς τὸ αἰῶνα.

53 Μὴ οὐ εἴσαι ἐπὶ μεγάλῳ τερπνῷ, ἀπὸ τὸ πνεῦμα μου τὸ Ἀβραάμ; ὁ ὅποιος ἀπέθανε, καὶ οἱ πατρῆες ἀπέθανον. ποῦ οὐ κάμνεις ἐπὶ τῷ λόγῳ σου;

54 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· ἀν' ἐγὼ δοξάζω τὸν λόγον μου, ἡ δόξα μου δὲν ἐστὶν τίποτες· ὁ πατήρ μου ἐστὶν ὅστις με δοξάζει, τὸ ὅποιον ἐστέ λέγετε, ὅτι ἐστὶν Θεὸς σου.

55 Καὶ δὲν τὸ ἐγνώρισται· ἀλλ' ἐγὼ τὸ ἔξοδον· καὶ ἀν' εἴπω, πῶς δὲν τὸ ἔξοδον, θείῃ εἰδῇ καὶ ἐγὼ μίαν λογίαν ὡσὺν καὶ ἐστέ, ψεύστης· ἀλλὰ τὸ ἔξοδον, καὶ

αὐτὸν, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ φυλάττω τὸν λόγον Ἰη.
 ης.

56 Ἀβραάμ ὁ πατὴρ ὑμῶν
 ἠγαλλιάσατο, ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέ-
 ραν τὴν ἐμὴν, καὶ εἶδε, καὶ ἐ-
 χάρη.

57 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι
 πρὸς αὐτόν· Περὶ τίνος ἐστὶ
 ἡ πρὶν ἔχεις, ὅτι Ἀβραάμ ἐλά-
 κας;

58 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
 Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, πρὶν
 Ἀβραάμ γενέσθαι, ἐγὼ εἰμι.

59 Ἦσαν οὖν λίθους ἵνα βά-
 λωσιν ἐπ' αὐτόν. Ἰησοῦς ὁ ἐκρυ-
 βη, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς ἱερῆς, διελ-
 θὼν διὰ μέσσω αὐτῶν καὶ παρ-
 ἤλθον ἔσταις.

56 Ἀβραάμ ὁ πατὴρ ὑμῶν
 χαρὰν τὴν εἶχε, καὶ εἶδεν τὴν ἡ-
 μέραν τὴν ἐδικήν μου καὶ εἶδε,
 καὶ ἐχάρη.

57 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἔειπαν·
 ἀπὸ ποῦ πενήντα χρόνων δεῖ εἶ-
 ναι, καὶ εἶδες τὸν Ἀβραάμ;

58 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὰς εἰπὼν·
 βασιβεύσασθαι οὕτως λέγω, πρὶν
 γενέσθαι ὁ Ἀβραάμ, ἐγὼ εἰμαι.

59 Ἐσκήνωσαν λοιπὸν πί-
 πταις καὶ ῥίξουσιν ἀπάνω Ἰη. ἀμὲν
 ὁ Ἰησοῦς ἐκρυβήθη, καὶ ἐνῆλθεν
 διὰ τὸ ἱερόν, περνώντας διὰ
 τῶν μέσσω τῶν καὶ ἐτάξεν ἐπι-
 ρασεῖ καὶ ἐδίβη.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑὶ περὶ τῶν εἰδέντων ἀνθρώ-
 πων τυφλὸν ἐκ γενετῆς.

2 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ
 μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ῥα
 οὐκ οἶσιν ἡμεῖς, ὅτι οἱ
 ῥηγεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννη-
 θῇ;

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐ-
 τε οἶσιν ἡμεῖς, ἕτεροι ῥηγεῖς
 αὐτοῦ· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ
 ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ.

4 Ἐμε δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔρ-
 γα ἕως ἡμέρας· καὶ ἐπεὶ ἡμέρας
 οὐκ ἔστιν ἔτι.

ΚΑὶ περὶ τῶν εἰδέντων ἀν-
 θρώπων ὅτι ἦν τυ-
 φλὸς ἀφ' ὧν γενέσθαι ἐκ γενετῆς.

2 Καὶ τὸν ἠρώτησαν οἱ μα-
 θηταὶ αὐτοῦ, καὶ εἶπαν· διδάσκα-
 λε, οὐκ οἶσιν ἡμεῖς, ὅτι οἱ ῥηγεῖς
 τῶν καὶ ἵνα γεννηθῇ τυ-
 φλὸς;

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· ὅτι
 οὐκ οἶσιν ἡμεῖς, ἕτεροι ῥηγεῖς
 τῶν καὶ ἀλλ' (ἐκ γενετῆς τυφλὸς)
 διὰ τὸ φανερωθῆναι τὰ ἔργα τοῦ
 Θεοῦ εἰς αὐτόν.

4 Ἐνθάδε πρέπει νὰ κάμω
 τὰ ἔργα ἐν ἡμέρᾳ ὅτι οὐκ ἔστιν
 ἔτι ἡμέρας ὅτι οὐκ ἔστιν ἔτι
 καὶ

εἶναι. ἔρχεται νῦν, ὅτε εὐεῖς δύ-
ναμι' ἐργάζεσθ'.

5 Ὅταν οὖν τῷ κόσμῳ αὐ-
τῷ εἴμι ὁ κόσμος.

6 Ταῦτα εἰπὼν, ἔπτυσε χα-
μαί, καὶ ἐποίησε πηλὸν ὡς τῷ
πτύσματι, καὶ ἐπέχρισε
τὸν πηλὸν ἐπὶ τὰς ὀφθαλμούς
τοῦ τυφλοῦ.

7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ὁ παῖς,
νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν ὅτι
Σιλωάμ (ὃ ἐρμηνεύεται) ἀπε-
σταλμένον. Ἀπῆλθεν οὖν καὶ
ἐνίψατο, καὶ ἤλθε βλέπων.

8 Οἱ οὖν γαίτονες καὶ οἱ ἱε-
ρωῦντες αὐτὸν τὸ αἰστέρον ὅτι
τυφλὸς ἦν, ἔλεγον. Οὐχ ἕτε-
ρος ἐστὶν ὁ καθηγμένον καὶ αἰσταν-
τὸν;

9 Ἄλλοι ἔλεγον. Ὅτι ἕτε-
ρος ἐστὶν ἄλλοι δὲ. Ὅτι ὅμοιοι αὐ-
τῷ ἐσιν. Ἐκείνους ἔλεγον. Ὅτι
ἐγὼ εἰμι.

10 Ἐλεγον οὖν αὐτῷ Πῶς
ἀνεῷχθησάν σοι οἱ ὀφθαλμοί;

11 Ἀπεκρίθη ἐκείνους, καὶ
εἶπεν Ἀνδραπῶν λεγαμένον
Ἰησοῦς, πηλὸν ἐποίησε, καὶ ἐπέ-
χρισέ με τὰς ὀφθαλμούς, καὶ
εἶπέ μοι Ὁ παῖς εἰς τὴν κα-
λυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, καὶ νί-
ψαι. Ἀπελθὼν ὃ καὶ νίψαμε-
νος, ἀνέβλεψα.

12 Εἶπον οὖν αὐτῷ Πῶς ἐστὶν
ἐκεῖνός; λέγει Οὐκ οἶδα.

13 Ἀγασθὲν αὐτὸν ὡς τὰς
φά-

χεται νύκτα, ὅπου τὰς ὃ κατέ-
νας δὲν διώκεται νὰ ἐργάζεται.

5 Ὅταν εἶμαι εἰς τὸ κό-
σμον, εἶμαι φῶς ὁ κόσμος.

6 Ἐτῷτα εἶπε, ἔπτυσε κά-
τω, καὶ ἔκαμε πηλὸν ὡς τὸ
πτύσμα, καὶ ἐπέχρισεν τὸν πηλὸν εἰς
τὰ μάτια τοῦ τυφλοῦ.

7 Καὶ εἶπεν τῷ σὺν, νίψαι
εἰς τὴν κολυμβήθραν ὅτι Σιλω-
άμ τὸ ὀνόμαζον θέλει νὰ εἴπῃ,
ἀπεσταλμένον. Ἀπῆλθεν λοιπὸν καὶ
ἐνίψθη, καὶ ἐγένετο βλέπων.

8 Οἱ γαίτονες λοιπὸν καὶ οἱ ἱε-
ροὶ ὅτι τὸν αἰστέρον ὅτι
ὅτι ἦν τυφλός, ἔλεγον. δὲν εἶ-
ναι ἐτερός ὅτι ἐκάθητο καὶ
ἐζήτει;

9 Ἄλλοι ἔλεγον. ὅτι ἐτερός
εἶναι ἄλλοι ἔλεγον. τῷ ὁμοιά-
ζει. καὶ ἐκεῖνους ἔλεγον. ὅτι ἐ-
γὼ εἰμι.

10 Ἐλεγον ὅτι καὶ πῶς λοι-
πὸν ἀνοιξαν τὰ μάτια σου;

11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνους, καὶ
εἶπεν ἕνας ἀνδραπῶν ὅτι τὸ
λέγον Ἰησοῦς, ἔκαμε πηλόν, καὶ
ἐβάπην ἀπείνω εἰς τὰ μάτια
μου, καὶ εἶπέ μου. σὺ εἰς τὴν
κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, καὶ
νίψαι. καὶ ἐπῆρα καὶ ἐνίψθηκα,
καὶ εἶδα.

12 Εἶπὼν ὅτι καὶ πῶς εἶναι
ἐκεῖνός; λέγει ὅτι δὲν ἐξού-
ρω.

13 Καὶ ἔφεραν εἰς τὰς φα-
κα-

Φαρισαίους, τὸν ποτε τυφλόν.

14 Ἦν ᾧ σάββατον ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀνέβλεψεν αὐτὸς τὰς ὀφθαλμούς.

15 Πάλιν οὐδ' ἡρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν. Ὁ ᾧ εἶπεν αὐτοῖς· Πηλὸν ἐποίησεν ἐπὶ τὰς ὀφθαλμούς με, καὶ ἐνέψαμίν, καὶ βλέπω.

16 Ἐλεγον οὐδ' ἐκ τῶν Φαρισαίων τινες· Οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἐστὶ πικρὸς ὅτι, ὅτι σάββατον ἐκτρέϊ. Ἄλλοι ἐλεγον· Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; Καὶ χίσμα ἐν αὐτοῖς.

17 Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· Σὺ πὶ λέγεις ὡς αὐτὸς, ὅτι ἤνοιξες τὰς ὀφθαλμούς; Ὁ ᾧ εἶπεν· Ὅτι ὡς φήμις ἐστίν.

18 Οὐκ ἐπίστευσαν οὐδ' οἱ Ἰεδαῖοι ὡς αὐτὸς ὅτι τυφλὸς ἐκείνός καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτε ἐφώνησαν τὰς γυνεῖς αὐτοῦ ἀναβλέψαντες.

19 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὰς, λέγοντες· Οὗτος ἐστὶν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐβλήθη; πῶς οὐκ ἄρα βλέπει;

20 Ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς οἱ γυνεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον· Οἶδα μὲν ὅτι

ἐκεῖνος, ὅτι ἦτον ἐκείνός κατὰ τυφλός.

14 Καὶ ὅταν ἕκαρμ' ὁ Ἰησοῦς τὸν πηλόν, ἐάνοιξε τὰ μάτια, ἦτον σάββατον.

15 Πάλιν λοιπὸν τὸ ἐρωτᾶσαν καὶ οἱ Φαρισαῖοι, πῶς ἀνέβλεψε. καὶ ἐκεῖνος τὰς εἰπεὶ πηλὸν ἐβάλεον ἀπάνω εἰς τὰ μάτια με, καὶ ἐνέψηκα, καὶ βλέπω.

16 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τῶν Φαρισαίων ἐλεγαν· ἐκ τῶν ἀνθρώπων οὗ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ὅτι σάββατον ἐκτρέϊ. Ἄλλοι ἐλεγαν· πῶς δύναται ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιῆσαι; καὶ ἐν αὐτοῖς διχοστασία ἀνάμειπται.

17 Λέγουσι πάλιν τῷ τυφλῷ· Ἰσὺς πὶ λέγεις διὰ τὸ αὐτόν, ὅτι ἤνοιξες τὰ μάτια σου; καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· ὅτι ὡς φήμις ἐστίν.

18 Δὲν ἐπίστευσαν λοιπὸν οἱ Ἰεδαῖοι δι' αὐτόν, ὅτι ἦτον τυφλός καὶ εἶδεν, ἕως ὅτε ἐφώνησαν τὰς γυνεῖς ἐκεῖνος ὅτις ἀνέβλεψε.

19 Καὶ ἐρώτησάν τινες, καὶ εἶπαν· ἐκ τῶν εἰναι ὁ υἱὸς σου, ὅτι λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐβλήθη; πῶς λοιπὸν τῶρα βλέπει;

20 Οἱ γυνεῖς τὰς ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν· ἴδωμεν ὅτι

ὅτι ὅτις ἐστὶν ὁ υἱὸς ἡμῶν, καὶ ὅτι
τυφλὸς ἐγβροτήθη·

21 Πῶς ὃ νῦν βλέπει, σὺν
οἰδαμὶν, ἢ πῶς ἤνοιξεν αὐτῷ τὰς
ὀφθαλμούς; ἡμεῖς σὺν οἰδαμὶν·
αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρω-
τήσατε· αὐτὸς ᾤσει αὐτῷ λα-
λήσει.

22 Ταῦτα εἶπον οἱ ῥηεῖς
αὐτῷ, ὅτι ἐφοβουῶτο τὰς Ἰου-
δαίους· ἥδη γὰρ σιωπεύειν οἱ
Ἰουδαῖοι, ἵνα ἐάν τις αὐτὸν ὁμο-
λογῇ Χριστὸν, δῶσωσιν αὐτὸν
γὰρ θάνατον.

23 Διὰ τούτου οἱ ῥηεῖς αὐτῷ
εἶπον· Ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐ-
τὸν ἐρωτήσατε.

24 Ἐφώνησαν οὖν ἐκ δού-
τέρου τὸν ἄνθρωπον ὃς ἦν τυ-
φλός, καὶ εἶπον αὐτῷ· Δὸς δό-
ξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἰδαμὶν ὅτι
ὁ ἄνθρωπος ὅτι ἀμαρτωλὸς
ἐστίν.

25 Ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος, καὶ
εἶπεν· Εἰ ἀμαρτωλὸς ἐσίν,
σὺν οἶδα· ἐν οἶδῃ, ὅτι τυφλὸς
εἰμ, ἀλλὰ βλέπω.

26 Εἶπον ὃ αὐτῷ πάλιν· Τί
ἐποίησέν σοι; πῶς ἤνοιξέν σοι τὰς
ὀφθαλμούς;

27 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Εἴ-
πον ὑμῖν ἤδη, καὶ σὺν ἠκούσατε·
τί πάλιν θέλετε ἀκούειν, μὴ καὶ
ἡμεῖς θέλετε αὐτῷ μαθηταῖ γεν-
νέσθαι;

28 Ἐ-

τέστ· εἶται ὁ υἱὸς μας, καὶ ὅτι
τυφλὸς ἐγβροτήθη·

21 Αὐτὸν τῶρα πῶς βλέπει,
δὲν ἰξεύομεν· ἢ τίς ἀνοιξέτω
μάστιγας, ἡμεῖς δὲν ἰξεύομεν·
αὐτὸς ἔχει ἡλικίαν, αὐτὸν ἐρω-
τήσατε· αὐτὸς ἀπολογήσεται ἑ-
αυτοῦ εἰπεῖ.

22 Ἐταῦτα εἶπαν οἱ ῥηεῖς
αὐτῷ, ἀλλὰ ἐφοβήντο τὰς Ἰου-
δαίους· ἀλλὰ καὶ σιωπῶντες ἐ-
συμφώνησαν οἱ Ἰουδαῖοι, ὅτι ὁ-
ποῖον ὁμολογήσῃ αὐτὸν πῶς ἐ-
στὶν Χριστός, νὰ τὸ διώκωσιν ἀπὸ
τοῦ συναγῶγ.

23 Διὰ τούτου εἶπαν οἱ ῥη-
εῖς αὐτῷ· Ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν
ἐρωτήσατε.

24 Ἐλάλησαν λοιπὸν δεύτε-
ρον τὸν ἄνθρωπον, ὅτις ἦτον τυ-
φλός, καὶ εἰπάντες δόξαν τῷ
Θεῷ· ἡμεῖς ἰξεύομεν, ὅτι ὁ ἄν-
θρωπος ἐστὶν ἀμαρ-
τωλός.

25 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, καὶ
εἶπεν· ἂν εἴμαι ἀμαρτωλός, δὲν
ἰξεύω· εἴμαι μόνον ἰξεύω, ὅτι
ἂν ἐκεῖ ὅτις ἡμῶν τυφλός,
τῶρα βλέπω.

26 Καὶ πάλιν εἰπάντες· τί
σὺ ἐκάμας; πῶς ἀνοιξέτω μά-
στιγας;

27 Τὰς ἀπεκρίθη· ἀκού-
σατε σᾶς τὸ εἶπον, καὶ δὲν ἀκού-
σατε· τί πάλιν θέλετε νὰ ἀκού-
σατε; μὴν θέλετε καὶ ἐστὶν νὰ
γεννητὴ μαθητᾶδες τῶν;

28 Ἐ-

28 Ἐλοιδόγησαν οὖν αὐτὸν, καὶ εἶπον· Σὺ εἰ μαθητὴς ἐκεῖνος· ἡμεῖς δὲ Ἦ Μωσῆς ἐστὶν μαθητὴς.

29 Ἡμεῖς οὐδὲν ὅτι Μωσῆς λέγει ληκεν ὁ Θεός· τὸ δὲ ἐστὶν οὐδὲν πόθεν ἐστίν.

30 Ἀπεκρίθη ὁ ἀνδραποῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν ᾧ τὸ πνεῦμα ὑμῶν ἐστίν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστίν, καὶ ἀνέφραξεν τὰς ὀφθαλμούς.

31 Οὐδὲν ὅτι ἡμαρτωλῶν ὁ Θεός ἐστὶν ἀκρεῖς· ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβῇ, καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τότε ἀκρεῖς.

32 Ἐκ τῶν αὐτῶν οὐκ ἤκεῖ· ὅτι οὐκ οἶδε τις ὀφθαλμὸς τυφλῶν γεννηθῆναι.

33 Εἰ μὴ ἡμεῖς οὐκ οἶδμεν, οὐκ ἔστιν ἡδυνάμει ποιεῖν οὐδέν.

34 Ἀπεκρίθησαν δὲ εἶπον αὐτῷ· Ἐν ἡμαρτίαις σὺ ἐγενήθης ὁλῶς, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω.

35 Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω, καὶ ὁρῶν αὐτόν, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ;

36 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, καὶ εἶπε· Τίς ἐγώ, Κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν;

28 Ὑβριστὴν τὸν λαὸν, καὶ εἶπαν· Ἰσχυρὸς μαθητὴς ἐκεῖνος· ἡμεῖς δὲ ἐμμεσσοί μαθηταί.

29 Ἡμεῖς ἐξουρῶμεν, ὅτι ὁ Θεός ἐσώταξέ με· τὸ Μωσῆς ἀμὴν ἐστίν, δὲν τὸ ἐξουρῶμεν πόθεν ἐστίν.

30 Ἀπεκρίθη ὁ ἀνδραποῦς, καὶ εἶπεν· Ἰσχυρὸς ἐστὶν τὸ πνεῦμα ὑμῶν, ὅτι εἰσεῖς δὲν ἐξουρῶτε πόθεν ἐστίν, καὶ ἀνοίξετε τὰ μάτια μου.

31 Ὅμως ἐξουρῶμεν ὅτι ἡμαρτωλῶν ὁ Θεός δὲν ἀκρεῖς· ἀλλὰ ἂν εἴποι κανένας ὅτι σέβεται τὸ Θεόν, καὶ κάμνει τὸ θέλημά τε, τότε ἀκρεῖς.

32 Ἀπὸ τῶν αὐτῶν ὁ κῆρυξ δὲν ἀκούσθη, ὅτι κανένας οὐκ ἔδειξε μάτια κανένας, ὅτι οὐκ ἐγενήθη τυφλός.

33 Ἄν δὲν ᾔδειν ἐστὶν λαὸς τὸ Θεόν, δὲν ἠμποροῦσε νὰ κάμει τίποτε.

34 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν· Ἰσχυρὸς ὁλῶς ἐγενήθης εἰς ταῖς ἡμαρτίαις, καὶ ἐσὺ μαῖς διδάσκεις; καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω.

35 Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἔξω καὶ ὡσάν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, εἶπεν· πιστεύεις ἐσὺ εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ;

36 Ἐκεῖνος ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν· Τίς ἐγώ, Κύριε, ἵνα πιστεύω εἰς αὐτόν;

37 Εἰ

37 Καὶ

37 Εἶπε ὃ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Καὶ ἐώρακας αὐτὸν, καὶ ὁ λα-
λῶν μετὰ σοῦ, ἐκείνός ἐστιν.

38 Ὁ δὲ ἔφη· Πιστεύω, Κύ-
ριε· καὶ ὡς σε κύλησεν αὐτῷ.

39 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Εἰς
κεχμαῖν εἰς τὸν κόσμον τῶ-
ν ἡλθόν· ἵνα οἱ μὴ βλέποντες
βλέπωσι, καὶ οἱ βλέποντες τυ-
φλοὶ γένωνται.

40 Καὶ ἤκουσαν οἱ τῶν Φα-
ρισαίων βούται οἱ ὄντες μετ' αὐ-
τοῦ, καὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ ἡ-
μεῖς τυφλοὶ ἐσμεν;

41 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Εἰ τυφλοὶ ἦτε, ὅσα ἂν εἴχετε
ἁμαρτίαν· νῦν δὲ λέγετε· Ὅτι
βλέπομεν· ἡ οὐκ ἁμαρτία ὑμῶν
μύηται.

Κεφ. ι. 10.

Α Μὴ αὐτῷ λέγω ὑμῖν, ὁ
μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς
θύρας εἰς τὴν αὐλήν τῶν πα-
τριασίων, ἀλλὰ ἀναβαίνειν ἀπὸ
ἄλλου, ἐκεῖνός ἐστι κλέπτης καὶ
ληστής.

2 Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ
τῆς θύρας, ποιμὴν ἐστὶ τῶν πα-
τριασίων.

3 Τὴν οὖν θύραν ἀνοίγει,
καὶ ἐκείνη παρὰ τὴν αὐλήν αὐ-
τῆς ἀπάγει· καὶ τὰ ἴδια πασθαι-
νόμενα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει
αὐτά.

4 Καὶ

37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς δὲ εἶπεν· ὁ
ὃς εἶδες, καὶ ἐκεῖνον εἶναι ὅτι
συντυχίνει μετεσείνα.

38 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· πι-
στεύω, αὐτῷ ἡγήτη· καὶ ὃ ἐὼς σκύ-
νησε.

39 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἐγὼ
εἰς κρίσιν ἦλθα εἰς τὸν κόσ-
μον· διὰ τὸ εἶδον ἐκεῖνοι ὅ-
τι οὐκ εἶδον, καὶ ἐκεῖνοι ὅ-
τι οὐκ εἶδον, καὶ ἐκεῖνοι ὅ-
τι οὐκ εἶδον, καὶ ἐκεῖνοι ὅ-
τι οὐκ εἶδον.

40 Καὶ ἐκεῖνοι ὅτι οὐκ ἦσαν
μαρτυροῦντες αὐτῷ τὰ λόγια, καὶ
εἰπὼν ὅτι· μὴ καὶ ἐμεῖς τυ-
φλοὶ ἐσμεν;

41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὰς εἰπὼν
αὐτοῖς τυφλοὶ, δὲν εἶχεν ἁ-
μαρτίαν· ἀλλὰ τὴν λέγετε· ὅτι
βλέπομεν· ἡ ἁμαρτία σας λοι-
πὸν μύηται.

Β Εἰς τὴν αὐλήν εἰσερχόμενος
ἐκείνός ἐστι κλέπτης καὶ
ληστής. ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ
τῆς θύρας, ποιμὴν ἐστὶ τῶν πα-
τριασίων.

2 Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ
τῆς θύρας, ποιμὴν ἐστὶ τῶν πα-
τριασίων.

3 Τὴν οὖν θύραν ἀνοίγει,
καὶ ἐκείνη παρὰ τὴν αὐλήν αὐ-
τῆς ἀπάγει· καὶ τὰ ἴδια πασθαι-
νόμενα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει
αὐτά.

Τ

4 Καὶ

4 Καὶ ὅταν τὰ ἴδια παρῶ-
 ζῃς ἐκβάλλῃ, ἐκπαροῦθεν αὐτῶν
 πορεύεται· καὶ τὰ παρῶματα
 αὐτῶν ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασι τὴν
 φωνὴν αὐτοῦ.

5 Ἀλλοτεῖν δὲ ἐμὴ ἀκολου-
 θήσονται, ἀλλὰ φύξονται ἀπὸ
 αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἶδασι τὴν ἀλο-
 γίαν τῆς φωνῆς.

6 Ταῦτί τινι τῶν παρομιμῶν
 εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Οἱ αἰνέ-
 οῦν ἐγνώρισαν ὅτι ἐλάλει
 αὐτοῖς.

7 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ
 Ἰησοῦς· Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑ-
 μῖν, ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ ψυχή των
 παρῶματων.

8 Πάντες ὅσοι παρῶν ἤλ-
 θον, κλέπτει εἰς καὶ ληστὰι·
 ἀλλὰ οὐκ ἔγνωσαν αὐτῶν ὅτι παρῶ-
 ματα.

9 Ἐγὼ εἰμι ἡ ψυχή· δι' ἐμοῦ
 εἰς πᾶσι εἰσέλθῃ, σωθήσεται· καὶ
 εἰσέλθουσιν καὶ ἐξελεύσονται,
 καὶ νομὴν δύρεται.

10 Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχε-
 ται εἰς μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ
 διαπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔ-
 χωσι, ὃς παροῦσιν ἔχουσιν.

11 Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ κα-
 λός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τῶν ψυ-
 χῶν αὐτῶν ἔγνωσιν ὡς τῶν παρῶ-
 ματων.

12 Ὁ μισθωτὸς δὲ, καὶ οὐκ
 ὢν ποιμὴν, οὐκ εἰς τὰ παρῶ-
 ματα

4 Καὶ ὅταν δύραλοι ἐξέλθω-
 ῖν ἴδια παρῶματα, παρῶναι οὐκ ἔ-
 σονται· καὶ τὰ παρῶματα δὲ ἀ-
 κολουθεῖν, ὅτι ἐξούρεται τὴν φωνήν
 τῶν.

5 Ἀμὲν δὲ ξένος δὲν θέλει
 ἀκολουθεῖν, ἀλλὰ θέλει φ-
 γαγεῖ ἀπὸ αὐτῶν· ὅτι δὲν γινώ-
 σκει τὴν ξέναν τῶν φωνῶν.

6 Ἐπεὶ τινι τῶν παρομιμῶν
 τὸν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· ἀμὲν αἰνέ-
 οῦν ἐγνώρισαν, πᾶσι τῶν αἰνέ-
 οῦν τὸν ἐλάλει.

7 Εἶπεν τὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς·
 βέβαιον βέβαιον σοὶ λέγω, ὅτι
 ἐγὼ εἰμι ἡ ψυχή των παρῶματων,

8 Ὅλοι ὅσοι ἦλθον παρῶ-
 ματα, ἀπὸ μὲν, εἰς καὶ κλέπτει
 καὶ ληστὰς· ἀλλὰ τὰ παρῶματα οὐκ
 τὸν ἔγνωσαν.

9 Ἐγὼ εἰμι ἡ ψυχή· εἰς
 ἐμὴν πᾶσι εἰσέλθῃ, καὶ σωθήσεται
 καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν δύρεται
 καὶ θέλει δύρεται καὶ θέλει δύρεται
 νομὴν.

10 Ὁ κλέπτης δὲν ἔρχεται,
 εἰς μὴ ἵνα κλέψῃ, καὶ θύσῃ καὶ
 διαπολέσῃ, καὶ ἵνα ζωὴν ἔχῃ
 καὶ ζωὴν ἔχῃ καὶ ζωὴν ἔχῃ καὶ
 ζωὴν ἔχῃ καὶ ζωὴν ἔχῃ καὶ ζωὴν ἔχῃ

11 Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ
 ποιμὴν ὁ καλὸς τῶν ψυχῶν αὐτῶν
 ἔγνωσιν ὡς τῶν παρῶματων.

12 Ὁ μισθωτὸς δὲ, καὶ οὐκ ὢν
 ποιμὴν, οὐκ εἰς τὰ παρῶματα

βαῖ ἰδία, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχομένου, καὶ ἀφίησι τὰ πρῶτα, καὶ φύγει· καὶ ὁ λύκος ἐρχόμενος αὐτῷ, καὶ σκορπίζει τὰ πρῶτα.

13 Ὁ ὃ μισθωτὸς φύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστὶ, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν πρῶτων.

14 Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμένα, καὶ γινώσκωμαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν.

15 Καθὼς γινώσκει με ὁ πατήρ, καθὼς γινώσκω τὸν πατέρα· καὶ τὴν ψυχὴν μου τίημι ὑπὲρ τῶν πρῶτων.

16 Καὶ ἄλλα πρῶτα ἔχω ἃ σὺ ἐστὶς ἐν τῇ αὐλῇ ταύτῃ· καὶ ἐκείνα με δεῖ ἀγαγεῖν· καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσῃς καὶ ῥήσῃς· μία ποιμὴν, εἰς ποιμὴν.

17 Διὰ τῆς ὁ πατήρ με ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ τίημι τὴν ψυχὴν μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν.

18 Οὐδεὶς αἶρει αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ· ἀλλ' ἐγὼ τίημι αὐτήν ἀπ' ἐμαυτοῦ. ἔξωσάν ἐχω θείων αὐτήν, καὶ ἔξωσάν ἐχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν. ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ πατρὸς μου.

19 Σχίσμα οὐκ ἔστι πάλιν ἐν-

τοῖς ὁποῖς δὲν εἶναι τὰ πρῶτα ἰδικά τε, ὅταν βλέπῃ τὸν λύκον ὅπως ἐρχεται, ἀφίησι τὰ πρῶτα, καὶ φύγει· καὶ ὁ λύκος ἀρχόμενος καὶ σκορπίζει τὰ πρῶτα.

13 Καὶ ὁ σκίτης φύγει, ὅτι εἶναι σκίτης, καὶ δὲν τὸ μέλει αὐτοῦ τὰ πρῶτα.

14 Ἐγὼ εἰμαι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γνωρίζω τὰ ἐδικά μου, καὶ γνωρίζομαι ἀπὸ τῶν ἐδικά μου.

15 Καθὼς μὲ γνωρίζει ὁ πατήρ, γνωρίζω καὶ ἐγὼ τὸν πατέρα· καὶ βάνω τὴν ψυχὴν μου διὰ τὰ πρῶτα.

16 ἔχω καὶ ἄλλα πρῶτα τὰ ὅποια δὲν εἶναι διὰ τὴν αὐλήν ἐκείνην· καὶ κἀκεῖνα θέλω καὶ τὰ μαζώξω· καὶ ἐκεῖνα γὰρ ἀκούσῃς τὴν φωνὴν μου· καὶ ῥήσῃς καὶ μία ποιμὴν, καὶ εἷας ποιμὴνας.

17 Διὰ τῆς ὁ πατήρ με ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ βάνω τὴν ψυχὴν μου, διὰ νὰ τὴν πάρω πάλιν.

18 Κανένας δὲν τὴν πέρνει διὰ λόγον· ἀλλὰ ἐγὼ τὴν βάνω διὰ λόγον μου· ἔχω ἐξέσταν νὰ τὴν θέσω, καὶ ἔχω ἐξέσταν πάλιν νὰ τὴν πάρω ἐκείνην τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ πατρὸς μου.

19 Καὶ ἔστι πάλιν σχίσ-

ῥήματα ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τὰς λόγους τούτους.

20 Ἐλεγον ὃ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν Δαιμόνιον ἔχει, καὶ μαίνεται ὃ πᾶσι ἀκούετε;

21 Ἄλλοι ἔλεγον· Ταῦτα ὅτι ῥήματα οὗτοι ἐστὶ δαιμονισμῶν· μὴ δαιμόνιον διώκεται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοίγειν;

22 Ἐρχέτο ὃ τὰ ἐγκαίνια ἐν τοῖς Ἰερουσαλύμοις, καὶ χειμῶν ἴδιος.

23 Καὶ ὁ Θεοσεπτεῖς ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ σῶν ὁ Σολομώντι.

24 Ἐκκλυσαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ· Ἔως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἰρεῖς; εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, εἰπέ ἡμῖν περὶ ῥήσια.

25 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἶπον ὑμῖν καὶ ἔ πιστεύετε· ὅτι ἔργα αἱ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου, οὗτοι μαρτυροῦντες ὅτι ἐγώ.

26 Ἀλλ' ὑμεῖς ἔ πιστεύετε· ἔ γὰρ ἐστὶ ἅν τῶν ὁσβάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς εἶπον ὑμῖν.

27 Τὰ ὁσβάτα τὰ ἐμά της Φωνῆς μου ἀκούει, καὶ γινώσκω αὐτὰ, καὶ ἀκολουθεῖ μοι.

28 Καὶ ἐγὼ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς, καὶ ἐ μὴ δόσω· εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἐχ ἀρπάξει τις αὐτὰ ἐκ της χειρὸς μου.

29 Ὁ

σαῦτα ἀνάμετοι εἰς τὰς Ἰουδαίας διὰ τὰ λόγια ἐταῦτα.

20 Καὶ πολλοὶ ἐπ' αὐτῶν ἔλεγον· δαιμόνιον ἔχει, καὶ λαλῶνται· ὅτι ὁ ἀκούετε;

21 Ἄλλοι ἔλεγον· ἐταῦτα τὰ λόγια δὲν εἶναι δαιμονισμῶν· μὴ τὸ δαιμόνιον διώκεται τὸ ἀνοίγει τὰ μάτια τῶν τυφλῶν;

22 Καὶ τότε ἐγένηκαν εἰς τὰ Ἰερουσόλυμα τὰ ἐγκαίνια· καὶ ἦτον χειμῶνας.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐθεσέπαι μέσα εἰς τὸ ἱερὸν, εἰς τὴν καμαράν τοῦ Σολομώντος.

24 Ἐπερμήσανται τοι λοιπὶ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ὁ ἔλεγον· ἔως πότε ἔχεις κρεμασμένην τὴν ψυχὴν μας; ἀνέστα εἰς τὸ Χριστός, εἰπέ μας το περὶ ῥήσια.

25 Ἀπεκρίθη τῶν ὁ Ἰησοῦς· εἰπά σας, καὶ δὲν πιστεύετε τὰ ἔργα ὅτι ἐγὼ κάμνω εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς μου, αὐτὰ μαρτυροῦν δια λόγους μου.

26 Ἀλλ' ἐσεῖς δὲν πιστεύετε· διὰ τὸ δὲν εἶδεν ἀπὸ τῶν ὁσβάτων τὰ ἐδικά μου, καθὼς οὗς εἶπα.

27 Τὰ ὁσβάτα τὰ ἐδικά μου ἀκούει τὴν Φωνὴν μου· καὶ ἐγὼ πᾶς γινώσκω, καὶ ἐχ ἀκολουθεῖ.

28 Καὶ ἐγὼ τῶν δίδω ζωὴν αἰώνιον, καὶ δὲν θέλω χαλαρῆ εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ καὶ δὲν θέλει ὁ ἀρπάξει ἀπὸ τῶν χερσῶν μου.

29 Ὁ

29 Ὁ πατήρ μου ὃς δέδωκε μοι, μέζων πάντων ἐστὶ καὶ ὁ θεὸς διώκεται ἀρεπάζειν ἐν τῇ χειρὶ τοῦ πατρὸς μου.

30 Ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐσμῃ.

31 Ἐβάστασαν οὖν πάλιν λίθους οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα λιθώσωσιν αὐτόν.

32 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πολλὰ καλὰ ἔργα ἔδειξα ὑμῖν ἐν τῷ πατρὶ μου· διὰ τοῦτον αὐτῷ ἔργον λιθάριζετέ με;

33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Περί καλῶ ἔργου ἐλιθάριζομέν σου, ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, καὶ οὐκ ἐπὶ ἀνθρώπων ποιεῖς σκάντον Θεοῦ.

34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ ἐστὶ γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν· Ἐγὼ εἶπα, θεοὶ ἐστέ;

35 Εἰ ἐμείνους εἶπε θεός, πῶς ἔστι ὁ λόγος τῷ Θεῷ ἐγγύς το, καὶ ἐκ τῆς ἐκείνου λυθῆναι ἢ γραφῆναι;

36 Ὁν ὁ πατήρ ἡγάσεν καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, ὑμεῖς λέγετε· Ὅτι βλασφημεῖς, οὐκ εἶπον, ὅτις τῷ Θεῷ εἰμι;

37 Εἰ ἐποίησεν τὰ ἔργα τὰ πατρὸς μου, μὴ πιστεύετε μοι·

38 Εἰ δὲ ποιῶ, καὶ ἐμοὶ μὴ πιστεύετε;

29 Ὁ πατήρ μου ὁ πᾶς μὲ τὰ ἔδωκεν, εἶναι μεγαλύτερον ἀπὸ ὅλων· καὶ κανένας δὲν δύναται νὰ τὰ ἀρεπάξῃ ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ πατρὸς μου.

30 Ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ ἐναῖ ἐμμεῖς.

31 Καὶ πάλιν ἐπίασαν λίθους οἱ Ἰουδαῖοι, νὰ τὸν λιθώσωσιν.

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸς ἀπεκρίθη· πολλὰ καλὰ ἔργα οὗτος ἔδειξα ἀπὸ τοῦ πατέρα μου· διὰ τοῦτον ἔργον ἀπὸ τῶν λίθων λίθάριζετέ με;

33 Οἱ Ἰουδαῖοι ἀπεκρίθησαν, καὶ εἰπὼν· διὰ καλὸν ἔργον δὲν σε λιθάριζομεν, ἀλλὰ διὰ βλασφημίαν· οὐκ ἐστὶν ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεόν·

34 Ὁ Ἰησοῦς τὸς ἀπεκρίθη· δὲν εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸ νόμον σου· οὐκ ἐγὼ εἶπα, θεοὶ ἐστέ;

35 Ἐὰν ἐμείνους εἶπεν Θεός, αἱ τὰς ὁποίας ἐγίνετο ὁ λόγος τῷ Θεῷ, καὶ ἡ γραφή δὲν ἠμπορεῖ νὰ λυθῇ·

36 Ἐκεῖνον ὁ πᾶς ὁ πατήρ ἡγάσεν καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, ἐσθὲς λέγετε· ὅτι βλασφημεῖς, διὰ τὸ οὗτος εἶπα, ὅτι ὁ πατήρ ἐμμεῖς τῷ Θεῷ;

37 Ἄν δὲ κάμνω τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς μου, μὴ με πιστεύετε·

38 Ἀλλ' ἂν τὰ κάμνω, καὶ ἐμμεῖς;

πιστεύετε, τοῖς ἔργοις πιστεύου-
τε· ἵνα γινώτε καὶ πιστεύσῃτε
ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ πατήρ, καὶ γὰρ ἐν
αὐτῷ.

39 Ἐζήτησαν οὖν πάλιν αὐ-
τὸν πιάσαι· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς
χειρὸς αὐτῶν.

40 Καὶ ἀπῆλθε πάλιν πέ-
ραν τῆς Ἰερδάνης, εἰς τὸν τόπον
ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ ὡσθίον
βαπτίζων· καὶ ἔμενεν ἐκεῖ.

41 Καὶ πολλοὶ ἦλθον ὡσθὲς
αὐτὸν, καὶ ἔλεγον· Ὁ Ἰωάν-
νης μὴ σιμῶεν· ἐποίησεν ἑδὲν
πάντα ὅσα ἔπεν, Ἰωάννης πε-
ρεῖ τὰς, ἀληθῆς ἡ.

42 Καὶ ἐπίστευσαν πολλοὶ
ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

ἐλθὼν δὲν πιστεύετε, τὰ ἔργα μη-
πιστεύετε· ἀλλὰ γὰρ γινώσκετε,
καὶ νῦν πιστεύετε, ὅτι ὁ πατήρ
ἐν ἐμοὶ εἶμι, καὶ ἐγὼ εἰς τὸν
πατέρα.

39 Ἐζητήσαν λοιπὸν πάλιν
να τὸν πιάσῃ· ἀμὴν ἐξῆλθεν
ἀπὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ.

40 Καὶ ἐπῆλθε πάλιν πέραν
τῆς Ἰερδάνης, εἰς τὸν τόπον ὅπου
ἦτον ὁ Ἰωάννης ὡσθίον καὶ
ἐβάπτιζε· καὶ ἐστῆν ἐκεῖ.

41 Καὶ πολλοὶ ἦλθον εἰς
αὐτόν, καὶ ἔλεγον· ὅτι ὁ Ἰωάν-
νης δὲν ἔκαμε καινὰ σημεῖα·
ἀμὴν ὅλα ὅσα ἔπεν ὁ Ἰω-
άννης ἀληθῆς ἐστίν, εἶμι ἀλη-
θινά.

42 Καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν
ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

Κεφ. ια'. II.

ἮΝ δὲ περὶ ἀδελφῶν Λάζα-
ρου· ἀπὸ Βηθανίας, ἐν τῇς
καύκας Μαρίας, καὶ Μάρθας
τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.

2 (Ἦν ἡ Μαρία ἡ ἀλεξ-
ψασα τὸν Κύριον μύρω, καὶ
ἐκμάξασα τὰς πόδας αὐτοῦ· πῦς
θελὼν αὐτῆς· ἡ δὲ ἀδελφὸς
Λάζαρος ὁ ἀδελφεός.)

3 Ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελ-
φαὶ ὡσθὲς αὐτόν, λέγουσαι· Κύ-
ριε· ἴδε, ὃν φιλεῖς, ἀδελφεῖ.

4 Ἀκού-

ἮΤΟΝ καὶ κάποιος ἀδελ-
φὸς Λάζαρου· ἀπὸ τῆς
Βηθανίας, ἀπὸ τοῦ χωρίου τῆς
Μαρίας καὶ τῆς Μάρθας τῆς ἀ-
δελφῆς τῆς.

2 Καὶ ἡ Μαρία ἦτον ὅτι
ἄλκιμος τὸν Κύριον μύρων, καὶ με-
μαλίστα τῆς ἐσφάγισης αὐτοῦ
διὰ τὰς· τὸ ὅπως αὐτὸς
ἀδελφὸς Λάζαρου ὁ ἦτον ἀδελ-
φός.

3 Ἐστειλαν λοιπὸν αἱ ἀδελ-
φαὶ αὐτοῦ εἰς αὐτόν, καὶ ἔλεγον·
αὐτῇν, ἴδε· ἐκεῖνον ὅστις ἀγα-
πᾶς, ἐκεῖνος ἀδελφεός.

4 Καὶ

4 Ἀκούεις ὃ ὁ Ἰησοῦς εἶ-
πεν· Ἀὐτὴ ἡ ἀδένεια οὐκ ἐστὶ
ὡς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς
δόξης τοῦ Θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς
τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς.

5 Ἡγάπα ὃ ὁ Ἰησοῦς τὴν
Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐ-
τῆς καὶ τὸν Λάζαρον.

6 Ὡς οὖν ἤκουσεν ὁ ἀδελ-
φεύς, τότε μὴ ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν
τόπῳ δύο ἡμέρας.

7 Ἐπειτα μετὰ τῆτο λέγει
τοῖς μαθηταῖς· Ἀγωνίε εἰς τὴν
Ἰερουσαλὴν πάλιν.

8 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθη-
ταί· Ραββί, νῦν ἐξίτην σε λι-
θάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑ-
παγαίης ἐκεῖ;

9 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐχὶ
δώδεκα εἰσὶν ὥραι τῆς ἡμέρας;
ἐάν τις παρπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ,
ὃ παρπατῇ ὅτι τὸ φῶς τοῦ
κόσμου τὰς βλέπει.

10 Ἐάν δὲ τις παρπατῇ ἐν
τῇ νυκτὶ, παρπατῇ ὅτι τὸ
φῶς οὐκ ἐστὶ ἐν αὐτῷ.

11 Ταῦτα εἶπε καὶ μετὰ
τῆτο λέγει αὐτοῖς· Λάξετε ὁ
φίλος ἡμῶν κεκοίμηται· ἀλλὰ
πορεύσομαι ἵνα ἐξυπνώσω αὐ-
τόν.

12 Εἶπον οὖν οἱ μαθηταί
αὐ-

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὥσαν τὸ ἡ-
κουσεν, εἶπεν· ἔτι ἐστὶ ἡ ἀδένεια
δὲν εἶναι· ἀλλὰ θάνατον, ἀλλὰ
εἶναι διὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ,
διὰ τὴν δόξαν τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ
διὰ μέσσω αὐτῆς.

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀγάπα τὴν
Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν τῆς
καὶ τὸν Λάζαρον.

6 Ὡσαν ἤκουσε λοιπὸν ὅτι
ἀδελφεύς, τότε ἐξῆλθεν εἰς τὸ τό-
πον ὅπου ἦν, δύο ἡμέρας.

7 Μετὰ ταῦτα ὑστερον διὰ
τῆτο λέγει εἰς τὰς μαθητάδας·
ὡς παῖς πάλιν εἰς τὴν Ἰε-
ρουσαλὴν.

8 Λέγουσιν οἱ μαθηταῖς·
διδάσκαλε, διὰ τῶρα σὲ ἐξη-
γάσαν οἱ Ἰουδαῖοι νῦν σὲ λιθά-
σουσιν, καὶ πάλιν ὑπάγαίης ἐκεῖ;

9 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη·
δὲν εἶναι δώδεκα ὥραις τῆς ἡμέ-
ρας; ὅποιος παρπατῇ τὴν ἡμέ-
ραν, δὲν σκοπύπτει· ὅτι
βλέπει τὸ φῶς τῶ κόσμου ἐ-
κείνου.

10 Ἀμὲν ὅποιος παρπα-
τῇ τὴν νύκτα, σκοπύπτει·
ὅτι δὲν ἔχει τὸ φῶς εἰς τὸ λῶ-
γόν του.

11 Ἐτέτα εἶπεν καὶ ὑστε-
ρον διὰ τῆτο τὰς λέγει· Λά-
ξετε ὁ φίλος μας κοι-
μήθη καὶ πηγάω νῦν ἐξυ-
πνίσω.

12 Καὶ οἱ μαθηταῖδες εἶπαν·
Τ 4

αὐτῷ· Κύριε, εἰ πεκοίμηνται, αὐθέντη, ἀν' ἐκοιμήθη, τίλην σωθήσεται.

13 Εἰρήκει ὁ Ἰησοῦς παρὰ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· ἐκείνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι παρὰ τῆς κοιμήσεως ὁ Ἰησοῦς ἔτι λέγει.

14 Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παύρησίᾳ· Λάξαρ· ἀπέθανε·

15 Καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς· ἵνα πιστεύσητε ὅτι ὅσα ἡμεῖς ἐκείνῳ λέγομεν, αὐτὸς ποιᾷ.

16 Εἶπεν αὐτῷ Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Διδυμῶς, τοῖς συμμαθηταῖς· Ἄρα μὲν καὶ ἡμεῖς, ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ.

17 Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς εὗρεν αὐτοὺς τὴν ἑσπέραν ἐκόντας ἐν τῇ μνημείᾳ.

18 (Ἦν γὰρ ἡ Βηθανία ἐγγυὴς τῶν Ἱερουσολύμων, ὡς ἀπὸ σταθίων δεκαπέντε)

19 Καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὸν πατέρα Μάρθαν καὶ Μαρίας, ἵνα παραμυθῶνται αὐτὰς παρὰ τὸν ἀδελφόν αὐτῶν.

20 Ὁ οὖν Μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται, ἰωλύησεν αὐτὴν· Μάρθα, ὅτι ἐν τῷ οἴκῳ ἐκείνῳ.

21 Εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, εἰ ἢς ἂν, ὁ ἀδελφός μου ὅστις ἀπεθνήκεν

13 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐπὶ τῇ θάλασσᾳ καὶ ἐκείνους τὰς ἐφ' ἡμῶν, ὅτι τὸ κοιμησθαι ὁ Ἰησοῦς ἔτι λέγει.

14 Τότε λοιπὸν τὰς ἐπὶ τῇ παύρησίᾳ· Λάξαρ· ἀπέθανε·

15 Καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς, ἵνα πιστεύσητε ὅτι ὅσα ἡμεῖς ἐκείνῳ λέγομεν, αὐτὸς ποιᾷ.

16 Καὶ ὁ Θωμᾶς ὅτε ἰσχυρῶς λέγει τὸν Διδυμῶν, εἶπεν εἰς τοὺς συμμαθητάς· Ἦν ἂν πάντες καὶ ἐμεῖς, ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ.

17 Ὅταν λοιπὸν ἐπὶ τῇ ἑσπέρᾳ ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται εἰς τὴν μνημείαν.

18 Καὶ ἡ Βηθανία ἦτορ καὶ ἡ εἰς τὰς Ἱερουσολύμους ὡς ἀπὸ σταθίων δεκαπέντε σταδίων.

19 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων ἐπῆλθον εἰς τὴν Μάρθαν καὶ Μαρίας, ἵνα ταῖς παραμυθῶνται αὐτὰς παρὰ τὸν ἀδελφόν αὐτῶν.

20 Ὁ οὖν Μάρθα λοιπὸν ἀκούσας ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, ἰωλύησεν αὐτήν· Μάρθα, ὅτι ἐν τῷ οἴκῳ ἐκείνῳ.

21 Ὁ οὖν Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, εἰ ἢς ἂν, ὁ ἀδελφός μου ὅστις ἀπεθνήκεν

22 Ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα ὅτι
ὅσα ἀνείκησεν τὸν Θεόν, δώσει
σὺ ὁ Θεός.

23 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἀ-
ναστήτω ὁ ἀδελφός σου.

24 Λέγει αὐτῇ Μάρθα· Οἶ-
δα ὅτι ἀναστήσει ἐν τῇ ἀναστά-
σει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

25 Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐ-
γὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ·
ὁ πισθύνων εἰς ἐμέ, καὶ δὲ ποτὲν
ζήσεται.

26 Καὶ πᾶς ὁ ζῶν ἐ πιστεύ-
ων εἰς ἐμέ, ἔμνη δὲ ποτὲν εἰς τὸν
αἰῶνα. Πιστεύεις τῷτο;

27 Λέγει αὐτῇ Ναὶ Κύριε·
ἐγὼ πεπίστευκα, ὅτι σὺ εἶ ὁ Χρῆ-
στός ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ εἰς τὴν κό-
σμον ἐρχόμενος.

28 Καὶ ταῦτα εἰπὼσα ἀπῆλ-
θε, καὶ ἐφάνησεν Μαρίαν τὴν ἀ-
δελφὴν αὐτῆς λάβου, εἰσεῖσαι·
Ὁ διδάσκαλος πάρεστι, καὶ
φώνει σε.

29 Ἐκείνη ὡς ἤκουσεν, ἐγεί-
ρεται ταχὺ, καὶ ἐρχεται πρὸς
αὐτόν.

30 (Οὐπὼ δ' ἐληλύθει ὁ Ἰη-
σοῦς εἰς τὴν κἀμλιν· ἀλλ' ἔτι ἐν
τῷ τόπῳ ἔκειτο ἡ πόλις αὐτῇ
ἡ Μάρθα.)

31 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες
μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ
παράκλητοι αὐτῆς, ἰδόντες
τὴν

22 Ἀλλὰ καὶ τὰς ἐξέσεις,
ὅτι ὅσα ζητήσῃς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ὁ
Θεός θίλει σὲ πᾶς δώσει.

23 Λέγει τῇ ὁ Ἰησοῦς· Θέ-
λε ἀναστήναι ὁ ἀδελφός σου.

24 Λέγει ἡ ἡ Μάρθα· ἔξ-
έρω ὅτι θέλει ἀναστήναι εἰς
τὴν ἀνάστασιν εἰς τὴν ὑστερίαν
ἡμέραν.

25 Λέγει τῇ ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ
εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ· ὁ-
ποιεῖς πισθύνει εἰς ἐμένα, ἀν καὶ
δὲ ποτὲν, θέλει ζῆσαι.

26 Καὶ καθεὶς ἀνθρώπος ὁ-
πῶς ζῇ καὶ πιστεύει εἰς ἐμένα,
ὁ δὲ δὲ ποτὲν εἰς τὸν αἰῶνα. πι-
στεύεις τῷτο;

27 Λέγει ἡ ἡ Μάρθα· ναὶ
ἀνέστη· ἐγὼ ἐπίστευσα, ὅτι
ἐσὺ εἶσαι ὁ Χρῆστος ὁ υἱὸς τοῦ
Θεοῦ, ὁπῶς ἐρχεται εἰς τὴν κό-
σμον.

28 Καὶ ὡσὲν εἶπεν ἐπὶ τῷτο,
ἐπήκει καὶ ἐλάλησε τὴν Μαρίαν
τὴν ἀδελφὴν τῆς περὶ τῷτο, καὶ
εἶπεν· ὁ διδάσκαλος ἐστὶν ἐ-
κεῖ, καὶ σὲ καλεῖ.

29 Ἐκείνη ὡσὲν τὸ ἤκουσεν,
ἐσηκώθη γρήγορα καὶ ἐπήκει εἰς
αὐτόν.

30 (Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀκόμει δὲν
εἶχεν ἐλθεῖν εἰς τὸ χωρίον, ἀλ-
λά ἦτον εἰς τὸ τόπον ὅπου τὸ ἀ-
πάντησεν ἡ Μάρθα.)

31 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν ὅτι
ἦσαν μετ' αὐτῆς εἰς τὸ αὐτῇ,
καὶ τὴν ἐπαρηγορεῖσθαι, ὡσὲν
εἶπεν

τὴν

Τ 5

εἶπεν

τῶν Μαρίας ὅτι παχέως ἀνέστη
καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐ-
τῇ, λέγοντες· Ὅτι ὑπάγει εἰς
τὸ μνημεῖον, ἵνα κλάσῃ ἐκεῖ.

32 Ἡ οὖν Μαρία ὡς ἦλθεν
ὅπου αὐτὴ ὁ Ἰησοῦς, ἰδὼσα αὐτόν,
ἔπεσεν εἰς τὰς πόδας αὐτοῦ,
λέγουσα αὐτῷ· Κύριε, εἰ ἦς
ἔσθι, σὺν ἡμῖν ἀπέθανέ με ὁ ἀ-
δελφός.

33 Ἰησοῦς οὖν, ὡς εἶδεν αὐ-
τὴν κλαίονσαν, ἔτις σιωπῶ-
ντος αὐτῇ Ἰδαίως κλαίοντάς,
ἐμβρυήσατο τῷ πνέματι, καὶ
ἐτάραξεν ἑαυτὸν·

34 Καὶ εἶπε· Πᾶς πεθίκατε
αὐτόν; Λέγουσιν αὐτῇ· Κύριε,
ἔρχε καὶ ἰδε.

35 Ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς.

36 Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰδαῖοι·
Ἰδε πῶς ἐφίλει αὐτόν.

37 Τότε δ' ἐξ αὐτῶν εἶπον·
Οὐκ ἠδυνάτετο ἔτι, ὁ ἀνείξας
τὰς ὀφθαλμούς, τῷ τυφλῷ,
ποιῆσαι ἵνα καὶ ἔτι μὴ δα-
ψάσῃ;

38 Ἰησοῦς ἔν παλιν ἐμβρυ-
μήσατο ἐν ἑαυτῷ, ἔρχομαι εἰς
τὸ μνημεῖον. Ἦν δ' ἀσπλάγχνος καὶ
λίθου ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ.

39 Λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἀρ-
γετε τὸν λίθον. Λέγει αὐτῷ ἡ ἀ-
δελφή δ' ἀποθνήσκου· Μάρτε-
ρ

εἶδαν τὴν Μαρίαν ὅτι ἐσηκώ-
θη γλήγορα καὶ ὄρμηκεν ἔξω,
τῶν ἀκολούθησαν, λογιζόμενοι
ὅτι πάγει εἰς τὸ μνημεῖον, διὰ τὴν
κλαύσιν ἐκεῖ.

32 Ἡ Μαρία λοιπὸν ὡς αὐτὴν
ἐπὶ ἦλθεν, ὅπου ὁ Ἰησοῦς,
καὶ τὴν εἶδεν, ἔπεσεν εἰς τὰς πο-
δάρτας, λέγουσάς τιν· κύ-
ριε, εἰ ἦς, σὺν ἡμῖν ἔσθι, διὰ τὴν
δολοφονίαν ὁ ἀδελφός
με.

33 Ὁ Ἰησοῦς ὡς αὐτὴν τὴν ἡ-
μεραν ὅπου ἔκλαιεν, καὶ τὴν Ἰδαί-
ως ὅπου ἦταν μαζὺ καὶ ἔκλαι-
ον, ἐπένευσεν ἡ ψυχὴ τῆς καὶ ἡ-
συχία.

34 Καὶ εἶπεν· πᾶς τὴν ἐθα-
λάτε; λέγουσιν αὐτῇ, ἔθι-
κα καὶ ἰδε.

35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐδάκρυ-
σε.

36 Ἐλεγον λοιπὸν οἱ Ἰ-
δαῖοι· ἰδε πῶς τὴν ἀγάπηται.

37 Καὶ κάποιος ἀπ' αὐτῶν
εἶπεν· ἔτι, ὅπου ἀνείξας τὴν
μάστιγον τυφλῷ, δὲν ἐδυνάσθη ἵνα
καὶ ἔτι (καὶ ἔτι), ἵνα καὶ δα-
ψάσῃ ἔτι;

38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν βρυ-
χάμενος μέσα τῆς, ἐπὶ ἦλθεν εἰς
τὸ μνημεῖον καὶ ἦλθεν ἀσπλάγχνος
καὶ λίθου εἰς αὐτὸν ἐπέκειτο
πέτρα.

39 Καὶ λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἀ-
ργετέ τὸν λίθον. λέγει τῇ
ἀδελφῇ δ' ἀποθνήσκου ἡ Μάρ-
τε-
ρ

Κύ-

τε

Κύριε, ἥδη ὅζει πταρπύθῃ
ζῶρε ἐς.

ἡ αὐθιγῇ, ἀρσασὴ βρω-
μᾶ. Δὲ π' ἔχει τέσσαρες ἡμέ-
ρας.

40 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Οὐκ εἶπὼν σοι ὅτι ἐὰν πισεύσῃς,
ὄψει τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ;

40 Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· δὲν
σὲ εἶπα, ὅτι ἐὰν πισεύσῃς, θε-
λεις εἰδῆ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ;

41 Ἦραν οὖν τὸν λίθον, ἔ-
λιν ὁ τεθνηκὼς κείμεν. Ὁ δὲ
Ἰησοῦς ἦρε τὰς ὀφθαλμοὺς ἀνω,
καὶ εἶπε· Πάτερ, δύχαριστῶ σοι
ὅτι ἡκουσάς με.

41 Ἐσήκασαν λοιπὸν τὴν
πέτραν ἀπὸ ἐκεῖ, ὅπως ἐκείτε-
τον ὁ δόξα τιμωρ. καὶ ὁ Ἰη-
σοῦς ἐσήκασε τὸ μάπα τὸ ἀπά-
νω, καὶ εἶπε· Πάτερ, δύχαρι-
στῶ σε, ὅτι με ἤκουσας.

42 Ἐγὼ δὲ ἤδεν ὅτι πάντῃ
με ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν ὁ-
χλον τὸν παριστάμενον εἶπον, ἵνα
πιστεύσωσιν ὅτι σὺ με ἀπέστι-
λεις.

42 Καὶ ἐγὼ ἔξουρα ὅτι
πάντῃ με ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ
τὸ λαὸν ὅπως ἐκεί τετυγμένον
διὰ τὴν πίστιν ὅτι ἐσὺ με ἐ-
στειλεις.

43 Καὶ πάντες εἰπὼν, Φωνῇ
μεγάλῃ ἐκραύγασε· Δάσαρε,
δευθρὲ ἔξω.

43 Καὶ ὡσὺν εἶπεν ἐγὼ τὰς,
μετὰ τὴν Φωνὴν ἐκραύξ· Δά-
σαρε, δύρα ἔξω.

44 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκὼς,
δεδεμνὸς τὰς πόδας καὶ τοὺς
χεῖρας κειραῖς· καὶ ἡ ὄψις
αὐτοῦ σιδαιρῶ περιεδέδεθρ. Λέ-
γει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Λύσατε
αὐτὸν, καὶ ἀφετε ὑπάγειν.

44 Καὶ ἀρῆκεν ὁ δόξα τιμω-
ρ, δεμνῶν τὰ ποδάρα τὰ
καὶ τὰ χεῖρά τὰ με φασι-
αῖς· καὶ τὸ περιεσπῶν τὰ με
μανθῦλι δεμνόν. λέγει τῆς ὁ
Ἰησοῦς· λύστε τὸν, καὶ ἀφίτε τον
νὰ ὑπάγει.

45 Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰου-
δαίων οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μα-
ρίαν, ἥ ἑσπασμένοι ἂν ἐποίησεν
ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

45 Καὶ πολλοὶ δὲ τῶν Ἰου-
δαίων ὅπως ἦλθαν εἰς τὴν Μα-
ρίαν, καὶ εἶδαν ἐκεῖνα ὅπως ἐκα-
μν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐ-
τόν.

46 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπῆλ-
θον πρὸς τὰς Φαρισαίους, καὶ
εἶπον αὐτοῖς ἂν ἐποίησεν ὁ
Ἰησοῦς.

46 Ἀλλὰ κάποιος ἀπ' αὐ-
τῶν ἐπῆγαν εἰς τὰς Φαρισαίους,
καὶ εἶπὼν τοῖς ἐκεῖνα ὅπως ἐκα-
μν ὁ Ἰησοῦς.

47 Συν-

Τ 6

47 Καὶ

47 Συναχσάντων οὖν οἱ δό-
χηρεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι συνε-
δρίον, καὶ ἔλεγον· Τί ποιεῖμεν;
ὅτι ἔτι οὐδὲ ἄνθρωπος πολλὰ
σημεῖα ποιεῖ.

48 Ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν ἔτι,
πάντες πιστεύουσιν εἰς αὐτόν·
καὶ ἐλθούσιν οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ
δόξουν ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ
τὸ ἔθνος.

49 Εἰς δὲ τῆς ἑξῆς αὐτῶν
Καϊάφας, δόχηρευς ὢν ὁ ἐνιαν-
θὲς ἐκείνους, εἶπεν αὐταῖς· Ὑμεῖς
ὅσοι οἰδατε ῥεῖν·

50 Οὐδὲ ἀχολογίζετε ὅτι
συμφέρει ἡμῖν ἵνα εἰς ἄνθρωπος
ἀποθάνῃ ὑπὲρ ὅλης λαῶς, καὶ μὴ
ὅλον τὸ ἔθνος ἀποληθῇ.

51 Τῷτο δὲ ἀφ' ἐαυτοῦ ὅσοι
εἶπεν· ἀλλὰ δόχηρευς ὢν ὁ ἐνι-
ανθὲς ἐκείνους, ὡς ἐφῆτάνυσεν ὅτι
ἔμελλεν ὁ Ἰησοῦς ἀποθνήσκειν
ὑπὲρ ὅλης ἑθνῶς·

52 Καὶ ἔτι ὑπὲρ ὅλης ἑθνῶς
μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα ὅλης
Θεοῦ τοῦ διασκορπισμῶν Ῥω-
μαίων εἰς ἓν.

53 Ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς ἡ-
μέρας συνεβλήσαντο οἱ ἀπο-
στέλλοντες αὐτόν.

47 Καὶ οἱ δόχηρεῖς λοι-
πὸν καὶ οἱ φαρισαῖοι ἑκα-
μὴν σάββον, καὶ ἔλεγον·
Ὅτι νὰ κάμωμεν; ὅτι ὁ αὐ-
τὸς ἄνθρωπος ἐτιθεῖ κάμνει πολ-
λὰ σημεῖα.

48 Ἄν τὸ ἀφῶμεν ἔτι,
ὅλοι θέλουν πιστεύσαι εἰς αὐτόν·
καὶ θέλουν ἔλθῃ οἱ Ῥωμαῖοι,
καὶ θέλουν χαλασθῇ καὶ τὸ τόπον
καὶ τὸ ἔθνος μας.

49 Καὶ κάποιος ἦν ἀπὸ
αὐτῶν, Καϊάφας, ὁ ὁποῖος ἦ-
τον δόχηρευς ὁ ἑνὶος ἐκεί-
νους εἶπεν· εἰς εἰς δὲν ἰσχύετε π-
ποτες·

50 Οὐδὲ βάνετε εἰς τὸ
νοῦν σας, ὅτι καλλίτερον μας
εἶναι, νὰ ἀποθάνῃ ἕνας ἄν-
θρωπος ἀντὶς διὰ τὸ λαόν,
καὶ νὰ μὴ χαλασθῇ ὅλοι τὸ
ἔθνος.

51 Καὶ τῷτο δὲν τὸ εἶπον
ἀπὸ λόγου τε· ἀλλὰ μετὰ τὸ
εἶναι δόχηρευς τῶν χρόνων ἐκεί-
νων ὡς ἐφῆτάνυσεν, ὅτι ἔμελλεν ὁ
Ἰησοῦς νὰ ἀποθάνῃ διὰ τὸ ἑ-
θνος.

52 Καὶ ὅχι μόνον διὰ
τὸ ἔθνος, ἀλλὰ διὰ τὰ μα-
ζάρια εἰς ἕνα ἕν τέκνον ὅλης
διασκορπισμῶν.

53 Ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας
λοιπὸν ἐσυμβεβλήθησαν, νὰ τὸ
χαλάσαν.

54 Ἰησοῦς οὖν ὅτε ἐπὶ παρ-
ήσια ὡς ἐπαίει ἐν τοῖς Ἰουδαί-
οις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς
τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου,
εἰς Ἐφραΐμ λεγομένην πόλιν·
καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετὰ τῶν μα-
θητῶν αὐτοῦ.

55 Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάχος
τῶν Ἰουδαίων· ὁ ἀνέβησαν πολ-
λοὶ εἰς Ἱερουσόλυμα ἐκ τῆς χώ-
ρας ὡς τὸ πάχος, ἵνα ἀγνίστω-
σιν αὐτούς.

56 Ἐξήκουσι οὖν τὸν Ἰησοῦν,
ὃς ἔλεγον μετὰ ἀλλήλων ἐν τῇ ἐ-
ρήμῳ ἐσηκότες· τί δοκεῖ ὑμῖν, ὅτι
μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἐορτήν;

57 Δεδώκεισαν δὲ καὶ οἱ
δύρχερες καὶ οἱ φαρισαῖοι
ἐνθλῆν, ἵνα εἰάν τις γινώσκῃ
ἐστὶ, μὴ οὐσία, ὅπως πιάσωσιν
αὐτόν.

Κεφ. 12. 12.

Ὁ Ἰησοῦς πρὸς ἐξ ἡ-
μερῶν τὸ πάχος ἦλθεν
εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζα-
ρος ὁ τεθνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ
νεκρῶν.

54 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν ὡς ἐ-
παίει ἐν τῇ παρῆσια, ἀλλὰ ἐ-
πῆλθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς
τῆς ἐρήμου, εἰς πόλιν ὅπου λε-
γομένην Ἐφραΐμ καὶ ἐκεῖ
διέτριβε μετὰ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ.

55 Καὶ ἦν σημεῖον τὸ πά-
χος τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἀνέ-
βησαν πολλοὶ ἀπὸ τῆς χώ-
ρας εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα ὡς ὅτι
τὸ πάχος, διὰ τὸ κα-
ταγινώσκουσιν αὐτούς.

56 Καὶ ἐξήκουσαν τὸν Ἰη-
σοῦν, καὶ ἔλεγον ἑαυτοῖς μετὰ
ἀλλήλων ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐσηκότες
εἰς τὸν Ἰησοῦν, ὅτι τί δοκεῖ
(ἡμεῖς) ὅτι μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν
ἐορτήν;

57 Καὶ οἱ δύνχοι καὶ οἱ
Φαρισαῖοι ἐθλῆσαν, ἵνα εἰάν τις
γινώσκῃ ἐστὶ, μὴ οὐσία, ὅπως
πιάσωσιν αὐτόν.

Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν ἐξ ἡμέ-
ρας ὡς ἔπαυσε δὲ τὸ
πάχος ἦλθεν εἰς τὴν
Βηθανίαν, ὅπου ὁ Λάζαρος
ὁ τεθνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ
νεκρῶν.

2 Ε- Τ 7

2 Σ-

2 Ἐποίησαν ἔν αὐτῷ δεῖπνον
ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διακόνει· ὁ
δὲ Λάζαρος εἰς ἡν ἔσσιναν αὐτῶν.

3 Ἡ ἔν Μαρίας, λαβῶσα
λίτταν μύρον νάρθη πιπλῆς πο-
λυμίς, ἤλειψε τὰς πόδας τοῦ
Ἰησοῦ, καὶ ἐξέμαξε τὰς θριξίν
αὐτῆς τὰς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οί-
κτις ἐπληρώθη ὡς τὸ ὄσμης τῆς
μύρου.

4 Λέγει ἔν εἰς ἐκ τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ, Ἰσάκ Σίμων·
Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν
παραδοῖναι·

5 Διατί τῷ τῷ μύρον ἐστὶ
ἐπὶ τῇ τριακοσίῳ δρακμίων,
καὶ ἐδόθη πτωχοῖς;

6 Εἶπε ὁ τῷ τῷ, ὅτι πε-
ρὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ,
ἀλλ' ὅτι κλέπτῃς ἦν, καὶ τὸ
γλωσσόκομον εἶχε, καὶ τὰ
βαλλοῦμα ἐβάσταζεν.

7 Εἶπεν ἔν ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες
αὐτὸν· εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ
ἐνταφιασμοῦ μετέθηκεν αὐτό.

8 Τὰς πτωχὰς ἡ πάντοτε
ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ
πάντοτε ἔχετε.

9 Ἐγὼ ἔν ὄχλος πολὺς ἐκ
τοῦ Ἰσραὴλ ὅτι ἐκεῖ ἐστὶ καὶ ἡλ-
θοῦν ἐπὶ τῷ Ἰησοῦ μόνον, ἀλλ'
ἵνα καὶ τὸ Λάζαρον ἴδωσιν, ὃν
ἠγειρεν ἐκ νεκρῶν.

2 Ἐκαμῶν τε λοιπὸν δεῖ-
πνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διακόνει
αὐτοῦ· καὶ ὁ Λάζαρος ἦν ἐν αὐ-
τῷ· ἐκείνην ὅπως ἐκείθενται εἰς
τὴν τράπεζαν μαζί με τὸν
Ἰησοῦν.

3 Ἡ Μάρθα λοιπὸν ἔπιπτε
μία λίτταν μύρου διὰ τὰς πόδας
αὐτοῦ πολυμίς, καὶ ἠλέει
τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ με-
τέμαξε τὰς θριξίνας τοῦ πο-
δοῦ καὶ ἐπληρώθη ὡς τὸ ὄσμης
τῆς μύρου διὰ τὴν οἰκίαν.

4 Λέγει λοιπὸν ἓνας τῶν
μαθητῶν, Ἰσάκ ὁ υἱὸς
Σίμων τοῦ Ἰσκαριώτη, ὅτι
ἐμελλεν αὐτὸν παραδοῖναι·

5 Διατί δὲν ἐπέκληται ἐπὶ
τῷ μύρῳ διὰ τὰς τριακοσίας
δρακμίας, καὶ δοθῇ εἰς τοὺς πτωχοὺς;

6 Καὶ τῷ τῷ εἶπεν, ὅτι
πῶς τὸ ἔμελε διὰ τοὺς πτωχοὺς,
ἀλλὰ διὰ τὸ ὅτι κλέπτῃς ἦν, καὶ
ἐβάστα τὸ περὶ τοῦ, καὶ ἐπὶ
ἐκείνην ὅπως ἐβάστασεν.

7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄφες
αὐτόν· (ὅτι) τὸ ἐφύλαξεν εἰς
τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ με.

8 Διατί τὰς πτωχὰς πάντοτε
ἔχετε πάντοτε μαζί σας, ἐμὲ
δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.

9 Καὶ πολὺς ὄχλος τοῦ Ἰ-
σραὴλ ἐμαθάνον ὅτι ἐκεῖ ἐστὶ
καὶ ἡλθοῦν ὅσοι μοναχὰ διὰ τὸν
Ἰησοῦν, ἀλλὰ διὰ τὸ ἵνα ἴδωσιν
τὸ Λάζαρον, τὸ ὅτι αὐτὸν ἠ-
γείρεν ἐκ νεκρῶν.

10 Ἐβελούσαντο ὅ οἱ δὲρ-
χεῖς ἵνα καὶ τὸ Λάζαρον ἀπα-
κτείνωσιν·

11 Ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν
ἰώησαν τὸ Ἰουδαίων, καὶ ἐπί-
στευον εἰς τὸ Ἰησοῦν.

12 Τῇ ἑκταύτῃ ὁχλος πο-
λὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτὴν,
ἀκούσαντες ὅτι ἔρχετο ὁ Ἰησοῦς
εἰς Ἱερουσόλυμα,

13 Ἐλαβὼν καὶ βαΐα τὴν Φοι-
νίκαν, καὶ ἐξῆλθον εἰς Ἰωάν-
νησιν αὐτῶν, καὶ ἔκραζον· Ὁ
στρωτὴς, ἀλογητὴς ὁ ἐρχόμε-
νος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασι-
λεὺς ἐστὶν Ἰσραὴλ.

14 Εὐρὼν ὃ ὁ Ἰησοῦς ὀνόμα-
ζεν, ἐκάλειπεν ἐπ' αὐτὸ, καθὼς
ἐστὶ γεγραμμένον·

15 Μὴ φοβεῖς ὑμεῖς Σιων·
ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς σε ἔρχεται,
καθήμενος ἐπὶ πᾶλλον ὄντι.

16 Ταῦτα ὅτι ἐγνωσαν οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ τὰ παλαιὰ· ἀλλ'
ὅτε εἰδοξάθη ὁ Ἰησοῦς, τότε
ἐμνησθήσαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ'
αὐτῶν γεγραμμένα, καὶ ταῦτα
ἐποίησαν αὐτῶν.

17 Ἐμετ' ὅτε ἐν ὁχλῳ ὁ
ὢν μετ' αὐτοῦ, ὅτι τὸ Λάζαρον
ἐφώνησεν ἐν τῇ μνημείῳ, καὶ
ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

18 Διὰ τοῦτο καὶ ἐμνησθήσαν
αὐ-

10 Καὶ οἱ δὲρχεῖς ἐστη-
βελούθησαν, να σκοτώσιν καὶ
τὸ Λάζαρον·

11 Διὰ τὸ πολλοὶ δὲ τῶν
Ἰουδαίων διὰ τὸ (Λάζαρον) πα-
ρασκευάσθαι ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν,
καὶ ἐπί-
στευον εἰς τὸ Ἰησοῦν.

12 Τῇ ἑκτῇ ἡμέρᾳ ὁ πο-
λὺς ὁχλος ὅστις ἐπὶ τὴν ἑορτὴν,
ἀκούσαντες, ὅτι ἔρχετο ὁ Ἰησοῦς
εἰς τὰ Ἱερουσα-
λυμα,

13 Ἐπῆραν τὰ βαΐα τὴν Φοι-
νίκαν, καὶ ἐκράζον· Ὁ στρω-
τήσης, καὶ ἔκραζον· Ὁ στρω-
τὴς, ἀλογητὴς ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς
ἐστὶν Ἰσραὴλ.

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἤρεν ἑνα
καὶ ἐκάλειπεν ἐπ' αὐτὸν
καθὼς ἐστὶν γεγραμμένον·

15 Ὁ ὑμῶν Σιων μὴ φο-
βεσθαι· ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς σε ἔρχε-
ται, καθήμενος ἐπὶ πᾶλλον εἰς
τὸ πελάει τὸ καὶ δόξης.

16 Καὶ ἐπεὶ δὲν τὰ ἐνέμε-
σαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὰ παλαιὰ
ἐμνησθήσαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ'
αὐτοῦ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα
ἐποίησαν αὐτοῦ.

17 Τὸ ὅτι ἐν ὁχλῳ ὁ ὢν μετ'
αὐτοῦ, ὅτι τὸ Λάζαρον ἐφώνη-
σεν ἐν τῇ μνημείῳ, καὶ ἤγει-
ρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

18 Καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἐμνησθή-
σαν αὐ-

τησε

αὐτῷ ὁ ὄχλος· ὅτι ἤκουσε τὸ
αὐτὸν πεποιηκέμεν ὅτι σημεῖον.

19 Οἱ ἔν φαρισαῖοι εἶπον
πρὸς αὐτούς· Θεωρεῖτε ὅτι οὐκ
ὠφελεῖτε ὁδὸν· ἴδε, ὁ κόσμος
ὁπίσω αὐτῶ ἀπῆλθεν.

20 Ἦσαν δὲ ἱνες Ἕλληνες
καὶ ἄνακαιόντων ἵνα ᾤψο-
κυνήσωσιν αὐτῇ ἐρετῇ.

21 Οὗτοι ἔν ᾤψοσῃ ληον Φι-
λίππῳ πατρὶ δὲ Βηθσαιδᾶ τῆς
Γαλιλαίας, καὶ ἡρώτων αὐτὸν,
λέγοντες· Κύριε, θέλομεν ἔ-
ΐησῶν ἰδεῖν.

22 Ἐρχεταὶ Φίλιππος καὶ
λέγει πατρὶ Ἀνδρέᾳ· καὶ πάλιν
Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος λέγουσι
πατρὶ Ἰησοῦ·

23 Ὁ ᾧ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο
αὐτοῖς, λέγων· Ἐλήλυθεν ἡ
ώρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου.

24 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
εἰάν μὴ ὁ κόσμος τοῦ σῶσαι πσι-
ν εἰς τὴν γῆν δόξῃ, αὐτὸς
μόνος μένει· εἰάν ᾧ δόξῃ,
πολλοὶ καὶ πῶς φέρεται.

25 Ὁ Φιλῶν τὴν ψυχὴν
αὐτῶ, δὲ πόλεις αὐτῶ· καὶ ὁ
μισὼν τὴν ψυχὴν αὐτῶ αὐτῶ
κόστω τέτω, εἰς ζωὴν αἰώνι-
ον φυλάξῃ αὐτῶ.

26 Εἰάν ἐμοὶ ἀποκρίνῃ πς,
ἐμοὶ

τῇσε τὸ πλῆθος· ὅτι ἄκουσι πῶς
ἐκάμεν αὐτὸς ἐτὲ τοῦ σημεῖου.

19 Οἱ φαρισαῖοι λοιποὶ εἶ-
παν ἀνάμεισά τες· βλάπτει πῶς
δὲν ὠφελεῖτε τίποτε; γὰρ, ἐκεί-
σμι· ὅλῳ ὅπῃ ἐπὶ γῆς κατέ-
πιν τε.

20 Ἦσαν καὶ κάποιοι Ἕλλη-
νες δὲ καὶ ἀνέκαιον
γὰρ ᾤψοκυνήσαν εἰς τὴν ἐρετῇ.

21 Ἐτῆς λοιποὶ ἐπὶ φησι
εἰς τὸν Φίλιππον ὅπῃ ἦσαν δὲ
τῶ Βηθσαιδᾶ (ἡ ὁπία εἶ-
ναι πόλις) τὸ Γαλιλαίας, καὶ
ἐρωτῶσαν, καὶ ἔλεγον· αὐτῇ
τη, θέλομεν γὰρ εἰδεῖν τὸν Ἰ-
σῶν.

22 Ἐρχετὸ Φίλιππος καὶ
λέγει εἰς τὸν Ἀνδρέαν καὶ Ἀν-
δρέας καὶ Φίλιππος πατρὶ
εἶπαν εἰς τὸν Ἰησοῦ·

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὰς ἀπ-
κρίθη, καὶ εἶπεν· ἦλθεν ἡ ὥρα,
γὰρ δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24 Βέβαια βέβαια σὺς λέ-
γω· εἰάν δὲν πῶς τῇσε σῶ-
σαι πσι· εἰς τὴν γῆν γὰρ δόξῃ-
ναι, αὐτὸς μόνος μένει· εἰάν
δὲν δόξῃ, φέρεται πολλοὶ καὶ
πῶς.

25 Ἐκεῖν· ὅπῃ ἀγαπᾷ
τὴν ζωὴν τε, φέλει τὴν χάριν
καὶ ὅποι· τὴν μιστὶ εἰς τὴν
σμεν ἐτῆς, φέλει τὴν φυλά-
ξει εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιαν.

26 Εἰάν με τῇσε καὶ

35 Εἶπεν ἐν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Ἐπιμερὴν χρόνον τὸ φῶς μεθ'
ὑμῶν ἐστὶ· ἀπειπατεῖτε ἕως τ'
φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς
καταλάβῃ· καὶ ὁ ἀπειπατῶν
ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδε πῶς ὑπά-
γῃ.

36 Ἔως τ' φῶς ἔχετε, πι-
σευετε εἰς τ' φῶς, ἵνα υἱοὶ φω-
τός γνησθε. Ταῦτα ἐλάλησεν
ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρυβή-
σεν ἀπ' αὐτῶν.

37 Τοσαῦτα ἦ αὐτῷ σημεῖα
πεποιηκότος· ἐμαρτυροῦν αὐ-
τῶν, οὐκ ἐπίσταντες αὐτόν·

38 Ἴνα ὁ λόγος Ἡσαΐας
πληρωθῇ, ὃν εἶπε·
Κύριε, τίς ἐπίστανται τῇ ἀκοῇ
ἡμῶν, καὶ ὁ βραχίον Κυρίου πῶς
ἀπεκαλύφθη;

39 Διὰ τῶν οὐκ ᾔδοντων
πιστῶν, ὅτι πάλιν εἶπεν
Ἡσαΐας·

40 Τετύφλωκεν αὐτῶν τὰς
ὀφθαλμούς, καὶ πεπώρωκεν αὐ-
τῶν τὴν καρδίαν· ἵνα μὴ ἴδω-
σι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ νοήσωσι
τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐπιστραφῶσι,
καὶ ἰάσωμαι αὐτούς.

41 Ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας
ὅτε εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ
ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ.

42 Ὅμως πολλοὶ καὶ ἐκ τῶν
ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς
αὐτόν· ἀλλὰ διὰ τὰς φαρ-
σαίικας ἐχ' ἀμολογῆναι, ἵνα μὴ
ἀποσυνηγορήσιν ἡρώων.

43 Ἡ-

35 Εἶπεν τὰς (πάλιν) ὁ
Ἰησοῦς· ἀκομι εὐαγγέλιον καὶ
φῶς εἶναι μέλλουσιν· περὶ αὐτῶν
ἕως ὅτε ἔχετε τ' φῶς, διὰ τὴν
μὴ σὺς πλανάσθῃ τ' σκοτίᾳ·
καὶ ὁ ποιῶν περὶ αὐτῶν εἰς τ' σκ-
πίδι, δὲν ἰξούρει πῶς ὑπάγῃ.

36 Ἔως ὅτε ἔχετε τ' φῶς,
πιστεύετε εἰς τ' φῶς, διὰ τὴν
γνήτε υἱοὶ τ' φωτός. Εἰς τὰ ἐλά-
λησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπὶ τῇ ἐπιγῇ
ἐκρυβήθη ἀπ' αὐτῶν.

37 Καὶ τόσα σημεῖα ὅτε
ἐκαμῆν ὁμαρτυροῦν τὰς, δὲν ἐπί-
σευσαν εἰς αὐτόν·

38 Διὰ τὴν πληρωθῇ ὁ λόγος
τῶν Ἡσαΐας, ὅτε εἶπε·
αὐτῶν, τίς ἐπίστευσε τ' κήρυ-
γμά μας; καὶ ὁ βραχίον Κυρίου
εἰς πάντα ἀπεκαλύφθη;

39 Διὰ τῶν δὲν ᾔδοντων
πιστῶν, ὅτι πάλιν εἶ-
πεν Ἡσαΐας·

40 Ἐτύφλωσε τὰ μάτια
τὰς, ὥστε κλήρωσε τὴν καρδίαν
τὰς· διὰ τὴν μὴ εἶδέναι με τὴν
μάτια τὰς, καὶ νοήσαν με τὴν
καρδίαν τὰς, καὶ γινώσκον, καὶ
τὰς ἰάσωμαι.

41 Ἐξῆς εἶπεν Ἡσαΐας,
ὅταν εἶδε τὴν δόξαν τὴν καὶ ἐλά-
λησεν διὰ τὴν Χριστόν.

42 Ὅμως ἀκομι καὶ ἐκ τῶν
ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν
εἰς αὐτόν· ἀλλὰ διὰ τὰς φαρ-
σαίικας δὲν τ' ὁμολογῶναι, διὰ
τὴν μὴ διωχθῆσθαι ἀπὸ τ' συνη-
γῶν.

43 Διὰ

43 Ἠγάθησαν ἦ τίνι δόξαν τῶν ἀνθρώπων μάλλον ἢ περὶ τίνι δόξαν τῶ Θεοῦ.

44 Ἰησοῦς ᾗ ἐκράξε καὶ εἶπεν· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καὶ πιστεύει εἰς ἐμέ, ἀλλ' εἰς τὸ πέμψαντά με.

45 Καὶ ὁ γεωργὸν ἐμέ, γεωρεῖ τὸ πέμψαντά με.

46 Ἐγὼ Φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ οὐ τῇ σκοτίᾳ μὴ μένη.

47 Καὶ εἰάν τις με ἀκούσῃ καὶ ῥημάτιον, καὶ μὴ πισύσῃ, ἐγὼ καὶ κρίνω αὐτόν. Οὐ γὰρ ἤλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον.

48 Ὁ ἀκούων ἐμέ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου, ἔχει τὸ κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος δὲ ἐλάλησεν, καὶ κενεῖ αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

49 Ὅτι ἐγὼ ἐξ ἐμαυτοῦ σοφὸν ἐλάλησα· ἀλλ' ὁ πέμψας με πατήρ, αὐτὸς μοι ἐντολὴν ἔδωκε ἵνα εἴπω καὶ ἵνα λαλήσω.

50 Καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐστίν· ἃ ἐν λαλῶν ἐγὼ, καθὼς ἔρηκέ μοι ὁ πατήρ, ἔγω λαλῶ.

43 Διατί ἠγάθησαν ὡς τοσούτον τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων, παρὰ τίνι δόξαν τῶ Θεοῦ.

44 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐκράξε καὶ εἶπεν· Οὐκ ἐκείνος ὅστις πιστεύει εἰς ἐμένα, δὲν πιστεύει εἰς ἐμένα, ἀλλὰ εἰς ἐκεῖνον ὅστις με ἐπέμψεν.

45 Καὶ ἐκεῖνος ὅστις βλέπει ἐμένα, βλέπει ἐκεῖνον ὅστις με ἐπέμψεν.

46 Ἐγὼ ἦλθα Φῶς εἰς τὸν κόσμον, διὰ τὸ μὴ μένειν εἰς τὴν σκοτίαν· ἐκεῖνος ὅστις πιστεύει εἰς ἐμένα.

47 Καὶ ὅποιος ἀκούσει τὰ λόγια μου, καὶ δὲν ἔσται πιστεύων, ἐγὼ δὲν ἤλθω ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλὰ ἵνα τὸν σώσω.

48 Ἐκεῖνος ὅστις με καταφρονᾷ, καὶ δὲν πιάσει τὰ λόγια μου, ἔχει ἐκεῖνον ὅστις τὸ κρίνει· ὁ λόγος ὅστις ἐλάλησεν ἐγὼ, ἐκεῖνος γὰρ ἐλέγξῃ τὸ κρίνειν εἰς τὴν ὑστερήντιαν ἡμέραν.

49 Ὅτι ἐγὼ διὰ τὸ λόγον με δὲν ἐλάλησα· ἀλλὰ ὁ πατήρ ὅστις με ἐπέμψεν, αὐτὸς με ἐπαρρησίγηκε ἵνα εἴπω, καὶ ἵνα λαλήσω.

50 Καὶ ἰσχύρομαι ὅτι ἡ ἐντολὴ ἣν ἐκεῖνος ζωὴ αἰώνιος· ἐκεῖνα λοιπὸν ὅστις ἐγὼ λαλῶ, καθὼς με ἐκέλευεν ὁ πατήρ, ἐγὼ τὰ λαλῶ.

Κεφ. ιγ. 13.

Πρὸ ἧς ἑορτῆς τῆ πάχαι,
εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤλθουθεν
αὐτῷ ἡ ὥρα ἵνα μεταβῇ ἐκ τῆ
κόσμου τῆς πατρὸς,
ἀγαπήσας τὰς ἰδίους τὰς ἐν τῇ
κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν
αὐτούς.

2 Καὶ δείπνε ἡλιομῆς,
(τῷ Δαβὶδ ἡδὴ βεβληκότῳ
εἰς τὴν καρδίαν Ἰάδα Σίμων
καὶ Ἰσκαριώτης, ἵνα αὐτὸν
παραδώ.)

3 Εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντες
δέδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς
χεῖρας, καὶ ὅτι δὲ Θεὸς ἐξήλ-
θε, καὶ πρὸς τὸ Θεὸν ὑπάγει.

4 Ἐγείρε) ἐκ τῆ δείπνε,
καὶ τίησι τὰ ἱμάτια· καὶ λα-
βὼν λένιον, διέζωσεν ἑαυτόν.

5 Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὴν
νιπτήρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν
τὰς πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ ἐκ-
μάσσει τὰ λενία ἃ ἦν διεζω-
σμένῳ.

6 Ἐρχε) ἐν πρὸς Σίμωνα
Πέτρον· καὶ λέγει αὐτῷ· ἐν-
τι· Κυριε, σύ με νίπτεις
τὰς πόδας;

7 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ· Ὁ ἐγὼ ποίω, σύ
ὅσον οἶδας ἀρεῖν, γνώση ὅτι μὴ
πῦται.

8 Λέγει αὐτῷ Πέτρος· Οὐ
μή

Καὶ πρὸς τὴν ἑορτή, ἐξέρων-
τας ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤλθεν ἡ ὥρα ἵ-
να ἀγῇ δὲ τὸν κόσμον ἵ-
να πάγη εἰς τὸν πατέρα, μετὰ τὴν
ἀγαπήσας τὰς ἰδίους τὰς ἐν τῇ
κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησε
αὐτούς.

2 Καὶ ὡς πρὸς ἔχον τὸν δει-
πνον, (ἐστίναις τὰς ἐκείνους ἀγα-
πήσας ὁ Δαβὶδ) εἰς τὴν καρ-
δίαν τῶν Ἰάδα τῶν Σίμων
καὶ Ἰσκαριώτης, ἵνα τὸν
παραδώ.)

3 Ἐξέρωντας ὁ Ἰησοῦς ἵ-
να ὅλα τὰ ἐδωκεν ὁ πατὴρ εἰς τὰς
χεῖράς του, καὶ ὅτι δὲ Θεὸς
ἦλθε, καὶ εἰς τὸ Θεὸν ὑπάγει.

4 Σηκώσας) δὲ τὸν δειπνον,
καὶ λαβὼν κάπνισμα τοῦ φορέματος,
καὶ πέρωντας τοὺς πόδας, ἐξώθη.

5 Καὶ ἀπέκει ὕδατος ἐν τῇ
εἰς τὴν λεκάνην, καὶ ἤρξατο
νίπτειν τὰς πόδας τοῦ μαθη-
τῆ, ἐν τῇ τῇ σφύρῃ μετὰ τὴν
φύσιν ὅτι ἦτον ζωσμένῳ.

6 Ἐρχε) λοιπὸν εἰς τὸν Σί-
μωνα τὸν Πέτρον· καὶ εἰπὼν·
εἶπα· ὡς ἔμελλεν, ἐστὶν νίπτειν
τοὺς πόδας μου;

7 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ
εἶπεν· ἐμεῖνο ὅτι καὶ ἐγὼ ἐγὼ
ἐστὶν τῶρα δὲ τὸ γνωρίζω
ἀλλ' ὑστερὸν θέλω τὸ γνωρίζω

8 Λέγει τῷ Πέτρῳ· Οὐ
μή

μὴ νίψῃς τὰς πόδας μου εἰς τὸ αἶψα. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν μὴ νίψω σε, ἔκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ.

9 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, μὴ τὰς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν.

10 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λελασμένος ἐξ ἡλείων ἔχει ἢ τὰς πόδας νίψας, ἀλλ' ἐστὶ καθαρός ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροὶ ἐστέ, ἀλλ' ἔρχεται πάντες.

11 Ἡ δὲ ᾧ τὸ παρεδιδόναι αὐτὸν· ἀφ' οὗτο εἶπεν· Οὐχὶ πάντες καθαροὶ ἐστέ.

12 Ὅτε ἐνέψα τὰς πόδας αὐτῶν, καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτῶν, ἀνιπτεῖν πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς· Γινώσκετε τί πεποιήκα ὑμῖν;

13 Ὑμεῖς φανεῖτέ με· Ὁ διδάσκων καὶ ὁ κύριος· καὶ καλῶς λέγετε· ἐμοὶ χάρις.

14 Εἰ οὖν ἐγὼ ἐνέψα ὑμῶν τὰς πόδας, ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκων, καὶ ὑμεῖς ἀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τὰς πόδας.

15 Ἰπόδειγμα ᾧ ἔδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῇτε.

16 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅστις ἐστὶ δούλος μέγας τῶν κυρίων αὐτῶν, ἐὰν ἀποστῇ ἀπὸ τῶν πεμψαντῶν αὐτόν.

17 Εἰ

μὴ νίψῃς καὶ ποδάρια μου εἰς τὸ αἶψα. ὁ Ἰησοῦς δ' ἀπεκρίθη· ἂν δὲν σε νίψω, δὲν ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ.

9 Λέγει τῷ ὁ Σίμων Πέτρος· ἀνέστη, ὅχι μοναχῶς τὰ ποδάρια μου, ἀλλὰ καὶ τὰ χεῖρά μου, καὶ τὸ κεφάλι μου.

10 Λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς· ὁ λεσμένος δὲν ἔχει χεῖρας πλεονάζον νίψῃ καὶ ποδάρια τε, ἀλλὰ ἔσται καθαρός ὅλος· καὶ ἐσεῖς καθαροὶ εἴσθε, ἀλλ' ὅχι ὅλοι.

11 Διὰ τὸ ἔξωθεν ἐκείνον ὅτι τὸ ἐπαρόδιον· διὰ τούτου εἶπε· δὲν εἴσθε ὅλοι καθαροί.

12 Ὅταν ἐνέψα λοιπὸν τὰ ποδάρια τῶν μαθητῶν, καὶ ἐπῆρε καὶ φορέμαί τε, ἐκάθισεν πάλιν, καὶ λέγει τῶν· γνωρίζετε τί σὺς ἔκαμα;

13 Ἐσεῖς μὲ κροῖζετε· ὁ διδάσκων καὶ ὁ αὐθέντης· καὶ καλῶς λέγετε, ὅτι εἶμαι.

14 Ἀνέγω λοιπὸν ὁ αὐθέντης καὶ ὁ διδάσκων ἐνέψα καὶ ποδάρια σὺς, χρεωσέσθε καὶ ἐσεῖς ἕνας τὸ ἄλλων να νίπτετε καὶ ποδάρια.

15 Διὰ τὸ παροδείγμα σὺς ἔδωκα, διὰ τὸ καίμει καὶ ἐσεῖς, καθὼς ἔκαμα ἐγὼ εἰς ἐσεῖς.

16 Βέβαια βέβαια σὺς λέγω, δὲν εἶμαι κανένας δούλου τῶν μεγαλύτερων· ἀπὸ τῶν αὐθέντων τε, καὶ ἀπὸ ἀπεσταλμένων μεγάλων ἀπ' ἐκείνων ὅτι τὸ ἐ-

πεμψεν.

17 Ἐὰν

17 Εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοι ἐστε ἐὰν ποιῇτε αὐτοί.

18 Οὐ παρὶ πάντων ὑμῶν λέγω· ἐγὼ οἶδα ἕως ἐξελεξάμεν· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· Ὁ πρῶτος μετ' ἐμοῦ ἔσται ἐπ' ἡρῶν ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρυν αὐτῆς.

19 Ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν παρὰ τῆς γῆς, ἵνα ὅταν γῆται, πιστεύσῃτε ὅτι ἐγὼ εἰμι.

20 Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν· Ὁ λαμβάνων ἐάν τινα πέμψω, ἐμὲ λαμβάνει· ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων, λαμβάνει καὶ πέμψω αὐτὸν μετ' ἐμοῦ.

21 Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐπαρτήθη τῷ πνεύματι, καὶ ἠμαρτύρησε, καὶ εἶπεν· Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσῃ με.

22 Ἐβλεπόντων ἑνὲς ἀλλήλους οἱ μαθηταί, δόπορ ἐμῶν παρὶ τὴν λέσχην.

23 Ἦν δὲ ἀνακείμενος εἰς τὸν μαθητῶν αὐτῶν ὃν τὸν κόλπον ἔχει Ἰησοῦς, ὃν ἡγάπα ὁ Ἰησοῦς.

24 Νύχθ' ἑνὲς τῶν Σίμων Πέτρος πυθῶν πρὸς αὐτὸν εἶπεν·

25 Ἐπιπεσὼν δὲ ἐπὶ τὸ

17 Ἐάν τις ἐξούριε ἐτάπηται, καλὸν τυχόν θέλει εἶσθαι, αὐτὸς καὶ ὁ κάμινος.

18 Ἐγὼ δὲν λέγω διὰ ὅλεως· διὰ τὴν ἐξούριαν ἐκείνης ὅπως ἐδιὰλεξα· ἀλλὰ διὰ τὴν πληρωθῆναι τὴν γραφὴν (ὅπως λέγει)· Ἐκεῖνος ὅστις τρώγῃ ψωμὸν μετὰ ἐμοῦ, ἐσθίει μετὰ ἐμοῦ καὶ ἐκείνου.

19 Ἀπὸ τῶρα σὺς ἐλπίς παρὰ τῆς γῆς, διὰ τὴν πνεύματι ὅταν γῆται, ὅτι ἐγὼ εἰμι.

20 Βέβαια βέβαια σὺς λέγω· ὅτι ἐκεῖνος ὅστις δέχεται ἐκείνον ὅστις θέλω πέμψαι, ἐλπίς δέχεται· καὶ ἐκεῖνος ὅστις δέχεται ἐκείνον, δέχεται ἐκείνον ὅστις με πέμψω.

21 Ἐτάπηται εἶπεν ὁ Ἰησοῦς ἐπαρτήθη εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἠμαρτύρησε, καὶ εἶπεν· βέβαια βέβαια σὺς λέγω, ὅτι ἐνὰς διὰ σὺς θέλεις με παραδώσῃ.

22 Καὶ οἱ μαθηταὶ ἐβλεπόντων ἑνὲς εἰς τὸν ἄλλον, καὶ δόπορ ἔσταν διὰ τοῦτον λέσχην.

23 Καὶ ἐνὰς διὰ τῶν μαθητῶν τῶν ἦτον πηλαγισμένοι εἰς τὴν ἀγκάλῃν τοῦ Ἰησοῦ τὸν ὁποῖον ἡγάπα ὁ Ἰησοῦς.

24 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος ἔειπεν· ἐνὰς τὸν ἐρωτήσῃ, πῶς ἐνὰς ἐκείνου διὰ τὸν ὁποῖον λέγει.

25 Καὶ ἐκείνου ἔειπεν εἰς τὸν

ἐκείνου

τὴν ἡμέραν τὴν ἑαυτοῦ λέγει αὐτῷ·
Κύριε, πῶς ἐστίν;

16 Ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς·
Ἐκεῖνός ἐστιν ὃ ἐγὼ βούλομαι τὸ
ψωμίον ἐπιδώσω. Καὶ ἐμβά-
ψας τὸ ψωμίον, δίδωσιν ἰσθὰς
Σίμων τοῖς ἰσκαριώται.

27 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸ ψωμίον τότε
ἐξῆλθεν εἰς σάβανον ὁ Σατανᾶς.
Λέγει ἔν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ ποι-
εῖς, ποιήσων τέχιον.

28 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐκείνους τῶν
ἀντιπροσώπων πᾶσι πᾶσι
αὐτῶν·

29 Τινὲς ἦν ἐδόκειν, ἐπεὶ
τὸ γλωσσόκομον εἶχεν ὁ Ἰσθὰς,
ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀγ-
ρασαν ὡν χρεῖαν ἔχοντες εἰς τὴν
ἐορτήν· ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα
πίνωσι.

30 Λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον
ἐκείνῳ, οὐδέως ἐξῆλθεν· ἦν
ἡ νύξ.

31 Ὅτε ἔν ἐξῆλθε, λέγει ὁ
Ἰησοῦς· Νῦν ἐδοξάσθη ὁ ὕψος τοῦ
ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξά-
σθη ἐν αὐτῷ.

32 Εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν
αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δοξάσθῃ
αὐτῶν ἐν αὐτῷ, ἐν αὐτῷ δοξάσθῃ
αὐτῶν.

33 Τεκνία, ἔτι μικρόν μεθ'
ὑμῶν

ἡμέραν τὴν ἑαυτοῦ λέγει τῷ
αὐθέντῃ, ποῖον εἶνα;

26 Ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς καὶ
λέγει τῷ ὁποίῳ ἐγὼ θέλω δώσω
τὸ ψωμάκιον ὅπως βούλωμαι,
ἐκεῖνός ἐστιν. Ὁ βουλομένης εἶνα
ψωμάκιον, τὸ ἐδώκεν ἰσθὰς
τοῖς ἰσκαριώταις ὅπως ὁ Σίμων.

27 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τότε τὸ ψω-
μάκιον, ἐμβήκεν εἰς ἐκείνους ὁ
Σατανᾶς. καὶ λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς·
ὁ, ὁ ἔχων καὶ κάμνην, κάμνην
γλήσσον.

28 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ ἐ-
κείνων ὅπως ἦσαν ἐκεῖ κατήχητοι
δὲν τὸ ἐγνώρισαν ἄλλοι εἶπαν
ἐν τῷ εἰς τὸ ἰσθὰς.

29 Διαπὸ κάποιου ἐλόγι-
ζαν, ἐπεὶ ὁ Ἰσθὰς εἶχε τὸ
πυλῶν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶπεν·
ὅτι ἀγρᾶτε ἐκεῖνα ὅπως χρεῖ-
αί μεσθῇ εἰς τὴν ἐορτήν· ἢ διὰ
τὴν δόσιν ἵπποτες εἰς τὰς πτω-
χάς.

30 Ἐκείνῳ λοιπὸν ὡσπὲν
εἶπεν τὸ ψωμίον, παρούσης ἐν-
γῆκεν ἔξω καὶ ἦτον νύκτα.

31 Ὅταν λοιπὸν οὐκ ἦν,
λέγει ὁ Ἰησοῦς· τῶρα ἐδοξάσθη
ὁ ὕψος τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς
ἐδοξάσθη εἰς αὐτόν.

32 Ἐάν ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη εἰς
αὐτόν, καὶ ὁ Θεὸς θελήσῃ τὸ δο-
ξάσθαι εἰς τὰς λόγους τὰς, ὁ πα-
ρούσης θελήσῃ τὸ δοξάσθαι.

33 Παιδιά μου, ἀκόμη
ὀλίγον καιρὸν εἶμαι μετὰ ὑμῶν
καὶ

ὑμῶν εἰμι. ζητήσατέ με, καὶ ἡ θέλετε με ζητήσῃ· καθὼς ἐ-
καθὼς εἶπον ὅτις Ἰουδαίους· ὅτι ὅπως
ὅπως ὑπάγω ἐγὼ, ὑμεῖς
ἐ δύνασθε εἰλθεῖν· καὶ ὑμῖν
λέγω ἄρα.

34 Ἐντολίῳ καινὴν δίδωμι
ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους·
καθὼς ἠγάπησεν ὑμᾶς, ἵνα καὶ
ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

35 Ἐν τῇ τῇ γνώσει πάν-
τες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστε, ἐὰν
ἀγαπᾶτε ἕχνη ἐν ἀλλήλοις.

36 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέ-
τρος· Κύριε, πᾶς ὑπάγῃς;
Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ὅπως ὑπάγω, ἐ δύναμαι μοι
νῦν ἀκολουθεῖν, ὅτερον ἢ ἀκο-
λουθήσῃς μοι.

37 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος·
Κύριε, ἀλλὰ ἐ δύναμαι σοι
ἀκολουθεῖν ἄρα; τίς ψυ-
χήν μου ὑπὲρ σε θήσω.

38 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· Τίς ψυχὴν σε ὑπὲρ
ἐμοῦ θήσῃς; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω
σοι, ἐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ
ἕως ἐ ἀπαρνήσῃ με τῷ.

34 Καινέριαν ἐντολίῳ σοὶ
δίδω, νὰ ἀγαπᾷτε ἑαυτοὺς τὸ ἄλ-
λον· Ἐκαθὼς σοὶ ἀγάπησεν,
ἐγὼ ἐγὼ νὰ ἀγαπᾷτε ἑαυτοὺς
ἄλλων.

35 Μὲ τῷ θέλῃ σοὶ γνω-
ρίσῃ ἄλλοι πᾶς εἶδεν μαθητά-
δες μου, ἐὰν ἔχετε ἀγάπην ἑαυ-
τῶν ἄλλων.

36 Λέγει τῷ ὁ Σίμων Πέ-
τρος· ἀνέστη, πᾶς ὑπάγῃς;
ὁ Ἰησοῦς ἔ ἀπεκρίθη· οὐκ
ὅπως ὑπάγω ἐγὼ, ἐσὺ τῷ
δὲν ἡμπορεῖς νὰ με ἀκολουθ-
ῃς, ἀλλὰ ὅτερον θήσῃς με ἀκο-
λουθῇς.

37 Λέγει τῷ ὁ Σίμων Πέ-
τρος· ἀνέστη, ἀλλὰ δὲν δύ-
νομαι νὰ σε ἀκολουθήσω τῷ
τὴν ζωὴν μου νὰ βάλω διὰ λό-
γου σου.

38 Ὁ Ἰησοῦς ἔ ἀπεκρίθη·
τίς ζωὴν σε νὰ βάλῃς διὰ
λόγου μου; βέβαιον βέβαιον σοὶ
λέγω, ὁ πετεινὸς δὲν θέλει λα-
λήσῃ, ἕως ὅπως νὰ με ἀρνήσῃ
τῷ φορεῖς.

Κεφ. ιδ'. 14.

Μὴ παροξύνετε ὑμῶν ἡ
καρδίαν· πιστεύετε εἰς τὸ
Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε.
2 Ἐν ἐμὲ.

Ἀς μὴ παροξύνετε
καρδίαν σας· πιστεύετε
εἰς τὸ Θεόν, πιστεύετε καὶ
εἰς ἐμὲ.

2 Ἐν τῇ οἰκίᾳ τῶ πατρὸς
 μου μοναὶ πολλαὶ εἰσιν· εἰ δὲ μὴ,
 εἶπον ἂν ὑμῖν· πορεύομαι ἐντο-
 μάσω τόπον ὑμῖν.

3 Καὶ ἐὰν πορεύῃ, καὶ
 ἐπιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν
 ἔρχομαι καὶ παραλήψομαι
 ὑμᾶς ὡς ἐς ἑαυτὸν· ἵνα ὅπως
 εἰμι ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ᾗτε.

4 Καὶ ὅπως ἐγὼ ὑπάρχω οἶ-
 दाτε, καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε.

5 Λέγει αὐτῷ Θαμᾶς· Κύ-
 ριε, οὐκ οἶδα μὲν πῶς ὑπάρχεις·
 καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰ-
 δέναι;

6 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐ-
 γὼ εἰμι ἡ ὁδὸς, καὶ ἡ ἀλήθεια,
 καὶ ἡ ζωὴ. ὁ δὲ εἰς ἔρχεται ὡς εἰς τὸν
 πατέρα, εἰ μὴ δι' ἐμῆς.

7 Εἰ ἐγνώκετέ με, καὶ τὸν
 πατέρα μου ἐγνώκετε ἂν· καὶ
 ἀπ' αὐτοῦ γινώσκετε αὐτὸν, καὶ
 ἐωράκατε αὐτόν.

8 Λέγει αὐτῷ Φίλιππος·
 Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα,
 καὶ ὁρκεῖ ἡμῖν.

9 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
 Τόσῃτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰ-
 μι, καὶ οὐκ ἐγνώκας με; Φί-
 λιππε, ὁ ἐώρακώς ἐμέ, ἐώρα-
 κας τὸν πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέ-
 γεις· Δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα;

10 Οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ εἰ-
 μὶ πατὴρ, καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοὶ
 εἶσι;

2 Εἰς τὸ αὐτὴν τὸν πατρὸς
 μου εἶναι πολλὰς κατοικίας·
 ὅθεν δὲν ἦταν, ἤθελα ὡς εἶ-
 πῃ· ἐγὼ πάγω καὶ σὺς ἐπι-
 μάσω τόπον ὡς ἐπότερα.

3 Καὶ ἐὰν πάγω, καὶ σὺς
 ἐπιμάσω τόπον, πάλιν ἔρχο-
 μαί, ὅθεν ἔλας σὺς πάρεῖς εἰς τὸν
 λόγον μου· διὰ καὶ εἶδες ὅτι εἶμι
 ἐκεῖ ὅπως εἶμαι ὅτι ἐγὼ.

4 Καὶ ὅπως ὑπάρχω ἐγὼ,
 εἰσὶς τὸ ἐξούρετο, καὶ τὴν φρά-
 ταν ἐξούρετο.

5 Λέγει τῷ ὁ Θαμᾶς· αὐ-
 γέντη, δὲν ἐξούρεται πῶς ὑπάρ-
 χεις· ὅτι πῶς ἡμπορεῖται καὶ
 ἐξούρεται τὴν φράταν;

6 Λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ
 εἶμαι ἡ φράτα, καὶ ἡ ἀλήθεια,
 καὶ ἡ ζωὴ καὶ ἀνέναντος δὲν ἔρχεται εἰς
 τὸν πατέρα, παρὰ διὰ μέσου
 ἐμῆς.

7 Ἄν ἤθελιτε γνωρίξῃ ἐμέ-
 να, ἤθελιτε γνωρίξῃ καὶ τὸν πα-
 τέρα μου· διὰ τῶν ἐμῶν τὸ γνωρί-
 ζετε, καὶ τὸ εἶδετε.

8 Λέγει τῷ ὁ Φίλιππος·
 αὐγέντη, δεῖξέ μοι τὸν πατέρα,
 ὅπως ὁρκεῖ.

9 Λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς· πόσον
 καιρὸν εἶμαι μετὰ σὺς, ὅθεν με
 ἐγνώρισες, Φίλιππε; ἐκεῖνος
 ὅπως εἶδεν ἐμένα, εἶδε τὸν πατέ-
 ρα· καὶ πῶς εὖ λέγεις· δεῖξέ
 μοι τὸν πατέρα;

10 Δὲν πιστεύεις ὅτι ἐγὼ εἰ-
 μὶ εἰς τὸν πατέρα, καὶ ὁ πατέ-
 ρας ἐν ἐμοὶ εἶσι;

ἔστι· τὸ ῥῆμα αὐτὸ ἐγὼ λαλῶ
ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ ἔλαλῶ· ὁ
ὃ πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, αὐ-
τὸς ποιεῖ τὰ ἔργα.

11 Πιστεύετε μοι ὅτι ἐγὼ ἐν
τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί
ἐστι· εἰ μὴ, διὰ τῶν ἔργων αὐ-
τοῦ πιστεύετε μοι.

12 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὁ πιστευὼν εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα αὐ-
τοῦ ποιῶ, καὶ κείνῳ ποιήσῃ,
καὶ ὁ πατὴρ τῶν πάντων ποιήσῃ· ὅτι
ἐγὼ μετὰ τὸ πατέρα με περεύ-
ομαι.

13 Καὶ ὁ, πᾶν αἰτήσῃτε ἐν
τῷ ὀνόματί μου, τὸ ποίησω
ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ.

14 Ἐάν τις αἰτήσῃτε ἐν τῷ
ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω.

15 Ἐάν ἀγαπᾷτέ με, πᾶς
ἐντολὰς αὐτοῦ ἐμὰς τηρήσατε.

16 Καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸ πα-
τέρα, καὶ ἄλλον παρακλητὸν
δώσει ὑμῖν, ἵνα μὴ μεθ' ὑμῶν
εἰς τὸ αἰῶνα·

17 Τὸ πνεῦμα τὸ ἀληθείας,
ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν,
ὅτι οὐ θέλει αὐτὸ, οὐδὲ γνώσκει
αὐτό· ὑμεῖς ὅμως γινώσκετε αὐτό,
ὅτι παρ' ὑμῶν ῥῆμα, καὶ ἐν ὑμῖν
ἔσται.

ρας εἶναι εἰς ἐμένα; τὰ λόγια
ὅπως σὺ λέγεις, διὰ τὸ λόγος με
δὲν τὰ λέγεις· ἀλλὰ ὁ πατὴρ ὅτι
ἀνέστη) εἰς ἐμένα, αὐτὸς
καὶ μετὰ ἐργα.

11 Με πιστεύετε ὅτι ἐγὼ ἐν
μαί εἰς τὸν πατέρα, καὶ ὁ πατὴρ
ἐν εἰς ἐμένα; εἰ δὲ μή, διὰ
αὐτῶν τῶν ἔργων πιστεύετε με.

12 Βέβαιον βέβαιον σὺς λέ-
γεις, ἐπεὶ οὐδὲ πῶς εἰς ἐ-
μένα, αὐτὸς ὅτι καὶ ἐγὼ ἐγὼ
θέλει καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
θέλει καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
τῶν.

13 Ὅτι ἐγὼ παρὰ ἐν τῷ
πατέρα μου, καὶ ὅτι καὶ αἰ
τε εἰς τὸ ὄνομά μου, θέλω τὸ κα-
μεῖ, διὰ τὸ δοξασθῇ ὁ πατὴρ
εἰς τὸν υἱόν.

14 Ἐάν ζητήσετε ἡπίους
τὸ ὄνομά μου, ἐγὼ θέλω τὸ κα-
μεῖ.

15 Ἐάν με ἀγαπᾷτε, τὰς
παραγγέλίας μου φυλάξετε.

16 Καὶ ἐγὼ θέλω παρακα-
λέσθαι τὸν πατέρα, καὶ θέλει αὐ-
τὸς δώσει ἄλλον παρακλητὸν, ὅτι
να εὐρίσκῃ) μετεσῶς εἰς τὸν
αἰῶνα.

17 (Διὰ τοῦτο) τὸ Πνεῦμα
τὸ ἀληθείας· τὸ ὅτι οὐδὲν ὁ
σμος δὲν ἡμπορεῖ νὰ τὸ πᾶν
ὅτι δὲν τὸ βλέπῃ, καὶ τὸ γινώ-
σκει· ἀμὴν εἰς τὸ γινώσκει
ὅτι εἰς ἑαυτὸς εὐρίσκειται, καὶ
εἰς τὸς θέλει εἰδοῖται.

18 Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἐρχομαι πρὸς ὑμᾶς.

19 Ἐπιμνησθῆναι, καὶ ὁ κόσμος με σὺν ἐπιθεωρεῖ· ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με· ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς ζήσετε.

20 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνωσθεὶς ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ μὲν, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν.

21 Ὁ ἔχων ζωὴν αὐτολάσκει, καὶ τῶν αὐτῶν, ἐκείνός ἐστι ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με, ἀγαπήσεται καὶ ὁ πατήρ μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτόν, καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν.

22 Λέγει αὐτῷ Ἰσάκ (ἕξ ὁ Ἰσραηλῆνης)· Κύριε, ἡ γένηται ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σαυτὸν, καὶ ἐγὼ τῷ κόσμῳ;

23 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸ λόγον μου τηρήσει· καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτόν ἐλεύσεται, καὶ κοίνοι παρ' αὐτοῦ ποιήσουμεν.

24 Ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τὰς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ἐν ἀκρεβίᾳ, ὅτι ἐστὶ ἐμὸς, ἀλλὰ ὁ πέμψαντός με πατήρ.

18 Καὶ δὲν θέλω σὰς ἀφήσῃ ὀρφανός· ἐρχομαι (πάλιν) εἰς εἰσας.

19 Ἀκόμι ὀλίγον, καὶ ὁ κόσμος πᾶν δὲν με βλέπει· ἀλλ' ἐσθὲς με βλέπετε· ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ἐσθὲς θέλει ζῆσαι.

20 Καὶ εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν θέλετε γνωρίσθαι ἐσθὲς, ὅτι ἐγὼ ἐμὲν εἰς τὸν πατέρα μου, καὶ ἐσθὲς εἰς ἐμένα, καὶ ἐγὼ εἰς ἐσθὲς.

21 Ἐκεῖνος ὅστις ἔχει τὰς αὐτολάσκει, καὶ τὰς φυλάττει, ἐκεῖνος εἶναι ὅστις με ἀγαπᾷ· καὶ ἐκεῖνος ὅστις με ἀγαπᾷ, θέλει ἀγαπήθῃ ἀπὸ τοῦ πατρὸς μου· καὶ ἐγὼ θέλω τὸ ἀγαπήσθαι, καὶ θέλω φανερώσθαι τὸν λόγον μου εἰς αὐτόν.

22 Λέγει τῷ Ἰσάκ, ὅστις ὁ Ἰσραηλῆνης· αὐτήν τε, πῶς γινώσκῃς μέλλεις καὶ φανερώσθαι τὸν λόγον σου εἰς ἐμὴν, καὶ ὅστις εἰς τὸν κόσμον.

23 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν τῷ ἄν με ἀγαπᾷ τὸν νόμον, θέλει φυλάξαι τὸν λόγον μου· καὶ ὁ πατήρ θέλει τὸ ἀγαπήσθαι, καὶ ὁ θεὸς ἐλθὼν εἰς αὐτόν, καὶ ὁ θεὸς καὶ ἐμὲν κατεκίμαι εἰς αὐτόν.

24 Ἐκεῖνος ὅστις δὲν με ἀγαπᾷ, δὲν φυλάττει τὰς λόγους μου· καὶ ὁ λόγος ὅστις ἀκρεβίᾳ, δὲν εἶναι ἐδικός μου, ἀλλὰ ὁ πατήρ ὅστις με ἐπέμψεν.

25 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν
παρ' ὑμῖν ἡμέραν·

26 Ὁ ὃ παράκλητος, ὃ
πνεῦμα ὃ ἅγιον, ὃ πέμψει ὁ
πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐνέ-
νῳ ὑμᾶς διδάξει πάντα, καὶ
ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον
ὑμῖν.

27 Εἰς τὸν αἶφον ὑμῖν,
εἰς τὸν αἶφον τῶν ἐμῶν δίδωμι ὑμῖν,
καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ
δίδωμι ὑμῖν. μὴ παροξύνετε
τὴν καρδίαν, μηδὲ δειλιάτε.

28 Ἠκούετε ὅτι ἐγὼ εἶπον
ὑμῖν· Ἰπάρχω καὶ ἔρχομαι
πρὸς ὑμᾶς. Εἰ ἠγαπήσατέ με,
ἐχάριστε ἂν ὅτι εἶπον, παρὸς
μαί πρὸς τὸν πατέρα· ὅτι ὁ πα-
τήρ με μέλει με ἐστίν.

29 Καὶ νῦν εἰρηκα ὑμῖν πρὸν
γένεός· ἵνα ὅταν γένῃ, πι-
σεύσητε.

30 Οὐκ ἔτι πολλά λαλήσω
μεθ' ὑμῶν· ἔρχετο γὰρ ὁ ὃ κό-
σμος τέσσα ἀρχῶν, καὶ ἐν ἐμοὶ
οὐκ ἔχει εὐδέν.

31 Ἀλλ' ἵνα γινῶ ὁ κόσμος
ἵπ' ἀγαπᾷ τὸν πατέρα, καὶ κα-
θὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ,
ἐγὼ ποιῶ· ἐγερθετε, ἀκούετε
αὐτοῦ.

25 Ἐτέτα σὺς ἐλάλησα
ἐμοὶ ὑμῖν εἰς ἡμέραν·

26 Καὶ ὁ παράκλητος, ὁ
πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὅπως μέ-
νῳ πέμψῃ ὁ πατήρ εἰς τὸ ὄνο-
μά μου, ἐνένῳ ὑμᾶς διδά-
ξει πάντα (ἐνένῳ) ὅλα, καὶ ὑπο-
μνήσει ὑμᾶς ὅλα ὅσα εἶ-
πον.

27 Εἰς τὸν αἶφον σὺς ἀφί-
νῳ εἰς τὸν αἶφον τῶν ἐμῶν με-
δίδω, ὅπως καθὼς δίδω ὁ κό-
σμος, ἐγὼ σὺς δίδω· καὶ
μὴ παροξύνετε τὴν καρδίαν σου,
μηδὲ νὰ φοβᾷται.

28 Ἀκούετε ὅτι ἐγὼ σὺς
πα· ἵπ' ἀγαπᾷ καὶ πάλιν ἔρχο-
μαι εἰς ὑμᾶς. ἂν με ἀγαπᾷτε
ἡγάριστε χαρῇ, ὅτι εἶπα, παρὸς
εἰς τὸν πατέρα· ὅτι ὁ πατήρ
εἶναι με μελεῖ με.

29 Καὶ τῶρα σὺς τὸ ἐ-
πρὸς τὸν γένος· ἀφ' ἵνα πρὸν
γενέσῃ ὅταν γένῃ.

30 Πλέον δὲν θέλω σιω-
πᾷ πολλά (λόγια) μετὰ
ὑμῶν· ἀφ' ἵπ' ἔρχετο ὁ ὃ
κόσμος τέσσα ἀρχῶν, καὶ ἐν
ἐμοὶ οὐκ ἔστι εὐδέν.

31 Ἀλλὰ ἀφ' ἵνα γινῶ
ὁ κόσμος, ὅτι ἀγαπᾷ τὸν πα-
τέρα· καὶ καθὼς με ἐνετεί-
λατο ὁ πατήρ, ἐγὼ ποιῶ· ἐγερ-
θετε καὶ ἀκούετε αὐτοῦ.

Κεφ. ιε'. 15.

Εγώ εἰμι ἡ ἀμπέλος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι.

2 Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἶρεται αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρεται αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ.

3 Ἦδη ὑμεῖς καθαροὶ ἐστέ διὰ τὸ λόγον ὃν λαλάληκα ὑμῖν.

4 Μένετε ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ ἐν ὑμῖν· καθὼς τὸ κλῆμα ἂν δύναται καρπὸν φέρειν ἄφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μένῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ· ἄλλως ὅδε ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μένητε.

5 Ἐγώ εἰμι ἡ ἀμπέλος, ὑμεῖς τὰ κλήματα· ὁ μὲν ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ, ἔσται φέροι καρπὸν πολὺν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ ὁ δύνασθαι ποιεῖν οὐ δύναται.

6 Ἐὰν μὴ τις μένῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηρανῇ· καὶ συναγάσιν αὐτὸ, καὶ εἰς πῦρ βάλλωσι, καὶ καίει.

7 Ἐὰν μένητε ἐν ἐμοί, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μένῃ, ὃ ἐὰν θέλητε ἀπαιτεῖσθε, καὶ γὰρ ἴησθε ὑμῖν.

8 Ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε.

Εγώ εἰμαι ἡ ἀμπέλος ἡ ἀληθινή· καὶ ἐστέ τὰ κλήματα· καὶ ὁ πατήρ μου εἶναι ὁ γεωργός.

2 Κάθε κλῆμα ὃ μὴ δὲν κάμνῃ καρπὸν εἰς ἐμένα, τὸ κόπτεται το ῥίχνη· καὶ κάθε κλῆμα ὃ μὴ κάμνῃ καρπὸν, τὸ καθαίρειται, ἵνα νὰ κάμῃ πλείονος καρπὸν.

3 Τώρα ἐστέ καθαροὶ ἐσθε διὰ τὸ λόγον ὃς ὅς ἐπα.

4 Μένετε εἰς ἐμένα, ἔγωγε εἰς ἐσάς· καθὼς τὸ κλῆμα δὲν ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ καρπὸν διὰ λόγου τῆς, ἀν δὲν σταθῇ εἰς τὸ ἀμπέλι· ἔτσι ὅδε ἐσθε, ἀν δὲν μένετε εἰς ἐμένα.

5 Ἐγώ εἰμαι ἡ ἀμπέλος, ἐστέ τὰ κλήματα· ἐάν ἐν ἐμοί, ὅς ἐν ἐμῷ εἰς ἐμένα, καὶ ἐγὼ εἰς αὐτόν, ἔσται καμνὴ πολὺν καρπὸν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ δὲν ἡμπορεῖτε νὰ κάμετε τίποτε.

6 Ἐὰν δὲν μένῃ κανένας εἰς ἐμένα, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηραθῇ· καὶ τὰ μαζεύωσι, καὶ τὰ βάλλουσιν εἰς τὴν φάτιαν, καὶ καίουσιν.

7 Ἐὰν ἀσκήσεσθε εἰς ἐμένα, καὶ τὰ λόγια μου ἀσκήσεν· εἰς ἐσάς, ὃ, ἡ ἀπαιτήματα θέλητε ζητῆσαι, θέλησθε ἴησθαι.

8 Εἰς τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα νὰ καρποφορήτε.

σητε· καὶ γενήσεσθε ἑμοὶ μαθη-
ταί.

9 Καὶ ὡς ἠρώτησέ με ὁ πα-
τήρ, καὶ ἐγὼ ἠρώτησαι ὑμᾶς·
μένοντες ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ.

10 Ἐάν τις ἐντολὰς μὴ τη-
ρήσῃτε, μείνῃτε ἐν τῇ ἀγάπῃ
μὴ· καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολὰς
τοῦ πατρὸς μὴ τετήρηκα, καὶ
διώκω αὐτὸ ἐν τῇ ἀγάπῃ.

11 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν
ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνῃ,
καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ.

12 Αὗτῃ ἐστὶν ἡ ἐνβολὴ ἡ ἐμὴ,
ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς
ἠρώτησαι ὑμᾶς.

13 Μείζονα ταύτης ἀγάπῃ
ἡδυνῇ ἔχει, ἵνα ἡς τὸν ψυχῶν
αὐτῶν ὅτι ὑπὲρ τοῦ φίλων αὐτῶν.

14 Ὑμεῖς φίλοι μὴ ἐστέ,
ἐὰν ποιῇτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι
ὑμῖν.

15 Οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δόλως,
ὅτι ὁ δόλος· ἢ οἶδα τί ποιεῖ αὐ-
τὸ κύριον· ὑμᾶς δὲ ἔρηκας
φίλους, ὅτι πάντες αὐτοὺς
παρὰ τοῦ πατρὸς μὴ, ἐγνώρισται
ὑμῖν.

16 Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξα-
σθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην
ὑμᾶς, καὶ ἔθηκεν ὑμᾶς, ἵνα
ὑμεῖς ὑπακούητε, καὶ καρπὸν
φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μέ-
νη.

στε πολὺ· καὶ ἐτιθέτε. θέτετε γα-
ρὶ καὶ μαθηταί μου.

9 Καὶ ὡς με ἠρώτησεν ὁ πα-
τήρ, ἠρώτησαι καὶ ἐγὼ εἰς
μένοντες ἐν τῇ ἀγάπῃ μου.

10 Ἐὰν φυλάξετε ταῖς πα-
ραγγελίαις μὴ, θέτετε μένειν ἐν
τῇ ἀγάπῃ μου· καθὼς ἐγὼ
ἐφύλαξα ταῖς παραγγελίαις τοῦ
πατρὸς μὴ, καὶ ῥῆμα εἰς τὴν
ἀγάπην τῶν.

11 Ἐτιθέτω σὺς ἐλάλησαι,
ἀλλὰ νὰ μένη ἡ χαρὰ μου εἰς
ἐσᾶς, ὅτι ἡ χαρὰ σου νὰ πλη-
ρωθῇ.

12 Ἐτάτη εἶμαι ἡ παραγγελ-
λίᾳ ἡ ἐδική μου, νὰ ἀγαπᾷται
ἐν αὐτῇ ὁ ἄλλος, καθὼς σὺς ἀγα-
πῇ.

13 Μεγαλότερον δὲ τῆς
τῆς τῇ ἀγάπῃ καίνεως ἐν
ἔχῃ, ἀπὸ τοῦ νὰ βάλῃ καὶ
τὴν ζωὴν τοῦ ἀλλοῦ φίλου τοῦ.

14 Ἐσῆς φίλοι μὴ εἶδεν
ἐν καίνεσθε ὅσοι σὺς παραγγε-
λῇ.

15 Δέν σὺς λέγω πᾶσι τοῖς
ἀλλοῖς, ὅτι ὁ δόλος· δέν ἐξέρχεται
τί κάμνει ὁ ἀνθρώπος τῶν ἀλλοῖς
ἐσᾶς σὺς εἶπα φίλους, ὅτι οἱ
ὅσοι ἠκούσθη ἀπὸ τοῦ πατρὸς μου
σὺς τῶν ἐφανέρωσται.

16 Ἐσῆς δέν με ἐδιόλεξεν
ἀλλὰ ἐγὼ σὺς ἐδιόλεξα, καὶ
σὺς ἐέσθηκα, ἀλλὰ νὰ πᾶν
ἐσῆς, νὰ φέρετε καρπὸν, καὶ
ὁ καρπὸς σὺς νὰ μένη. ἀλλὰ νὰ
σὺς

14 ἦν ὁ, ὃν ἀν' αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν.

17 Ταῦτα εἰπέ μοι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

18 Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν.

19 Εἰ ἐν τῷ κόσμῳ ἦτε, ὁ κόσμος ἐν τῷ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι ἐν τῷ κόσμῳ ἐκ ἐσέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐν τῷ κόσμῳ. Διὰ τούτου μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.

20 Μνημονεύετε τοῦ λόγου ὃ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ ἐστὶ δόξα μοι εἰς τὴν κυρίαν αὐτῶν. εἰ ἐμὲ εἰδωξάν, καὶ ὑμᾶς διαίξουσιν· εἰ τὸ λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸ ὑμῖν ἐπετροπὴν τηρήσουσιν.

21 Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασιν τὸ πέμψαιτά μου.

22 Εἰ μὴ ἦλθον, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν ὃ πρῶτα οὐκ εἶχον· ἀμαρτίας αὐτῶν.

23 Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ.

24 Εἰ γὰρ ἐργα μὴ ἐποίησεν ἐν αὐτοῖς ἃ ὑμεῖς ἄλλος πεποίηκεν, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν ὃ καὶ ἐφωρᾶ-

σας δώση ὁ πατήρ, ὃς· π καὶ ἂν τὸ ζητήσετε διὰ τὸ ὄνομά μου.

17 Ἐπεὶ οὖν σὺς παραγγέλλας, ἵνα ἀγαπᾶτε ἑαυτοὺς ἄλλων.

18 Ἐάν ὁ κόσμος σὺς μισῇ, ἰξούρετε ὅτι ἐν ἑμῷ ἐμίσησεν πρῶτον ἐμεῖς σὺς.

19 Ἀν ἦσαν δὲ τὸν κόσμον, ὁ κόσμος ἦεν ἀγαπήσει τὸ ἴδιόν τε· ἀλλὰ διὰ τὸν ἐγὼ δὲ τὸν κόσμον, ἀλλὰ ἐγὼ σὺς ἐδίωξα δὲ τὸν κόσμον, διὰ τούτου σὺς μισοῖ ὁ κόσμος.

20 Ἐνημερώσατε τὸν λόγον ὅτι σὺς εἶπα· δὲν εἶναι δολοφονίας μεγαλίστης· διὰ τὸ ἀνέναντον τε. ἐν ἑμῷ ἐδίωξα, ὃ ἐσὺς γέγονεν διώξας· ἂν ἐφύλαξαν τὸν λόγον μου, ὃ τὸ ἐδικόν σου γέγονεν φυλάξας.

21 Ἀλλὰ ἐπεὶ ἐλάλησα σὺς ταῖς καίμαι διὰ τὸ ὄνομά μου· διὰ τὸ δὲν ἰξούρεσιν ἐκείνον ὅτι με ἐπέμψεν.

22 Ἐάν δὲν ἦεν ἐλάλησεν καὶ δὲν ἦεν ἐλαλήθη, ἀμαρτίαν δὲν εἶχαν· ἀλλὰ τῶν πρῶτα οὐκ εἶχον διὰ τὴν ἀμαρτίαν τῶν.

23 Ἐκεῖν· ὅτι μισοῖ ἐμὲ να, μισοῖ ὃ τὸν πατέρα μου.

24 Ἀν δὲν ἔκαμα τὰ ἔργα ἐκεῖνα εἰς αὐτοὺς, γὰρ ὅποια ἄλλοι κατένευον δὲν ἐκαμα, δὲν εἶχαν ἀμαρτίαν· ἀλλὰ τῶν

ἰωρράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἔμε καὶ τὸ πατέρα μου.

25 Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· Ὅτι ἐμίσησάν με δυνάμεις.

26 Ὅταν ᾗ ἔλθῃ ὁ παρὰ-κλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, (τὸ πνεῦμα τὸ ἀληθινόν, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται) οὗτος μαρτυρήσεται ἐμῷ.

27 Καὶ ὑμεῖς ᾗ μαρτυρεῖτε, ἐπὶ ὧν ἔρχῃς μετ' ἐμοῦ εἶτε.

καὶ εἶδασι, καὶ ἐμίσησαν καὶ ἐμίσησαν καὶ τὸ πατέρα μου.

25 Ἀμὴν διὰ τὴν πληρωθῆναι τὸν λόγον ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· ὅτι ἐμίσησάν με δυνάμεις καὶ ἐμίσησαν.

26 Καὶ ὅταν ἔλθῃ ὁ παρὰ-κλητος, τὸ ὅποιον ἐγὼ σὺς ἡ-λὼ πέμψω δὲ τὸ πατέρα, τὸ πνεῦμα τὸ ἀληθινόν, τὸ ὅποιον ἐκπορεύεται ἀπὸ τοῦ πατρὸς, ἐκεῖνο μαρτυρήσεται διὰ λό-γῳ μου.

27 Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν μαρ-τυρεῖτε, ὅτι ἀπὸ τίνος ἐρχώμε-τε μέγα εἶδετε.

Κεφ. 15. 16.

Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε.

2 Ἀποσυναγωγὰς ποιήσαν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀπακτείνων ὑμᾶς, δοξάσῃ λατρεῖν αὐτοῦ φέρειν τὴν Θεῷ.

3 Καὶ οὕτως ποιήσονται ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἐγνώσαν τὸ πατέρα ἐδὲ ἐμὲ.

4 Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύετε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. ταῦτα ᾗ ὑμῖν ἐξ ἐρχῆς ἐκ εἶπον, ὅτι μετ' ὑμῶν ἡμεῖς.

5 Νῦν ᾗ ὑπάγω πρὸς τὸ πέμψαι με, καὶ εἰς τὴν ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· Πῶς ὑπάγετε;

Εἴτε σὺς ἐλάλησαι, διὰ τὴν μὴ σκανδαλισθῆτε.

2 Θέλω σὺς διαῖξαι διὰ τοῖς συναγωγαῖς· ἀλλὰ ἔρχεται ὥρα, ὅπως καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν λατρεῖν αὐτοῦ φέρειν τὴν Θεῷ.

3 Καὶ ἐπὶ τὴν θέλω σὺς πᾶσι καὶ, διὰ τὴν δὲ ἐγνώσαν τὸ πατέρα, καὶ ᾗ ἐμὲ.

4 Ἀλλὰ ἐπὶ τὴν σὺς πᾶσι ἐπὶ τὴν ἐλθῇ ἡ ὥρα, ὅταν ἐλθῇ ἡ ὥρα, ὅτι ἐγὼ σὺς ἐπὶ τὴν καὶ ἀπὸ τίνος ἐρχώμε-τε σὺς πᾶσι, διὰ τὴν ἡμεῖς μετὰ σὺς.

5 Ἀμὴν τὴν ὑπάγω πρὸς τὸ πέμψαι με, καὶ ἐπὶ τὴν ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· Πῶς ὑπάγετε; πῶς παρὰ σὺς;

6 Ἀλλ'

6 Ἀλλ'

6 Ἀλλ' ὅτι τοῦτο λέγαλῃκα ὑμῖν, ἡ λύπη πενῶν ἔργων ὑμῶν τὴν καρδίαν.

7 Ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν, συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐάν ᾧ μὴ ἀπέλθω, ὁ παρὰ κλητος ἐκ ἐλεύσει· ὡς ὑμῖν· ἐάν ᾧ πορεύθῃ, πέμψω αὐτὸν ὡς ὑμῖν.

8 Καὶ ἔλθων ἐκεῖνος, ἐλέ-
ξεν τὸν κόσμον ὡς ἀμαρτίας καὶ
ὡς δικαιοσύνης καὶ ὡς κρι-
σεως.

9 Περὶ ἀμαρτίας μὲν, ὅτι ἔ-
πιστεύουσιν εἰς ἐμέ·

10 Περὶ δικαιοσύνης δ', ὅτι
ὡς τὸν πατέρα μὴ ὑπάγω, καὶ
ἐκείνους θεοφρονεῖ με·

11 Περὶ δ' κρίσεως, ὅτι ὁ
ἀρχὸν τοῦ κόσμου τέτε κέρει.

12 Ἐπὶ πολλὰ ἔχω λέγειν
ὑμῖν, ἀλλ' ἔτι δυνάμει βασιλεύει
ἀετι.

13 Ὅταν δ' ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ
πνεῦμα τὸ ἀληθείας, ἐδηγήσει
ὑμῖν εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν·
καὶ ἡ λαλήσας ἀφ' ἑαυτῆς, ἀλλ'
ὅσα αὐτὴ ἀκούσῃ, λαλήσει, καὶ
τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

14 Ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσας, ὅτι
ἐγὼ ἐμὲ ἀλήψας, καὶ ἀναγγε-
λεῖ ὑμῖν.

15 Πάντα ὅσα ἔχει ὁ πα-
τήρ, ἐμὰ εἰσι· ἀλλὰ τὰ ἐπὶ
ὅτι

6 Ἀλλὰ ὅτι οὗτος ἐλάλη-
σαι ἐτίθει, ἡ λύπη ἐνέμισεν τὴν
καρδίαν σας.

7 Ἀλλ' ἐγὼ οὗτος λέγω τὴν
ἀλήθειαν, ὡς ἐλεῖμον εἶναι εἰς
ἐσῆς, καὶ ὑπάγω ἐγὼ· ἀλλ'
ἀνὰ δὲν ὑπάγω, ὁ παρὰ
κλητὸν δὲν θέλει ἔλθῃ εἰς ἐσῆς·
ἀλλ' ἀνὰ ὑπάγω, θέλω οὗτος τὸ
πέμψω.

8 Καὶ ἐκεῖνος ὡς ἐλθὼν ἔλθῃ,
θέλει ἐλεῖν τὸν κόσμον ὡς
ἀμαρτίας καὶ ὡς δικαιοσύνης
καὶ ὡς κρίσεως.

9 Περὶ ἀμαρτίας, ἀλλὰ
δὲν πιστεύουσιν εἰς ἐμέ·

10 Περὶ δικαιοσύνης, ὅτι
ἐγὼ ὑπάγω εἰς τὸν πατέρα με,
καὶ ὡς δὲν θέλετε με εἶδῃ·

11 Καὶ ὡς κρίσεως, ὅτι ὁ
ἀρχὸν τοῦ κόσμου ἐτίτε κέρει.

12 Ἀκόμη πολλὰ ἔχω να
εἶπῃ, ἀλλὰ τὰ ἐπὶ δὲν ἡμ-
πορεῖτε να τὰ βασιλεύετε.

13 Ἀλλ' ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖ-
νος, τὸ πνεῦμα τὸ ἀληθείας,
θέλει οὗτος ἐδηγήσας εἰς ὅλην τὴν
ἀλήθειαν· ἀλλὰ δὲν θέλει λα-
λήσας δὲν λόγῳ τε, ἀλλ' ὅσα
καὶ αὐτὴ ἀκούσῃ, θέλει λαλήσας,
καὶ ἐκεῖνα ὅτι μελεῖ καὶ ἔλθῃ
θέλει οὗτος εἶπῃ.

14 Ἐκεῖνος θέλει δοξάσας
ἐμὲ, ὅτι θέλει πάρας δὲν τὸ
ἐδικόν μου, καὶ θέλει οὗτος τὸ εἶπῃ.

15 Ὅλα ὅσα ἔχει ὁ πατήρ,
ἐδικά μου εἶναι· ἀλλὰ τὰ ἐπὶ
ὅτι

ὅτι ἐν τῷ ἔμῳ λήψῃ, καὶ ἀνα-
γελῶ ὑμῖν.

16 Μικρὸν, καὶ εὖ θεωρεῖτέ
με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ
ὄψοθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς
τὸ πατέρα.

17 Εἶπον ἔν ὧν τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· Τί ἐστὶ τῆ-
το ὁ λόγος ἡμῖν· Μικρὸν, καὶ εὖ
θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μι-
κρὸν, καὶ ὄψοθέ με; καὶ· Ὅτι
ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸ πατέρα;

18 Ἐλεγον ἔν· Τῷτο πῶς
εἰ λέγεις, τὸ μικρὸν; ὅτι οἶδα-
μεν πῶς λαλεῖ.

19 Ἐγὼ ἔν ὧν ὁ Ἰησοῦς ὅτι
ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· Περὶ τούτου ζητεῖτέ με
ἀλλήλων, ὅτι εἶπον· Μικρὸν,
καὶ εὖ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν
μικρὸν, καὶ ὄψοθέ με;

20 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε
ὑμεῖς, ὃ ὅτι κόσμος χαρήσεται·
ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ
λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται.

21 Ἡ γυνὴ ὅταν τίκτη, λύ-
πην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐ-
τῆς· ὅταν δὲ γεννησῇ τὸ παιδί-
ον, ὅτι ἐπὶ ἐνημερεύει τὸ θλί-
ψος, διὰ τὴν χαρὰν, ὅτι ἐγεν-
νήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον.

22 Καὶ ὑμεῖς ἔν λύπῃ ἔσθε

ὅτι διὰ τὸ ἐδικὸν μου· πέρις, καὶ
θελει οὕτως τὸ εἶπαι.

16 Θέλῃ περισσὴ ὀλίγον
καρὸς, καὶ δὲν θέλετε με εἶδῃ·
καὶ πάλιν ὀλίγον, καὶ θέλετε με
εἶδῃ· ὅτι ἐγὼ ὑπάγω εἰς τὸ
πατέρα μου.

17 Εἶπαν λοιπὸν (καί ποιοι)
διὰ τὰς μαθηταῖδας τῶ ἀνάμ-
σά τους· τί εἶναι ἐτῶς ὅπως ἡ-
γῇ ὀλίγον, καὶ δὲν με βλέπῃ·
καὶ πάλιν ὀλίγον, καὶ θέλετε με
εἶδῃ; καὶ· ὅτι ἐγὼ παρῆναι εἰς τὸ
πατέρα μου;

18 Ἐλεγον λοιπὸν· τί εἶναι
ἐτῶς ὅπως λέγῃ, τὸ ὀλίγον;
δὲν ἐξούρησιν πάλαι.

19 Ἐρωτᾶτε λοιπὸν ὁ Ἰη-
σοῦς ὅτι ἤθελον καὶ τὸ ἐρωτᾶσαι
καὶ εἶπεν τῶς· Διὰ τῷτο ζητεῖτε
ἀνάμσά σας, ὅτι εἶπα· ὀλί-
γον, καὶ δὲν με βλέπετε· καὶ πάλιν
ὀλίγον, καὶ θέλετε με εἶδῃ;

20 Βέβαια βέβαια οὕτως λέγω
ὅτι θέλετε κλαύσθαι ἐσθῆς ὅτι ἡλι-
πτε θρηνήσθαι, ἀμὴν ὁ κόσμος
γέλῃ χαρᾷ· καὶ ἐσθῆς θέλετε
λυπηθῆναι, ἀλλὰ ἡ λύπη σας γέλῃ
χαρᾷ εἰς χαρὰν.

21 Ἡ γυνὴ ὅταν ᾖ γυνὴ,
ἔχει λύπην, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα
αὐτῆς· ἀμὴν ὅταν γεννησῇ τὸ παι-
δίον, πᾶν δὲν ἐνημερεύει τῷ
λύπῃ, διὰ τὴν χαρὰν, ὅτι ἐγεν-
νήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν
κόσμον.

22 Καὶ ἐσθῆς λοιπὸν τῶς
ἔχουσιν

ὃν ἔχετε· πάλιν ἢ ἐφομα ἡμῶς, καὶ χαρῆς ἡμῶν ἢ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν εὐδεις αἶρει ἀφ' ὑμῶν.

23 Καὶ ἐν σκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ σὺν ἐρωτήσετε ἑδὲν. Ἀλλ' ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσοι αὐτῇ σήσῃ τ' πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσεται ὑμῖν.

24 Ἔως ἄρτι σὺν ἡτήσατε ἑδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε, καὶ λήψετε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ἢ πεπληρωμένη.

25 Ταῦτα ἐν παρομιαῖς λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται ἄρα ὅτε σὺν ἢ πατρὶσὶ λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησίᾳ πρὸς τὸ πατρὸς ἀναγγελῶ ὑμῖν.

26 Ἐν σκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου ἀλήσεισθε· καὶ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα πρὸς ὑμῶν.

27 Αὐτὸς ὁ πατὴρ φιλεῖ ἡμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον.

28 Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίμι τὸν κόσμον, καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα.

29 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Ἴδε, νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς, καὶ παρομιᾷ εὐδοκίαν λέγεις,

ἔχετε λύπην· ἀμὴν πάλιν θέλω σῶς εἶδῃ, ὅτι ἡ καρδία σας θέλει χαρῆς· καὶ τὴν χαρὰν σας καθεὶς δὲν θέλει τὴν πάρεαι δὲ λόγους σας.

23 Καὶ ἐν σκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐρχομαι δὲν θέλετέ με ἐρωτήσῃ τίποτε. βέβαια βέβαια σῶς λέγω, ὅτι ὅσοι ζητήσετε δὲν τὸν πατέρα εἰς τὸ ὄνομά μου, δέξεται σῶς τὰ δώσα.

24 Ἔως τῶρα δὲν ἐζητήσατε τίποτε εἰς τὸ ὄνομά μου· ζητήσατε, ὅτι θέλετε παρὰ, διὰ τὸ εἶναι ἡ χαρὰ σας τελεωμένη.

25 Με παρομιαῖς σῶς ἐλάλησα· ἀλλὰ ἔρχεται ἄρα ὅτε δὲν θέλω σῶς λαλήσῃ πρὸς τὸν πατέρα με παρομιᾷ, ἀλλὰ θέλω σῶς λαλήσῃ παρρησίᾳ διὰ τὸν πατέρα.

26 Ἐν σκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλετε ζητήσῃ εἰς τὸ ὄνομά μου· καὶ δὲν σῶς λέγω ὅτι ἐγὼ θέλω παρακαλέσῃ τὸν πατέρα διὰ λόγους σας.

27 Διατὶ αὐτοῖς ὁ πατὴρ σῶς ἀγαπᾷ, ὅτι εἰς εἰς ἀγαπήσατε ἐμένα, καὶ ἐπιστεύσατε ὅτι ἐγὼ δὲν τὸ Θεὸν εὐλόγηκα.

28 Εὐλόγηκα δὲν τὸν πατέρα, καὶ ἦλθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίμι τὸν κόσμον, καὶ παρὶς εἰς τὸν πατέρα.

29 Λέγουσιν τε οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· νῦν, τῶρα ἐπὶ λαλεῖς παρρησίᾳ, καὶ δὲν λέγεις καμῖαν παρομιᾷ.

30 Νῦν οἶδαμιν ὅτι οἶδας πάντα, καὶ ἡ χρεῖαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτῇ. ἐν ταύτῃ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξηλθες.

31 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἄρτι πιστεύετε;

32 Ἰδοὺ, ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπιδῇτε ἕκαστος εἰς τὸ ἴδιον, καὶ ἐμεῖς μόνον ἀφήτε· καὶ ὅτι ἐγὼ μόνος, ἐπὶ ὁ πατήρ μετ' ἐμοῦ ἐστίν.

33 Ταῦτα λελοίληκα ὑμῖν ἵνα ἐν ἐμοὶ ἐρήνῃτε· ἐν τῷ κόσμῳ θλίβει ἔχετε· ἀλλὰ θάρσείτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον.

30 Τὰρα ἰξούσμεν, ὅτι ὅλα ἡ γινώσκεις, ὃ δὲν κάμει χρεῖαν νὰ σε ἐρωτῇ πινάς· εἰς ταῦτο πιστεύομεν, ὅτι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἦλθες.

31 Ἀπεκρίθη τὸς ὁ Ἰησοῦς, τὰρα πιστεύετε;

32 Νὰ, ὅπῃ ἔρχεται ὥρα, καὶ τὰρα ἦλθεν, νὰ σκορπιδῇτε καθέ τις εἰς τὸ ἴδιον, καὶ ἐμεῖς μόνον νὰ ἀφήσετε μοναχοὶν· ἀλλὰ δὲν ἐμεῖς μοναχοίς, ὅτι ὁ πατήρ με ἐν ἐμοὶ μετεμένει.

33 Ἐτάτα σοὶ ἔειπα, διὰ νὰ ἔχετε εἰρήνην εἰς ἐμένα, εἰς τὸν κόσμον θλίβετε ἐχθρῶν· ἀλλὰ ἔχετε θάρρος, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον.

Κεφ. 17.

Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπέηρε τὸς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸ ὕψος, καὶ εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σε δοξάσῃ σε.

2 Καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πᾶσι τοῖς αἰῶσι, ἵνα πᾶν ὃ ἐδῶκας αὐτῷ, δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον.

3 Ἀὐτὴ δὲ ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γνώσκωσιν σε τὸν μόνον ἀληθινόν Θεόν, καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν.

4 Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι, ἵνα ποιήσω.

Ἐτάτα εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐσηκώσε τὸ κεφάλαιόν τε εἰς τὸ ὕψος, καὶ εἶπεν· ὦ Πάτερ, ἦλθεν ἡ ὥρα, δόξασε τὸν υἱόν σου, διὰ νὰ σε δοξάσῃ καὶ ὁ υἱός σου.

2 Καθὼς ἔδωκας ἐξουσίαν καθέ σοῦ χάριτος, διὰ νὰ δώσῃ ζωὴν αἰώνιον εἰς ὅλους ὅσους ἔδωκες.

3 Ἐστὶν εἶναι ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος, νὰ γινώσκωσιν ἐπὶ τὸν μόνον ἀληθινόν Θεόν, καὶ ἐπεμπεύον ὅπῃ ἐστὶς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

4 Ἐγὼ σε ἐδόξασα εἰς τὴν γῆν· τὸ ἔργον ὅπῃ με ἔδωκας διὰ νὰ κάμω, τὸ ἐτελείωσα.

5 Καὶ

5 Καὶ

5 Καὶ νῦν δόξασον με σύ πάτερ παρὰ σενού τῇ δόξῃ ἣ ἔχον παρὰ τοῦ κόσμου ἐνέου, παρὰ σοί.

6 Ἐφανερώσατέ μοι τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις ἃς δέδωκάς μοι· ὅτι τὸν κόσμον σὺ ἤσασ· καὶ ἐμοὶ αὐτοῖς δέδωκάς, καὶ τὸ λόγον σε πετηρήκασι.

7 Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι, παρὰ σε εἰσιν·

8 Ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς· καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῆς ὅτι παρὰ σε ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας.

9 Ἐγὼ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· ὅτι ἀπὸ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ παρὰ σοὶ δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἰσιν.

10 Καὶ ὅτι ἐμὰ πάντα σοὶ εἰσι, καὶ τὰ σοὶ ἐμὰ· καὶ δεδωκάς μοι ἐν αὐτοῖς.

11 Καὶ ὅτι ἐγὼ εἰμι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἔτι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ ἀπὸ σε ἐρχομαι. Πάτερ ἄγιε, τήρητον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σε, ὃς δέδωκάς μοι, ἵνα ὥσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς.

12 Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἔπρεον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σε· ὃς δέδωκάς μοι

5 Καὶ τῶρα, ὦ Πάτερ, ἐπὶ δόξασέ με σημεῖόν σε τὸν δόξαν, ὅπως ἔχῃ εἰς ἐσένα παρὰ πτέρω πτερύγα ἡγῆ ὁ κόσμος.

6 Ἐφανερώσατέ τὸ ὄνομά σε εἰς αἰώνες τὰς ἀνθρώπους· ὅτι μὲν ἔδωκες διὰ τὸν κόσμον· ἐδίδου σοι ἦσαν, καὶ μὲν τὰς ἔδωκες, καὶ ἐφύλαξαν τὸν λόγον σε.

7 Τῶρα ἔγνωσαν, ὅτι ὅλα ὅσα μὲν ἔδωκες διὰ τὸν λόγον σε εἰσιν·

8 Ὅτι τὰ λόγια ὅτι μὲν ἔδωκες, τὰς ἔδωκα· καὶ αὐτοὶ τὰ ἐπῆραν, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῆς, ὅτι διὰ ἐσένα ἐλήθηκα, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι ἐγὼ με ἀπέστειλεις.

9 Ἐγὼ δὲ αὐτοὺς παρακαλῶ· ὅτι ἀπὸ τοῦ κόσμου παρακαλῶ, ἀλλὰ ἀπὸ αἰώνων ὅτι μὲν ἔδωκες, ἀπὸ ἐνέου ἐδίδου σοι.

10 Καὶ ὅτι ἐδίδου μοι ὅλα, ἐδίδου σοι ἐνέου· καὶ ὅτι ἐδίδου σοι, ἐδίδου μοι· καὶ ἐδοξάσθηκα ἐν αὐτοῖς.

11 Καὶ δὲν εἶμαι πλέον εἰς τὸν κόσμον, ἀλλ' ἐτι εἰσὶ ἐνέου εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἐρχομαι εἰς ἐσένα. Πάτερ ἄγιε, φύλαξέ τις εἰς τὸ ὄνομά σε, αἰώνως ὅτι μὲν ἔδωκες, ἀπὸ ἐνέου ἐδίδου, ὥσιν καὶ ἡμεῖς.

12 Ὅταν ἤμην μετ' αὐτοῖς εἰς τὸν κόσμον, ἐγὼ τὰς ἐφύλαξα εἰς τὸ ὄνομά σε· αἰώνως ὅτι

μοι ἐφύλαξα, καὶ ἔδωκας ἐξ αὐ-
τῶν ἀπώλειαν, εἰ μὴ ὁ ὕψος τῆς
ἀπωλείας· ἵνα ἡ γραφὴ πλη-
ρωθῇ.

13 Νυν ὃ ὡς σε ἔρχομαι,
καὶ πάλιν λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ,
ἵνα ἔχῃσι τίνος χαρὸν τίνος ἐμὴν
πρωτηγαμέναν ἐν αὐτοῖς.

14 Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸ
λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίση-
σεν αὐτὰς, ὅτι ἐκ εἰσὶν ἐν τῷ
κόσμῳ, καθὼς ἐγὼ εἶμι ἐν
τῷ κόσμῳ.

15 Οὐκ ἔρωτῶ ἵνα ἀρῇς αὐ-
τὰς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλ' ἵνα τη-
ρήσῃς αὐτὰς ἐν τῷ ποιῆσθαι.

16 Ἐκ τῷ κόσμῳ ἐκ εἰσὶ,
καθὼς ἐγὼ ἐκ τῷ κόσμῳ· ἐκ εἰ-
μί.

17 Ἀγιάσθην αὐτὰς ἐν τῇ
ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὺς ἀλή-
θειά ἐστι.

18 Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς
τὸν κόσμον, καὶ γὰρ ἀπέστειλα αὐ-
τὰς εἰς τὸν κόσμον.

19 Καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγί-
άζω ἐμαυτὸν, ἵνα καὶ αὐτοὶ
ᾧσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ.

20 Οὐ ὡς τῶν ἑρῶτων ὃ ἔρωτῶ
μόνον, ἀλλὰ καὶ ὡς τῶν πιστε-
ύσων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ·

21 Ἵνα πάντες ἐν ᾧ, κα-
θὼς σὺ πατήρ ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ ἐν
μοί,

ὅπως μὲν ἔδωκας τὰς ἐφύλαξαι
καὶ κατέλας ἀπ' αὐτὰς δὲν ἐχα-
ρή, παρὰ ὁ ὕψος τῆς ἀπωλείας·
διὰ τὴν πληρωθῇ ἡ γραφὴ.

13 Ἀλλὰ πῶς ἔρχομαι εἰς
ἐσένα, καὶ λαλῶ ἐπὶ τοῖς ἐκ
ἐσέου, διὰ τὴν ἔχῃσι τίνος χα-
ρὸν τίνος ἐδικῶν μου τελείων εἰς
τὸ λόγον σου.

14 Ἐγὼ τὰς ἐδωκα τὸ λόγον
σου· καὶ ὁ κόσμος τὰς ἐμίσησε,
ἀλλὰ πῶς ἐν ἐμοὶ δὲν τὸν κόσμον,
καθὼς καὶ ἐγὼ δὲν ἐμὸν δὲν τὸν
κόσμον.

15 Δὲν παρακαλῶ γὰρ τὰς
σηκώσῃς ἀπὸ τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ
γὰρ τὰς φυλάξῃς ἀπὸ τῷ παντός.

16 Ἐκείνοι δὲν εἶμαι ἀπὸ τῷ
κόσμῳ, καθὼς καὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι
ἀπὸ τῷ κόσμῳ.

17 Ἀγιάσε τὰς εἰς τὴν ἀλή-
θειάν σου· ὁ λόγος ὁ ἐδικός σου
εἶναι ἀλήθεια.

18 Καθὼς ἐπέστειλας ἐμὸν εἰς τὸν
κόσμον, καὶ ἐγὼ ἐπέστειλα αὐτὰς
εἰς τὸν κόσμον.

19 Καὶ διὰ ταυτὰς ἀγιάζω
ἐγὼ τὰς λόγον μου, διὰ τὴν εἶναι
καὶ αὐτοὶ ἀγιασμένοι εἰς τὴν
ἀλήθειάν.

20 Καὶ ὅχι μόνον διὰ τὰς
παρακαλῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν
πιστεύοντων ὅπως μέλλω γὰρ πιστεύσω
διὰ μέσου τῷ λόγον αὐτῶν εἰς
ἐμὸν.

21 Διὰ τὴν εἶναι ὅλοι ἐν ἐμοί,
καθὼς εἶσαι καὶ ἐν πατέρ εἰς
ἐμὸν.

σοι, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν-
ᾶσιν· ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι
σύ με ἀπέστειλας.

22 Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν
δεδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς·
ἵνα ᾧσιν ἐν, καθὼς ἡμεῖς ἐν ἐ-
σμῇ.

23 Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ
ἐν ἐμοί, ἵνα ὥσι τετελειωμένοι
εἰς ἐν, καὶ ἵνα γνώσῃ ὁ κό-
σμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας, καὶ
ἡγάπησας αὐτὰς, καθὼς ἐμέ
ἡγάπησας.

24 Πάτερ, ὡς δέδωκάς
μοι, θέλω ἵνα ὅσπερ εἰμι ἐγὼ,
καὶ ἐκεῖνοι ὥσι μετ' ἐμοῦ· ἵνα ἡ-
νωῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν
έδωκάς μοι, ὅτι ἡγάπησάς με
πρὸ καταβολῆς κόσμου.

25 Πάτερ δικαίε, καὶ ὁ
κόσμος σέ σὺ ἐγνώ, ἐγὼ δέ σε
ἔγνων, καὶ ὅσοι ἐγνώσαν ὅτι σύ
με ἀπέστειλας.

26 Καὶ ἐγνώρισται αὐτοῖς τὸ
ὄνομά σε, καὶ γνωρίσω· ἵνα
ἡ ἀγάπη ἣν ἡγάπησάς με, ἐν
αὐτοῖς ᾗ, καὶ ὅτι αὐτοῖς.

ἐρῶμαι, καὶ ἐγὼ εἰς ἐσένα, καὶ ἵ-
να καὶ αὐτοὶ ἵνα εἰς ἐμὰς· διὰ
να πισύῃ ὁ κόσμος ὅτι ἐσὺ
με ἀπέστειλας.

22 Καὶ ἐγὼ τὰς ἐδωκα τὴν
δόξαν ὅπερ με ἐδωκες· διὰ να
ἔσται ἵνα, καθὼς καὶ ἐμεῖς ἐ-
μοῦ ἐν ἵνα.

23 Ἐγὼ εἶμαι εἰς αὐτὰς, καὶ
ἐσὺ εἰς ἐμένα, διὰ να ἔσται καὶ
αὐτοὶ τετελειωμένοι εἰς ἵνα, καὶ διὰ
να γνωρίσῃ ὁ κόσμος ὅτι ἐσὺ
με ἀπέστειλας· καὶ τὰς ἀγάπης
καθὼς ἀγάπησας ἐρῶμαι.

24 Ὡ πάτερ, ἐπειὶ ὅσπερ
με ἐδωκες, θέλω ἐκεῖ ὅπερ εἶ-
μαι ἐγὼ, καὶ ἐκεῖνοι καὶ ἐκεῖνοι
μετεμένα· διὰ να βλέπωσι
τὴν δόξαν τὴν ἐδικήν με ὅπερ
με ἐδωκες, ὅτι με ἀγάπησας
πρὸ πότερα ἀπὸ τὴν ἀρχῆς
κόσμου.

25 Ὡ πάτερ δικαίε, ὁ κό-
σμος δὲν σε ἐγνώρισται, ἀλλ'
ἐγὼ σε ἐγνώρισται, καὶ ἐπεὶ
ἐγνώρισται ὅτι ἐσὺ με ἀπέστει-
λας.

26 Καὶ ἐκείνα να γνωρίσω
τὸ ὄνομά σε, καὶ ἀκούω θέλω
τὸ κάμε ἐγνώρισται εἰς αὐτὰς·
διὰ να δύνῃσιν εἰς αὐτὰς ἡ
ἀγάπη ὅπερ με ἀγάπησας, καὶ
ἐγὼ να δύνῃσιν εἰς αὐτὰς.

Κεφ. ιη. 18.

Ταῦτα εἰπόν ὁ Ἰησοῦς ἐξῆλ-
θε (ὡς τοῖς μαθηταῖς αὐ-
τοῦ πέραν τῆ χειμαῖρος τῶν
Κέδρων, ὅπου ἦν κηπὸν, εἰς
ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ.

2 Ἦδεν ᾧ καὶ Ἰούδας ὁ πα-
ραδίδας αὐτὸν, τὸν τόπον ὅν
πολλοὶ καὶ (ὡνήχθη ὁ Ἰησοῦς ἐ-
κεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

3 Ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν τὴν
σπίραν, καὶ ἐν τῶν δούλευν
καὶ Φαρμακῶν ὑποκρίτης, ἔρ-
χετο ἐκεῖ μετὰ Φανῶν τὸ λαμ-
παδὸν καὶ ὁσίων.

4 Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντες
τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν, ἐξελ-
θὼν εἶπεν αὐτοῖς Τίνα ζητεῖτε;

5 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ Ἰη-
σοῦν τὸν Ναζωραῖον λέγει αὐ-
τοῖς ὁ Ἰησοῦς Ἐγὼ εἰμι. Εἰ-
σήκει ᾧ καὶ Ἰούδας ὁ παραδίδας
αὐτὸν, μετ' αὐτῶν.

6 Ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς Ὅτι
ἐγὼ εἰμι, ἐπῆλθεν εἰς τὸ ὄπισθεν,
καὶ ἔπεσαν χαμαί.

7 Πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπηρώ-
τησε Τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον
Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.

8 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς Εἰ-

2 Σαὶ εἶπεν ἔγώ τοι ὁ Ἰησοῦς,
ὅτι ἀγῆκε καὶ μετὰ τῶν μα-
θητῶν τε (καὶ ἐπῆλθεν) πρὸς
τὸ πύθμεν ὅπως λέγεται κί-
δων, ἐκεῖ ὅπου ἦν κηπὸν, καὶ
τὸ ὅποιον ἐμνήκε μετὰ αὐτοῦ,
οἱ μαθηταὶ δὲ τε.

2 Καὶ ὁ Ἰούδας ὅπως τὸ
παραδίδεν, ἔξουσε τὸ πῦρ
ἐκ τῆ πολλῆς φθογῆς ὁ Ἰησοῦς
ἐπῆλθεν ἐκεῖ καὶ μετὰ τῶν μα-
θητῶν τε.

3 Ὁ Ἰούδας λοιπὸν ἐπῆλ-
θε τὸ ἔργον τῶν στρατιωτῶν καὶ
ὑποκρίτης ἀπὸ τῶν δούλευν ἐ-
φάρμακον, καὶ ἦλθεν ἐκεῖ με-
τὰ Φανῶν καὶ λαμπάδες καὶ ὁ-
σίων.

4 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν, ὅταν
εἶδεν ὅλα ἐκεῖνα ὅπως ἤρχοντο
ἀπάνω τινι, εὐρῆκεν ἔξω καὶ ἰ-
δοὺς τὴν πύλιναν ζητεῖτε;

5 Τὸ ἀπεκρίθηκα Ἰησοῦν
τὸν Ναζωραῖον. λέγει τὸς ὁ Ἰη-
σοῦς ἐγὼ εἰμι, καὶ ἔσκητι
μετ' αὐτοῦ καὶ ὁ Ἰούδας ὅπως
ἐπαραδίδει.

6 Ὡς οὖν τὸς εἶπεν λοιπὸν
ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἐπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς
καὶ ἔπεσαν κάτω.

7 Καὶ πάλιν τὸς ἐμνήκε
τὴν πύλιναν ζητεῖτε; καὶ αὐτοὶ
εἶπαν τὸ Ἰησοῦν τὸν Ναζω-
ραῖον.

8 Ὁ Ἰησοῦς τὸς ἀπεκρίθη

πεν

εἶπεν

παν ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι. εἰ οὖν ἐμὲ
ζητῆτε, ἀφετε τέτρες ὑψά-
λαι.

9 Ἰνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν
ἔπεν· Ὅτι ἔξ ὁδοῦ καὶ μοι, ὅτι
ἀπάλαστα ἐξ αὐτῶν ἔδωκα.

10 Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων
μάχαιραν, ἔλκυσεν αὐτὴν, καὶ
ἔπαυσε τὸν ὄρχιζεῦς δόλον,
καὶ ἀπέκοψεν αὐτὸ τὸ ἄτιον τὸ
δεξιόν. ἡ δὲ ὄνομα τῆς δόλου
Μάλχου.

11 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ
Πέτρῳ· Βάλε τὴν μάχαιράν σου
εἰς τὴν θήκην. τὸ ποτήριον ὃ
δεδωκέ μοι ὁ πατήρ, ἐγὼ μὴ πία
αὐτό.

12 Ἡ οὖν ἀπεῖρε καὶ ὁ χι-
λίαςχου καὶ οἱ ὑπερέτα των
Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν
καὶ ἔδωσαν αὐτόν.

13 Καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν
αὐτὸς Ἄνναν πρεσβύτερον ἡ δὲ
πεντηεὶς τῶ Καϊάφα, ὃς ἡ δὲ ὄρ-
χιζεῦς ἐπὶ αὐτὸς ἐκείνους.

14 Ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμ-
βουλόσας τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι
συμφέροι ἕνα ἄνθρωπον ἀπολέ-
σαι ὑπὲρ πάντων λαῶν.

15 Ἠκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ
Σίμων Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος
μαθητὴς, ὃς μαθητὴς ἐκείνου
ἦν.

εἰπέ σοι ὅτι ἐγὼ εἰμαι. εἰαν λοι-
πόν ζητᾷτε ἐμὴν, ἀφίτε τέτρες
νὰ πάντων.

9 Δια τὰ πληρωθῇ ὁ λόγος
τὸν ὁποῖον ἔπεν· ὅτι ἐκείνους ὁ-
τὴ μὲ ἔδωκες, δὲν ἔχασα ἀπὸ
αὐτῶν κανένα.

10 Ὁ Σίμων Πέτρος λοι-
πόν ἔχε σπαθί, καὶ εὐχαλὲν τὸ
καὶ ἐκτύπησε τὸ δόλον τῶ ὄρχιζε-
ρεως, καὶ ἐκοψε τὸ αὐτὸ τε τὸ
δεξιόν· καὶ τὸ ὄνομα τῆς δόλου
ἦν Μάλχου.

11 Ὁ Ἰησοῦς λοιπόν εἶπε τῷ
Πέτρῳ· βάλε τὸ σπαθί σου εἰς
τὸ θηκάρι. τὸ ποτήριον ὁπῶ
μὲ ἔδωκεν ὁ πατήρ μου, νὰ μὴ
πία αὐτό.

12 Τὸ τάγμα λοιπὸν τὸ
φρασητικὸν καὶ ὁ χιλίαςχου
καὶ οἱ δελοῦτάδες των Ἰουδαί-
ων ἐπιάσαν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔδε-
σαν τὸν.

13 Καὶ τὸν ἐπήγαγον πρεσβύτερον
εἰς τὸν Ἄνναν· ἀπὸ δὲ Ἄννας
ἦτον πεντηεὶς τῶ Καϊάφα· καὶ
ὁ Ἄννας τὸν ἐπέειλε δευδμόνον
εἰς τὸν Καϊάφαν· ὁ ὁποῖος
Καϊάφας ἦν ὄρχιζεῦς τῶ χρό-
νῳ ἐκείνῳ.

14 Καὶ ὁ Καϊάφας ἦν ὁ-
πῶ συμβουλόσας τῶς Ἰουδαίους,
ὅτι συμφέροι ἕνα ἄνθρωπον· νὰ
χαλασθῇ ἀπὸ τὸν λαόν.

15 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος,
καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ἀκολο-
θεῖσαν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ὁ μα-
θη-

ὡς γνωστὸς τῷ δόχμῳ, καὶ ὡς
ἐπὶ τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐ-
τῶν δόχμῳ.

16 Ὁ δὲ Πέτρος εἰσήκει πρὸς
τὴν θύραν ἔξω. ἐξῆλθεν οὖν ὁ μα-
θητὴς ὁ ἄλλος ὃς ὡς γνωστὸς τῷ
δόχμῳ, καὶ εἶπε τῇ θυρῶν, καὶ
εἰσηγάγε τον Πέτρον.

17 Λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ
θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ· Μὴ καὶ σὺ εἶ
τῶν μαθητῶν εἰς τὴν ἀνθρώπων
τάξιν; Λέγει ἐκείνῳ· Οὐκ
εἰμὶ.

18 Εἰσηκούσας δὲ οἱ δού-
λοι καὶ οἱ ὑποφύλακες ἀνδρακιᾶν
πεπειρηκότες, ὅτι ψύχῃ ὡς
καὶ ἐξημερεύοντο· ὡς δὲ μετ'
αὐτῶν ὁ Πέτρος ἐστὼς καὶ θερ-
μανόμενος.

19 Ὁ οὖν δόχμους ἡρώ-
τησε τὸν Ἰησοῦ πρὸς τῶν μα-
θητῶν αὐτοῦ, καὶ πρὸς τῆς διδα-
χῆς αὐτοῦ.

20 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· Ἐγὼ παρήντισα ἐλάλησαι
πρὸς πάντας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
ἐν τῇ συναγωγῇ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ,
ὅπως πάντες οἱ Ἰουδαῖοι ὡς ἐξ-
ελθόντες, καὶ ἐν κρυπτῇ ἐλάλη-
σαι ἐκείνῳ.

21 Τί με ἐπερωτᾷς; ἐπερω-
τήσω

θητῆς ἐκείνου ἢ τὸν γνώριμον
τὸν δόχμους, ὃς ἐμὸς μέσος
μετ' ὁν Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐτῶν
δόχμους.

16 Ἀμὲν ὁ Πέτρος ἐξέκου-
σας εἰς τὴν θυρᾶν. εὐχρη-
στοὶ οὖν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος, ὃς
ἐκείνῳ ἦτον γνώριμος τὸν δό-
χμους, καὶ εἶπε τῇ θυρᾶν
σας, καὶ ἔβαλε μέσα τον Πέ-
τρον.

17 Λέγει λοιπὸν ἡ δουλ-
τρεῖς ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ·
μή καὶ εἶσαι καὶ σὺ ἀπὸ τῶν
μαθητῶν εἰς τὴν ἀνθρώπων
τάξιν; λέγει ἐκείνῳ· οὐκ
εἰμὶ.

18 Καὶ οἱ δούλοι καὶ οἱ ὑπο-
φύλακες ἐξέκουσταν καὶ ἀνα-
παύσαντο ἀνδρακιᾶν, ὅτι ἡ-
ταν κρύο καὶ ἐξημερεύοντο
καὶ ἐξέκειον καὶ ὁ Πέτρος
μαζὺ μετ' αὐτοὺς καὶ ἐξέ-
νενον.

19 Ὁ δόχμους λοιπὸν ἐ-
ρώτησε τὸν Ἰησοῦ ἀπὸ τῶν
μαθητῶν τε, καὶ ἀπὸ τῶν δι-
δαχῶν τε.

20 Ὁ Ἰησοῦς τῷ ἀπεκρίθη
ἐγὼ παρήντισα ἐλάλησαι εἰς
τὸν κόσμον· ἐγὼ πάντας ἐδίδα-
ξα εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ
εἰς τὸ ἱερόν, ὅπως πάντι-
τε μαζὺ νομαίται οἱ Ἰουδαῖοι
καὶ κρυφῶς πάντες δὲν ἐλά-
ληται.

21 Τί με ἐρωτᾷς; ἐρώτη-
σέ με

τησαν τὰς ἀκηκοότας, τί ἐλά-
λησθε αὐτοῖς· ἴδε, ἔχει οἰδασιν
αὐτοὶ εἶπον ἐγώ.

22 Ταῦτα ἡ αὐτὴ εἰπὼν τῷ
ἑνὶ τῶν ὑποφωτιστῶν παρεστηκὸς
ἔδωκε βράπισμα τῷ Ἰησοῦ, εἰ-
πόν· Οὕτως ἀποκρίνη τῷ δό-
χερί;

23 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρη-
σον ὡς ἐλάλησα· εἰ δὲ καλῶς, τί
με δέξεις;

24 Ἀπέστειλεν οὖν αὐτὸν ὁ
Ἄννας δεδωμένον ὡς Καϊά-
φαι τὸν δόχερον.

25 Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἐ-
στὴς καὶ θερμοκύνειον. εἶπεν
οὖν αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ οὖν τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; Ἠρώτητο ἐ-
κεῖνον, καὶ εἶπεν· Οὐκ εἰμί.

26 Λέγει ἕως οὗ τῶν δέλων
τῶν δόχερων, συγχυθεὶς ὡς
ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ὄψον·
Οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῇ κήτῳ
μετ' αὐτοῦ;

27 Πάλιν οὖν ἠρώτητο ὁ
Πέτρος, καὶ εὐθέως ἀλέκτως
ἐφώνησεν.

28 Ἀγασθὲν οὖν τὸν Ἰησοῦν
διὰ τῆς Καϊάφαι εἰς τὸ πραιτώ-
ριον. ἡ δὲ ὡς οὐκ ἔστι καὶ αὐτοὶ
ὅτι εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώρι-
ον,

ἐκείνης ὅπως με ἀκούσαν, τί τὰς
ἐλάλησθε νοί, ἐπεὶ τι ἰδεύουσιν
ἐκεῖνα ὅπως εἶπα ἐγώ.

22 Καὶ αὐτὸν εἶπεν ἐπὶ τῷ
ἑνὶ ἀπὸ τῶν ὑποφωτιστῶν ὅπως ἐ-
παρθεκομίσθον ἐκεῖ, τῷ ἐκτύ-
πησε βράπισμα, καὶ εἶπεν· ἔτι
ἀποκρίνεσθαι εἰς τὸν δόχερον;

23 Ὁ Ἰησοῦς τῷ ἀπεκρίθη
ὅτι ἐσώτηκα κακῶς, μαρτύ-
ρησε διὰ τὸ κακόν· ἀμὴν ὅτι
(ἐσώτηκα) καλῶς, ὅτι με
δέξεις;

24 Ὁ Ἄννας λοιπὸν τὸν
ἔστειλε δεδωμένον εἰς τὸν Καϊάφαι
τὸν δόχερον.

25 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος ἐ-
στῆκεν καὶ ἐθερμώσατο. καὶ
λέγων τῷ· μή καὶ εἶσθαι καὶ ἐ-
σὺ ἀπὸ τῶν μαθητῶν τῶν
ἐκεῖνον δόχηρον, καὶ εἶπε· δὲν
εἶμαι.

26 Λέγει ἕως οὗ τῶν δό-
χερων ἀπὸ τῶν δόχερων, ὅ ὅπο-
ιός ἦν συγχυθεὶς ἐκείνης ὅπως
ἐκόψε ὁ Πέτρος τὸ ὄψον τῶν
δὲν σε εἶδα ἐγὼ εἰς τὴν κήτον μετ'
αὐτόν;

27 Πάλιν λοιπὸν δόχηρον
ὁ Πέτρος καὶ παρὰ τῶν ὁ πε-
τεινὸς ἐλάλησε.

28 Φέρονται λοιπὸν τῷ Ἰη-
σοῦ διὰ τῆς Καϊάφαι εἰς τὸ
πραιτώριον. καὶ ἦτον ὁ θυμὸς καὶ
αὐτοὶ δὲν ἐμβῆκαν μέσα εἰς τὸ
πραιτώριον, διὰ τὸ μὴ μισ-
θε-

ον, ἵνα μὴ μιωθῶσιν, ἀλλ' ἵνα
φωροῦσι τὸ πάχος.

29 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλάτος
πρὸς αὐτούς, καὶ εἶπε· Τίνα
κατηγορεῖτε ἐμὲ; ὁ δὲ ἀν-
θρῶπος ἤσυχος;

30 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶ-
πον αὐτῷ· Εἰ μὴ ἡμεῖς κα-
κοποιοί, σὺ κ' ἂν σοι παρεδώκα-
μεν αὐτόν.

31 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πι-
λάτος· Ἀφέετε αὐτόν ὑμεῖς
καὶ ἡμεῖς τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε
αὐτόν. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰου-
δαῖος· Ἡμεῖς οὐκ ἔχουσιν δυνάμει-
ναι εἰσέναι.

32 Ἰνα ὁ λόγος ὁ τοῦ Ἰησοῦ
πληρωθῇ, ὃν εἶπε, σημαίνων
ποῖαι θανάτου ἡμελλεν δοθῆναι.

33 Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ πραι-
τώριον πάλιν ὁ Πιλάτος, καὶ
ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπεν
αὐτῷ· Σὺ εἰ ὁ βασιλεὺς τῶν
Ἰουδαίων;

34 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ἀφ' ἐμοῦ; σὺ τὸ λέγεις, ἢ
ἄλλοι σοι εἶπον πρὸς ἐμὲ;

35 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος·
Μητι ἐγὼ Ἰουδαῖος εἰμι; τὸ
ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἄρχερεῖς
παρεδώκαν σε ἐμοί· τί ἐποι-
σας;

36 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἡ
βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ
κόσμου τούτου· ἐκ τοῦ κόσμου

τούτου, ἀλλὰ διὰ τὸ φῶσιν τὸ
πάχος.

29 Εὐρῆκε λοιπὸν ἔξω ὁ
Πιλάτος εἰς αὐτούς, καὶ εἶπε·
τί κατηγορεῖτε ἐμὲ; οἱ δὲ ἀν-
θρῶποι ἤσυχος;

30 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον
αὐτῷ· ἢ ὅταν εἴπῃς ὅτι ἀν-
θρῶπος, σὺ κ' ἂν σοι παρεδώκα-
μεν τὸν ἄνθρωπον;

31 Εἶπεν ἰσχυρῶς λοιπὸν ὁ Πι-
λάτος· ἐπάρετέ ἔγὼ ἐτεῖς, καὶ
ἡμεῖς τὸν νόμον σας κρίνετε τοι, καὶ
οἱ Ἰουδαῖοι; εἶπεν αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς· ἐμὲ οὐκ ἔχουσιν δύναμι-
ναι εἰσέναι.

32 Διὰ τὸ πληρωθῆναι ὁ λό-
γος τοῦ Ἰησοῦ, τὸ ὅτι εἶπε
σημαδεύων, ὅτι ἡμελλεν θάνατον
μελεῖν εἰσέναι.

33 Ἐμβῆκε λοιπὸν πάλιν
ὁ Πιλάτος εἰς τὸ πραιτώριον,
καὶ ἐκράξε τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπε
αὐτῷ· σὺ εἰσὶν ὁ βασιλεὺς τῶν
Ἰουδαίων;

34 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη
αὐτῷ· ἀπὸ λόγου σε τὸ λέγεις, ἢ
ἄλλος; σὺ τὸ εἶπες, ὁ λόγος
ἐμὸς;

35 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος·
μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖος εἰμι; τὸ
ἔθνος τὸ ἐδικόν σε καὶ οἱ ἄρχε-
ρεῖς σε ἐπαρέδωκαν εἰς ἐμὲ·
τί ἐκαμες;

36 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη
αὐτῷ· ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἐστὶν
ἐκ τούτου κόσμου, ἀλλὰ ἐκ τούτου
κόσμου τούτου, ὃν οὐκ ὁρᾷ ὁ
ὀφθαλμὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ ὁ
ὀφθαλμὸς τοῦ Θεοῦ.

τῆς αὐτῆς βασιλείας ἢ ἐμῆς, οἱ ὑποτάσσονται ἂν οἱ ἐμοὶ ἡγωνίζοντο ἵνα μὴ παραδοῖν τοῖς Ἰουδαίοις νῦν ἢ τῇ βασιλείᾳ ἢ ἐμῇ ὅσοις ἐν ὀντεν ἔσονται.

ἡ βασιλεία ἢ ἐδική μου ἀπὸ τοῦ κόσμου ἐστίν, οἱ ὑποτάσσονται μοι ἢ ἡλεον ἀγωνίζεσθαι νὰ μὴ παραδοῖν εἰς τὰς Ἰουδαίας· ἀλλὰ τῷ βασιλεῖ ἢ ἐδικῇ μου δὲν εἶναι ἀπ' ἐδῶ.

37 Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Σὺ λέγεις· ἢ βασιλεὺς εἰμι ἐγὼ· ἐγὼ εἰς τὸτο γελῶν μαρτυρῶ εἰς τὸτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀλήθειᾳ. Πᾶς ὁ ἂν ἐκ τῆς ἀληθείας, ἀκούει μου τῆς φωνῆς.

37 Ὁ Πιλάτος· ἔειπε· τὸ λοιπὸν βασιλεὺς εἶσιν; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· ἐπὶ το λέγεις, ὅτι ἐγὼ εἰμαι βασιλεὺς· ἐγὼ διὰ τῆς ἐξουσίης καὶ διὰ τῆς τοῦ ἡλίου εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ μαρτυρήσω τῇ ἀλήθειᾳ· ἐάν τις ἀκούῃ ἐκ τῆς ἀληθείας, ἀπὸ τῆς φωνῆς μου.

38 Λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· τί ἐστὶν ἀλήθεια; Καὶ τῆτο εἰπὼν, πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τὰς Ἰουδαίας, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ ὁδοῦμαι αἰπὰν εὐρίσκω ὅτι αὐτῇ.

38 Λέγει τῷ ὁ Πιλάτος· τί εἶναι ἀλήθεια; καὶ ὡσπὲν εἶπεν ἐπὶ τῷ, πάλιν ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὰς Ἰουδαίας, καὶ λέγει τῷ· ἐγὼ δὲν εὐρίσκω καμὴν ὁδοῦν εἰς αὐτὸν.

39 Ἐπὶ τῇ Συνήθειᾳ ὑμῶν ἵνα ἕνα ὑμῶν ἀπολύσω ὡς τῷ πάχῳ· βάλετε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

39 Καὶ εἶπεν Συνήθεια εἰς ἐσῆς, διὰ νὰ σὺς ἀπολύσω ἕνα εἰς τὸν πάχῳ· θέλετε λοιπὸν νὰ σὺς ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

40 Ἐκράυαξαν οὖν πάλιν πάντες, λέγοντες· Μὴ τῆτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν· ἦν ὁ Βαραββᾶς ληστής.

40 Καὶ πάλιν ἐκράυαξαν ὅλοι· καὶ εἶπαν· μὴ ἐστὶν, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν· καὶ ὁ Βαραββᾶς ἦτον ἕνας ληστής.

Κεφ. 18. 19.

Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔμαρτο.

Τότε λοιπὸν ἐπάσεν ὁ Πιλάτος τῷ Ἰησοῦ, καὶ τὸν ἔδεχε.

2 Καὶ οἱ γραῖονταὶ πολέμαρτες σὲ φωνῶν ἐξ ὀκτανῶν, ἐπέστησαν ἕνα σὲ φῶνι ἀπὸ ἀγκάστου, καὶ

2 Καὶ οἱ γραῖονταὶ ἐπέστησαν ἕνα σὲ φῶνι ἀπὸ ἀγκάστου, καὶ

ἦν

καὶ

θηκαν αὐτῇ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἰμάτιον περφυρῶν παρτίβαλον αὐτόν.

3 Καὶ ἔλεγεν· Χαῖρε ὁ βασιλεύς τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐδίδου αὐτῷ βαπτισματα.

4 Ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε, ἀγὼ ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γινῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ ὑδεμίαν ἀνίαν δύσκειναι.

5 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον στεφανον, καὶ τὸ περφυρῶν ἰμάτιον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ὁ ἄνθρωπος.

6 Ὅτε οὖν εἶδον αὐτόν οἱ δογματεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκράυγασαν, λέγοντες· Σταυρώσου, σταυρώσου. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ ῥούχ δύσκειναι ἐν αὐτῷ αἰτίαν.

7 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθνήσκειν, ὅτι ἐαυτὸν ἡγὼν Θεὸς ἐποίησεν.

8 Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τὴν τῶν λόγων, μᾶλλον ἐφοβήθη.

9 Καὶ ἐπέστειλεν εἰς τὸ πραιτώριον πύλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἰ σύ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπέκρινεν αὐτῷ·

καὶ τὸ ἔβαλαν εἰς τὸ κεφάλαιον καὶ τὸν εἶδυσαν ἐν αὐτῷ φόρεμα κόκκινον.

3 Καὶ ἔλεγεν· χαῖρε ὁ βασιλεύς τῶν Ἰουδαίων, καὶ τὸ ἐδίδου.

4 Εὐγῆκε πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος, καὶ λέγει ἰσχυρὰ· ἰδε, ὁ παῖς σᾶς τὸν φέρων ἔξω, διὰ τὸ νὰ γνωρίσετε, ὅτι εἰς αὐτὸν οὐδὲν ἀνίαν δύσκειναι καμίας αἰτίαν.

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀντήκει· ἔξω, καὶ ἐφέρει τὸ ἀγκυλωμένον στεφανίον, καὶ τὸ φερεματικὸν κινῶν, καὶ λέγει ἰσχυρὰ ὁ Πιλάτος· νὰ ὁ ἄνθρωπος.

6 Καὶ ὡς οὖν τὸ εἶδον λιπὸν οἱ δογματεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐφώνησαν, καὶ ἔπαιον· σταυρώσου, σταυρώσου αὐτόν. λέγει τῷ Πιλάτῳ· ἐπάρετέ τι ἰσχυρὰ, καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ δὲ καμίας ἀφορμῆς οὐκ εἶμι δύσκειναι εἰς αὐτόν.

7 Οἱ Ἰουδαῖοι δὲ ἀπεκρίθησαν· ἐμεῖς ἔχομεν νόμον, καὶ κατὰ τὸν νόμον μας χρᾶται νὰ ἀποθάνῃ, ὅτι ἑαυτὸν Θεὸν ἔλεγεν.

8 Ὅταν λοιπὸν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος ἐτεπὶ τῶν λόγων, περὶ ὧν ἐφοβήθη.

9 Καὶ ἐμῆκε πάλιν εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· ἀπὸ πῶς εἶσαι εἰς; καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη.

10 Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλά-
τος· Ἐμοὶ εἰ λαλεῖς; ὅτι οὐ
βούλομαι εἰς τὸν ἔλεον σου
ἐπελθεῖν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω
ἀπολύσαι σε;

11 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ
εἶχες ἐξουσίαν ἀδελφεὰν κατ' ἐ-
μὲν, εἰ μὴ ἡ τοῦ δεσποδύοντος
αὐτοῦ; Διὰ τῆς οὖν παραδόχου με-
νοῦ μοι μείζονα ἀμαρτίαν ἔχει.

12 Ἐκ τούτου ἐζητεῖ ὁ Πιλά-
τος ἀπολύσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰου-
δαῖοι ἐκράζον, λέγοντες· Εάν
τῶν ἀπολύσεως, οὐκ εἰ φίλον
ἐστὶν τοῦ βασιλέως, πᾶς ὁ βασιλεὺς
αὐτὸν ποιῶν, ἀντιπείλει τῷ Καί-
σαρι.

13 Ὁ οὖν Πιλάτος ἀκού-
σας τούτων τὸν λόγον, ἠρώτη ἔ-
τι τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάλεισεν ἐ-
πὶ τῷ θήματι· εἰς τίον λε-
γόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ
Γαββαθῆ.

14 Ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ
πύργου, ὥστε ὅτε ἐκτεθῇ καὶ
λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ βα-
σιλεὺς ὑμῶν.

15 Οἱ δὲ ἐμνημόνευσαν αὐ-
τοῦ, ὡς παρεῖπον αὐτόν. Λέ-
γει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τὸν
βασιλέα ὑμῶν ταυρώσω; Ἀ-
πεκρίθησαν οἱ δορυμερεῖς·
Οὐκ

10 Λέγει τε ὁ Πιλάτος·
μετὰ μὲν δὲν λαλεῖς; δὲν ἐξου-
σίαν ἔχω εἰς τὸν ἔλεον σου
ἐπελθεῖν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω
ἀπολύσαι;

11 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη· εἰ
δὲ μίαν ἐξουσίαν δὲν ἤτελες ἔ-
χων ἐναντίον μου, ἀνδρὶ δὲν σὺ ἡ-
γῶν ἀνδρὶ δὲν ἀπὸ πάντων διὰ
τῆς ἐξουσίας οὗς με ἐπαρε-
δωκεῖς εἶναι, ἔχεις μεγαλίστε-
ρον ἀμαρτίαν.

12 Ἀπὸ ἐκείνου τὴν ὥραν
ἐζητεῖ ὁ Πιλάτος νὰ τὸ ἀπο-
λύσῃ αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἐκράζον,
καὶ ἐλεγαν· ἀνδρὶ ἀπολύσεως ἐπὶ-
θῶν, δὲν εἴσαι φίλον τοῦ Καί-
σαρος. καὶ ἑκάστη ἀνδρὶ οὗτος
κάνει ἐπὶ λόγῳ τοῦ βασιλέως, ἐν-
αντιπείλει τῷ Καίσαρι.

13 Ὁ Πιλάτος λοιπὸν ἀ-
κούσας αὐτῶν τὰ λόγια,
ἐρώτη ἔτι τὸν Ἰησοῦν, καὶ αὐ-
τὸς ἐκάλεισεν εἰς τὸ κρητὶς
εἰς ἓνα τόπον ὅπου τὸν λέγουσιν
λιθόστρωτον, καὶ Ἑβραϊστὶ Γαβ-
βαθῆ.

14 Καὶ ἦτον ἡ παρασκευὴ
τοῦ πύργου, κοινὰ ἐκτεθῆ
καὶ λέγει εἰς τοὺς Ἰουδαίους· νὰ ὁ
βασιλεὺς ὑμῶν.

15 Καὶ ἐμνημόνευσαν
σὺν αὐτοῖς, ὡς παρεῖπον
αὐτόν. λέγει ἰσὺς ὁ Πιλάτος· τὸν
βασιλέα σου νὰ ταυρώσω; ἀπε-
κρίθησαν οἱ δορυμερεῖς καὶ εἶπαν·
ἐμμεῖς

Οὐκ ἔχοιμι βασιλεία ἐκ μὴ Καί-
σαρος.

16 Τότε αὐτὸν παρέδωκεν αὐ-
τὸν αὐτοῖς ἵνα συνωστῇ. παρέ-
λαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγα-
γον.

17 Καὶ βασάζων τὸν συν-
ρόν αὐτοῦ ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγό-
μενον Κρανίς τόπον, ὃς λέγεται
Εβραϊστὶ Γολγοθᾶ.

18 Ὅτε αὐτὸν ἐστυρώσαν,
καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο, ἐν-
τεύθεν καὶ ἐντεύθεν, μέστω δὲ
τὸν Ἰησοῦν.

19 Ἐγραψεν δὲ καὶ τίτλον ὁ
Πιλάτος, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τῆς
συνεῖς. ἣν δὲ γερμανιστὸν
ἸΗΣΟΥΣ Ο΄ ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ
Ο΄ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ἸΟΥ-
ΔΑΙΩΝ.

20 Τῷτον αὐτὸν τὸν τίτλον
πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων·
ὅτι ἐγγὺς ἡ πόλεως ὁ τό-
πος ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
ἡ γερμανιστὸν Εβραϊστὶ, Ἑλ-
λανιστὶ, Ῥωμαϊστὶ.

21 Ἐλεγον αὐτῷ τῷ Πιλάτῳ
οἱ ὀχρερεῖς τῶν Ἰουδαίων· Μη
γράφῃς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰου-
δαίων ἀλλ' ὅτι κἀκεῖν εἶπε·
Βασιλεὺς εἰμι τῶν Ἰουδαίων.

22 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος·

εἰμὲς δὲν ἔχοιμι βασιλεία παρὰ
τῷ Καίσαρι.

16 Τότε λοιπὸν τὴς τῶν
παρέδωκεν διὰ νὰ συνωστῇ. καὶ
ἐπήρην τὸν Ἰησοῦν καὶ τὸν
παῖδαν.

17 Καὶ εἰσῆκον τὸν συν-
τε καὶ εὐγῆκεν ἐξω εἰς τὸν τό-
πον ὅπου ἐλέγετον τόπος κρανίς
ὁ ὅπου λέγεται Εβραϊστὶ
Γολγοθᾶ.

18 Εκεί ὅπου τὸν ἐστυρώ-
σαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο,
ἐνὰ δὲ τῶν μίαν μεράϊων, καὶ
ἄλλον δὲ τῶν ἄλλων, καὶ
τῶν μέστω τὸν Ἰησοῦν.

19 Καὶ ὁ Πιλάτος ἔγρα-
ψε καὶ ἀπανωγραφίαν, καὶ
ἔβαλεν ἀπάνω εἰς τὴν συνεῖς
καὶ ἦτον γερμανιστὸν ἸΗ-
ΣΟΥΣ Ο΄ ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ Ο΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ἸΟΥ-
ΔΑΙΩΝ.

20 Ἐτέτῃ τῶν ἀπαν-
ωγραφίαν πολλοὶ δὲ τῶν Ἰου-
δαίων τῶν ἀνέγνωσαν· ἀλλ'
ἦτον κοντὰ εἰς τῶν πολλοῦ
πὸ ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς
ἦτον γερμανιστὸν Εβραϊστὶ, Ἑλ-
λανικῶ, καὶ Ῥωμαϊκῶ.

21 Καὶ οἱ ὀχρερεῖς τῶν Ἰου-
δαίων ἐλεγον εἰς τὸν Πιλάτον
μὴ γράφῃς ὁ βασιλεὺς τῶν
Ἰουδαίων ἀλλ' ὅτι κἀκεῖν εἶπε
βασιλεὺς εἰμι τῶν Ἰου-
δαίων.

22 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος·

Ὁ γέγραφα, γέγραφα.

ἐκείνο ὅπως ἔγραψα, ἔγραψα.

23 Οἱ οὖν γραπτοὶ, ὅτε ἐ-
σανεώσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ (καὶ ἐποίησαν
ποσάρια μέρη, ἐκάστω γραπτῷ τῇ
μέρῃ) καὶ τὸν χιτῶνα· ὃν οὖν οἱ
χιτῶν ἄρραφον, ἐκ τῶν ἀνθρώπων
ὕφαντος δι' ὅλης.

23 Ὅταν λοιπὸν ἐσανεώ-
σαν οἱ γραπτοὶ τὸν Ἰησοῦν,
ἐπήραν τὰ φορέματά τε, (καὶ
ἐκάσαν αὐτὰ ποσάρια μερικὰ,
καὶ ἑνὸς γραπτοῦ τὸ μερικ-
ὸν τε) καὶ τὸν χιτῶνα· καὶ ὁ χι-
τῶν ἦν ἄρραφον, ἀπὸ παντός
ἑὸς καὶ τοῦ ὅλως.

24 Εἶπον οὖν πρὸς ἀλλή-
λους· Μὴ ῥιζώσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ
λάχσωμεν αὐτόν, ἵνα οὐκ ἐ-
σται· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ἡ
λέγουσα· Διμερίσαντο τὰ ἱμά-
τια μου ἐαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱμα-
τισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Οἱ
οὖν οὗτοι πρὸς τὸν πατέρα ἐποίη-
σαν.

24 Εἶπαν λοιπὸν ἀνάμεσά
τους· οὐκ ἐκείνο τὸν ῥιζώσωμεν, ἀλλὰ
οὐκ ἐκείνο λαχυνῶς δι' αὐτόν,
ἵνα οὐκ εἴσται. διὰ τὴν
πληρωθῇ ἡ γραφὴ ὅτι λέ-
γει· ἐμοίρουντο τὰ φορέματά
μου ἀνάμεσά τους, καὶ εἰς τὸν
ἱματισμόν μου ἔβριζαν λαχυνῶς.
οἱ γραπτοὶ λοιποὶ ἐνάμασαν
ἐν τῷ.

25 Εἰσήκουσαν οὖν πρὸς τὸν
πατέρα ὁ Ἰησοῦς ἡ μήτηρ αὐτοῦ
καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐ-
τοῦ, Μαρία ἡ Κλωπᾶ, ἡ Μα-
ρίαν ἡ Μαγδαληνή.

25 Καὶ ἐέκουσαν κοινῇ
εἰς τὸν πατέρα ὁ Ἰησοῦς ἡ μη-
τέρα τε καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μη-
τρὸς τε, Μαρία ἡ γυνὴ
τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ
Μαγδαληνή.

26 Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὸν μη-
τέρα, καὶ τὸν μαθητὴν παρε-
στῆτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μη-
τρὶ αὐτοῦ· Γυνὲς, ἰδοὺ ὁ υἱός
σου.

26 Ὅταν εἶδε λοιπὸν ὁ Ἰη-
σοῦς τὸν μητέρα τε, καὶ τὸν μα-
θητὴν ὅπως ἀγάπα ὅπως ἐέ-
κουσαν σημεῖον, λέγει εἰς τὴν
μητέρα· ὦ γυνὲς, ἰδοὺ ὁ υἱός
σου.

27 Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ·
ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκεί-
νης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν ὁ
μαθητὴς εἰς τὸ ἴδιον.

27 Ἀπὸ τότε λέγει εἰς τὸν μα-
θητὴν· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. καὶ ἀπ'
ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν
ὁ μαθητὴς εἰς τὸ σῶμα
τῆς.

28 Μετὰ

X

28 Κοι

28 Μετὰ τὸτο εἰδὼς ὁ Ἰη-
σοῦς ὅτι πάντες ἤδη τετέλεσαν,
ἵνα τελεσθῇ ἡ γραφή, λέγει·
Διψῶ.

29 Σκευὸν ἔν ἐκεῖτο ὄξυς
μερόν. οἱ δὲ, πλησάντες ἀνά-
γων ὄξυς, καὶ ὑποσώπων παρθέ-
τες, παρσηνεγκαν αὐτῷ πῦρ-
ματι.

30 Ὅτε δὲ ἔλαβε τὸ ὄξυς ὁ
Ἰησοῦς, εἶπε· Τετέλεσται· καὶ
κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρέδωκε
τὸ πνεῦμα.

31 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ
μείνῃ ἐπὶ τῷ σταυρῷ τὰ σώματα
ἐν τῷ σταυρῷ, ἐπεὶ παρ-
σινούῃ ἦν, (ἥν ἡ μεγάλη ἡ ἡμέ-
ρα ἐκείνη τῷ σταυρῷ) ἠρώτη-
σαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεσφύσιν
αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ δρῶσιν.

32 Ἦλθον ἔν οἱ στραῖται,
καὶ τῷ μὲν πρῶτῳ κατέαξαν τὰ
σκέλη, καὶ τῷ ἄλλῳ τῷ συστρω-
θέντος αὐτῶν.

33 Ἐπὶ δὲ τῷ Ἰησοῦν ἐλθόντες,
ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα,
κατέαξαν αὐτῷ τὰ σκέλη.

34 Ἀλλ' εἰς πῶν στρατιωτῶν
λόγῳ αὐτῷ τῷ πλεονεξῶν ἐν-
ξε, καὶ οὕτως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ
ὕδωρ.

28 Καὶ ὕστερον διὰ τῆς
ὥσπερ εἶδεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὅσους
πάντου ἐτελεσθήκει, διὰ τὴν
πληρωτῇ ἡ γραφή, λέγει
διψῶ.

29 Λοιπὸν ἐκείτῳ ἔν
ἀγχείον γεμῶτον ὄξυδι. καὶ ἐπι-
νοὶ γεμίζοντες τὸ σφοχάμελ ὄξυ-
δι, καὶ ἐμπήσαντες τὸ εἰς τὸ κα-
λάμι, τὸ ἑοάσαν εἰς τὴν
ματι.

30 Ὅταν λοιπὸν ἐπὶ τῷ
ὄξυδι ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· ἔτελε-
σται· καὶ σὺν πτωχῶν τὸ κεφά-
λι τε, ἐπαρῶσθε τὸ πνεῦμα.

31 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, διὰ τὴν
μὴ μείνειν τὰ σώματα ὡπαι-
εἰς τὸν σταυρὸν τὸ σῶμα, ἐπὶ
ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ τῷ σταυρῷ, (καὶ
ἡμέρα τῷ σταυρῷ ἐκείνῃ ἡ
μεγάλη) ἐπεσφύσαν τὴν
Πιλάτον, διὰ τὴν κατεσφύσιν
σκέλιά τες, καὶ κατὰ τὴν σφύσιν
ἀπὸ τῆς.

32 Ἦλθον λοιπὸν οἱ στρα-
τιῶται, καὶ τῷ μὲν πρῶτῳ ἐτέ-
σαν τὰ σκέλιά τε, καὶ τῷ ἄλλῳ
ὅτε ἐστρωμένῳ μαζὺ μετὰ τὸν
τὸν.

33 Καὶ ἐσφύσαν καὶ ἔλθον
εἰς τὸν Ἰησοῦν, ὡςπερ εἶδον ὅτι
ἦν ἀποθνήσκων, δὲν ἐτέ-
σαν τὰ σκέλιά τε.

34 Ἀλλὰ εἰς τὴν πῶν στρα-
τιῶται ἐκέντησε τῷ πλεονεξῶν
τε μετὰ λόγχῃ, ἐπεσφύσαν
γῆκεν αἷμα ἐν ὕδωρ.

35 Καὶ

35 Καὶ

35 Καὶ ὁ ἑωρεκὴς μεμαρ-
τύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτῷ ἐστὶν
ἡ μαρτυρία· καὶ οὗτος οἶδεν ὅτι
ἀληθῆ λέγει, ἵνα ὑμεῖς πιστεύ-
σητε.

36 Ἐγένετο ἡ τοῦτα ἵνα ἡ
γραφή πληρωθῇ· Ὅσων ἔ συν-
τρίβουσι αὐτῷ.

37 Καὶ πάλιν ἐτέρα γραφή
λέγει· Ὁ φονεὺς ὃν ἐξεκέντη-
σαν.

38 Μετὰ τὴ πρώτη ἡρώτησε
τὸ Πιλάτον ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀρι-
μαθαίας, (ὢν μαθητὴς Ἦ Ἰη-
σοῦ, κεκρυμμένος ἢ διὰ τὸ φό-
βον τῶ Ἰουδαίων) ἵνα ἀρῇ τὸ σῶ-
μα Ἦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ
Πιλάτος. ἦλθεν ἄν καὶ ἦρε τὸ
σῶμα Ἦ Ἰησοῦ.

39 Ἦλθε ἢ καὶ Νικόδημος
(ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸ Ἰησοῦν νυκτὸς
τὸ πρῶτον) φέρον μίγμα σμύρ-
νης καὶ ἀλόης ὥστε λίτραις ἐκα-
τὼν.

40 Ἐλάβον ἔν τὸ σῶμα Ἦ
Ἰησοῦ, καὶ ἐθήκον αὐτὸ ὀθονί-
οις μετὰ τῶν δρωμάτων, καθὼς
ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐν βαφί-
κῃ.

41 Ἦν ἢ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου
ἐστυρωθή κήπας, καὶ ἐν τῷ κή-
πῳ μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ οὐδέ-
πω ποτεῖς ἐτέθη.

42 Ε-

35 Καὶ ἐκείνῳ ὅπως τὸ εἶδος
τὸ ἐμαρτύρησε, ἑαληθινὴ εἶναι
ἡ μαρτυρία τῆ· ἑκείνῳ τὸ
ἔξούρι ὅτι ἀλήθεια λέγει, διὰ
να πισύσετε ἐσσεῖς.

36 διὰ τὴ ἐτέτα ἔγνων διὰ
να πληρωθῇ ἡ γραφή ὅπως λέ-
γει· κοκκαλον δὲν θελὶ τζακι-
δῇ ἀπὸ αὐτόν.

37 Καὶ πάλιν ἄλλη γραφή
λέγει· θελὸν εἶδῃ εἰς ἐκείνον
ὅπως ἐκέντησαν.

38 Καὶ ἔπειτα ἀπὸ τῆς τοῦ
Ἰωσήφ ὅπως ἦν ἀπὸ τῆς Ἀρι-
μαθαίας, ὁ ὅποιος ἦν μα-
θητὴς Ἦ Ἰησοῦ, ἀμὴ ἦν κρυμ-
μῆς διὰ τὸ φόβον τῶ Ἰουδαί-
ων, ἐζήτησεν ἀπὸ τὸ Πιλάτον,
να σηκώσῃ τὸ κορμὶ τῶ Ἰησοῦ·
ἑὸ Πιλάτος Ἦ ἐδῶκεν ἄδξαν.
ἐπῆγε λοιπὸν ἐεύηκασε τὸ κορμὶ
Ἦ Ἰησοῦ.

39 Καὶ ἦλθε καὶ ὁ Νικόδη-
μος, ὁ ὅποιος ἦλθε τὸ πρῶ-
τον εἰς τὸ Ἰησοῦν νυκτὸς, ἑέφερεν
ἑνα μίγμα, σμύρνα ἑ ἀλόου
ἑως ἐκατὸν λίτραις.

40 Ἐπῆγε λοιπὸν τὸ κορ-
μὶ τῶ Ἰησοῦ, ἑέδεσάν το με σεν-
δονια μαζὺ με τὰ μυρικὰ,
καθὼς ἐναι συνηθεῖα εἰς τὰς
Ἰουδαίας.

41 Καὶ ἐκεῖ εἰς τὸ τόπον
ὅπως ἐστυρώθη ὁ Ἰησοῦς ἦν
κήπος, ἑμέσα εἰς τὸ κήπον
ἦτον ἑνα μνημα καινέροιο, εἰς
τὸ ὅποιον ἀκόμει κανέναν δὲν
ἐβάλη.

42 Εκεί

42 Ἐκεῖ ἔν δια τὴν παρα-
σούην τῶ Ἰωάνν, ὅτι ἐρῆς ἦν
τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τ' Ἰησοῦν.

42 Ἐκεῖ λοιπὸν ἔσταν
Ἰησοῦν δια τὴν παρασούην τῶ
Ἰωάνν. Ἀλλὰ ἦτον τὸ μῆμα
κοντῶ.

Κεφ. κ'. 20.

Τῇ ᾗ μὲν τῶ σαββάτων Μα-
ρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχε-
ται πρὸς τοὺς σπολιάς ἐπ' ὅσις, εἰς
τὸ μνημεῖον· καὶ βλέπῃ τ' λίθον
ῥιμῶν ἐν τῷ μνημεῖῳ·

2 Τρέχῃ ἔν καὶ ἔρχεῃ πρὸς
Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς τ'
ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰη-
σοῦς· καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦραν
τὸ Κύριον ἐν τῷ μνημεῖῳ, ὥστε
εἰδέναι πῶς ἔθηκαν αὐτόν.

3 Ἐξῆλθεν ἔν ὁ Πέτρος καὶ
ὁ ἄλλος μαθητὴς, καὶ ἔρχον-
το εἰς τὸ μνημεῖον.

4 Ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμῶς,
καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς πρὸ ὁδοῦ
μετὰ τὸν Πέτρον, καὶ ἦλθε
πρὸ τῶ Πέτρον εἰς τὸ μνημεῖον.

5 Καὶ παρυκύντας βλέπῃ
κεῖματα ὡς ὄφνια· καὶ μύτοι
εἰσῆλθεν.

6 Ἐρχεῖ ἔν Σίμων Πέτρος
ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν
εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ
ὄφνια κεῖματα,

7 Καὶ τὸ σενδόριον ὃ ἦν ἐπὶ
τῷ κεφαλῇ αὐτῷ, καὶ τὸ ὄφ-
νιον

Καὶ τὴν πρῶτην ἡμέραν
τῆ ἐξοδομάδος, ἔρχεῖ
Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ τὴν αὐ-
γλῇ, ὅπως ἦτον ἀκόμ σποτάδι
εἰς τὸ μῆμα· καὶ βλέπῃ τὴν πύ-
ραν σηκωμένην ἀπὸ τοῦ μῆμα,

2 Τρέχῃ λοιπὸν ἐξῆλθε
πρὸς τὸν Σίμωνα τὸν Πέτρον, καὶ
τὸν ἄλλον μαθητὴν, ὅπως κα-
παν ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγῃ τῷ
εἰσῆλθον τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ
μῆμα, καὶ δὲν εἰδέναι πῶς
τῶ ἔσταν.

3 Εὐχῆκε λοιπὸν ἔξω ἐπὶ
τῶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, καὶ
ἔρχονταν εἰς τὸ μῆμα.

4 Καὶ ἔτρεχαν ἐοικότες
ζῶ, ἀλλ' ὁ ἄλλος μαθητὴς
ἐπὶ ὁδοῦ μετὰ τὸν Πέτρον,
καὶ ἦλθε πρὸ τῶ Πέτρον
εἰς τὸ μνημεῖον.

5 Καὶ σκύπτωντας βλέπῃ
ὅπως ἐκείνταν τὰ σενδόρια·
ὁμοίως δὲν εἰσῆκε (μέσω).

6 Ἐρχεῖ λοιπὸν ὁ Σίμων
Πέτρος ἀκολουθῶν τῷ, καὶ
εἰσῆκεν μέσω εἰς τὸ μνημεῖον,
καὶ βλέπῃ τὰ σενδόρια ὅπως ἐκεί-
νταν,

7 Καὶ τὸ μανδύλι, τὸ ὅτι
ὦν ἦτον ἀπέναντι εἰς τὸ κεφάλι τῶ
ἐξ

νίαν κείμνον, ἀλλὰ χωρὶς ἐν-
τετυλιγμένον εἰς ἓνα τῶπον.

ὅχι μὲν ἔτι συνδόνια κείμνον,
ἀλλὰ χωρία τυλιγμένον εἰς ἓνα
τόπον.

8 Τότε ἔν ἐσήλθε καὶ ὁ ἄλ-
λος μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος
εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε, καὶ
ἐπίσδυσεν.

8 Τότε λοιπὸν ἐμβῆκε μέσσω
καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, ὅπως ἤλ-
θε πρῶτος εἰς τὸ μνήμα, καὶ
εἶδε, καὶ ἐπίσδυσεν.

9 Οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν
ζευφλίω, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐν νε-
κρῶν ἀναστήσῃ.

9 Διαπὶ ἀκούει δὲν ἰξούρου
τὴν ζευφλίω, ὅτι κάμνει ᾄδει-
α αὐτὸς νὰ ἀνασταθῇ ἐν νε-
κρῶν.

10 Ἀπῆλθον ἔν πάλιν πρὸς
ἐαυτοὺς οἱ μαθηταί.

10 Ἐγύρουν πάλιν οἱ μα-
θηταὶ εἰς τὰς ἐδικὰς τας.

11 Μαρία δὲ εἰσήκει πρὸς τὸ
μνημεῖον κλαίουσα ἔξω· ὡς ἔν
ἔκλαιε, παρεκύψεν εἰς τὸ μνη-
μεῖον.

11 Καὶ ἡ Μαρία ἐσέκυνταν
ἔξω εἰς τὸ μνήμα, καὶ ἔκλαιεν·
ὡστὶν ἔκλαιε λοιπὸν, ἐπιγύ-
σκυψεν εἰς τὸ μνήμα.

12 Καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους
ἐν λόφοις καθεζομένους, ἓνα
πρὸς τὴν κεφαλῇ, καὶ ἓνα πρὸς
τοῖς ποσίν, ὅπως ἔκειτο τῷ σῶματι
τοῦ Ἰησοῦ.

12 Καὶ βλέπει δύο ἀγγέ-
λους ὅπως ἐκάθονταν μετὰ ἄσπρα
φορέματα, ἓνα εἰς τὴν κεφα-
λίω, καὶ ἓνα εἰς τὰ ποδάρια,
ὅκτι ὅπως ἐκείονταν τὸ κορμὶ
τοῦ Ἰησοῦ.

13 Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖ-
νοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει
αὐταῖς· Ὅτι ἤρω τὸ Κύριόν
με, καὶ σὺ οἶδα πᾶς ἔρηκται
αὐτόν.

13 Καὶ λέγουσιν τῆς ἐκεῖνοι· ὦ
γυναικα, τί κλαίεις; λέγουσ
τας· ὅτι ἐσῆκωσαν τὸ ἀγῆντιν
με, καὶ δὲν ἰξούρου πᾶς τὸ ἔβα-
λαν.

14 Καὶ πεύτοι ἐπέσσαν,
ἐσάφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεω-
ρεῖ τὸν Ἰησοῦ ἐκείω, καὶ σὺκῆδει
ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶ.

14 Καὶ ὡστὶν εἶπεν ἐτῆς,
ἐγύρουν ὀπίσω, καὶ βλέπει τὸν Ἰη-
σοῦ ὅπως ἔσκε· καὶ δὲν ἰξούρου
ὅτι εἶναι ὁ Ἰησοῦς.

15 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Γύναι, ἢ κλαίεις; τίνα ζητεῖς;
Ἐκείνη, δοκῶσι ὅτι ὁ κηπευτὸς
ἐστὶ, λέγει αὐτῇ· Κύριε, εἰ σὺ
ἐβάπτισας αὐτὸν, εἰπέ μοι πᾶς
αὐ-

15 Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· ὦ γυ-
ναῖκα, Διὰ τί κλαίεις; τίνα ζη-
τεῖς; ἐκείνη, λογιζομένης ὅτι
εἶναι ὁ περὶβολάρης, τὸ λέγει·
αὐτήν, εἰὼν ἐσὺ τὸ ἐπίστος,
εἰπέ

αὐτὸν ἔβηκας· καὶ γὰρ αὐτὸν
ἄβω.

16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Μαρία. Στρεφθεὶς ἐκείνη λέ-
γει αὐτῇ· Γαβριήλ, ὃ λέγε-
ται, διδάσκαλε.

17 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Μὴ με ἄπτε· ἔγω γὰρ ἀναβέ-
βηκα ὡς τὸ πατέρα μου· πο-
ρεύσθαι ὡς τὰς ἀδελφάς μου,
καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· Ἀναβαίτω
ὡς τὸ πατέρα μου καὶ πατέρα
υμῶν, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν
υμῶν.

18 Ἐρχομαι Μαρία ἡ Μαγ-
δαληνή, ἀπυγγέλαστος τοῖς
μαθηταῖς, ὅτι ἑώρακε τὸ Κύ-
ριον, καὶ ὡς εἶπεν αὐτῇ.

19 Οὗσης ἂν ὀψίας τῇ ἡμέ-
ρᾳ ἐνείκη τῇ μετὰ τὸ σαββάτων,
καὶ γὰρ θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπ-
ῃς ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ
τὸ φόβον τοῦ Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ
Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον,
καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνῃ ὑμῖν.

20 Καὶ τῷτο εἰπὼν, ἔδειξεν
αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν
παύσιν αὐτῶν. Ἐχάρησαν ἂν
οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸ Κύριον.

21 Εἶπεν ἂν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς
πάντα· Εἰρήνῃ ὑμῖν· καθὼς
ἀπεσταλμένος ὁ πατήρ, καὶ γὰρ
πέμπω ὑμᾶς.

22 Καὶ τῷτο εἰπὼν, ἐνε-
φύ-

εἶπέ μου τὸ ἑσθλὸν· καὶ ἐν
θελῶ τὸ σικώσθ.

16 Λέγει τῇ ὁ Ἰησοῦς· Μα-
ρία. ἐνείκη ἐνέμεινε, καὶ λέγει
τα· Γαβριήλ· τὸ ὅποιον θελῶ
εἰπῇ, διδάσκαλε.

17 Λέγει τῇ ὁ Ἰησοῦς· μή με
πᾶνεις· ἀλλὰ ἀπό με ἀνι-
βηκα εἰς τὸ πατέρα μου· ἀνι-
στέρε εἰς τὰς ἀδελφάς μου, καὶ
εἰπε τὰς· ἀναβαίτω εἰς τὸ πα-
τέρα μου καὶ πατέρα σου, καὶ Θε-
ὸν μου καὶ Θεὸν σου.

18 ἦλθεν ἡ Μαρία ἡ Μα-
γδαλινὴ, ἣ ἐπὶ ἐνέμεινε εἰς τὰς
μαθητάδας, ὅτι εἶδε τὸ Κύριον,
καὶ ὡς εἶπεν αὐτῇ τὰ λόγια.

19 Ὡς ἂν ἐβραδίως λαοί
τῶν ἡμερῶν ἐπὶ τὴν τῶν πα-
τῶν τὸ ἐβραδίως, ὄντες τῇ
ἐκείνης σφαιλισμῶν, ἐκείνη
ἦσαν οἱ μαθητάδες μαζωμένοι
ἀλλὰ τὸ φόβον τοῦ Ἰουδαίων, ἦλ-
θεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέ-
σον, καὶ λέγει τὰς· εἰρήνῃ
εἰς ὑμᾶς.

20 Καὶ ὡς ἂν εἶπεν ἐνέμεινε
τὸ λόγον, τὰς εἶδε τὰ χεῖρας
τα καὶ τὴν παύσιν τα. καὶ οἱ
μαθητάδες ἐχάρηκαν ὡς ἂν
εἶδαν τὸ Κύριον.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάντα
εἶπεν· εἰρήνῃ εἰς ὑμᾶς· καθὼς
με ἐστάλει ὁ πατήρ, καὶ ἐγὼ πέ-
μπω ὑμᾶς.

22 Καὶ ὡς ἂν εἶπεν ἐνέμεινε
εἰς ὑμᾶς.

φύσητε, καὶ λέγει αὐτοῖς·
Λάβετε πνεῦμα ἅγιον.

23 Ἄν πῶν ἀφῆτε τὰς
ἁμαρτίας, ἀφίεν) αὐτοῖς ἅν
πῶν κρατῆτε, κεκρατῆν).

24 Θωμᾶς ὃ, εἰς ὃν τὸ δώ-
δεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος,
ὅς κ' ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ
Ἰησοῦς.

25 Ἐλεγον ἂν αὐτῷ οἱ ἄλ-
λοι μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸ
Κύριον. Ὁ ὃ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐάν
μὴ ἴδῃ ὃν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸ
τύπον τῶν ἡλῶν, καὶ βάλλω τὸ
δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν
ἡλῶν, καὶ βάλλω τὴν χεῖρά μου
εἰς τὴν πόλυν αὐτοῦ, ἔ μὴ
πιστεύσω.

26 Καὶ μετ' ἡμέρας ὁκτώ
παλιν ἦσαν ἱσὺ οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν.
ἔρχε) ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλει-
σμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον,
καὶ εἶπεν· Εἰρήνῃ ὑμῖν.

27 Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ·
Φέρε τὸ δάκτυλόν σου ἔδε, καὶ
ἴδε πῶς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν
χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν
πόλυν μου· καὶ μὴ γίνῃ ἄπι-
στος, ἀλλὰ πιστός.

28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς,
καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου
καὶ ὁ Θεός μου.

29 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ὅτι ἰσχυράς με, Θωμᾶ, πε-
πίσδυ-

ἐνεφύσησεν εἰς αὐτούς, ὃ εἶπε·
λάβετε Πνεῦμα ἅγιον.

23 Καὶ ὅποιον ἁμαρτίας
συγχωρήσετε, ἔσται συγχωρη-
θεῖς· ὃ ὅποιον κρατῆτε,
ἔσται κρατηθεῖς.

24 Καὶ ὁ Θωμᾶς, ὁ λεγόμε-
νος Δίδυμος, ἑνὸς ἀπὸ τῶν
δώδεκα, ὃν ἦτον ἐκεί μετ' αὐ-
τοῦ, ὅταν ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς.

25 Ἐλεγον τε λοιπὸν οἱ ἄλ-
λοι μαθηταὶ· Ἐώρακα τὸν Κυ-
ριον. Ἐκεῖνος τῶν εἰπέν· Ἄν
δὲν εἶδῃ εἰς τὰ χεῖρά τε τὰ ση-
μάδια τῶν καρφίων, ὃ ἂν δὲν
βάλλω τὸ δάκτυλόν μου εἰς τὰ
σημάδια τῶν καρφίων, ὃ ἂν δὲν
βάλλω τὸ χεῖρ μου εἰς τὴν
πόλυν τε, δὲν γέλω πιστεύσῃ.

26 Καὶ ὕστερον ἀπὸ ὁκτὸ
ἡμέρας, παλιν ἦσαν οἱ μαθη-
ταὶ μετὰ, ὃ ὁ Θωμᾶς μετ'
αὐτοῦ. ἔλθον ὁ Ἰησοῦς ὄντες
ἡ θύραις σφραγισμέναις, ὃ ἐστά-
θη εἰς τὸ μέσον, ὃ εἶπεν· εἰ-
ρήνῃ εἰς ἑσᾶς.

27 Ἀπὸ τῆς λέξεως εἰς τὸν Θω-
μᾶν· Φέρε τὸ δάκτυλόν σου εἰδῶν,
καὶ ἴδε τὰ χεῖρά μου· καὶ φέρε τὴν
χεῖρά σου, καὶ βάλε τὴν εἰς τὴν
πόλυν μου· καὶ μὴ γίνῃσθα
ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός.

28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς,
καὶ εἶπεν τῷ ὁ Κύριός μου, καὶ
ὁ Θεός μου.

29 Λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι
ἦ με εἶδες, Θωμᾶ, ἐπίστω-

πίστευκα· μακάριοι, οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες.

30 Πολλὰ μὲν ἔν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.

31 Ταῦτα ἥ γεγραπτόν, ἵνα πισύσητε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοιτες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

σε· καλότυχοι εἶναι ἐμῶν ὅπῃ δὲν εἶδαν, καὶ ἐπίστευσαν.

30 Καὶ ἄλλα πολλὰ σημεῖα λοιπὸν ἐκάλει ὁ Ἰησοῦς ὁμοῦ ἔα εἰς τὰς μαθητάδες τε, καὶ ὅποια δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ ἐστὶν.

31 Καὶ ἐγράβετο ἐγράφηκα, ἵνα πισύσητε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα ἔχετε ζωὴν αἰώνιον πιστεύοντες εἰς τὸ ὄνομά τε.

Κεφ. κα'. 21.

Μετά ταῦτα ἐφάνερωσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῇ γαλιλαίᾳ τῆς Τιβεριάδος. ἐφάνερωσε ἥ ἑσπέρη.

2 Ὅταν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ δὲ καὶ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τῷ Ζαβδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο.

3 Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω αἰλιεύειν. Λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον, καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον αὐτοῦ, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν ὥδεν.

4 Προίᾳς ἥ ἡδὴ γεννημένη ἔση ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ αἰγάλλον· ὃ μὲν τότε ἤδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν.

Καὶ ὕστερον δὲ ταῦτα πάλιν ἐφάνερωσε τῷ λόγῳ τε ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰς μαθητάδας τε εἰς τὴν γαλιλαίαν τῇ Τιβεριάδι. καὶ ἐφάνερωσε τέτις λογῆς.

2 Ὅταν μαζὺ ὁ Σίμων Πέτρος καὶ Θωμᾶς ὁπῃ ἐλέγην Δίδυμος· καὶ Ναθαναὴλ ὅπῃ ἦτον δὲ τὴν Κανᾶ τῇ Γαλιλαίας· καὶ οἱ δύο καὶ τῷ Ζαβδαίῳ· καὶ ἄλλοι δύο δὲ τῶν μαθητῶν τε.

3 Λέγει τε ὁ Σίμων Πέτρος· ἐγὼ πείρω νᾶ ψαρεύειν λέγουν τε οἱ ἄλλοι· ἐρχομεθα καὶ ἡμεῖς μαζὺ σε. Ὁρῆσαν ἔστη καὶ ἐβόησαν εἰς τὸ ποιοῦν αὐτοῦ· Ἐκείνῳ τὴν νύκτα οὐ ἐπίασαν τίποτε.

4 Καὶ ὅταν ἐφῆξεν, ἔσκη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ παροχηλί· ὅμοι οἱ μαθητάδες δὲν ἔξουσαν εἶναι ὁ Ἰησοῦς.

5 Λέ-

5 Λέ-

5 Λέγει ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Παιδία, μή τι προσφάσιον ἔχετε·
Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐ.

6 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε
εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τῶν ποταμῶν τὸ δίκτυον, καὶ ὀρέσσετε. Ἐβαλον
ἔν, καὶ ὅσα ἐπὶ αὐτὸ ἐλκύσασθαι
ἔχουσιν διὰ τῶν πλοίων τῶν ἰχθυ-
ων.

7 Λέγει ἔν ὁ μαθητὴς ἐκεῖ-
νος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέ-
τρῳ· Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων ἔν
Πέτρος, ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός
ἐστι, τὸ ἐπιδύτῳ διεζώσαντο,
(ἦν ἡ γυνὴ) καὶ ἔβαλεν ἐσω-
τὸν εἰς τὴν θάλασσαν.

8 Οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ
ποταμῷ ἦλθον, (εἰ ἡ ἦσαν
μακρὰ διὰ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς
διὰ πηγῶν Δαρκοσίαν) σύρον-
τες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων.

9 Ὡς ἐν ἀπέβησαν εἰς τὴν
γῆν, βλέπεσιν ἀνθρώκιν κει-
μένῳ, καὶ ὁ ψάριον ἐπικείμε-
νον, καὶ ἄρτον.

10 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Ἐνέγκατε διὰ τῶν ὁ ψαρίων ὧν
ἐπιάσατε νῦν.

11 Ἀνέβη Σίμων Πέτρος,
καὶ ἔλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς
γῆς, μετὸν ἰχθύων μεγάλων
ἑκατὸν πενηκονταεπίων· καὶ
ποσόντων ὅτι οὐκ ἐχρίσθη τὸ
δίκτυον.

12 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Διδ-

5 Λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς· πα-
δία, μὴ ἔχετε τίποτε προσ-
φάσι; ἀπεκρίθησαν τῷ· Ὀχι.

6 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπε· ῥί-
ξετε τὸ δίκτυον εἰς τὴν δεξιὰν
μερίαν τῶν μονοξύλων, καὶ ἔλε-
τε εὐρεῖ. ἔρριξαν το λοιπὸν, καὶ
πλεον δὲν ἠμπορεῖσαν νὰ τὸ σύ-
ρουν διὰ τὸ πλῆθος τῶν ψα-
ρίων.

7 Ὁ μαθητὴς λοιπὸν ἐκεῖ-
νος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, λέ-
γει τῷ Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐστιν.
καὶ ὁ Σίμων Πέτρος, ἀκούσας ὅτι
ὁ Κύριός ἐστιν, ἐξώσθη
τὸ ὑποκάμισον, διὰ τὴν ἦτον
γυνὴς, καὶ ἔρριξε τὸ λόγος τῷ εἰς
τὴν θάλασσαν.

8 Καὶ οἱ ἄλλοι μαθηταὶ δὲ
ἦλθον μετὰ τὸν μονοξύλον, διὰ
δὲν ἦσαν μακρὰ διὰ τὴν γῆν,
ἀλλὰ ὡς Δαρκοσίαις πηγαῖς,
σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ψαρίων.

9 Ὡς ἐν ἀπέβησαν λοιπὸν
εἰς τὴν γῆν, βλέπεσιν ἀνθρώ-
κοφωτὸν ἐπὶ ἐκείτῳ, καὶ
ψάριον ὃν ἐκείτῳ ἀπὸν εἰς
τὴν ἀνδροκοφωτὴν, καὶ ψαμί-
ον.

10 Λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς· Φέ-
ρετε διὰ τῶν ὁ ψαρίων ὧν ἐπιά-
σατε νῦν.

11 Ἀνέβη ὁ Σίμων Πέτρος,
καὶ ἔσυρε τὸ δίκτυον ἀπὸν εἰς
τὴν γῆν, μετὰ ὅν ψαρίων με-
γάλα ἑκατὸν πενήντα τέσσα· καὶ
τίσας ὧν ἦσαν, δὲν ἐχρίσθη τὸ
δίκτυον.

12 Λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐλά-
X 5 τε

Δεῦτε, ὁρίσησθε. Οὐδείς ὃ ἐπὶ λῆμα ἢ μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτὸν, Σὺ πρὸς εἰ; εἰδότες ὅτι ὁ Κύριος ἐστίν.

13 Ἐρχεῖ ἔν ᾧ Ἰησοῦς, καὶ λαμβάνει τ' ἄρτον, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὁψάριον ὁμοίως.

14 Τῷ τῷ ἡδὴ τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

15 Ὅτε ἔν ἡλείησαν, λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰησοῦς· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀραπαῖς με πλείον τέττα; λέγει αὐτῷ· Ναί Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλοῦ σε. λέγει αὐτῷ· Βόσκει τὰ ἀρνία μου.

16 Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀραπαῖς με; λέγει αὐτῷ· Ναί Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλοῦ σε. λέγει αὐτῷ· Ποίμανε τὰ πρὸς ἐμέ μου.

17 Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλόπηθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον· Φιλεῖς με; καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας· σὺ γινώσκεις ὅτι φιλοῦ σε. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκει τὰ πρὸς ἐμέ μου.

18 Ἀμὲν ἀμὲν λέγω σοι, ὅτε ἡς νεώτερο, ἐξώνυνες σε αὐτὸν, καὶ ὡς ἐκείνους ὅπως ἠθέλησεν· ὅταν ὃ γηροσύνης, ἐκτενέας ὡς χεῖρας σε, καὶ ἄλλοι σε ζώσιν, καὶ οἷος ὅπως ἠθέλησεν.

τε, φάτε. καὶ κανένας δὲν ἀπὸ κόταν ἀπὸ τῆς μαθητῶν καὶ τ' ἐξετάξη, ἐστὶ πῶς ἐστὶν; ἐξούρυντες ὅτι ἦν ὁ Κύριος.

13 Ἦλθε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔπρε τὸ ψάμι, καὶ τὸ πῶς σε, καὶ τὸ ψάμι ὁμοίως.

14 Ἐτάτη ἦτον πῶς ἔστη φασὶ ὅτι ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν μαθητῶν τε, ἀφ' οὗτος ἀναστάτη ἐκ νεκρῶν.

15 Ἀφ' οὗτος λοιπὸν ἐφανερώθη λέγει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ Σίμωνα Πέτρον· ὦ Σίμων (ἡ ἐστὶ) Ἰωνᾶ, ἀραπαῖς με πλείον τέττα; λέγει τὸ· ναὶ αὐτῷ ἐστὶ ἐξούρυντες ὅτι ἀραπαῖς σε. λέγει τὸ· βόσκει τὰ δρόνια μου.

16 Λέγει τὸ πάλιν δεύτερον· ὦ Σίμων (ἡ ἐστὶ) Ἰωνᾶ, ἀραπαῖς με; λέγει τὸ· ναὶ αὐτῷ ἐστὶ ἐξούρυντες ὅτι ἀραπαῖς σε. λέγει τὸ· ποιμανε τὰ πρὸς ἐμέ μου.

17 Λέγει τὸ τρίτον· ὦ Σίμων (ἡ ἐστὶ) Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, καὶ εἶπεν τὸ τρίτον· φιλεῖς με; καὶ λέγει τὸ· αὐτῷ ἐστὶ ἐξούρυντες ὅτι ἀραπαῖς σε. λέγει τὸ· ναὶ αὐτῷ ἐστὶ ἐξούρυντες ὅτι ἀραπαῖς σε. λέγει τὸ· βόσκει τὰ πρὸς ἐμέ μου.

18 Βέβαια βέβαια εἶπω σοι, ὅταν ἦσιν νεώτερο, ἐξώνυνες σε, ὡς ἐκείνους ὅπως ἠθέλησεν· ὅταν ὃ γηροσύνης, ἑλκὺς ἀπὸ τῆς χεῖρας σε, καὶ ἄλλοι σε ζώσιν, καὶ οἷος ὅπως ἠθέλησεν.

19 Τὸ ὃ εἶπε, σημαίνων
ποιῶ θανάτῳ δοξάσει τὸ Θεόν.
Καὶ τὸ εἰπὼν, λέγει αὐτῷ·
Ἀκολουθε μοι.

20 Ἐπεσφείσῃ ὁ Πέτρος
βλέπει τὸ μαθητὴν ὃν ἠγάπησεν ὁ
Ἰησοῦς, ἀκολουθεῖντα, ὃς καὶ
ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τῷ στή-
θος αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Κύριε,
πῶς εἰμι ὁ παροφειδύς σε;

21 Τὸν ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει
τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, ἅπτες ὃ π;

22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ἐάν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρ-
χομαι, τί πῶς σε; σὺ ἀκολου-
θεῖς μοι.

23 Ἐξήλθεν ἔν ὁ λόγος ἕτος
εἰς τὰς ἀδελφάς, ὅτι ὁ μαθη-
τὴς ἐμείνεν ἔκ δόποθ' ἔσκει. καὶ
ὅσκι εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὅσκι
δόποθ' ἔσκει· ἀλλ'· Ἐάν αὐτὸν
θέλω μῦειν ἕως ἔρχομαι, τί
πῶς σε;

24 Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ
μαρτυρῶν περὶ τῶν, καὶ γρα-
φῶν ταῦτα, καὶ οἶδα μὲν ὅτι
ἀληθὴς ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

25 Ἐστὶ καὶ ἄλλα πλῆθ' ὅσα
ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅπαντα
ἐάν γραφῇ καὶ ἐν, εὐδὲ αὐ-
τοῦ οἰμῶν τὸ κόσμον χωρεῖσθαι
τὰ γραφόμενα βιβλία.

Ἀμήν.

19 Καὶ τὸ εἶπε, σημα-
νίζωντας μὲν τὴν λογίαν θανάτου
θελῶ δοξάσει τὸ Θεόν. καὶ ὡς αὐτὸν
εἶπεν ἐτόστο, λέγει τῷ· ἀκο-
λουθε με.

20 Καὶ προσέζωντας ὁ Πέ-
τρος βλέπει ὅπως ἀκολουθεῖν αὐτῷ
ὁ μαθητὴς ὅπως ἀγάπησεν ὁ Ἰησοῦς,
ὁ ὅπου εἶπεν εἰς τὸ στήθος
αὐτοῦ εἰς τὸ δείπνον, καὶ εἶπεν· αὐ-
θεντι, πῶς εἶναι ὅπως σὺ πα-
ροφειδύ;

21 Ὡς αὐτὸν εἶδεν ὁ Πέτρος
ἐτόστον, λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν· αὐ-
θεντι, ἀμὴν ἐτόστον ἢ (θελῶ
θῆναι);

22 Λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐάν
ἐγὼ θέλω νὰ ῥέκη αὐτοῦ ἕως
ὅπως νὰ ἔλθω, τί σε μέλει ἑστένα;
ἐσὺ ἀκολουθεῖς με.

23 Εὐχρίως λοιπὸν ἔξω ὁ
λόγος ἐτόστον εἰς τὰς ἀδελ-
φάς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐμείνεν δὲν
δόποθ' ἔσκει. ἀμὴν δὲν τῷ εἶπεν
ὁ Ἰησοῦς ὅτι δὲν δόποθ' ἔσκει· ἀλλὰ
ἐάν ἐγὼ θέλω νὰ ῥέκησιν ἕως
ὅπως νὰ ἔλθω, τί σε μέλει ἑστένα;

24 Ἐτόστον εἶναι ὁ μαθη-
τὴς ὅπως μαρτυρεῖ διὰ ἐτόστον,
ὅτι ὅπως ἔγραψεν ἐτόστον· εἰς ἐξ-
εργίαν ὅτι ἀληθινὴ εἶσιν ἡ μαρ-
τυρία τῷ.

25 Καὶ εἶναι καὶ ἄλλα πλῆθ' ὅσα
ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, (καὶ ὅποια
ἐάν γραφῇ) καὶ ἐν, εὐδὲ αὐ-
τοῦ οἰμῶν ὁ κόσμος ἡγεῖσθαι
χωρεῖσθαι τὰ βιβλία ὅπως ἤθελεν
γραφεῖν. Ἀμήν.